

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାତ୍ରେ

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ

ସ୍ଵର୍ଗଜୀ

ଜାରିଗେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା ମୁଁ। ପାଲିଶୁଳ ଦିନ ମୁଁ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଗବବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟମିଳ ପାଇଁ ଜାକମାସୁଲ ୫୬

କୃତନ ମିଥୁନପିଲ ବିଲ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସହର କୁକୁର ଅଇନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁପାଦ ସର୍ବର ସମ୍ମାଦକ ଏଠା ଟାଇନକିର ମର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବାର ଗତ ସୋମିବାର ତତ୍ତ୍ଵର ବିଶ୍ଵରେ ଟାଇନ କମିଟିର ସବ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପଦମାନେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ବିଶେଷ ଅବଶତ ହୋଇ ନ ଥିବା ହେବୁ ତତ୍ତ୍ଵବିଶ୍ଵରେ କେବଳରେ କରି ନ ପାଇଲେ ସତରାଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣାର ମର ଲେଖି ପଠାଇଛେ ତଥାରେ ତତ୍ତ୍ଵର ବିନର ହୋଇ ଯାହା ହୁଏ ହେବ ତାହା ବ୍ୟବସାୟପାଦ ସବରେ ଜଣାଇ କରିଯିବ । ଏ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅନେକ ବିନର ପ୍ରକାଶ ଦେଇଣି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବଣତଃ ଏ ବିଶ୍ଵପାଠକାଳକୁ ଜଣାଇ ପାଇଁ ଯାହା ହେଉ ଭରିବା କରି ଯେ ସେମାନେ କ୍ଷମା ଅବରବେ । ଏଥରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦେଖିବ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା ॥ ଯଥା ॥

୧ ଧର୍ମତିର ମୂଳାନ୍ତାରେ ଗଜକତା ।

୨ ବୃଦ୍ଧରେ କାରିହରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଜତାର ଧେମାନଙ୍କ ଅବହ୍ୟାନ୍ତାରେ କି ଯେପରିକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ବଠାରେ ପ୍ରତିଲିପି ଅଛି ।

୩ ଯୋଗକ ଉପରେ ।

୪ କାନ୍ତିଜ୍ଞରେ ।

୫ ବିବାହ ଇତିହାସ ସମାବେଶ ଉପରେ ।

୬ ବଜାରରେ ବନ୍ଦମୂଳ ଦେବା ପ୍ରଦୟ ଉପରେ ।

ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ଏଥମୟ ଦେଖିବାରେ ଏକାନେଲାବେ ପ୍ରଗରହ ହେବାର ବିନ୍ଦୁ ନାହିଁ । ଏ ଆଇନ ହଂଜାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାକ କରିବା କାରଣ ଟାଇନକିର ପର ବେତେକ ଅବେଳିକା କମିଟିର ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଓ କିମ୍ବର ମେତ୍ରର ସେମାନଙ୍କର ସାହିତ୍ୟର ହେବେ । କରିବାର ଅବସାନ୍ତାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଦେଖିବାରେ ହୋଇଥାରେ ଜାହା ଏ କମିଟିରମାନେ କିର୍ତ୍ତିର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏଠା ଟାଇନ କମିଟିର ମର ଜଣା ଗଲାର ଏଥର ବିଶେଷ କୃତାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାକ ଲେଖିବୁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାମକୁ ମହାଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାଣକାମ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା !

ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବପ ସମୟ ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵର ବିନ୍ଦୁ ହୁଏ ପାଦ୍ୟ ଯାଉ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଯେତେପ୍ରକାର ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁ ବୌଦ୍ଧ ମତେ ଏଥିପ ସମୟ ଉପରୁତ ହେବାର କରିବ ବିଶ୍ୱପ କରିପାର ନାହିଁ । ଏକ ପ୍ରଥାନ ଲୋକର ହିତା ହେବାର ଜିମାର ଗତ ନ ହେଉଥିଲୁ ଅପର ଏବି ବରତବିଷ୍ଣୁରେ ସବ ପ୍ରଥାନ ଲୋକର ହିତାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଶୋକ କରିଥିଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଅବ-

କାଗ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବିଲଭର ତାଙ୍କ ଡାକଯୋଗେ ସଂବାଦ ଅଧିକ ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାମକୁ ମହାଶ୍ରାନ୍ତ କିମ୍ବା ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ବିମୟରେ ଏବି ବିନ୍ଦୁ ଦେବାର ତାହାକୁ ପିଣ୍ଡୋଳ ନଳୀ ମାରିବାର ଉପରିମ କଲା । ମହାଶ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ପରିଗଲେ ଓ ପିଣ୍ଡୋଳ ଘୋଷିବାରୁ ହେଉ ପରିବାନ୍ତମାନେ ସେ ଲୋକକୁ ଥରି ବିନ୍ଦୁକଲମୂଳ କଲାର କଲେ ଜଣାଗଲ ଯେ ସେ ବିନ୍ଦୁର ଜାମ ଓକକର ଅପୂର୍ବଶ୍ରୀବାବି ଦେଖିଯାଇ ସମ୍ମାନ ନାମରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟୁତି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ତିଜ୍ଞ କରିବାର ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିଲା । ସେ ପିଣ୍ଡୋଳ ମାରିବା ସମୟରେ ଏବି ହସ୍ତରେ ପିଣ୍ଡୋଳ ଓ ଅପର ହସ୍ତରେ ଦେଖିଯାଇଲା ମୁକ୍ତିଦିବ୍ସାରେ କଣ୍ଠରେ ଅବସାନ୍ତ ପରିବାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ତିଜ୍ଞ ଦେଖାଇ ଥିଲା । ଏଥରେ ତାହାର ବିନ୍ଦୁପ କାର୍ଯ୍ୟର ହେବୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଶ୍ୱପ ଯେ ଏ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ଓ କଶ୍ମାକଳ କାନ୍ତିଜ୍ଞ ପ୍ରାଣକାମ ଧରିବେ ବିଶ୍ୱବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ମନେ ବିନ୍ଦୁରୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ କାଳରେ ବିନ୍ଦୁତା ବିଶ୍ୱପରେ ସଂପାଦକ ଲୋକେ

ନିକୁଞ୍ଜ ଥିବାର ଅବଶ୍ୟକରେ ସଜା କିମ୍ବା ଗଜି-
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦିଅ ସାଧନ କର ଅପଣା ଗଲୁଗ ଓ
ଆଗ୍ରାକୁ କଲୁଛିତ କରୁଥିଲେ ଏଣିକି ସତ୍ୟତା
ବୁଝି ହେଲା ଓ ଗାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ସଂଗୋପ୍ତ
ନିଯମରେ ଚଲିବାର ଲୋକଙ୍କ ରହିବା କରୁବି
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବାଳରେ ରହିବ ହେଲା ମାତ୍ର କି
ଆଶ୍ରୟର ବିଷୟ ଯେ ସବୁଠାର ଯେଉଁ ସଜି
ଅଥବା ମୁଖ୍ୟନ ସେଠାରେ ପୁଣୀ ଗାସର ପାଇ
ପକ୍ଷରେ ଏତେ ଗତ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଏହି
ଆମ୍ବାନ ହୁଅଇ ଯେ ଏ ପର ହେବା ସମୟର
ଦୋଷ କାହାର ଅସ୍ତ୍ରାଧାନ ନୁହେ ।

ଦେଶୀୟ ବିଶେଷ ସ୍ଵର୍ଗାସ୍ତୁତ୍ତ୍ଵ ଲୋକଙ୍କ ବିବାହର ଅଇନ ।

ଏ ବିଷୟରେ ଆଇନ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ବିଷୟନିର୍ଣ୍ଣୟରେ
ବିବୁକାଳର ରହି ଅଛି ଓ ତହିଁର ସଂକ୍ଷେପ
ସମ୍ବାଦ ଅମ୍ବୋନିୟ ବିବୁକାଳ ପୁଣେ ପାଠକୁ
ଜଣାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ସ୍ଵର୍ଗାସ୍ତୁତ୍ତ୍ଵ
ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ ବରତା ଏ ଅରନ୍ତର ଉଦେଶ୍ୟ
ଥିବାର ଅମ୍ବୋନିୟ ଜହାର ଅନ୍ୟ ଦିବରଣ୍ଟା
ମାନ ଲେଖି ନ ଥିଲା । ୨୦୪୭ ର ସବଳ ହୀନର
ଲୋକଙ୍କ ଅରମତ ଜାଗିବାରୀର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସବ୍ସାଧାରଣାଙ୍କ
ଗୋଚରିତ ସ୍ଵର୍ଗାବିତ ଅଇନର ଉଦେଶ୍ୟ ଓ
ନିଯମମାନ ପ୍ରଗର କରିଅଛୁ । ଏହି ଆଇନର
ପାଇଁଲିଖି ବିବାହ କାରଣ ଯେଉଁ ସଭ୍ୟମାନେ
ବିନ୍ଦୁ ଦୟକୁ ଦୋଇଥିଲେ ତାହାର ପ୍ରେତ
ପିପୋର୍ତ୍ତ ବିଯାହ ସନ୍ ୧୯୭୧ ମସିହା ଦିବ-
ଶମମାସ ତା ୨୧ ରାତରେ ବିବସ୍ତାପକ ହଜାରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ସବୁପ୍ରୟୁ
ବାହୁଦ୍ରିଷ୍ଟ ଲୋକାଥିବାର ରହିର ଉଲକିପିତ
ଅଂଶ ଉଦ୍ଭବ କଲାଏ ।

“ବିବାହ ବିଷୟର କରଣାର୍ଥ ଆଇନର ମୁଖ୍ୟ
ବିଧା ଆଇନ ଓ ବିବସ୍ତା କରଣାର୍ଥ ଜୀବିତବର୍ଷ
ଜୀବିତ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରିଯ ସାହେବକର ହଜାର
ବୌଦ୍ଧଲଙ୍ଘ ଅମ୍ବୋନିୟ ପ୍ରତି ଅର୍ପିତ ହେବାର
ଅମ୍ବୋନିୟ ସେହି ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା ଓ ପାଇଁଲିଖିତ
ସମ୍ବାଦ କାରଣ ପିବାର କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟ ।

୨ । ଉଚ୍ଚ ଆଇନର ଡାମ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତାପିତ ହୁଏ ନାମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
ଏକବାର୍ଷ ହୋଇ ରହିର ଅରମତ ଥିଲେ ।

ଏହି କାରଣେ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ର ପ୍ରତି ହେବି
ଅଇନର ବିଷୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାରିବାର ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
ପେହି ବିଦ୍ୟମତେ ବିବାହ କରିବ ବେମାନେ
ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ରଙ୍କ ପରିଚୟ ଲେଖି ଦିଅନ୍ତି ଏହି
ବିଧାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ।

୩ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଯେଉଁ
ବିଧିମାନେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ଜାତ
ଅଛନ୍ତି ବେମାନେ ଅପଣାମାନଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୁ ଜୀବ
ବରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ବିବାହ ହୋଇଥାଏ ତାହା ବିଷୟରେ
ହେବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ
ବ୍ରାହ୍ମବିବାହ ବିଷୟକ ଅଇନ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ପାଇବ ପୁଣ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଇନର
ଯେଉଁ ଜୀବ ରଖିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବି ତଥାର
ଅଧି ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ର ହୁକୁ କେହି ବ୍ରାହ୍ମମାନର
ଯୋଗ୍ୟ ନହିଁରୁ ଜୀବ ହୋଇ ପାଇବ ରହିବ
ଦୋଲ ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟକୁ ପ୍ରସାଦରେ ଅପରାତ
ଦୋଲ ଉଚ୍ଚ ଅଇନ ପ୍ରକାଶ ବିଷୟରେ ଅପରି
ବିଲେ ।

୪ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଦିତଗାଲ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ହିନ୍ଦୁ ବି ମୁହୂର୍ତ୍ତମାନ ବି ପାଇବୀ ନୁହେ ବୋଲି
ଅପଣାମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାର ଅପରି
ବରିବି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତହିଁପ
ବ୍ରାହ୍ମ ବୋଲି ଅପଣାମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାର
ଅଇନର ପ୍ରଥା ନିର୍ଭବାର୍ଥ ଅଇନର ହେଲେ
ବେମାନେ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ହେଲେ ।

୫ । ଏହି ବାରଣ ହୃଦୟରେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବି
ଦ୍ୱାରା ଦୂର ଯେଉଁ ବିଧିମାନେ ହିନ୍ଦୁ ବି
ମୁହୂର୍ତ୍ତମାନ ବି ପାଇବୀ କି ଗୋଟି ତାଙ୍କ କି
ଜୀନାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ବରିବ ନାହିଁ ବା ବେହି
ଧର୍ମତାଙ୍ଗୀ ବା କୃଷ୍ଣ ହୃଦୟ ଏମନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଏହି ଅଇନର ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା କଲାଏ ।
ଏହି ଆଇନରର ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ
ବିବାହ କରିବାର ଶୁଦ୍ଧି, ବେମାନର ହୋଇଥାର
ସେହି ବିବାହ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇବ ବିବାହ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯେତେ କିମ୍ବାରିବ ବେଳେ
ବେମାନର ହେଲେ ପିତା ମାତାର
ବା ମହାପେତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ରହି ବିବାହ ହୋଇଥାର
ନ ପାଇବ, ଏବଂ କୌଣସି ଏହି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ଯେଉଁ
ବିବାହ ପାଇବାର ବରିବ ବେହି ବିବାହରେ

ବେମାନକର ସହୃଦୟ କୁତ୍ସିତା ବା ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଥିଲେ ବିବାହ ଅବହିତ ହୋଇଥାରେ ତହିଁପ
କୁତ୍ସିତା ବି ଜୀବିତ ଥିଲେ ବିବାହ ହେବ
ନାହିଁ ବେଳେ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ

ଉପରିଲିଖିତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଧ୍ୟାନ କରିବାରେ
ଯେ କାରିବୁଞ୍ଜ କେବଳ ନିର୍ମାଣ ଏ ଅଇନ
ହେଉଥିଲୁ କେଇବାରେ ଯେଉଁମାନେ ତୁର୍କଷ
ଧର୍ମଧାରା ବେମାନ ନାମରେ ଜୀବ ହୋଇ ଏବଂ
ଅଇନକରସଂଧାର ହୋଇଥାନ୍ତି ବେମାନକର
ଏ ଅଇନର ବ୍ୟାପ୍ତି ହେବା ନାହିଁ ବ୍ୟାପ୍ତି ଏବଂ
ଏ ଅଇନର ବିବାହ ସଂସ୍କର ନାହିଁ ବ୍ୟାପ୍ତି ଏବା
ବିଧିବିବି ହେବା ପକ୍ଷରେ ବେମାନେ ଅପରି
କରି ନ ପାଇନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠବ୍ୟାକାରି ଲୋକ
ବେଳେ ଜଣେ ବିବାଲୀ ବା ବେଶ୍ୟାକୁ
ଏ ଅଇନମରେ ବିବାହ ବିରାପରେ ଏ ଏହି
ହେଲେ ସମାକର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଜୀବିତ ଉପାୟ
ନାହିଁ କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏକବଂପିବାଦ୍ୱାର
ଲୋକର ଉପକାରୀରେ ଅପରି ଲୋକ କ୍ଲେମ୍‌
ରେଗ୍‌ବୋଲ ବରିନ ପାଇନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବର ସେ
ହେଲେ ଅନ୍ୟପରାହାର ଜାଗିବୁଞ୍ଜ ହୋଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା
ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅପଣା ପିତ୍ତର ସମ୍ଭାବ ଉପାୟ
ଦେବାର ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ ବ୍ୟାପ୍ତି ଏବଂ
ଏ ଅଇନର ବିବାହ କରିବ ହେବା ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କ ଉପାୟ
ବସାରାର ବିଷୟରେ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ବିବାହର ବିଷୟରେ
ବିବାହ କରିବାର ବିଷୟରେ ଏହି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ

ପ୍ରାପ୍ତ ।

+ ଅକୁଆବମକ୍ଷୟ ପ୍ରଥମପଦ ।

ଜମିବାରମାନେ ଯେ ଅକୁଆବ ନିଅନ୍ତି ଏହା
ପ୍ରଥମେ କରିବା ସବତ୍ରବିଜନର ଅନୁର୍ଦ୍ଧର
ସୋଗୋଜାମକ ଏକ ପ୍ରବାହାର ଶାଗଜର ରାଜ-
ପ୍ରତିରେ ବିରାମ୍‌ପ୍ରାପ୍ତ ରଦିରମ ଅଗ୍ରିତ୍ତୁ ବିଲ-
ରଜରକର ବିର୍ଦ୍ଦିଗୋତର ହେଲା । ଏ ମହୋଦୟ
ସେହି ବିବାହ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇବ ବିବାହ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଏ ଯେତେ ସହିତାରେ ହେଲେ କିମ୍ବାରି
ମାନେ କିମ୍ବା ଅକୁଆବ ନେଇଥାନ୍ତି ସେ ଅନ୍ୟ-
କାରିବାର କରିବାର ପରିବାରର ପ୍ରବତ୍ତି ହେଲେ । ଗାହାକର
ଅନ୍ୟକାରିବାର ଘଲ ଥାଇ ଉପରିବାର କରିବାର
ଗୋଜେତ୍ର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକାରିବାର
ବାହେବକର ସେପ୍ରକାର ଅଗ୍ରିତ୍ତୁ ପରିବାରର
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକାରିବାର

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ ଯାର୍ଥକୁଣ୍ଡପେ ଅନ୍ତର୍ଭିତ
ହୋଇଅଛି ଏବା ଅମ୍ବେ କହି ନ ପାଇଁ ବରଂ
ହୀନାହିଁ ଏବା ଅମ୍ବେ କହି ନ ପାଇଁ ବରଂ
୧୦ସତି ଅମ୍ବେ ସୃଜନରେ ସୋଧୋଇ ଏକଚଣ୍ଠା
ବନ୍ଦି ଯେ କି ରାଜ୍ୟରକ୍ତ ମତାଇବାର ଏବା
ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ ଜାହାପ୍ରମୁଖାତ୍ମା ଯେପରି
ଶବ୍ଦକଳ୍ପିତୁ ତହିଁର ଅମ୍ବେ ନିର୍ମଦ୍ଧିଷ୍ଠିତ
କହିପାଇଁ କି ଅଶିକ୍ଷା ଓ ଜାହାଙ୍କର
ସରଦାବମାନେ ରାଜ୍ୟରକ୍ତ ନିଧିନ ବିବର-
ଣରେ ଅଜ ହୋଇ ମଧ୍ୟବଲର ହାଲ ଯେପରି
ଥବାର ନିର୍ମିତ କରିଅଛନ୍ତି ଜାହା ପ୍ରକୃତିଅବସ୍ଥାକୁ
ସହିଗ୍ରହେ ବଳାଇଅଛି ଅଗ୍ରିଷ୍ଟମୁକ୍ତର ପରିଶର୍ମ
ଯେ ଦେଶର ହତକର ନ ହୋଇ ଅନେକ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ କାରଣ ହୋଇଅଛି ଜାହା ପାଠକ-
ମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଟି ପାଠକରେ ଉତ୍ତର-
ନ୍ତରିଷ୍ଠ ଦ୍ୱାରାରୁବେ ।

ଏବିଦିନ ଥମେ ଏକ ଉତ୍ସୁବ୍ୟାତ୍ମି ଗୁଡ଼େ
ବିଦ୍ୟୁତୀର ସମୟେ ଗ— କି ଯାହାର ବିଷୟ ଉପ-
ରେ ଲେଖା ହୋଇଅଛି ସେ ଆପଣାର ଏକ ମୋ-
କଦମ୍ବାର ଅପିଲ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଯହ କର-
ଥିବାର ବହିବାରେ ଫ— କହିଲେ କି
ତୁମେ ଏ ଅପିଲରେ କିମ୍ବା ବରୁଆଜ
ଏଥୁବେଳ ଅପିଲର ବାରଣ ନାହିଁ
ଓ ଜମିଦାର ର— ତୁମ୍ଭର ବିପନ୍ନଙ୍କର
ସମ୍ବାଧିତା କରୁଥାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ଏ ମୋକଦମ୍ବା-
ରେ ଜମିନର କରିବାର ଅଗା ଅଭିଯତ୍ତ ଦୂର
ହୋଇ

ଗ— ଅମୃତ ଏ ମୋକଦମା ଛିକଥର
ହାଲକୋଟିର ଫେର ଅସିଥାଇ ଏଥରେ ଆମୃତ
ପୁ ୧୪୦୦ ଛା ଉହ ଶତ ହେଲାବି ବନ୍ଦୁ ଜମି-
ଦାର ର— ର ଯାହିଦଜାର ଠକାର ଉଚ୍ଚ ଏ
ଲଗାଏତ ଅବଶ୍ୟ ଶତ ହେଲାଖୁବ ଅମ୍ବେ
ଜମିଦାରକୁ ବି ସହଜରେ ସତର୍ବୁ ଅମ୍ବେ ଜା-
ଙ୍ଗର । ବି । ଠେଣ୍ୟ ଅବା ଜମିଦାର ବିନା କଗଇ
ଅଛୁଁ ଓ ତାଙ୍କର ବାସୀ । ବି । ଠୀ ଅଶାକ
ଜୀବ କଗଇବାର ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଅଛୁଁ ଜମିଦାର
ର— କ୍ଷର ବିପକ୍ଷରେ କେବଳ ଅମୃତ ଯହ-
ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦତମାହଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧି ଦିରଖୀପୁଣ୍ଡି
ଅଛି ଏକାସବୁ ଅମ୍ବେ କଗରାଥକୁ ତାଙ୍କ
ବିପକ୍ଷେ କେବଳ ଶ ଗୁଣ ସରଖାପୁ ପଢିଆଛି
ସେ ଗୁଣ ଅମୃତ ପରମର୍ତ୍ତ ଓ ଉପଦେଶ
ଅନୁଯାୟୀ ଅମ୍ବ ଗ୍ରାମର ଗୁଣବଂକୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

(ପାଠକମାନେ ! ସେ ସମୟରେ ଗ—
ଏହିପରି କହୁଥିଲା ତେବେଦେଲେ ଯଦ୍ୟପି
ଆପଣମାନେ ଜାହାର ମୁଖୀକୁ ଦେଖିଆଅନ୍ତରୁ
ତେବେ କୋପାନଳ କି ମନୁଷ୍ୟବେହି ଧାରଣ
କରିଅଛି ଏହା ଅବଶ୍ୟ କହୁଥାନ୍ତି ।)

ଧ— ରୟତମାନେ ଏପରି ଦିଇଗାଏ ଦେ-
ଲେ ଯଦି ଜମିଦାରୀ ଶାସ ହୁଅନ୍ତିରେ ଜେବେ
ଜମିଦାରମାନେ ଥାର ଜମିଦାରୀ ବିଧି
କରିବେ ଆଜନର ଦେଶର ମର୍ମ ଜହାଙ୍କରେ
ଏପରି ହଜାର ଦିଇଗାଏ ଦେଲେ କି ହେବ ।

ଗ— ଜୀବ ହେଉ ନ ହେଉ ଜାକର ଜମ-
ଦିଆଣ ଲାଞ୍ଚଦଳୀ ସମୟେ ଅବଶ୍ୟ ଲାଞ୍ଚରେ ଅସିବ
ଏହାର ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ ରୁଷଗାନେ ଯେ ସମୟେ
ଜଙ୍ଗାବ ଦେବାର ବନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହାର
ଶୁଣିଅଛି ସେମାନେ ଜଙ୍ଗା ନ ଦେଲେ ଜମ-
ଦାର ଗ— ବିଧର ଜଙ୍ଗା ଆଞ୍ଜାମ କରିବେ
ଦେଖା ପିବ ।

ପାଠକମନେ ! ଏହୁଲେ ଯେଉଁପ ହୋଇଥିବାର କିଛି
ବନ୍ଦେତ ନାହିଁ ବରଂ ସବୁଦରେ ବେହିଅର
ହୋଇଥିବା ସମ୍ମୁଖୀ ମୟୁବ । ଉପରଳିଶୁଭ ବିଷ-
ୟଚ ଅକ୍ଷୁତ ଆମ୍ବର ଶବଧଗୋଚର ହେଲା
ଓ ସେବମୟେ ଗ—ଯେ ଅକ୍ଷପଟେ କହିଥିଲା
ଏହା ଆମ୍ବର ସମ୍ମୁଖୀ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । ପାଠକମା-
ନେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଜମିଦାର ର—ଦୋଷବଳୀ
ମଧ୍ୟେ ଗେଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଦୋଷବୋଲି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ଅଗ୍ରଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଜାକର ସରଦାରମନେ ହିର କର
ଅଛନ୍ତି ଜାକର ବାପୁବକ ଦୋଷ ବି ନା ଏବେ
ପାଥାରଣ ବିରତ କରନ୍ତି । ଯଦିପି ସାମାଜିକ
ଅନୁଷ୍ଠାନମାନେ ହେଲକର ଓ କମ୍ପିଟିବନ ଡେଲୀ
ହାବିମମାନଙ୍କୁ ଅପଣାର ଚରୁଚତାପ୍ରାଗ୍ ବିଶା-
କଲେ ତେବେ ପାଠକମନେ ସୁବିନ୍ଦ୍ର ଥର
କେଉଁଠାରେ ମିଳିବ ? ଉଣି !

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଏ ନଗରୁଷ ଜଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଲେଖୀଥ-
ଛନ୍ତି ଯେ ଗତମାସ ମେଷବିଜ୍ଞ ବୃଦ୍ଧ ଏ ୮୭ ଶ୍ଵା
ସମୟରେ ଜଣେ ବର ବାଜାବକାର ଥାନା
ସମୂଲ ଦେଇ ବୋଧ ହୁଆଇ ମଙ୍ଗଳ ଆମଦଶ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା । ଥାନା ସମ୍ମରେ
ବାଜା ବଜାର ବିବାହୀଗ୍ରୁ ପୁଲିମ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା
ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ ଯୋଗୁଁ କଜନ୍ତୁନିଲମାନେ
ଦୋତ୍ରଥବି ବାଜା ବନ ବରିବେଇ ସମୟରେ ନାହିଁ

କୁବାକଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତେଷ ପୂର୍ବକ ବର ଓ ସଜ୍ଜିଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ କଲେ । ଛଣେ ଉତ୍ସବର
ପୁଲିବ ହରକ ଥାନା ବାରନାରେ ବୁଲୁଥାନ୍ତି
ସେ ନିବାରଣ କି ବରନ୍ତେ ନା ଅଭି-
ଗ୍ରର କାରଣ ପୁଲିବକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥାନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଅନେକଥର ଏପରି ଅଭା-
ଗ୍ର ଧେନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚାତ୍ରୁ^୩ ଓ ହେତେକ ଥର ଏ
ପଦିକାରେ ଲେଖିଥାଶ୍ଚାତ୍ରୁ^୪ ମାସ ଶୁଭର ବିଦ ।
ପୁଲିବ କନେଷୁଦଳମାନେ ବାଜା ଓ ଯାଦା
ଉପରେ ଯେଉସ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଜାହା
ନିତାନ୍ତ ଅବହନୀୟ ଅଚର ଅଥବ ଅପଣାର
ପ୍ରଥାନ କରନ୍ତରେ ଏଥର ଶତାବ୍ଦ ମହୋଯୋଗୀ
ମଣି ସେମାନଙ୍କୁ ହେବାର ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିର ମଜଳର ଦୀର୍ଘକୌଣସି ମୁକୁ
ହେବାର ଅପଣା କର୍ମ ପାଇବାର ସେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଜାହା ଛିପିଲ ହେଲା ।
ସେ ମେଜଷ୍ଟ୍ରେ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପଣା
କର୍ମ ପୁନଃ ପ୍ରାସ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସାହେବ
ଜାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ବୋଧ ହେବ ସାହେବଙ୍କ
କବେଚନାରେ ସେ ସମ୍ମୂଳୀ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ନୁହେ;
ଯାହା ହେଉ ମଜଳର ଅଣିଲର ଉପର୍ଯ୍ୟୋଗ
କରିଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ମନ୍ତ୍ରବିଧ ଲେଖିବାର
ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ ।

ଗର ସୋମବାର ଶ୍ଵର ଏ ଟ ଖୁବୀ ସମୟରେ
ଏ ନଗର ବାଜାକାରରେ ଗୃହପାଞ୍ଚ ବଜାର
ଏର ଘୋଡ଼ଗଲୁ । ଅଗ୍ନି କିନ୍ତୁ ପେ ଲାଗିଲା
କଣା ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ ଦରମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ବ
ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଥୁବାର କେହି ଶବ୍ଦଜୀ କର
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣି ଲଗାଇ ଦେଇଥିବାର ଅନ୍ତମାନ ହୁଏଇ ।

ଗ୍ରାସୁକୁ କରିବାହେବ ଏହିଦିନ ଅପଣା
କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସର ତ୍ରିହଶ କରି ବିଲୁଚ ଯାଏ
କଲେ ।

ପଟ୍ଟା ଅପହରଣ ମନ୍ଦିରମା କି ଯହିଁର
ଦୁର୍ଗାନ୍ତ ପୁରୋ ଲେଖାଯାଇଥିବୁ ରହିଁରେ ଜୀ-
ବିଷ୍ଣୁ ମାଛିଥୁଣ୍ଡକର ଦଶାଙ୍କ ଅଧିଲରେ ବାହାଲ
ହେଲା । ଯଥାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାଏ ।

କଟ୍ଟକର ବିଜ୍ଞାପ ମହାଜନ ବଳଦେବ ସାହୁ
କୋଷବୃତ୍ତି ଗ୍ରେଗରେ ଅତିଶ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ
ଥାବା କଟ୍ଟାଇବା କାହା କଲିକତାରୁ ଯାଇ-
ଥିଲେ । ସେଠାରେ ବିଜ୍ଞ ତାକୁରମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଅଗ୍ର ବୃଦ୍ଧିବସ୍ତା ହୃଦୟରେ କୋଷ କଟ୍ଟାଇବାକୁ
ଥାରିଗ କର ଷ୍ଟର୍କ କଲାଲେ ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆଶଙ୍କା ଘଟିବ । ତଥାଚ ସେ କାହାର କଥା

କୁ ମାର ବେ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ ଦୃତଗତି
କୋଷ କଟା ହେଲୁ ପରଦିବସ ଭାକ୍ଷର ଭାଲ
ଦିଲେ ।

ବ୍ୟୁତର ଉତ୍ତରକରେ ଅଞ୍ଜପଦିବା ପ୍ରାୟ
ବେଳେଣ୍ଟି କାମକ ନୃଥାତେ ବୁଲାଇଛି
ତହଁରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଜଗନ୍ନାଥମହାପ୍ରବୃକ୍ଷ
କିନ୍ତୁରେ ଗୋଚରମାନେ ଶୁଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି-
ଯେ ସତ୍ୟକୁମିରେ କଷ ଦେବାର ସେମାନେ
ଆଶାରୁବରେ ମର୍ଗପଦିଲେଖି ଏଥରେ ଜଗ-
ନ୍ନାଥ ଅଞ୍ଜି କରିଅଛନ୍ତି ବିଯେ କେହି ପଦ୍ମଧୂ-
କୁମି ଚର୍ବି ଜାହାର ବଂଶ ନାମ ହେବ ଏବଂ
ଏ ଅଞ୍ଜପଦିବାକୁ ଯେ କେହି ଅପଣା ଦରେ
ରଙ୍ଗବ ସେ ଦୟା ପୋଡ଼ିବିବ । ଅଞ୍ଜପଦିବା
ଫେରିବାର ଏହି ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ଅଠଇ ।
ଫରିଲୁ ଅଞ୍ଜପଦିବା ଫେରିବା ହେବଳ
ଦେଖାବାପିକର କର୍ମ ନୁହଇ ଅଥବା ଜଗନ୍ନାଥ-
ଙ୍କ ନାମ ଥିବାର ଏମନ୍ତ ହୋଇଯାରେ ଯେ
ଯାଦି ଅଣିକାକୁ ଯାଇଥିବା ଘଣ୍ଟାମାନେ ଆପଣା
ଦେଶ ବିଦ୍ୟା ସେଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବିଲା ।

ଇଣ୍ଡିଆ ପାଇଁ କିମିତ ଜୀବନବର୍ଷ
ଗୁଜାରାଟୀରେ ବିଲୁଷ୍ଣଶବ୍ଦୀ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରି-
ଅଛିନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସତ ହେଲା ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
ନବାଦ ଯାମ ସାହେବ ଟ ୫୫୦୦ ଦାନ କରି-
ଅଛିନ୍ତି । ବିମେଳର ଲୋକମାନେ ଏ ସଙ୍ଗର
ବିଶେଷ ସମାଜବାଧୀ ଆଚନ୍ତି ।

କଲିବଜାରେ ସ୍ତର୍ଗ ମେଟିଏ ପଦାଧରେ
ଆଗ୍ନି ଲାଗି ପୋଡ଼ିବାର ଜହାଁରେ ଥିବା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କଣ ନନ୍ଦା ଓ ପାଦ ଗଲିଗ ସମସ୍ତ ଚକ୍ରାର
ପ୍ରବୃତ୍ତ କମ୍ପ ହୋଇଅଛି ଲେବେ ଅଗ୍ନିର ରକ୍ଷା
ପାଉବା ଲାଗି ହୋତାଏର ହନୀର କରନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ବଧାଳଗଲେ ଜାହା ଧୂର ରକ୍ଷା ହୁଅଇ ନାହିଁ
କରି କୋଠାଏର କିପରିଦରିତାର ଅନ୍ଧକ
ରମ୍ପାନବ ହୁଅଛା ।

ଗର୍ବ ସଂପ୍ରଦୟ ଗତେହଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ମାତ୍ରଧର୍ମଜ ବାହେବ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ମାତ୍ରକୁ ଓ କଲେହଙ୍କର ପଦରେ ବାହଳ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଏକ ଉପରୁଷ-
ସାହେବ ପୁରୁଷ କଲେହଙ୍କର ଓ ମାତ୍ରକୁ
ନିମ୍ନକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଦୁଃଖିର ବକ୍ତିଃ କଳ ପଦରେ ବର୍ମ କରେ
ଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣିକୁମାରଙ୍କ ଅଗେଖ୍ୟ ଲାଭ ଉପଲବ୍ଧ
ଗତମାସ ଜା ୨୭ ରିଖରେ ଛଳଣ୍ଡ ଓ ଭରତ-
ବର୍ଷର ସଦ୍ଵୀନରେ ଶିଥୁର ଆଶ୍ରଥକା ହୋଇ
ଥିଲ କଳିବାହାମି ହିନ୍ଦୁମାନେ ଏବନ ଗଙ୍ଗା-
ପୁଞ୍ଜା ଓ କାଳୀ ଓ ପ୍ରାନ୍ତଦେଶ ପୁଜାଇଛନ୍ତି
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଗ୍ର ସମାବେଶରେ ଦରିଥୁଣ୍ଡେ
ବାଜା ଓ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତନରେ ନଗରରେ ଚହନ
ପଢ଼ିଗଲ । ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ ଏ ନଗରର
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଏପରି ବୌଣ୍ଡି ଜାପି
ଉଦୟ ହେଲା ନାହିଁ ।

ସମାଲୋଚନା ।

କନ୍ଦିବାବୁ ସିରସା

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ନିମାଇତରଣ ବନ୍ଦକୁଟୀଗୁ ପ୍ରଣୀତ
ହୋଇ ବଟକପ୍ରିୟିଂ କ୍ଲାନ୍‌ସିଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଳମ୍ବରେ
ମହିତ ହୋଇଥାଏ । ମଲ୍ଲି ଠାଙ୍କା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସୁପ୍ରକ ଖଣ୍ଡିକ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅର ଅଜୁଲକ ହୋଇଥାଏଁ । ଦେଶା କୃଷିପ୍ର-
ଧାନ୍ ଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ଲୋକ କୃଷିଧୂଗୀ
ଜୀବନ୍ୟାଦା କିମ୍ବାହ କରନ୍ତି ଓ ଜମିଦାର
ଅଧିକ ଧରିମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟ ।
ଅଚିକର ଜୀବନ୍ୟାଦା ବିପ୍ରାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଜୀବିକ
ଯେ ଅର୍ଥକାଂଗ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଦ୍ୱେଳକ ଏଥ-
ରେ ବିଟିନାହ ସକେହି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର
ଦିକ୍ଷା ଯେ ଏକାଦିକ୍କ ଜୀବ ଏ ବିଶ୍ୱର ମନ-

ଦୟା କିମ୍ବା ଲଗ୍ କିନ୍ତୁ କୋଣରେ ପୁସ୍ତକ
ହୋଇ କି ଥିଲା । ବାବୁ ନିମାଇବରର ବସୁ
କେବଳ ସେ ଅଭିଭ ମୋଚନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ଉଚନା କରି
ଜନସମୀକ୍ଷରେ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଗୁରୁ
ଅଧ୍ୱବ କରି କେବୁ ଏମନ୍ତ ପୁସ୍ତକ କରିବ
ଏଥର ଅବକାଶ ବାହାରରୁ କେଇ କାହାରୁ
ଜନିଦାରୀ ଧର୍ମବିରେ ଯେତେ କଥା କାହିଁବାରେ
ପ୍ରଦେଶକର ଏମନ୍ତ ଏଥରେ ସନ୍ତୁଦେଶିତ ହୋ
ଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ କି ଏହି ପୁସ୍ତକ ଖଣ୍ଡିତ ପାଠ
କଲେ ଜନିଦାର ସନ୍ତୁଦେଶକେ ଜନିଦାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇବା ପାଇ ଅଛ ବାହାର ଅଥିବା
ହେବେ କାହାରୁ । ନିମାଇ ବାବୁ ସୁବିଜାତି ଜନି
ଦାର ବନ୍ଦିବାରୁଙ୍କ ସନ୍ତୁଦ ଓ ଜନିଦାରୀ କଥା
ସବୁ ଅପେ ନିଜାହ କରନ୍ତି । ଅଜାବ ଏଥାର
ପୁସ୍ତକ କଲ ହେବାର ଅଧ୍ୱବ ପରତ୍ୟ ନାହିଁ
ପୁସ୍ତକର ପାଠୀଶବ୍ଦରେ ମହାତମ ହେମାବନ୍ଦି

ଯେଉଁବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ତେବେକରେ ମହାଜନ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଲକ୍ଷଣପ୍ରେ ଚଳିପାରେ । ପୁସ୍ତକର
ବଳେବର ପୃଷ୍ଠା ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚରେ ଏହାର
ମୂଳ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ତଥାତ କେହି
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମୂଳ୍ୟ ଉତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ ବହୁତ
ଲୋକ ପୁସ୍ତକ କପ୍ତନ କରିପାରନ୍ତେ । ପୁସ୍ତକର
ବଳେବର ଉତ୍ତା ନ ହେଲେ ସେଇଥି ହୋଇ
ନ ପାରେ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୂଲ୍ୟରେ ଶ୍ରୀକୃକା-
ରଙ୍ଗର ବିକ୍ରି ଲାଭ ନାହିଁ ଓ ବଳେବର ଉତ୍ତା
ହେଲେ ପୁସ୍ତକ ଯେପରି ସମ୍ଭାବରେ ପୁସ୍ତକ
ହୋଇଅଛି ସେପରି ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ନଳରଙ୍ଗା
ଓ ଜରୁକ ଜାତିଧି ଜ୍ୟାଗ କଲେ ଜମିଦାରୀ
ପୁସ୍ତକର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ସତ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ଡକ୍ଟର ବିଷୟମାନ ଶିକ୍ଷା କାରଣ ଅନ୍ୟ
ପୁସ୍ତକ ଲେଡ଼ା ହୁଅନ୍ତା । ଅଭିବି ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍ତା
ହେବାର ସମ୍ବାଦନା କାହିଁ ?

ଭ୍ରାତା ଅଂଶରେ ପୁସ୍ତକରେ ଦୋଷ ଲକ୍ଷିତ
ହୁଅଇ ମାତ୍ର ତହୁଁଙ୍କ ଏବଂ ହେଉ ଗ୍ରନ୍ଥକାର
ହୃଦୟକାରେ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ଏଣୁ କରି ଏ ପ୍ରକାର
ପୁସ୍ତକରେ ଭାବୀ ବିଗେଷତିଷ୍ଠେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁ-
ପାଇ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କେନ୍ଦ୍ରୀଆତ୍ମା ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର ଛଂଗଜୁଦିଖା-
କଳୟ ନିରମନେ ଏବଜଣ ଦୃଷ୍ଟାଦ୍ୱୀପ ପିଷ୍ଠଳର
ଆବଶ୍ୟକ ମାନ୍ୟକ ଦେଇଲ ଟୁକ୍କା ଯେଉଁ-
ମାନେ ବନ୍ଧୁଦିଦ୍ୟାକଳୟର ପ୍ରବେଶକା ପରିଷାରେ
ଉତ୍ତାଣ୍ଣି ହୋଇଥାଇବୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବେଦନ
ପଥ ଅଗ୍ରଧାର ହେବ ବର୍ମାକଣ୍ଠମାନେ ଆଜାତ
ମାର୍ଗିନ୍ସାମର ତା ୧୫ ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିବ କୁବଳ ସହିତ ଅବେଦନପଦମାନ ବ୍ରକ୍ଷ
ଦିଦିନକରୁ ସଞ୍ଚାରକଙ୍କଠାକୁ ପଠାଇବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀଆଡ଼ା } ସଙ୍ଗାଦବଜଳିମିଶ
ତା ୧ ରଜ ମାର୍ଟ୍ } ଗ୍ରା ପବଲିପ୍ରସାଦିଷ୍ଟର୍
ପଲ୍ଲେ ୨୨ } ମେରା ।

ବୟକ୍ତିଗାନମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପୁରୁଜନ ସ୍ଵାର୍ଗତ
ପଞ୍ଚତ ମୁଦ୍ରତ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଅଛି ମୁଲ୍ଲି
୫ ୦/୨ ମାତ୍ର । ଏହି ସଂଗ୍ରହମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସବରେ
ପ୍ରାପ୍ତହେବ ।

ଏହି ଭାଷାକାରପିତା ସହିର କଟକ ଦିଲ୍ଲି-
ନକାର କଟକପିତାଙ୍କୁମାନଙ୍କ ଯଶାଲଘ୍ରେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗଢ଼ିତ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭୯

四

ଭାଷ୍ଟରଙ୍ଗ ମାର୍କ୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମା । ତେଣୁ ହୀ କୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୋଣାର୍କ ମହିଳାର

ଅଜିମ ବାର୍ତ୍ତକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଣ୍ଣାଳେ ମୁଲ୍ଯ ଦେଖିଲେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ୪୭

ମଧ୍ୟରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଜାହମାନାର ୫୯

ବୃଦ୍ଧକାଳୀ ପ୍ରଭକାର ।

ଗତ ମଜଳବାର ଏ ନଗର ମାଣିକ ଯୋଗ
ବହାରରେ ଅଗ୍ନି ଲୁଗି ଦେତେ ସ୍ଵଭବ ଘର
ଓ ଗୋଟିଏ କୋଠା ଚାମୁହୁତ ହୋଇଥିଲା ।
ଦୂରବାରରେ ଅଗ୍ନି କାର ହେଲା ଆମ୍ବେ ନିର୍ମୟ-
କର ବହୁ ନ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ କଷ୍ଟଅଛାନ୍ତି
ଯେ ବୁନକର୍ତ୍ତା ବୁଅଜେଲର ବ୍ୟାପାର ବରାର
ଧେହ କୁଆ ବଳୁଁ ଫିର କାହିଁ କୁଳିହଠି ଘରେ
ଅଗ୍ନି ପ୍ରବେଶ ହସା । ଯେଉଁ କୁଳରେ ଅଗ୍ନି
ଲୁଗିଥିଲା ଧେଠା ପରମାନନ୍ଦ ଏମନ୍ତ ବଶୁଙ୍କଳ-
ପୃଷ୍ଠେ ନିର୍ମିତ ଯେ ବୌଣୀପି ପୃଷ୍ଠେ ଜଳ ପକାଇ
ଅଗ୍ନି ଲିବାଇବାର ବାଟ ନ ଥିଲା ତଥାର
ସେଇ ଦୂର ହୋଇପାରେ ଲୋକେ ଉପାୟ
ବରବାରେ ସତ୍ତି କର ନାହାନ୍ତି ଓ ଗରିଆଜେ
ହୋତାପର ଥିବାର ଅଗ୍ନି ବିଦ୍ୟାର ହୋଇ
ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଅଗ୍ନି କାଣ୍ଟ
କିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ସୁଲିଷର କିମେଷରେ ଧୂଲିଷ
ସବୁଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁଟର ବାକୁ ପ୍ରିୟନାଥଙ୍କ ପରିଚାମ
ଓ ଯହରେ ଅଭିନ୍ଦନ ପଦ୍ମୋଷ ଲଇଅଛି । ଓ
ଅନୁମାନ କରୁଁ ଧେଠାରେ ସବୁଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁଟର
ନ ଥିଲେ ଅନେକ ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ଏମନ୍ତ କି ମନୁଷ୍ୟ
ନାମ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଅବା
ଅଧ୍ୟକ କି କର ପାରନ୍ତେ । କୋଠା ଉଗରେ
ଅଗ୍ନି ଲାଗିଲେ ମାଠିଆରେ ଧାରି କହୁ ଜାହା
କିବାରଣ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିକ ଏ କଥା ସମସ୍ତେ

କାଣ୍ଡରୁ । ଏମନ୍ତ ହୁଲରେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ
ଦିମଳିଲ ନଗରରେ ଥାନ୍ତା ଜାହା ହେଲେ
ଆଜାଧୀନରେ ଘର ରଖା ପାନ୍ତା । ଦିମଳିଲ-
ପାଣି ସିରକାଶୁଷାଣି ପ୍ରାୟ ଚଲିଲେ ବୋଠା
ଉତ୍ତର ଅଗ୍ନି ଗାୟ ଥମି ଯାନ୍ତା ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଆମୂଳଙ୍କର ଟାରନକମିଶି ସତକ
ଛାତ୍ର ବରନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ତଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥା-
ରହୁ କିନ୍ତୁ ସହିତରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସାର ସଂଭାବ
ହେବା ଦେଖି ସୁଧା ସେମାନେ ଏହି ଯହ
ଆଶିବାକୁ ଚେଖା କରି ନାହାନ୍ତି । ଜଗରର
ପାଞ୍ଚମିତିରେ ଯେବେ ପାଞ୍ଚମୀ ଦିମଳିଲ ଅଗ୍ନି
ରଖାଯାଏ ଓ କଜଣ୍ଠବଲନାନେ ଜାହା ବ୍ୟକ୍ତହାର
ଦେଇବାକୁ ଶିକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଅଗ୍ନି ଜାଗିବା
ହୁଲରେ ଚେତେ ଭାଷକାର ହେବ ବୁଦ୍ଧାଯାଇ
ନ ପାରେ ହିତ ଟାରନକମିଶିର ସରଳମାନେ ଶିକେ
କୋଠାଘରେ ରହିବାର ବୋଧ ହୁଅର ଅଗ୍ନି-
କୁ ତେତେ ରୁହୁ କରନ୍ତି କାହିଁ ଅଥବା କୃଷର
ପରେ ରହିବା ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ରାନ୍ତବାଲାନ୍ତ
ଶକ୍ତାୟକୁ ତିତର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବ କର
ନ ପାରନ୍ତି । ମୋହଲେ ଟାରନ ବନ୍ଦି ଅଗ୍ନେ
ଅଗ୍ନି ଦିବାରଶର ଉତ୍ସାମ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତେ ।
ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଟାରନକମିଶିକୁ
ଏ ବିଷୟରେ ଗାୟ ନିହୋଦ୍ୟାଗ ହେବା
ଆର୍ ଅନ୍ତରେଥ କରିଅଛି ।

ଅପରାଧର କ୍ଷଳରେ ବିକୁଣ୍ଠ ଏହି ଯେ
୫ ବର୍ଷର ଦୟେଖି ଉପାଳକ ଅଶ୍ଵିନୀଙ୍କ

ବିଶେଷ କାରଣଗୁଡ଼ ଉତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ବାରଦର୍ଶ ଓ ଅପରାତ୍ ଚାନ୍ଦ ବନି-
ବାର୍ ଏ ଦୂର ପାଞ୍ଜାବ ସ୍ଥାନରୁ ବିନ୍ଦୁରଙ୍ଗ
ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁର ଅଟ୍ଟଇ ଓ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଶ୍ଵା ଏହି ଯେ ଯେବେମ୍ବେ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵାପୁରୁଷ
ସହଜରେ ଅଗ୍ନି ବିପ୍ରାର ଓ ଜାତ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ସେ ସମ୍ଭାବୀର ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵାର ଦୁଃଖ ଦଗ୍ଧ
ମଧ୍ୟ ଜନାଙ୍ଗଣ୍ଠ ଶାକମାନଙ୍କରେ ଦରବାରୁ
ନ ଦେଇ ଜଗର ବାହାରରେ କୌଣସି ହୁଏ
କିମ୍ବା କରବାର ଭବିତ । ବାରଦର କାର-
ନା ବିର୍ତ୍ତମାନ ଜଗରର କାଳା ହୁଏରେ
ଦେଉଥାଏ ଗ୍ରେ ଓ ଉତ୍ତରଜ୍ଞରଙ୍ଗାଦି ମଧ୍ୟ
ସେହିଦ୍ୱାପ । ଏଥର ଫୋଟ ଓ କୁଣ୍ଡପଟ ଓ ଭୁଲା
ଓ ଦୁଃଖରଥଦର ଗୋଦାନ ଅନେକ ହୁଏକରେ
ରହିଥାଏ । ସମ୍ପ୍ରେ ଅପଣା ଘରକୁ ବାବଥାନ
ଆଏ ସତ୍ୟ କଥାଟି ଦୁର୍ଘାଟନା କିବାରଣ ହୁଅର
ମାତ୍ର କୁ ପଦା ହୁଏରେ । ଏଥରୁ କାର-
ନାରେ ଦେଲେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ଅଗ୍ନିଲିଙ୍ଗବାର ଗଜା ନିବାରଣ ହୋଇ ପାଇଁ
ଏ ବିଶେଷରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା କରିବା କଟେଜ ନୁହେଁ
କାରଣ ବିଶେଷ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଏ ସବୁ ବାବଥାନ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ମଧ୍ୟରେ ଗଣେ
ହୋଇ ଥାରେ ଦୁଇଷଂ ମାଛକ୍ରେତା ପାହେବ
ଏ ସମ୍ଭାବ ବିଶେଷରେ ବିଶେଷ କରି ପାରିବ ।

ଛୁଟକ ମିଉଳିପଲ ଥାଇନ

ଗତ ଦିପମୂର ମାତ୍ର ତା ୧୯ ରିଖରେ
ବଗଲାଗବନ୍ଧୁମେଘଙ୍କ ସବୁରେ ଏ ଅଭିନବ
ପାଣ୍ଡୁ ଲିଖି ପାଠ ହୋଇ ବିଶେଷ କରିପ୍ରଥାଗ୍ର
ବହାର ବିଶେଷ ବାରଣ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲୁ
ବନିଚିକ ମତ ଅବସ୍ଥା ପରିତ ହୋଇ ଲାଗୁ
କିନ୍ତୁ ସାଜିଥୁଁ କରିଗଲୁ ଏବଂ ସବସାଧାରଣାକ
ମତ କାଣିବା ବାରଣ ଗବନ୍ଧୁମେଘ ଛାକା
ପ୍ରକାଶକର ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ; ଅମ୍ବୋଜନ
ଗରସପ୍ତାହରେ ଉଚ୍ଚର ଅଭ୍ୟାସ ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣକା
ବରଥଳୁ । ଏ ଅଭିନବ ଉତ୍ତରନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାୟ-
କ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣାଧ୍ୟାତ୍ମକ । ଏ ମହାଗ୍ରୀ ଅଭିନ
ବରତାର ଏହି ହେବୁ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ସମ୍ପ୍ରତି ନଗରମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରିଷ୍ଟାଥିନ ଓ ରକ୍ଷା
ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଭିନ ଅଛି ସେ
ସମସ୍ତକୁ ଏକଦିଗି କରିବା ଏ ଅଭିନର ପ୍ରଥାନ
ଉଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହି ମୁଯୋଗରେ ମାଟ୍ଟିଷ୍ଟେ ପ୍ରାୟ-
ଧାତ୍ରେ ବନନଙ୍କର ନଗର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯେ ଦୀପ ଅଛି ତାହା ଉଣା ବରିବା କରିବାର
ମାନେ ମନୋମାଟରପେ ବିସ୍ତର ହେବା ଏବଂ
ଆତ୍ମାସନର ଦ୍ୱିତୀୟ କରିବାର ଉପାୟମାନ
ହୋଇଥାଏ ମିଶ୍ରପ୍ରାଳୈମାନ ରତ୍ନଶ୍ରୀଗାରେ
କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରୀଗାର
ତାପନ ମିଶ୍ରପ୍ରିଯାଜାଳ କରିବାରଙ୍କୁ ହେବ ।
ଓ ତୃତୀୟ ଶ୍ରୀଗାର ଗାସନକାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚାଏତଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ହେବ । କରିବାରଙ୍କୁ ଆଭିନ ଲିଖିତ ଏକ
ବା ଅଧିକ ପ୍ରକାର କର ଅଦ୍ୟ କର-
ପାରବେ । ମାତ୍ର ପଞ୍ଚାଏତଙ୍କମାନେ ହେବନ
ଏକ ପ୍ରକାର କର ଅଦ୍ୟ କରିବେ ।
ସେ ପଞ୍ଚାମାନ ବନିଶ୍ଵରଙ୍କପ୍ରାୟ ଅଦ୍ୟ ହେବ
ଉଚ୍ଚର ପୁନଃ ଓ ନଗରର ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ-
ସାଧନ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଶେଷ ପ୍ରକାର-
ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କ ଉପବାର କାର୍ଯ୍ୟର ଦ୍ୱାରା
ନିର୍ବାହିତ ହେବ । ପଞ୍ଚାଏତଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅଦ୍ୟ
ହେବା ପଞ୍ଚାମାନକେ ବାଧାଦାର ଏବଂ ପାଠ-
ଗାଲ ଇନ୍ଦ୍ରାଜର ବିଦ୍ୟୁ କରିବାର ହେବ ଓ ଏ
ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରନପେ ବିଧାହିତ ନ
ହେବାର ଗବନ୍ଧୁମେଘଙ୍କର ବିଦେଶନା ହେଲେ
ପେ ଉଚ୍ଚର ଦ୍ୱାରା ଉପବାର କରିବେ ।

ଅଛି ଏକ ଉପରିଭେଦ ହେଉଥାଇବା ଜାଣା
ଯାଏ ଯେ ପୂର୍ବ ଅଇନ୍‌ସବୁ ଏବିତେ କରିବା
ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲୁ ତାହା
ଲେଖିବାର ଭଣ୍ଡମାନ ନୋହିଲେ ସେବନ୍ତକୁ

ରହିବ କର ଅସ୍ତ୍ରକ ଟାକ୍‌ର ଅଦ୍ୟାଯୁ କରିବା
ଓ ଜହାନ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ବ୍ୟୟ କଳାଙ୍ଗ
କରିବା ଏ ଅଇନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜର ଦିନକୁଦିନ ଝଙ୍କାର ପ୍ରଦେଶ-
ଜନ ହେଉଥାଇ ଓ ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକାର ସେ
ଅପେ ପୂର୍ବରେ ଲୋକଙ୍କ ହତୋଡ଼େଶରେ
ବରୁଥିଲେ ଏଣିବ ସେମରୁ ପୁଥକ୍ରିତପାଦ
ନିଷାନ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଥାନ୍ତିରୁ ଏହି
କାରଣର ଏ ଅଇନର ପାଶୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥାଇ ଓ ଏହି ହେତୁର ଜହାନରେ ନାହିଁ
ପ୍ରକାର କର ଅଦ୍ୟାଯୁ ପ୍ରକାବ ହୋଇଥାଇ
ପୂର୍ବ ଅଇନମାନଙ୍କ ଶୁଣ ଏକଦିତ କରିବାର
ଅର୍ପାୟ ଥିଲେ ଏଥରେ ଏଗେ ନୂଆଦିଷ୍ଟ
କାହିଁବ ଲୋଗୋଯାନ୍ତା ? ଏପର ଅଭ୍ୟାସନର
ଯେଉଁ ଉଛେଜ ନୋଇଥାଇ ତାହା ଅଇନର
ବିଦ୍ୟମାନ ପଢିଲାଗ କେବେଳେ ତୁମାତ୍ତୁବ ସହଜ-
ରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥାଇ । ଅଭ୍ୟାସନର
ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜ ଅଞ୍ଚାଧିନାନେ
ନ ରହ ସ୍ଥାନ ବିପ୍ରେଷର ଲୋକମାନେ ଅପଣା
ମଧ୍ୟରେ ଦିଗ୍ବିଜୟ ଯେତେବେଳେ ଅପଣାମା-
ନଙ୍କ ପୁଯୋଗ ଓ ଉନ୍ନତି କିମିତ୍ ଯେଇସ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଉଚିତ ବୋଧକରିବେ ତାହା
ଅନ୍ତାୟାମରେ କର ପାରିବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା
କେବଳ ଜାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରକାର ଦେବେ ଏହମାତ୍ର
ହୋହିଲେ ଲୋକମାନେ ଅପଣା ମନୋମାତ୍ର-
ଭିତ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ କିମ୍ବା କରିବେ ତାହାଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ
ଏମନ୍ତ କୌଣସି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି
ନରେ ହୋଇ ନାହିଁ ବ ଯାହା ଲୋକମାନେ
ଅଥବା ତାହାଙ୍କଦାର ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥିବା
କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜ ଅଞ୍ଚାଧିନ ହୋଇ
ବର ପାରନ୍ତି । ଅବୀ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା କିମ୍ବା କରିବେ
ଓ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଧରେ ତାହାଙ୍କର ସର୍ପଶିଖ
ହେବେ ପୁଣି କେବେ ଗୁର୍ବି ବେଳନ ଭୋଗ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା କର୍ମଗୁରୁ କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ରହିବେ ସୁତଙ୍ଗଂ ଫଳ ପତନ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମତ ବିଭିନ୍ନରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଯେଇ
ବର୍ଗର ସର୍ପଶିଖ ହେବେ ଜହାନ ସର୍ବଯମାନେ
ଯେ ତାହାଙ୍କ ମତର କର୍ମକାରଣ କରିବେ
ଏଥର କର୍ମଗୁରୁ ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏପର ଭାବ ଅଛି ।

ତହିଁରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକରେ ପ୍ରାୟ ବଳବନ୍ଧ ହୁଅଇଲା । ଏମେବେ ଲୋକେ କମ୍ପ ବନିଶ୍ଵର ଦୟକୁ କରିବାର ଭାର ଦିଅଯାନ୍ତା ଓ ଉଚ୍ଚ ବନିଶ୍ଵରମାନେ ଯାହାକୁ ମନୋକାଳ କରିଲେ ଜାହାଙ୍କ ସବୁପରି ପଦରେ ବରଣ କରିଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପକ୍ଷର ମାଟ୍ଟେଖୁଣ୍ଡ ଘାହେବ କର୍ମଶିଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଲେ ସବୁମାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି କେବେ ଅବଶ୍ୟକ ଯାହାନର ସୁବିଧା ଦେବାର ବ୍ୟୋଲିଯାର ପାଇନ୍ଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ କମେଟ୍‌ରୁକ୍ଷ ଅଜାନ୍ତ ବିଜୟରେ କ୍ଷମତା ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ବିନା ସମ୍ମରରେ ସେମାନେ ବିଛି ବାର୍ଯ୍ୟ କର ପାରିବେ ନାହିଁ ଏଥର ବୋଥ ହୁଅଇ ଯେ କେବଳ ଆଜ୍ଞା-ମାବନର କଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମୁଖୀରେ କହୁଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର କିମ୍ବାର ଏହି ଯେ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଭାର ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ପେଇସ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲେ ଅମ୍ବୋନି ବିବେତଜା କରୁ ଯେ ତୋକିଦାରୀ ଅଇନରେ ଯେମନ୍ତ ସବୁ କ୍ଷମତା ମାଜକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କୁ ଦିଅଯାଇଥିଲା କେବଳ ଝାକ୍ସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-ଟି ପଞ୍ଚାଏଜଟ୍‌ଟାର୍ ହୁଅଇ ଦେହ ଫିଟାନ କପା-ଥିଲେ ଅତିମାବନର କଥା କହିବାକୁ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଅଥବା ଝାକ୍ସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଲୋକେ ମାଜକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କୁ ବଢ଼ି ଦୋଷୀ କରି ଜି ପାରିଲେ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଇନରେ ଝାକ୍ସର ପାନୀ ଓ ପଦ୍ମ-ମାଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ହୁଇର କରିଦେଇଥିଲା କେବେ ପୁଲିସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଦୟକୁ କରିବାର କ୍ଷମତା ଧୂମସ୍ତରେ ଉପ୍ରାକ୍ତ ଏବଂ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ମନୋକାଳରୁପେ ଦିଲଖିଯା ଓ ବାଟ ଉତ୍ତରଦି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଉଠାଇ ସେ ସବୁ ବିଦ୍ୟ ନିବାହ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ ପୁଲିସ ଲୋକେ ଏତେ ଝଙ୍ଗା ଦେବାକୁ ସମ୍ମନ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦିମ୍ବା ଏତେ ପ୍ରକାର ଝାକ୍ସ ଏ ନମରରେ କଲିପାଇବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅପର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ସେମାନେ ଦର୍ଶଣେ ସମ୍ମନ ହେବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଘଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମେ ଦିଲିପିରମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏ ସମ୍ମ ବିବେ-ରନାରେ ଦିଲିପିରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-ଘୁଞ୍ଜ ଅବେଳିକର କଲିବ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟକାରେ ଲୋକ ପୁରୋଧ

ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅପଣା ଲଜ୍ଜାକୁସାରେ କର
ଆଦ୍ୟ କର ନାନାପ୍ରକାର ବ୍ୟଥ ନିବାହ କର
ପାରିବେ । ଯେବେ ଅତ୍ରାପନର ଭୁବ ଯଥାର୍ଥ-
ଭ୍ୟଷେ ଲୋକଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ
ଶାପୁର ସୀମା ଓ ପ୍ରକାର ଏହି ବ୍ୟଥ ସ୍ଥିର
କରିବାର ସଂଖ୍ୟୀ ଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କମିଶ୍ନ୍ରମା-
ନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ ଯେ ଦେଇଲେ ଅପଣା ଅଧି
କ୍ଷୁ ନଗରରେ ଯେଉଁ କଂକା ଉଠିବା ଓ
ଜନ୍ମାର୍ଥ ଯେଉଁ ଦୟମାଳ ହେବାର ଉଚିତ ଭାବୀ
ସ୍ଥିର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ
ବିଷୟରେ ଯାହା କହନ୍ତେ ସେ ସବୁ କେବଳ
ପ୍ରସାଦ ମୂଲ୍ୟ କମିଶ୍ନ୍ରମାନଙ୍କ ବିକଟଙ୍କୁ ବିନ୍ଦି
କାରଣ ଅବସ୍ଥା ଓ କମିଶ୍ନ୍ରମାନେ ଅପଣା ର-
ଜାନସାରେ ଗ୍ରାହି ବା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତେ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବାଦ ।

ୟାଇପୁରର ମୂଳପଦ୍ମ ଓ ତେଷୁଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଲୋହପଠିଯା ବିଷୟ ଦେଖ ଯେଉଁ ବିବାଦ
ହୋଇଥାଏ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଶାଇବୋର୍ ସେ ବିଷ-
ଧୂର ଅବଗତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରମାଧ୍ୟରୀୟ
କାଗଜପତ୍ରମାତ୍ର ଦେଖିବାପାଇଁ ମାଗିପାଠାର
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ବୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍
ଜାତ ହେଲା ।

ଗାନ୍ଧି ସୋମବାର କଲିବଜାର ଲତାବିଷ୍ଟ-
ମାହେବ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏ ଏଠା ହାଇସ୍କୁଲ ଟଙ୍କେଶ୍ଵରନାଳୀ ପ୍ରଦେଶ-
ନିଜ ଅଧ୍ୟୁକ୍ତବିଷ୍ଟରେ ସନ୍ଦେଶକଳକ ନନ୍ଦ-
ବ୍ୟ ଲେଖିଯାଉଥିଲା ।

ଏହିପଥରେ ଗୋଟିଏ କୌତୁଳଜନକ ଦ୍ୱାରା
ପାଇ ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରହଣକରି ବଜା କିଷାଟାଏ
ବିଶିଳୁଁ । ରୂପ ପଞ୍ଚଶିଲମୟରେ କେଳଣାକାର
କଳଣ୍ଠିବଲମାନେ ବଜା ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ବୁଝାଯାଇ
ଫୋଡ଼ବାର ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ପରିବାରେ
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଜଣେ କଇଥା ପଳାୟନ କରିବାର
କଳଣ୍ଠିବଲମାନେ ଦେଖିବାରୁ ଜାହାନ୍ତୁ ଥରବା
ପାଇଁ ଏହେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ଦୋତୁ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ବହୁଜ ମୋଜିଲେଉ କାହାରକୁ ନ ପାଇ ବଜା
ଚିନ୍ତାସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏଥରେ କେଲ ଦେଖିବା-
ରେ ଜଣାଗଲା ଯେ ସବୁକରିଦିମାନେ ଅଛିନ୍ତି
କେବଳ ବିଲେଇ ହାଣିଗୋଟାଏ ଥାର୍ତ୍ତ କରି
ପକ୍ଷାଇଦେବାର କରିଲା ପଳାଇବାର କୁମ ହେ-
ଲ । ମହାରାଜିତ କେଳଣାକାରୁ ବଜା ପୁର
ନହିଁ ଏହିପଥ ହେବାର ବିଶ୍ୱାସ କି ଅଛି ଜଥାପି

କଳ୍ପନାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ
ବେମାନେ ଅଥବା ସତର୍ବରେ କ ଯେ କଟ୍ଟାଥିଲେ ।

ଅର ଉଚ୍ଛନସାହେବ ନୃତ୍ୟ କଥାରୁ ମେଳ-
ଶୁର ଗତ ସୋମବାରଦିନ ଏଠାରେ ଅପଣା
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ଏଥାହେବ ବଜଳା
ନୂହବାରେ ଉଗେଷ ପଢ଼ ।

ପୁଅ ଅପହରଣ ମନ୍ଦମାର ଅପିଲରେ
ଜେଣ୍ଟ୍ଲେମନ୍‌ଜୁରକ ଦଶାଙ୍କ ବାହାଲ ବହିବା-
ର ଯେ ଗରସାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁରେ
ବହି ତୁଳ ହୋଇଥାଏ । ଦଶାଙ୍କ ବାହାଲ ନି
ରବ କିଞ୍ଚିତ୍ ନୂପୁର ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ
ପ୍ରତିବାଜ୍ ପ୍ରତି ଏକଦର୍ଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ ପରି
ଛାଇ, ମାସ କାରବାଷ ବାହାଲ ରହୁ ଅବଶିଷ୍ଟ
ନିଆଦ ଓ ଅର୍ଥଦଶ କମା ଦିଆଗଲ । ତଜି
ଗାହେର ଉପାଲ ଅପଣି ।

ପୁଲସିରପୋର୍ଟର ଜଣାଗଲ ଯେ କାଟେ
ପ୍ରଗଣାରେ ଜଣେ ସ୍ଥାଠାର ଦୂର୍ଭି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ
ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏକାବେଳବେ ଜନ୍ମ ହୋଇ-
ଥିଲେ ବିନ୍ତ ଏକଦିନ ମାତ୍ର ଜୀବନ ଧାରଣକରି
ପରଲେବ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ।

ଜୁଗେଥା ବାବୁଙ୍କର ଲୁଣଗୋଲାର ଏକମହିନ୍ତୀ
ଝଙ୍କା ଦେଖି ହେବା ବିଷୟ କି ଯହିଁର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ପୁରୋ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ମିଆଁ ଜଣାଯିବାର
ସେ ଅପଣା ଗୁମାସ୍ତା କାମରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଉପ-
ଲକ୍ଷେ ବିଶ୍ୱାସ ଦାରକତାର ଅର୍ଥିଯୋଗ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଗୁହାର ନୃତ୍ୟକ ଏଣ୍ଟମେଳକଷ୍ଟରକୁ
ବିଶ୍ୱାସିନ୍ଦରେ ଅଛି ।

ତାରା ନୁଗରବାସୀ ବିଶ୍ୱାସ ଟାକେ ଅବ-
ଦଳଗମନକୁ ପୁଣ ଜାଲେ ଏହବନରଙ୍ଗା ଉଚ୍ଚ
ଶ୍ଵାସର ବନ୍ଧିଗୁର ମିଥିନ୍ ସାହେବଙ୍କ ବିହାୟ
ଜାଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଛି ସମାବେହରେ ଦେଖି
ଦେଉଥିଲେ ଓ ସେ ଉପଲକ୍ଷରେ କହୁଛି ଲୋକ
ତାହାଙ୍କ ଘରେ ଏକବିତ ଶୋଇଥିଲେ ।

ବାବୁ କେମବରିନ୍ଦୁ ସେଇ ପ୍ରିମ୍ବୁ ଅବ ଓ-
ଲୁସକ ଆବେଗଣ୍ୟରେ ଅଜନ ହେବା
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଧର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାମଳୀ ମହାରାଣୀ
ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ମହାରାଣୀ ତହିଁରେ
ଆଜାନିପତକ ଉତ୍ତର ପଠାଇଥିଲୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାମୂଳିକ ଲେଖଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଆବେଦନ
ଉପଳକ୍ଷରେ ଗତମାତ୍ର ତା ୨୭ ରଖିରେ ଲଙ୍ଘନ
ନଗରରେ ଭାବ ମେଷକାର ହୋଇଥିଲା ଓ
ନଗରରେ ମା ୨ ଛଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକରେ ପରି-
ପୁଣି ହୋଇଥିଲା ।

ଇଂଲାଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ପଦର୍ଶନ ହେଉଥିଛି
ତହିଁରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବିବାହ ପାଇଁ ବାବୁ କେଶବ
ଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ସ୍ତର ଫଟଗ୍ରାମ
ଛବି ପଠାଇଥାଇଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ତର ବଜାଦେଶର
ପ୍ରତିତି ନାନାପ୍ରକାର ଅଳକ୍ଷାର ଓ ଶରୀରର
ବସନ ପର୍ଯ୍ୟାନ ବରର ସ୍ଵର ଉନିଟା ପୃଥିବୀ
ଫଟଗ୍ରାମ ନବ୍ୟା କେଇଥାଇଛନ୍ତି । ହଙ୍କୁଷେତ୍ରୀ
ଧୃତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସ୍ତର ସୁନ୍ଦର ନୁହଇ ଅଜ-
ଏବ ଜାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ଏ ଦେଶୀୟ ସ୍ତର-
ମୋହକ ଭୟନ୍ତରବନ୍ଦ ବିଷୟରେ ବିଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରବା ଜନ୍ମି ପାରେ । ପୁଣି ଅଛର
ଗୋଡ଼ିଏ କୌରବର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଅଳ-
କ୍ଷାରମାନ ବିଜୁଳିକଟିପେ ପିକାର ବିଅମ୍ବାର
ଥିଲା ।

ବରଳା ଗବର୍ତ୍ତମେଘୁ ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞା-
ପନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ ଉଚ୍ଛଵରେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଗତବର୍ଷ ୨୨୨ ଖଣ୍ଡ ଧୂମକ ମୁଦ୍ରାକ ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଖଣ୍ଡ କିଦିବା-
ଲଧୂରେ ପାଠ ହେବା ଯୋଗା ଅଟଇ । ଧୂମକ
ସଂଖେ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଯା ଧୂମକ ୫୦ ଖଣ୍ଡ ମୁଦ୍ରାକ
ହୋଇଥାଇଲା ।

ତାକୁର ଡଗଣ୍ଡ ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ-
ମ୍ବାର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ବିଦ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପୁସ୍ତକ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବଢ଼ ଆଧୁଯିତର ବିଷୟ
ଯେ ତମଣୁର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଯେତେ ବଚୁଆଛି
ତହଁ ବିଦ୍ୟରେ ଭେଟିବ ପୁସ୍ତକ ବାହାଗାନାହିଁ
ପରିଶେଷରେ କାହାର କଥ୍ଯ ହେବ ଭାଲବାର
ପ୍ରସ୍ତୋତନ ନାହିଁ ।

ମହାରାଜ ମନ୍ତ୍ରାର ଗୁରୁକୁ ଅର୍ପିନ୍ଦ୍ର ଅବ୍ଦି
ଓଲମ୍ବଙ୍କ ଅଗେଗାନ ଲଭ ଉପଳକ୍ଷରେ ଏକ
ଦରବାର କର ଉକ୍ତ ବିଷୟ ପୂରଣାର୍ଥ ବକଳକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହଙ୍କା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ଯେ, ସେ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଧ୍ୟଙ୍କ ସହତ ପରମର୍ଗ କର ଯେଉଁଥ କାର୍ଯ୍ୟ,
ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ କରିବେ ସେଉଁଥ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ଉକ୍ତ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟବ୍ୟ କରିବେ । ଉପରାଜିତ ଦାନ ହୁଏବା
ସେ ଉକ୍ତ ଦିନ ଦାନ କରିବାକୁ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମଗ୍ରୀ ବିଭବର କଲେ ।

୧। ଏତକେଣ ଗେହେର ଅବଗର
ହେଲୁ ଯେ ଦଳକାରେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ଜୁଆଗେଣ୍ଟ୍ ମନ୍ଦିରମା ପୁନିବରେ ଉପହିତ ହେ-
ଇଥିଲା । ଏବବ୍ୟଳୀ ଏହି ଗୁରୁଲାଦୋବାନରେ
ପଦସ୍ଥ ମହିଶେ ଚାଲିଲ । ୩୮ ଦରରେ ମଗାଇ

ନେଲ, ଏକାବେଳକେ ତରିଠଙ୍କା ପଠାଇଦେ-
ବାକୁ ଅଗ୍ରାକାର କରିବାର ଦୋକାନଦୀର ବିଜ୍ଞ
ସନ୍ଦେହ ନ କର ତରିଠଙ୍କା କରଣାକୁ ବାବା
ପଇସା ଓ ସେହି ଚାଲି ଦେଇ ବୋହିଆକୁ
ଜାହା ମଜରେ ପଠାଇ ଦେଲା । ଅଥେ ବାବା
ଯାଇ ସେହି ତଣ୍ଡୁଳକେତୀ ପଇସା ଦେବ ବନ୍ଧୁଟ
ଦେଲା । ବୋହିଆ ଚାଲି ମୁଣ୍ଡେଇ କେତାକୁ
ନ ଦେଉଦାର ଠକାରେ ପଢ଼ ଆହୁ
ଦୋକାନଦୀର ନିବର୍ତ୍ତକୁ ଅଛି ଅବସ୍ଥା କଣାଇଲ
ଦୋକାନଦୀର ଆଉ କଣ କରିବ ବକ୍ଷା ହୋଇ
ବେଜେନ୍ଦ୍ରା ଭାବ ପଇସାର ମାଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରାଗ କଲ
ଅଭିନେ ଭକ୍ତ ପରାରକ ଅନ୍ୟ ଗେତ୍ରି ଏ
ଚାଲି ଦୋକାନରେ ଚାଲି ନଥାଇ ସେହି
ପ୍ରକାରେ ପଇସା ମାଗୁଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ
ହାତାକୁ ଦୂରୋକ୍ତ ତଣ୍ଡୁଳକେତୀ ସମ୍ମରିରେ
ପାଇଲା । ସେ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ସେବ ଥୁଡ଼ିକୁ ଠର
ଧୂଲିପ ଦୁର୍ଗରେ ସମର୍ପଣ କଲ । ଧୂଲିପରେ
ସେହି ଧୂରଦ୍ଵାରୀ ଏହିକ୍ଷେ ଇକହାର ଦେଲ
ଯେ, ସେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବ ନିବର୍ତ୍ତର ତଣ୍ଡୁଳ
ଓ ପଇସା ଦେଲା ଯାତଥିଲ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର
ଯାଇ ସେ ପରିବେ ବୋହିଆକୁ ଫେରିଲା ଜାହି
ଦୁଇ କିନଦିନ ପଇସା ଦେବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ଦୋକାନର ଦେଖାଗାଇଲ ନାହିଁ । ଏହିକଥା
ମୁଣ୍ଡ ମେଜଙ୍କୁ ସାହେବ ମରଦମା ଡିଗନ୍ର କର
ଦେଲେ ।

୨ । (ସକ୍ଷେତ୍ରକାଳ) ଲର୍ଡମେଡେକର ମୃଦୁ
ଯାତ୍ରାଦ ଶୁଣି ପରିଆଲର ମହାବୁକ ଅପଣା
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିତ ଗୋକ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା
କମିଶ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଦୟମାରେ
ଉଚ୍ଛିତ କର୍ଯ୍ୟବାଦ ଫୋର ନ ଥିଲ ଏହି ମନ୍ତ୍ର-
ଦୀଘୁ ବଜାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳୟ ଦନ୍ତଥିଲ ବନ୍ଦ ଥିଲା
କାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରାତିକାଳେ ଏହି ବକ୍ରବସମୟରେ
ଗୋପ ପତିବାର ଦନ୍ତଥିଲା ।

ପାଇଁ ଅବଜଳିକର ପଦରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିବେଚନା କରି ଯେ ମୁଣ୍ଡାମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାକର
ପ୍ରାସ୍ତରକାଳରେ ସିମ୍ଲାକୁ ଗମନ ଏବଂ ଅବହୁନ
ସବ କ୍ଷିତିର ତେବେ ଏହିବର୍ଷ ହେବ, ଆଜି
ହେବ ନାହିଁ । ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି ବନ୍ଦୋନ୍ଦିଆ
ବସୁରେ ନିପୁଳ ହେବେ ଯେ, ସେ ସବଦି
କଲିକତାରେ ଅବହୁନ କରିବେ । କଲିକତା
ଅଛିବାଲ ଭାବର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର
ସ୍ଥାନକର ସ୍ଥାନବୋଲ ପରିଗଠିତ ହୋଇଥାଏ

ପ୍ରେସ୍‌ରେପ୍ରେସ୍

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସଳଯୁଧକା ସଂଖ୍ୟାଦିକ ମହାଶୟଦ
ସମୀପେକ୍ଷ
ମହାଶୟଦ !

ଯେଉଁ କିନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାମପୁନମହାରାଜୀ ମହୋଦୟା-
କୁ ସୁଧ ଆଗେଥି ଲାଗୁ କରିଥିବା ହେଉଛି
ଆଜିଦରେ ବରକୁଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବନ୍ଦ ଥିଲା
୧୯୬୬ଦିନ ଏହି ସୁରା ହରିରେ ଯୋଗିବା
ଅପେକ୍ଷିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଶ୍ରାନ ହୋଇ ପାଥାର
ଶଙ୍କା ଆଚନ୍ଦତ କରିଅଛି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ସ୍ଥାପ୍ତି ହେଲେ ସେହି ଦିନଟି ତିର ସୁରଣାଦ
ହେବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ । ଯାଆ । ପ୍ରଥମନାଟଃ ବୈଷ୍ଣବ
ପ୍ରବର ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ନାଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ ଶୋଭାଇ
ମହୋଦୟ ଗନ୍ଧପୁଣକୁ ଶୁଭ କାମନାରେ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କେତେବେଳେ
ବ୍ରାହ୍ମିଣଙ୍କୁ ବରଣ କରି ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ସ୍ଵପ୍ନଦୟ
ସୂନ ବଶରୁଥିଲେ ଏହି ଅନେକ ବୈଷ୍ଣବ ଅଗ୍ରହ
ଅଭିଗତନାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁଭାନ କରି
ଗନ୍ଧପୁଣ ମହୋଦୟଙ୍କ ଅଣିତାପ କରିବା
କରୁଥିଲେ । ଦୂଷଣପତଃ କେତେ ସରଳେ
କେ ମିଳି ଉପ୍ରଗ୍ରେସନା । ପୂର୍ବାକ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସ୍ଥାପନ ଦରାହିଲୁ । ଏହି ସର କରିଥିଲୁ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ଲକ୍ଷ କେତେବେଳେ ସରବ ତିନୋଟି ଉଦେଶ୍ୟ
ହିର ହୋଇଅଛି ।

୧ ମ ଦେବର ହିତସାଧନ ।

୨ ସ୍ଵ ଜୀବାକିଥ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଠ୍ୟାବ ଜୀବୋ
ଦିତି ବରତା

୧୦ ପୁରୁଷମୂଳିକାଦିପଦ ଶ୍ରୀହରଣ ଏବଂ ପଞ୍ଚାଦକମାନଙ୍କ
ନିବିଟକୁ ପର୍ମ୍ୟାନ ପ୍ରେରଣ (ଯାହାଗୁରୁ ଦେଖଇ
ଆବା ଅବା ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ଖଣ୍ଡିଲ ହେବ ତାହାର
ପ୍ରସ୍ତାବ)

ଏହି ହୃଦୟାଧନ କୁଣ୍ଡଳ ଗାନ୍ଧାଧୟରେ ବ-
ରତ୍ନ ଚିତ୍ରାର କଳନା ହୋଇଥାଏ । ୧ ମ-
ନିର ଓ ଜାଗରଣରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ
ବିଲାର ଅଳ୍ପକଣା । ୨ ସ୍ଵ ସାଧାରଣଙ୍କ ବିଦ୍ୟା
ଶିକ୍ଷା । ୩ ସ୍ଵ ମୂଳ୍ୟ ଓ ମାନ୍ୟରକ୍ଷାର ବିନାଶ
ଏହାର ବିବରଣ ପଣ୍ଡାର କଣାଇବୁ
ସଦ୍ୟର ପୁଣ୍ୟ ସୋମୀର୍ଦ୍ଦୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଶୁଭ
ବାର୍ଷିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଗ୍ରବର ହୋଇଥାଇ
ଜଥାସି ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କେ ଦେଶର ଅଭ୍ୟାସ କାର ନ
ହେବାର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପ୍ରତିବିଧାନ କରିଯାଇ
ନାହିଁ ଏହେବ ଜିମ ଗୋଟିମାକଙ୍କ ମୟବେ

ପ୍ରଧାନମୋହମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏହି ପରାମର୍ଶ ଆଜି
ଶତାବ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲା ଏକ ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଗ୍ରାହାତ ଅପତ୍ତି
ହେଲେ ଗୁରୁକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତାଗୁର୍ବାର
ସାଥୀରଣ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇପାରେ ।
ଏହା ଆଚରଣ୍ୟକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଅଭିଭବ
ଏହାର ଅପେକ୍ଷା ଥିଲା (—“ନଗପୂର ମା-
ରେଣୁ ମଞ୍ଚାରୀ ମଞ୍ଚାରୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଳୀନ ଶୁଭ-
ମସ୍ତୁ ଦିତ୍ୟ”) ଏହି ଦାବ୍ୟଦାଳ୍ୟ ପୂର୍ବକାଳୀନୁ
ଗୁଡ଼ା ଓ ପ୍ରକାଳ ତୃତୀୟର ପରିଷ୍କାର କିମ୍ବା
ମଙ୍ଗଳକାଳୀନ ଥିଲା ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଛାତି
ଅବୁଦ୍ଧି, ଆଜିକାଳ ବ୍ରିଜିବଳିଖରେ ପ୍ରକାଳମାନେ
ମୂଳ ହୋଇ ଅନୁରତ ଭାବୁ ଓ ମୁହଁ ସହଜା-
ରରେ ଅପଣା ଧର୍ମନୃତ୍ୟାନ ଗେଷରେ ବୃତ୍ୟର
ଗୁରୁଙ୍କପ୍ରତି ଅଗ୍ରାହାତନ ବିତରିତ ହେଲେ
ଉଦ୍‌ଘଟି ସନ୍ଦେଶ କ୍ୟତିତ ଅଭିଭବିତ ନାହିଁ) ।
ଏହି ଅନନ୍ତର ବସାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ଅନୁଭବମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତର ବରତାପୁରୀ
ଅପରାଜିତ ପାଠକବୁନ୍ଦସବୁତ ଅପଣ ଅବଶ୍ୟ
କୃଷ୍ଣ ଦୋଷ ବମ୍ବାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେବେ ଏ ପା-
ଜାଗାରେ ଲେଖିଲୁ ।

ବର୍ଷାର ପ୍ରଧାନ ଉତୋଗହର୍ତ୍ତା

” ବାବୁ ଉପରକଳ ସରକାର ।

ପ୍ରାଣକାଥ ଦତ୍ତ

ପଶୁବିଦ୍ସନ କରେଯା ।

ପ୍ରମାଣ କୋଣ୍ଡିକ୍ସନ୍ ପିଲ୍

ଅମ୍ବେ ଏକାନ୍ତ ଅନୁଧିକରଣରେ ଲକ୍ଷ୍ୟରକ
ନିର୍ବଚନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଉତ୍ସୁକିମାନଙ୍କୁ ର
ଉତ୍ସାହ ଓ ଯହ ସହିତ ସଜ୍ଜମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ
ବଚି ହୋଇ ଦେବତି କି ତିରଶ୍ଵରମିଳ କରୁ ।

୪୧୦,୨୨ କେବ ପୁରୁଷବାସୀ ।

କଲ୍ୟାନ୍ ପ୍ରକାଶନ

କଟ୍ଟିପାଇନାମରେ ପରିଦି ସୁରତଙ୍କ କଣ୍ଠାଗଛି
ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରତ ହୋଇ ବନ୍ଦିଯୁ ଦେଇଅଛି ମୁଲ୍ଲି
ଟ ୧୦୨ ମାତ୍ର । ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଲିପିରେ ଉତ୍ତକଳେ
ପ୍ରାପଦେବ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳଅଧିକା ସହିର ବିଟକ ଦାରୀ-
ବକାର କଟକପ୍ରିୟିଂକୁଆନିକ ଯଶାଲଘୁରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରକୃତ ହେଲା ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶତଗ

ଶତଶା

ଜାନ୍ମରାତ୍ର ସତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ମସିହା ମୁଁ। ଚେତ୍ତ ଦିନ ଲ ସତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ମହିମାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ୫୬

ମେତେକ ସୁରଣାର୍ଥ ସବ୍ବ ।

ଅମ୍ବାଜେ ଏଥିପୂର୍ବ ଯେତ୍ରଭ ପ୍ରସାବ କରି
ଥିଲୁଁ ସେଇଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଦେଖି ଅନୁଭବ
ହୋଇଥିଲୁଁ । ଗର ସାହିତ୍ୟରେ ଏଠାରେ
ଶିଳ୍ପୀନାମାଳିତ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସବ୍ବ ମୂରତି
ହୋଇଥିଲୁଁ ତହିଁର ସର୍ବତ୍ର ତୋଥୁଣ୍ଡ ବିନ୍ଦୁନାଥ
ଦାର, ସହକାରୀ ସାହାର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥପୁଣୀ
ଗୋହରୀ ଓ ସମ୍ମାଦକ ବାବୁ କାଳିପଦ କନ୍ଦେଶ-
ପାଞ୍ଚାଳ ଓ ଦେଇକ ଜଣ କାର୍ଯ୍ୟ କବାହକ
କମିଶ ଉପରୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାଜେ ଗଣ୍ଠିତ
ଯେଉଁମାଜେ ପ୍ରାକ୍ତର କର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
ଠାର ଦେବା ସଂଗ୍ରହ ଓ ଯେଉଁମାଜେ ପ୍ରାକ୍ତର
କର ନାହାନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରାକ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କରିବେ
ଓ ରେଖା ଉତ୍ତଳ ତେଜାତାର ତାହା ଯେତ୍ରଭେ
କଥ୍ୟ ହେବ ତହିଁର ବନ୍ଦମ୍ବା ହେବ । ବିଶ୍ଵ
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେତେ ଅନ୍ତର ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁମାଜେ
ଦେବା ପ୍ରାକ୍ତର କର ଅନ୍ୟ ଠଙ୍କା ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାର ଠଙ୍କା ଅଦ୍ୟ କର
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତେଗ କରିବାକୁ ହେବ ଓ
ଯେ ସବୁ ଠଙ୍କା ଅଦ୍ୟ ହୋଇ ଅର୍ଥନାର
ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ସେ ଠଙ୍କା ମଧ୍ୟ
ପାହା ଉପରୁ ହେବ ସେ ଠଙ୍କା ମଧ୍ୟ
ଏଥରେ ଲାଗିବ । ଅଜ୍ଞବ ଯେଉଁମାଜେ
ପ୍ରାକ୍ତର କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ କମଜ ପ୍ରକଳ୍ପ ବାହେବ
ମହୋଦୟକର ତେଜା ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍ସବ ବର-
ବାର ଏହାନ୍ତି ଅଭିନାଶ ଥିବା ତହିଁରେ ଏ

ଶାନ୍ତିନାପଦର ଉତ୍ତର ।

ତଳିଲିପିତ ବିଜ୍ଞାପନଟି ଅମ୍ବାଜେ ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ
ଦିନିଶ୍ଚିର ଶାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରଣେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ ।
ବିଜ୍ଞାପନରେ ସବୁ କଥା ବାହୁଦୟକୁ
ଥୁବାର ପୃଥିବୀରେ ପରିଚିତ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏଥିପୂର୍ବ ଏ ଉତ୍ତଳଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମ ଜନି-
ଦାର ଓ ସମ୍ମାନ ଅୟବିମାନେ ମହିମାର
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେତେ ଉତ୍ତପ୍ତି ଗବଣ୍ଟିରଜେନରଲକର
ମୃତସଂବାଦରେ ଗୋକାରତୁଳ ପୂର୍ବକ ଯେଉଁ
ଶାନ୍ତିନାପଦ ଅମୁଦାଗ ତାହାକର ମହିମାର
ସନ୍ତିଥିକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ କିମ୍ବି ଉତ୍ତରରେ
ଗବଣ୍ଟିର ଜେନରଲକ ପ୍ରାଇବେଟ ସେଫେଟିଭ
ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଓ, ଅଇ, କର୍ତ୍ତା ସାହେବଙ୍କର ଗଲିଲ
ବଳ ଫ୍ରେଡିଯାମାର ତା ୧୮ ରାଜ ଲେଖିଲ
ଅମ୍ବ ନାମର ପଦ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଥିଲୁଁ ଯେ ଉତ୍ତର ଶାନ୍ତିନାପଦ ପ୍ରକଳ୍ପର
ମହିମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତହିଁରେ ସର୍ବପ୍ରେରବମାନେ
ପଦ୍ଧାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତରରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସବନଶ ବାବନ-
ବଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ତାହା ଧାଠ କର
ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ କୁଳକଳା ପ୍ରା-
କାର କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ କମଜ ପ୍ରକଳ୍ପ ବାହେବ
ମହୋଦୟକର ତେଜା ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍ସବ ବର-
ବାର ଏହାନ୍ତି ଅଭିନାଶ ଥିବା ତହିଁରେ ଏ

ଦେଶୀୟ ବନ୍ଦୁ ସଂଖ୍ୟକ କ୍ଷମତାପଦି ଓ ମାନ୍ୟ-
ବାନ୍ଦ ବଜା ପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ଥାନାଗ୍ରହ ଏଥିଥ ଶା-
ନ୍ତରାପଦ ପ୍ରେରଣ କରିଥିବାର ତାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ମହିମା ଉତ୍ତଳକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ସମ୍ଭାବ
ହୃଦୟକଳମ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ
ଅଜ୍ଞବ ଏ ବିଷୟମାଜ ସେମାନଙ୍କ ଜଣାଇବା-
ର ଅମ୍ବ ପର ଅଦେଶ ଥିବାର ସେମାନଙ୍କ
ଜୀବାର୍ଥ ଏତନ୍ତାର ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ତା ୧୯ ରାତ୍ର
ମାର୍ଚ ସତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ସାଲ ।

ଶାନ୍ତିନାପଦ
ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମହିମା ପଦ

ଗର ଗୁରୁବାର ଏ ପଦ କିମ୍ବିତ ସମାବେଶ
ପୂର୍ବକ ମେଷ ହେଲୁ । ଗରବର୍ଷମାନଙ୍କ ସହଜ
ଏ ବର୍ଷର ସମାବେଶକୁ ଉତ୍ତଳକାଳ ବଳେ ଅଜ୍ଞବ
କାଂଶରେ ଉତ୍ତା ଉତ୍ସବାର ଏଥର ଉତ୍ସବକ
କରିବା କଠିନ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରାୟ ଉତ୍ସବ ଥିବାର କଣାମନ ନାହିଁ କାରାକ
ସେପର ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ବହୁତ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ଥାଏନ୍ତା । କରିଲଗୁଚିବନ ବାଲକଳାରରେ ପୂର୍ବେ
ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତର ହେଉଥିଲୁଁ ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ତର
ଅଧେ ହୋଇଥିଲୁଁ କି ନାହିଁ ସନ୍ତେଷ । ଅମ୍ବ
ମାନ୍ତର ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ପ୍ରଧାନ କାରାକ
ହଜାର ସମୟରେ ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ମନରେ
ଜାହାନ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଅଛି ଏ ସେହି

ହେଉଥିବା ସେମାନେ ପ୍ରତି ହୋଇ କେବଳ
ଧର୍ମରକ୍ଷା ଅନୁଶେଷରେ ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାରରେ ଏ
ବ୍ୟାଧାରମାନ ନିବାହ କରିଅଛନ୍ତି । ଜଣେ
ଦୂରତ୍ଵରେ କାର୍ଯ୍ୟର କେତେ ଉତ୍ସମୋକଙ୍ଗର
ଅନିଷ୍ଟ ଜାଗ ହୁଅଇ ଏ ଗୋଟିଏ ଜିହ୍ଵା
ଭାବାବଣ ପୁଲ ଅଟଇ ।

ତାଜିଯା ଗଠନ କରିବାର ଶିଳ୍ପୀଙ୍କରେ ପୁଣିତା
ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହ ବୋଲିବାର ନାହିଁ ।
କାରଣ ତାହା ମଘ ପୂର୍ବପ୍ରତିବ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ବରିଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପଲଟନ ତାଜିଯା ଛାଡ଼ି
ଯେମନ୍ତ, ଗତ ବରସରେ ସହର ତାଜିଯାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ନିମଗୋଡ଼ର ତାଜିଯା ଭଲ ହୋଇଥିଲା
ଏହିବର୍ଷ ମଘ ସେହିନ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ତଥାତ
ଦିନପୁ ଦୋଷ କୌଣସି ତାଜିଯାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ।
ଅର୍ଥ ଅନୁବନ୍ତ ଅନେକାଂଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ହୁଏ
ଥିବାର ଲକ୍ଷଣ ହୋଇଥିଲା । ବଜାରର ଗୋକୁ-
ଲାନେ ତାଜିଯା କରନ୍ତି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଧନମାନଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟର ଜହିର ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ହୃଦୟ
ଏଣିକି ଧନମାନେ ପୁରୁଷ ପ୍ରାୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି
ନାହାନ୍ତିବୋଲା ଏ ଉତ୍ସବମାନ ଭଲହିପେ
କିମ୍ବାହିତ ହେଉ ନାହିଁ । ଧନମାନଙ୍କର ଅଧ-
ିକ ବା କେତେ ସରକାର ଟାକ୍‌କ୍ଷ ବୁଝାଇ
ତାହାଙ୍କର ମନ ବରକୁ ହୋଇ ରହିଥିଲା ଆଜି
କେଉଁ ସୁଖ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଯୋଗ
ଦେବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ପାଇଁ ସ୍ଵଭବି ଇନଦ୍ରେକୁଟର

ଅମେମାନେ ଅଛି ଅନ୍ତର ସହକାରେ
ଏହୁକେଗନ ଗଜେତ୍ତର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଓଡ଼ିଆ କାରଣ କଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉଳିଥେହୁକୁଟର
କିମ୍ବାକ କିମ୍ବାପ୍ରାଚି ଶିକ୍ଷା କିମ୍ବାଗର ତାଇରେ-
କୃତର ବବ୍ରତ୍ତମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେଧ କର ଆଛନ୍ତି
ଓ ଯେହେତୁ ଏ ପ୍ରସାଦ ବବ୍ରତ୍ତମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅତି-
ପ୍ରାୟାନୁପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ କମିଶରମାନଙ୍କ ବୀମା
ସହି ଶିକ୍ଷାକିମ୍ବାଗର ସମତା କମିଶର ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶରେ ହୋଇଅଛି ଏହୁକରି କରିବା ସ୍ଵାପନ
ଯେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାଦ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇ ପାରିବ ।
ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଚିକଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉଳିଥେହୁକୁଟର ହେଲେ
ଏଠାର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଉତ୍ତମଭାବେ ଗଲିବ ଏଥୁ-
ରେ କୌଣସି ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାହାକି ଅନୁକାରରେ ଓଡ଼ିଆ ଅଛି ସେ କର୍ମ-
ଗୃହ ସଂଦା ବନ୍ଦଳାରେ ଥାନ୍ତି ବର୍ଷାନ୍ତେ
ଅଗରର ଅନ୍ତର ତାହାକୁ ଦେଖିବାର ପାଇଁ ତା

ତେ କେଜେବେଳେ ଜାହାମସ୍ତା ପୁଅଇ ନାହିଁ
ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁଲୁ ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ତେ ବଜଳାରେ
ଅୟବ ଥିବାରୁ ସେ ବାଧ ହୋଇ ଅୟକାଂଗ
ମନୋଯୋଗ ବଜଳାପ୍ରତ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା
ପ୍ରତ ମନୋଯୋଗ ଦେବକୁ ଅବକାଗ ରହଇ
ନାହିଁ । ଏଥରେ ଘୁଣି ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵାମୀ ପୃଷ୍ଠା
ଏବଂ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳର ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ଦେବକୁ
ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମତ୍ତ୍ଵରେ ନିର୍ବାହ କରିବା ପରି
ଅନେକ ବାଧା ଅଛି ଏ ସବୁର ପ୍ରତିକାର କରି-
ବା ପାଇଁ ବିଶ୍ଵର ଅବକାଗର ପ୍ରୟୋକଳ ମାତ୍ର
ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥାରେ ହୋଇ ନ ପାଇବାରୁ
ନାନାପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ରାର ଘଟୁଅଛି । ଆମ୍ବେମାନେ
ସବୁଦା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଁ ଯେ ଓଡ଼ିଆଙ୍ଗା
ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ବୌଣପି କଥା
ପତିଲେ ଲୋକେ କହନ୍ତି ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷନରେ
ନିକଟକୁ କୌଣସି କଥା ଲେଖିଲେ ବହୁ ଦିଲ-
ମୁରେ ଭବୁର୍ବ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚ୍ୟ ହୁଅଇ ତେ କେତେ
କଥା ଧୂନ୍ଧରେ ବାହାରିଯାଏ ଭବୁର୍ବ ବହୁ ହିର
ମିଳଇ କାହିଁ । ଏଥିପରିବା ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷନ-
ରଙ୍କ ଅମନୋଯୋଗିତା କିମ୍ବା ଜାତକୁତା ଅପରାଧ
ଏହିପରିବାର ନୁହଇ କିମ୍ବନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ଷେଷ କରି ସମୟ ଗତ ହୁଅଇ ସୁତରଂ ପୁ-
ଥକର୍ତ୍ତପେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ବିଶ୍ଵର କରିବାର ଅବ
କାଶ ଥାଏ ନାହିଁ । ପୂର୍ବର କମିଶ୍ରର ମନ୍ତ୍ର
ଏହିହିପରି କଣେ ମୁହଁର ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷନର କିମ୍ବକୁ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ ତେ ଜାହା
ସବଙ୍ଗେରାବରେ ଅଭ୍ୟବନ୍ୟକ ଅପରାଧ ଅଜ୍ଞାନ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଗୀତ୍ର ଏ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ବିଲ୍ଲାର ବାଟେ କାଣିଜ୍ୟର ସ୍ଥମୋଗ

ବ୍ୟାପରତାରେ ପୁଣ୍ୟ ଏକ ସରକାର
ଆଗ୍ରୋଧ ଜାହାଜ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛି ଜାହାନାମ୍ବାର
କଲିକତା ଓ ବିଷ୍ଣୁର ବନ୍ଦରମାଳଙ୍କର ଅପରିବା
ଓ ଏ ଦେଶର ସେ ଝାନମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା
ଦୂରଧାର ତୋଲଇ ହେବା ବୋଟ ଅର୍ଥାତ୍
ଇଂରେଜ ଜୋକାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପର ବନ୍ଦର ଝାନା
ଓ ମାରବାବାର ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ଗତିରେ ଥାଏ
ନେଇ ପର୍ଯ୍ୟାପ କଲାପର ମୂଳମର ବନ୍ଦର
ସକାରେ ଗୋଦାମ ଘର ଉଚ୍ଚଯାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାର ଝାନ ନିର୍ଭୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଗାହା
ଓ ସେ ବିଷ୍ଣୁ ଖିର ହେବାକୁ ବିଳମ୍ବ ଦେବ
ଅଭିଏବ ଜାହା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବି

ମେଘ ବନ୍ଧୁରତାରେ ଏହି ଗୋଦାମ ଜାହାଜ
କିଷ୍କିରୁ ହୋଇ ରହୁଥାର ମଞ୍ଚର କରିଅଛନ୍ତି
ଜାହାନ୍ଦୀର ଗୋଦାମର କର୍ମୟ କିମ୍ବାର ହେବ
ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲ ଓ ପଥ୍ରକଳେବ ଉତ୍ତରେ ରହୁ
ପାରିବେ ଅନନ୍ଦାମା ମାଲ ସମସ୍ତ ଏହାଦେଲେ
ବଲିବତା ଜାହାଜର ନୌକାଦ୍ୱାରା ଗୋଲାଇ
ହୋଇ ଥିବି ନ ପାରେ କେତେକ ମାଲ ଉତ୍ତର
ଗୋଦାମ ଜାହାଜରେ ରହି ପାରିବ ଓ କଣ୍ଠାନ୍ତିର
ମାଲ ଧୂମଗୁ ଯାଇଁ ସେଠାରେ ରହୁଥିବ
କଲିବତାକୁ ଯିବା ଜାହାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ମାତ୍ରେ
ବୋଲାଇ ହେବ ଓ ପଥ୍ରକ ମନ୍ଦିରମାନେ ମଧ୍ୟ
ଜାହାଜରେ ଚିତ୍ତବା ପୁର ଓ ଜାହାଜର ଉତ୍ତର-
ରିବା ପରେ ସେଠାରେ ରହି ବିଶ୍ଵାମ କରି
ପାରିବେ ତହିଁର ଭଡ଼ାର ଭିରଗ ପଶ୍ଚାତ୍ ହିର
ହେବ ଉତ୍ତର ଗୋଦାମ ଜାହାଜ କଲିବି ମାତ୍ର
ମାସ ତା ୧୭ ରଙ୍ଗେ କଲିବତାର ରତ୍ନ୍ୟାନୀ
ହୋଇ ଅଧିକାଳୀ ବନ୍ଧୁରର ତାରେ ପଢ଼ୁଥିବା

ଶ୍ରୀ ମାକପଣଶ୍ଚନ ସାହେବ ପ୍ରଥମର ଏହି
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଏହାର ଜାଗ୍ରତ୍ତନ ଏହି ଯେ
ଦେବେଇଁବାଟେ ବିପର ଦେବେ ମାଳ ଯାତାଧୂତ
କରଇ ଜାହା ଦେଖିଲ ଉତ୍ତାର ଯେଉଁଠାରେ
ସଂସାଧାରଣଙ୍କୁ ମୁଦିଥା ବୋଥ ଦେବ ସେଠାରେ
ଗୋଦାମ କରିବିବ । ଜରଇବର ଏକଷାନରେ
ଗୋଦାମ ନିର୍ମିଣ କଲାତାର ଯେବେ ପଛକୁ
ସେ ମୁାଳ ଭଲ ନ ହୁଅର ତେବେ ବିପ୍ରର
ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟ ହେବ । ଏହି ପରମର୍ଶ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଶୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାଜଦ୍ୱାରା ଗୋଦାମର
କାର୍ଯ୍ୟ ରଖାନ୍ତି କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ କରିବାକୁ
ଏହାର୍ଥରେ କଲ ହୋଇଥାଏ । ଏପର ଅମ୍ବ-
ମାଳଙ୍କୁ ଅନୁମାନ ହୁଅର ସେ କଣ୍ଠର ବାଟରେ
ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଯାତାଧୂତ ପକ୍ଷରେ ଏ
ଦେଖିଯୁ ଲୋକେଇର ଏଣିକି ତେବେ ଥାରିବ
ନାହିଁ ଯାହା ହେଉଥାଇ ଦେବଳ ଅବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହେତୁର । ଗୃହବାଲ ବାଟେ ଜାହାଜରେ
ବିପ୍ରର ଲୋକ ଯାତାଧୂତ କରିବାକୁ ଓ
ଯେବେ ସେଠାରେ ପ୍ରବ୍ୟ ତେଣାର କଟକକୁ
ଅଣିବା ଓ କଟକର ଦ୍ୱାରା ନେଇ ନବବାର
ସୁଯୋଗ ହୁଅର ଜେବେ ସେହି ବାଟେ ଏକ
କଟକକୁଲର ସବୁ ବିଜିତ ଗଲିବ । ଗୃହବାଲର
ସବିଧା ଏହି ଯେ ଜାହାଜର ରହି ଉଠା ଉଠା
ସୁଯୋଗ ଆହି । ହଦୁମାରେ ତାତିଥିବା ରମ୍ପରେ
କଣ୍ଠର ବାଟେ ସିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି

ବାସୁଦାରେ ସେବାଟେ ବିବାର କ୍ଲେଶକର ଅଟେ
ଓ ମଠାଏ ଗନ୍ଧ ଜାଇବାକୁ ସହଜ ହୁଅଇ
ନାହିଁ ଏ ସବୁ ଦୁଷ୍ଟିରେ ଜବଣ୍ଟିମୋଖ ଯେଉଁ
ଗୋଦାମ କରିବେ ତାହାକୁ ଏମନ୍ତ ପ୍ଲାନରେ
ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ କି ଯେଉଁଠାର ଦୂର
ଅଢ଼ିଲୁ ଅନ୍ତେଶରେ ମାଲ ଯାତାଯାତ କରିପା-
ରେ ! ଇରିଗେଗନ କାଳ କି ଯାହା ପାଞ୍ଚମୀ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ସିବ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାଠାର କେ-
ନ୍ତାପଢ଼ା କାଳ ସଙ୍ଗେ ସେ ନାଲ କେଉଁଠାରେ
କ୍ଷପର ମିଶି ବ ଜଣାଗଲାଗୁ ଗୋଦାମର ପ୍ଲାନ
ନିର୍ମତ ହୋଇଥାଏବ ।

ଯାଇପୁର ଦିଗୋଟୀକଲେହୁର ଓ ମୁକସଂକ
କବାଦ ।

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଉପଲବ୍ଧରେ ଉପରଳିତ
ହାତମନ୍ଦ୍ରଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥାଏଛି ଓ ଯହିଁର ବିଜ୍ଞର ବର୍ତ୍ତମାନ
ହାଇକୋର୍ଡରେ ପଢ଼ିଥାଏଇ ତହିଁରେ ମୁହଁସଫ୍ଟ-
ବାବୁଙ୍କ ବଥାୟାକ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁପୂର୍ବ
ଲେଖିଥାଏଛୁଁ । ଦିଶ୍ଚାର୍ଚିବାବୁ ସେବବୁକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ-
ବାଦର ବାବ୍ୟ କହି ସୋମପ୍ରକାଶର ସନ୍ଧାନକ୍ଷତ୍ରୀ
ଭାବୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପଂକ୍ତିବାଦ ଦାତାର ନାମ ଲେଖିବା-
କାରଣ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଓ ମୋକଦମାର
ଯେ ବୃକ୍ଷାନ୍ତମାନ ପ୍ରକୃତ ଅଛିବୋଲି ସେ
ଜୀବନକରନ୍ତି ଜାହା ଲେଖି ଏକପଥ ସୋମପ୍ରକା-
ଶର ସନ୍ଧାନକ୍ଷତ୍ରୀ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଉକ୍ତ ପଥର ଜଣେ
ପ୍ରତିଲିପି ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଛାତ୍ର
ଥିଲୁ ଯେ ସମୁଦ୍ରାଯ ପଥଣଣ୍ଠିକ ମୁଦ୍ରିତ କବିତା
ବିନ୍ଦୁ ଝାନାଭାବର ଜାହା ନ କର କେବଳ
ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟପୁଣ୍ୟ ପଥର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଓ ଆଜି
ମନ୍ଦ ସଂଶୋଧରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାଏ ।

ଦିପୋଖୀବାରୁ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ସ୍ଵଧଂ ମୁକ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧବାବୁଙ୍କ କତେଶବୁ ଯାଇ ସବୁଅମଳୀ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ପ୍ରଭାତିଙ୍କ ଘଠାଇବା କାରଣ କହୁ ଅପିଥୁଲେ ।
ମନ୍ଦରୂପ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଅପରି କଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ
ଦିନ ଗୋବିଷ୍ଣୁଣ୍ୟା କଲେ ଭଲ ହେବ ମାତ୍ର
ସେପରିବାର କରିବାର କ୍ଷମତା ନ ଥିବାର ଦିପୋ-
ଖୀବାବୁ ଜାତି ବଲେ । ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ସେ ଅପରା
କତେଶବୁ ଅପି ସବୁଅମଳୀ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନଙ୍କ
ଧାରମ ଚାହାଇବା କାରଣ ତଥାକେ ସମସ୍ତେ
ଅପିଲେ ଓ କଷ୍ଟକୃଷ୍ଣ ମୁକ୍ତିଧର୍ମ ନ ଘଠାଇ
ବାର ଏବା ଜାହା ଯୋଗେ ସମସ୍ତକୁ ବପି କହି

ବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଏଥରେ ଦିଘୋଣୀ ଅସନ୍ତୋଷ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ହରେକୁଷ୍ଟଦାମ ଉନ୍ନସନ୍ଧେକ-
ଟର ନିକେ ଯାଇ ଅମଳକୁ ଜାବ ଅଣୁଆଛି
ବୋଲି କହିଗଲା । ଦିଘୋଣୀ ତାହାକୁ ଅଛି
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କେବଳ ତାହା ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ସମ୍ମଜ ହେଲେ ଓ ହରେକୁଷ୍ଟ ଜୟକୁଷ୍ଟକୁ
ପୁନଃ ଆସାମି ପରି ଧରି ଅଣି ନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଅନୁମତି ସହି ଅମଳକୁ ଜାବ ଅଣିଥାରି ।
ଉଦ୍‌ଗାତା ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦିଘୋଣୀ-
କାବୁଳ କରେଗଲା ଗଲେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନ
କରିବାରେ ସ୍ଵତଂ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେବେ
୧୩ ପ୍ରେରଣାମ ନାହିଁ କି ହେଲା

“ମହାଶୟ ! ଅମ୍ଭେ ଜାରିରେ ହାତରେ ଅମ୍ଭର ଧର୍ମ “ପ୍ରୋଗ୍ରେସର” କା ଚୈତନ୍ୟଭାଷାକୁ ନୋଟ୍ କାରୁ ମହାଶୟ ରେଇନ୍ୟବାଦୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହା ଏବଦିବସ ଦୂରରେ ମୟଦା ତଥା ଦେଇପାଇ କରି ତାହା ସହଜ କିଛି ଯୁଦ୍ଧ ଓ ରମ୍ଭ ଓ ମୁହାଙ୍କୁ ଏକଥାଳିରେ ଜଣେ ଶୁଣୁ ପିଆଦାନ୍ତର ବିଶେଷଜ୍ଞ ତାକୁଗଣର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ କହ ଅମ୍ଭାକୁ ଧାରା ଅମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚ ପିଆଦାନ୍ତର ଭକ୍ତ ଦୁଃଖ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ଅମ୍ଭର ଏଫେରାୟ କଣେ ତପସବିରୁ ଅଦେଶ କରୁ ଉତ୍ସନ୍ନମାୟୀ ତପସବୀ ପ୍ରବନ୍ଧ କଲା ବାରୁ ଏହା ଶୁଣି ଅଭିଶୟ କୋପାବିଷ୍ଠ ହେଲେ କିଛି ଦିନ ଉତ୍ସନ୍ନ ଯନ୍ତ୍ରିସ ଦିନ୍ଦର ବାହେଦିନ କିଷିପଥ୍ୟ “ଫ୍ରୋଗ୍ରାଫର” ସମ୍ବଲବ୍ୟାହାରରେ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଅଗିଲେ ଏକ କାରୁର ଓ ଅମ୍ଭର କରେଣୁ ଦେଖିଲେ କାରୁଙ୍କ ବରେଣୁ ଦେଖିବ ସମୟରେ ସାହୋମାୟ ଆମ୍ଭକୁ ସଙ୍ଗରେ କେବେ ଗଲେ ଓ ଆଗେ କାରୁଙ୍କ ବରେଣୁ ଗଲେ ବାରୁ ଏ କଷ୍ଟ୍ୟ ସମୟ ଅବଗତ ଥାଇ ଅପରି ବିଶ୍ଵାମାଗାରରେ ଥିଲେ କେବଳ ହୁର୍ମାର ଅମ୍ଭମାନେ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସାହେବଙ୍କ ବାରୁଙ୍କ ଅମ୍ଭମାନେ ନେଇ ସମୟ ବିଷ୍ଟ ଦେଖାଇ ଓ ବୁଝାଇଦେଇ ଓ ବାରୁ ବିଶ୍ଵାମାଗାରର ଅବିବା ପୁନ୍ରର ଅମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କ କରେଣୁଙ୍କ ବାହାର ଅସିଲ

ଏଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ଲୋକେ ମୁନ୍ଦୁସଥ ବାବୁଙ୍କ ସମ୍ମ-
ନିରେ ଅନେକ କଥା କହନ୍ତି ଓ ଅମୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ କହିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଉଦୟ ପ୍ରସତ ବାବୁଙ୍କ
ଜଣ୍ଠରେ ବଜୁସମ ଆଶାଜ ବଳ ଏହ ଅମୂର
ସମ୍ବନ୍ଧବିହାରକୁ ବାବୁ କୁବିୟବିହାର ବୋଲି
ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ।

ମହାରାସ ! ଏହି ଦ୍ଵାରା ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ଉତ୍ତର
ବାବୁଙ୍କ ଅଛିପାସାନୁସାରେ ବଳ ବିବସରେ
ସେବନ୍ତିଷ୍ଠନ ନେଇଲା ଯେଉଁ ହିଂସାଧ ଅଗି
ପ୍ରକୃତିର ହୁଏ ତତ୍ତ୍ଵରେ ବାକୁ କେତେକ ଦଳ
ଦଶୁ ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵାର ଫିମେ ଉତ୍ତର ଅଗି
ପ୍ରାସାଦ ବୋଇ ଯେଉଁ ସାମାଜିକ ଲୋକଙ୍କ
ବ୍ୟବହାରଚୂପ ଅବଶ୍ୟକ ରେ ଅଛାବଜ ଥିଲା
ତାହା ବିଜ୍ଞାପନ ହେଲା ଅନ୍ୟ ଆଛାବନ୍ଦାଗି
ଆବର୍ଜନାକୁ ଅଧିମର୍ତ୍ତା ହେଲେ ଓ ସେହି
ପ୍ରକୃତି ଅଗି ଅମ୍ବ ପରି କିମ୍ବେପ କର
ଅମ୍ବଙ୍କ ଦିନ୍ଦୁ କରିଅଛିନ୍ତି । ଅଉ ଏକ ବିଷମ-
ବିଜ୍ଞାପନ ଘଟନାର ଉତ୍ସାଗ ହୋଇଥିଲା ବିନ୍ଦୁ
ଅମ୍ବର ବୌଦ୍ଧଗଣ ଫିମେ ଭଗବାନ ଅମ୍ବଙ୍କ
ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ତାକୁ ବାବୁ ଘରଠାକୁ ବିବା
ସମୟରେ ଯାତ୍ରାର କ୍ଷେତ୍ରର ବ୍ୟବହାରକୁ
କୃତର ଏହି ଦାର୍ଶନିକ କୁମହଣ ଦେଇ ନେଇ
ଯାଇ ଅଧିକ ମୃଦୁରେ ରହନ୍ତିଲେ ଓ ସିବା ସମ-
ସରେ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗଲେ ଧୂଲିମ ଅଗମ
ବାବୁଙ୍କ "ବୌଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧାର ମାରବ ଥିଲେ
ପରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ କନଶ୍ଵରିଲାପାଗ ସେ
ଦାର୍ଶନିକ ବାବୁଙ୍କଠାର ଧର ଅଶୀବାର ଉତ୍ସୋଗ
ବରଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵାର ଅମ୍ବ ନିମନ୍ତେ ହେଉ ବା
ଅନ୍ୟ କାରଣର ପୂର୍ବିଷ ଶାନ୍ତ ରହନ୍ତି ।"

ମୋହଦମା ଉପୟକ୍ତ ଅଦୀଳତର ବିଗ୍ରହ-
ଧୀନରେ ଅଛି ସ୍ଵତରଂ ଆମ୍ବେମାନେ ବିଜ୍ଞ ମଜ
ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଘାରୁ ମାତ୍ର ଦୂର ପଷ୍ଠର କଥା
ପ୍ରକାଶ କର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଥନ
କଲୁ ପାଠକମାନେ ଅବକାଶ ମଜେ ଅପଣା
ବିଗ୍ରହ କରଥାନ୍ତି ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ପୁନଃ ଅଶିଖୁଣ୍ଡ ଶାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରେବ୍ସ ସାହେବ
କଟକର ଶିଳ୍ପାଦାନ କମିଟିର ସମ୍ପାଦକ ପଦରେ
ନିଯମିତ୍ତ ହୋଇ ଆଇନ୍ତି ।

ଜାରହାକ ଯୋଗେ ବିଲୁଭର ସମ୍ମାଦି ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଅଛି ଯେ ଲର୍ଡବର୍ଥ ବୁଝୁ ସାହେବ ଚଲିଭାବ

ଜା ୨୫ ରଖିରେ ଲକ୍ଷ୍ମନ ନଗରତାରୁ ଯାଦି
କରିବେ । ଏଥିର ଜଣାଯାଏ ଅଶ୍ରେଲ ମାସ
ଜା ୨୦ ରଖ ସୁଧା ସେ କଲିବଜାରେ ଅଟେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୧। ଏତୁକେଗନ ଗେତେଚର ଅବଜା
ହେଲୁ ଯେ, ତମୋଳୁବରେ ଅଛିଶୟ ଓଳ-
ଡ଼ି ହୋଇଥିଲା ।

। କାଶୀର ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲେଖକ ଅଛନ୍ତି
ଗତ ମର୍ଗଳବାର ସଜ୍ଜା ସମୟରେ ଏଠାରେ
ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଡ଼ିଏ ମହୋ-
ସବ ହୋଇ ଯାଇଥାଏଛି । ଶ୍ରୀମତୀ ଭରତାଧା-
ଶ୍ଵରଙ୍କର ଦୁଇତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ତି ଚିତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ୍ ପ୍ରଥମଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକରିତ ଦିନ କୁ ହେବାରେ ଭାରତ
ଜୀବନର କୁଶଲାର୍ଥେ ସ୍ଵପ୍ନ୍ୟୁନ ସମାପନ ନିମିତ୍ତ
ଆର୍ଯ୍ୟଧର୍ମନୀଷ୍ୟାୟ ପ୍ରାତୀନ ସାହୁବିନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-
ଧର୍ମକୁର ଶ୍ରୀମାନ୍ ମହାଶକ୍ତିକାଶୀରକ ବାହାଦୁର
ସ୍ଥିଥ ସମରିବ୍ୟାହାରୀ କୁମାର ଶ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ନିକାର୍ଯ୍ୟନ୍-
ହଂକ ବାରଧୂରିବ, ଅମାରି ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ୟକଣଗର-
ଜରନାଥ, ମଜା ଶ୍ରୀ ଶମ୍ଭୁନାରାଧାରପୁରକ,
ଶ୍ରୀମାନ୍ ପ୍ରାତୀନ ନେପାଲାଧିକ କୁମାରବାହା-
ଦୁର, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପଣ୍ଡିତ
ଅମାରି ଧନୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବିବିଧ କୁପୁନପର୍ବତ
ଧଳ ଧନୀମାନ୍ତ ଧାରାଦିଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଶ୍ଵରଙ୍କ
ଭବନରେ ସମାଗତ ହୋଇ ସଂସ୍କର ସ୍ରୋତ
ବିବିତାଦ୍ୱାରା ଭାବାଙ୍କର ଆଶାଧନା କରିଥିଲେ ।
ଭାବୁରିତାର ଦାନଦରତ୍ର ଅନାଥ ପ୍ରାୟ ଯାଞ୍ଚ ଛା
ସହସ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଘର୍ଷଣାପ୍ରତି ଭବ୍ସ ଦ୍ଵାରି ଓ
ଆର୍ଯ୍ୟଧର୍ମବିଲମ୍ବୀ ବିଦ୍ୟାରୀ ପ୍ରାୟ ଛୁଟୁଣ୍ଡୁ
ଏବଂ ଟଙ୍କା ଲେଣୀଏ ଦାନ କରିଥିଲେ ।

* । ଫେବୁର୍ଯ୍ୟମାସ ଜା ୨୦ ରିତି ସନ୍ଧି
ସମୟରେ ଦ୍ୱାତାରାଇଲକାଥିକ ଶ୍ଵେତନ ବାଗ-
ନାଳ ତେଷ୍ଟାର୍ଥ୍ସ ପ୍ରାମନାକଳରେ ଅନ୍ତମାକଳ
ଶ ହୋଗ ବର୍ଗଧନିତ ସ୍ଥାନରେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ୍ର
ହୃଦୀବା ଏବ ଶିଳା ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲ ପ୍ରାୟ
ଏମନ୍ତ ଶିଳା ବୃକ୍ଷ ଦେଖା ଜ ଯାଏ । ଏହି
ଶିଳା ବୃକ୍ଷ ଓ ହୃଦୀବାରେ ପ୍ରାୟ କୋଣରେ
ଦୂରର ପଥ ନାହିଁ । ଶିଳାସମ୍ମହାୟ ଅଛି ତୁ-
ବହି ।

। ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଲାଭ
ହର୍ଥୀବୁଦ୍ଧିର କଷ୍ଟଥିରେ ଦାର୍ଢିଲିଙ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି-
ପ୍ରଧାନ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକହାଜାର ଲମ୍ବ
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନ ଉଷ୍ଣ ଦିନ ଶିଖାଗରୀ ଏକ ବିନ୍ଦୁଥାଃ ।
ତାହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏବଂ ଦର୍ଶକର

ଗୋପନୀୟ ସଂକଷିତି ବିପ୍ରର ଅଛି । ଏତେବେଳେ
ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଶଳ୍ଳ ।

ବିଗନ୍ଧ ଗବ୍ରୀର କେନରଳ୍ ଲଞ୍ଜମେଣ୍ଡେ
ମୁଦୁ ବିଷୟରେ ଚଲିତମାସ ତା * ରଙ୍ଗରେ
କଲକତାରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା
ସେଠାରେ ଯେବମ୍ପା ବକ୍ତ୍ଵା ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ବିଶେଷଭାଷେ ମୃତ ମହୋଦୟଙ୍କ ଗୁଣ
ନାର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ସୁରଖାର୍ଥ କୌଣସି
କର୍ତ୍ତି ରଖିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ଦେବା
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଇ ।

ଲେଡ଼ିମେଡ଼ ତାହାକୁ ସଜ୍ଜିମାନେ ଗତି
ବୁଝବାର ବିମେରକୁ ଯାଦା ବଲେ ସେଠାରୁ
ତାହାକୁରେ ବିନ୍ଦୁତଳ ପିବେ ।

ଲିର୍ଟିମେଣ୍ଡ୍ ସୁରଖାର୍ ତାହାଙ୍କ ଜୀମରେ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ବୁଢ଼ି ସ୍ଥାପନ କରିବା କାରଣ
ମହାମାଳ୍ୟ ପରିଅନ୍ତର ମହାଗୁଡ଼ ପଞ୍ଜୀଯ ବିଷ୍ଣୁ
ଦିଦ୍ୟାଳୀପୁରୁ ଟ ୧୫୦୦ ଲା ଦାନ ଦରାପରୁ ।
ଏହି ଦିଦ୍ୟାଳୀପୁରୁ ଏ ମହାଗୁଡ଼ ସଂସକ୍ଷଣ
ଏକଲକ୍ଷ ୫ଙ୍କା ଦାନ କଲେଣି ।

କିଶୋରଗଞ୍ଜରେ କଣେ ଜନିବାରର ଏକ
ହିତ୍ତି ବାସ୍ତା ହୋଇ ୮ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟ ଦିନ
କରିଥିଲୁ । ଯେଉଁଦିନ ଏ ସଂକା ହେଲା ଉଚ୍ଛର
ପୂର୍ବଦିନ ବାବୁଙ୍କ ଲାଏବ ହାଲୁରେତଳେ ତୁମଣୀ
କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ତେବେବେଳେ ହିତ୍ତି
ଭଲ ଥିଲା । ସକାଳବେଳେ ପିଲିମାନେ ତାଥାକୁ
ଢେବା ମାଇଲେ ଉଚ୍ଚରେ ସଗାନୀର ହୋଇ
ଥିଗାର ବୋଧ ହୁଅଇ ମାତ୍ରକୁ ଆସି ବାନ୍ଧିଲା
ବେଳେ ସେ କଞ୍ଜିର ଛିପ୍ପାଇ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କରି ଦିନ୍ତୁ ବାଲକ ଓ ଅଠଳଙ୍ଗ ସ୍ତ୍ରୀ
ଓ ଅଠଳଙ୍ଗ ପୁରୁଷ ଦିନ କଲା ଓ ବନ୍ଦୁଜ
ବନ୍ଦୁରେ ମୁନଥାର ଧରିପଡ଼ିଲା ।

ଏହୁବେଶନ ଗଜେଟର ଅବଶତ ହେଲୁ
ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପତ୍ରର ଦ୍ୱାରା-
କୁଣ୍ଡଳ ଦୂମପୁରର ଗୋଟିଏ ଗାରା ଉଚ୍ଛିଥିଲା
ସେହାବ୍ୟକ୍ତି ସେହିଗାରୀ କି ଏବଳେଖା ଉତ୍ତା
ଦେଇଥିଲା । ସେ ସେହି ଗାରାକୁ ଲୋବମାନଙ୍କ
ଦେଖାଇ ବୁଲୁଥାଏ, ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶକଙ୍କ-
ଠାର ପରାପରା ଲେଖାଏ ଲିବ । ଏକଥି ସେ
ଅନେକଟଙ୍କା ଉପାର୍ଜନ କରି ଗାରାବୁମାକୁ
ଧପାଦେଇ ସେ ଗାରାଟି କେଇ ଥଳାଇଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ମପତ୍ରକାରେ ଯାହାର ମାଝ ସେ
ଦିଗହଜାରୁଟଙ୍କା ଦାଖରେ ସେହି ପ୍ରତାରିବ
ନାମରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦିନ, ତିନି ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଜାହାଜ

ଏବରତ୍ତଙ୍କା ମାତ୍ର ଜରୁମାନା କର ଗଲ
ଦେଉଥିବା ।

କବେସ୍ଥପଦତ କିନ୍ତୁ ସ୍ମାମାଟି ନାମକ
ନଗର ଗଜ ଜ୍ଞାନୁଏର ମାପ ତା ୨୮ ଲିଙ୍ଗରେ
ହିମାଗତ ବୁମିକଷନଦ୍ୱାରା ଥୁଳୁ ହୋଇଥିଛି ।
ଅତିଥ୍ରୁତର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ନଗରରେ କୁଡ଼ା
ହୋଇ ରହିଥିଛି ମାତ୍ର ଅନେକଲୋକ ପ୍ରାଣରେ
ମର ଘଡ଼ିଥିଲୁଛି ।

ଦିଲ୍ଲି ଗଜେଟରେ କିମ୍ବା ଲିଖିତ ସର୍ବ ଚିକି-
ତ୍ୟା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ଉତ୍ତରଗ୍ରେ-
ପାଧ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ହୃଦୟର ଉତ୍ତରମାର ଅଗ୍ରଭାଗ ସର୍ପ
ଦିନମନ କଲା । ସେହି ବନ୍ଧକୁ ସେହି ଅଙ୍ଗୁଳୀର
ଦୂରାଧୂ ବିନନ୍ଦାର ଉପରୁପାଶ ଦୃଢ଼ କରି ବନନ
କଲା ତହିଁ ଉତ୍ତାର ଅଙ୍ଗୁଳୀର ଅଗ୍ରଭାଗ ଶୁଭ
ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସ୍ଥାନ ବିଦି କରି ତହିଁରେ ଉପର
ଗର୍ଭମ କରି ତହିଁର ପୁଲଟିବ ଲଗାଇ ଦେଲା ।
ଅନେକ କ୍ଲାଲା ସହି କରି ସେ ତନିକଣ୍ଠା
ଉତ୍ତାର ସେହି ପୁଲଟିବ ମୁଲବାର ଦେଖାଗଲା
ଯେ, ମେହି ହାତରେ ନାଲକର୍ତ୍ତ ଘର୍ଯ୍ୟ ମଳ
ପ୍ରାଧି ଲାଗି ରହିଥାଏ ତାହା ହିଁ କଷ । ତତ୍ତ୍ଵ-
ତାରେ ତାଥା ଧୋଇ ମୟୁଦାର ପୁଲଟିବ ଲଗା-
ଇ ଦେବାରେ ତହିଁ ଆବଦନକୁ ସେହି
ଅଙ୍ଗୁଳୀରେ ଦେବହାର ଲେଖମାତି ନ ଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କପଟଧାରାନାମରେ ପ୍ରତିବି ସୁରକ୍ଷାନ ଉଷାଗ୍ରହ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବନ୍ଦିଯୁ ହେଉଥାଏ ମୁଲ୍ଲ
୫୦/୭ ମାଦି । ଏହି ସମ୍ବାଦପୂରେ ଶାବନବିଜ
ଦାର୍ଢଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରକଳେ ପ୍ରାପ୍ତହେବ ।
ମନ୍ଦମୁଲ୍ଲ ଶାହକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ମୁଲ୍ଲ ଚତ୍ତା ଶାକମା-
ମୁଲ୍ଲ ଏକଜଣ୍ଣ ଠାର ହିଙ୍ଗ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦/
ଏକଅଣ୍ଣା ପଡ଼ିବ ।

ମୁଲ୍ୟପାତ୍ର

ବାରୁ ରୂଧାକୁଣ୍ଡଦାର	କଟକ ବଳୀମ୍ବା	ଟ ୫
୧. ଲୁପ୍ତକୁଣ୍ଡଦାର	୩୨	୩୨
୨. କୁଣ୍ଡକଳ୍ପିତ ଯୋଗ	୩୦	୩୦
୩. ଅବ୍ୟାକାଶନ ଦାର	୩୨	୩୨

ଏହି ଉତ୍କଳଧାରୀଙ୍କ ସହିତ କଟକ ଦିନୀ-
ବଜାର କଟକପୁଣୀ-କୁଞ୍ଚାନିକା ଯହାଳ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରମୁଖର ହେଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ

ଜାନ୍ମର ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଧାନ ମହିନା ମୁଁ । ଟେଲି ବିଧି ନ ସନ୍ଧାନ ମହିନା ମହିନା

ଶତାବ୍ଦୀ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ୫୯

ତାହା ଶିଖିଦ୍ୱାରା ଛଙ୍ଗା ଛଜାଦିବ ପଠାଇବାରି
ନିମ୍ନମୁଖୀ ।

ଉପର ଲାଗିଥ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍
ଜଣ୍ମିତୀ ସାମାଜିକ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକାରୀ । ପାଠକ-
ମାନେ ତହୁଁର ଜାଗିପାଇବେ ଯେ ଏ ଜୀବିତରେ
ଅଛି ଉତ୍ତମ ଦୋଷାତ୍ମକ ଏଥରେ ବହୁତ
ଅସୁକା ବିଷୟ ପଡ଼ିବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏପରିବାର
ଜଣ୍ମିତୀ ସମ୍ବନ୍ଧେ ରେକଟ୍ସନ୍ ଦେଲେ ଅଛି
ତାହାରୁ କଣ୍ଠରୁ ହେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ଏ ପୋଷାର୍ଥୀର ସ୍ଵପ୍ନକର୍ମଶାଖା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକଥା
ଯେଉଁମାନେ ଅନାୟାସରେ ଚଣ୍ଡିତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଦେଇ କର ନାହିଁ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ମୁଁ
ଆଜି ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ମୁହଁର ଶତମ୍ବ

“ନ ୧୯୧୫ ମୁର — ସଜ ୧୯୧୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ରାତିର ପାଇଁ
ମାର୍ଚ୍ଚିଆ ଏହି ରାତି । — ଯିନାଜଣାଥାଳୁ ଉପାର୍ଜି-
ମେଣ୍ଟ୍ ଏହିରେ ସାରି ନବମୁଗମାସ ତାହାର
ନ ୧୯୧୫ ମୁର ବିଜ୍ଞାପନ ରହିବ ହୋଇ
ଛଇବର୍ଷର ତାକଥର ବିଷୟକ ଏହି ପାଇଁ
ଅରୁନର ଥାର୍ଥ ରାତି ବିଧାନ ମଜେ ମହା-
ସାମାଜିକ ଶ୍ରାୟକ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନେଇଲେ
ସାମେନ ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକାରୀ । ପଥ
ମଧ୍ୟର ମଧ୍ୟ କାହିଁ କରିବାକାରୀ ନାହିଁ, ଅଥବା
ତାହାର ଚାଲିଦି ଅଂଶ, ମମା ତାହାର ଚାଲିଦି,
କାହିଁକି, କି କାହିଁ ହେବ ଦେଇବର୍ଷର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ

ରଜ କୌଣସି ତାକଥର ବାଟେ ଭାରତବର୍ଷର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କୌଣସି ଯାନକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେ-
ଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ରେକଟ୍ସନ୍ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ଉପର କୌଣସି ତାହାରେ ମୁଁତାଦି ହିବାର
ହୁଏ ଦେଖା ବା ଜଣା ଗଲେ ଓ ରେକଟ୍ସନ୍
ନ ହୋଇ ସେହି ଉପରିପଥ ବାହସରେ ମିଳିଲେ
ତାହା ରେକଟ୍ସନ୍ କରିଯିବ ଓ ତାହା ଉପରେ
ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ମାନୁଳ ପାଇଥା ହୋଇଥାରେ
ପଥ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ସମୟରେ ଉଦ୍‌ଦିନକୁ
ଦୁଃଖ ରେକଟ୍ସନ୍ ପିଲା କଥାପକା ।

ସେଇଥାରୀ

ଚାଲିଦିମାତ୍ର ତା ୧୯ ରାତରେ ଏ ଦୁଃଖକୁର
ପ୍ରାଣଦଶ୍ୱ ସାଧନ ହେଲା । ଫାରିକାଂରେ
ଚାଲିଦିଦେଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାତରଜା
ପ୍ରବର୍ଷନ କର ନାହିଁ । ଅଛି ଜାନୁମୁଖେ
ଭାବିତପଥରେ ଛାତା ହୋଇ କିମାଳ ପଢିବାକୁ
ଅରମୁକଳ ତହୁଁରେ ପ୍ରାୟ ପାଏ ଘଣ୍ଟା ସମୟ
ଲାଗିଲା ତହୁଁର ପାଇଁ ଗଜାଇବେବାର ଭଲକୁ
ହାଲିଥାଲା । ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ପାଇଁ ଘଣ୍ଟା ଗଲ
ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ଦିନମିଳିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଞ୍ଚିତ
ହେବାର ଦେଖା ସାଇଥାକୁ । ମୁହଁ ଉତ୍ତାର
ନବକୁ ଏହିର ଅଣି ତାକୁର କରିବା
ଦେଖିଲା ଓ ରହିବେ ଏହାର ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ବିଲକ୍ଷ
ଜାତିକ କେତେବେ ଅଛି ଜଣା ଏହା ଦେଖା ଗଲା ।

ବାସ୍ତବରେ ଅଧାରଣାରେ ନ ହେଲେ
ଏତେ ଉପରିକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ବିଧର
ହୁଏ ହୁଅନ୍ତା । ସେଇଥାରେ କିମ୍ବା କରିବାର
କଣ୍ଠରାଜେବ ଏବା ଲାଗିମେଣ୍ଟ୍ ହିତଥା
କରିବାରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନ ଥିଲା
ଯାଇଲୁ ତାହା ଅଗର୍ଯ୍ୟ ଉପରିକର ଅଟର ।
ଭଣ୍ଟିଧୂକ ଅବଜନର ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ
ସେ ଅଧାରଣ କଲବାନ୍ ଏବଂ ଉପରିକର
ଥିଲା । ବାରରେ ଓ ଗୋତରେ ବେଳି ଦିଅ
ହୋଇ ଥିଲେବେ ସେ କଥେ ଉପରିକର
ଏମନ୍ ଅବାରକଳ ଯେ କମାଦକେ ପ୍ରାଣ
ରହିଲା । ସାର ଦ୍ୱବକାର ତାହା ମନୋମନ୍ତର
ନ ହେବାର ସାମନ୍ ହୋଇ ହୁଯୋଗ ଶୋଭ-
ଥିଲା ତାହା ପାଇଲା କଣ ହଠାତ୍ ସବ୍ରାନ୍ତରକୁ
ଦେଇପଥ ତାହାରା ସଙ୍ଗିନୀ ଛାତାରେଇ
ସେ ସାବଧାନ ହେଉଁ । ତାହା ଦେହର ପୂର୍ବ
ହୋଇରେ ଅଦାକ କଲା । ଅଦାକ ହିନ୍ଦିନିଧି
ହୋଇ ନ ଥିବାର ସହା ଉଠି ତାହାକୁ ପିଣ୍ଡି-
ଦେଇ ତାହା ପକାଇଲେ ଓ ସଙ୍ଗିନିକୁ ବାତ
ବାହାରେ ପକାଇଦେଲା । ଅଦାକ ଗଣ୍ଡି ବିନ୍ଦୁ
କୌଣସି ପଥର ଅଧାରଣ ପାଇଲେ କୁଞ୍ଚିତ
ରଣ୍ଜିତ ସେ ମୁଯୋଗବେଳେ ପୁଲିବାହେବ
ଅଧାର ସହା କି ଯେ ତାହାକୁ ବରକୁ ବରତ୍ତୀ
ତାହା ମୁହଁ କଣା କରନ୍ତା । ସେ ପଥର ଗଣ୍ଡି
ବରଜିଲିର ଶୋଳ ଅଧାର ଲୁଗାପଣ୍ଡା ମଧ୍ୟରେ

ରୁଦ୍ଧିଥିଲା । ସମ୍ମାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଛଗପ୍ତ
ଗର୍ବ ଓ କିର୍ତ୍ତୁଳା ଏହାର ପ୍ରାତି ଚରିତ ଥିଲା ।
ଓ ଗବଞ୍ଜର ଜେନଗଲଙ୍କୁ ମାରିଲେ ଦିନୁ ଯେ
ଅହଙ୍କାର ଅୟକ ବୋଲିଥିଲା । କେବୁ କିଛି
ଘରରିଲେ କଥା କୁହାଇ ନାହିଁ ଦିନୁ ଲାଗସା-
ହେବଙ୍କୁ ମାରିଥିଲି ବୋଲି ବହରିଲେ ଅପଣା
ପ୍ରଗଂଧା ମନେକର ଦୂର ଗୁର ମନକଥା
କହୁଥିଲା । ଅମେମାନେ ଏଷୁ କଥା ଶୁଣି
କିମ୍ବର କରିଅଛୁ” ଯେ ସେ ଅକୁଳରେ ମନୁଷ୍ୟ
ଥିଲା ମାତ୍ର ତାମାର ସ୍ଵରୂପ ଠିକ୍ ନାମାନ୍ତରିଷ୍ଟ
ସେବା ବା ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା ।

ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ବିବାହର ଆଇନ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାଗଜେତୁର ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଏ ଅଇନ ବଜେସ୍ପାହର ଅୟବେ-
ଶନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧକ ଦରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ-
ଅଛି ଅଭେଦ ଏଥିକିଷ୍ଟୀରେ ଅର ଯେତେ
ଉଚ୍ଚବିତର୍କ ହେଉଥିଲା ସେ ସବୁ ନିଷ୍ଠାଲ ହେଲା ।
ଏ ଅଇନ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମତ
ସ୍ଵରୂପ ଜଣାଇ ଅଛୁଁ ଓ ଏଭେବେଳେ ଆର-
କିଛି ବୋଲିବାର ଫଳ ନାହିଁ ତଥାତ
ଅମ୍ବେମାନେ ବାପ ହୋଇ କହୁ ଅଛୁଁ ଯେ
କି ହେଲୁ କି ମୁଗଳମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିବେଚ-
ନାରେ ଏ ଅଇନଟି ଉତ୍ସମ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ମେମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏହାହୁଗୁ ଧର୍ମରକ୍ଷା
ପ୍ରତି ଅନେକ ଅଳ୍ପାଖୁ ଘେବ ଏବଂ ପଞ୍ଚକ୍ଷ୍ଵ-
ଶବ୍ଦ ସୁବାଘୁର୍ବିଷମାନେ ମନୋମର ଦ୍ୱା ଲାଭ
ଆଗାରେ ଅବସ୍ଥାରୁ କୁଳ ଧର୍ମ ଜାଗ କର
ଅଇନର ଅଳ୍ପାଖୁ ନେଇ ଅଛିନ୍ତି ବିଷ ବରବେ ।
ଜବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ କୋଲନ୍ତି ଯେ ସେ କାହାରୁ ଧର୍ମ-
ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ବାହିର କରିବାକୁ ବଜ୍ଞା କରନ୍ତି
ନାହିଁ ଓ କାନ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଏ ସମସ୍ତ
ଧର୍ମବଲମ୍ବିକ ପ୍ରତି ଗର୍ଭିମେଶୁଭ୍ରାତର ସମାଜ
ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । ମାତ୍ର ଏ ଯେଉଁ ଅଇନଟି ପ୍ରଗରି
ବଳେ ଏଥିରେ ନୂତନ ଧର୍ମ ସ୍ମୃତି ହେବାର
କ୍ଷଳନ୍ତାହୀନ୍ତି ହେଲା ଧର୍ମଗାନ୍ଧିର ଧର୍ମକୁ ଅନ୍ତର୍ବାହି
ଲୋକ ଅଶ୍ଵା କରନ୍ତି ଅୟକାଂଶ ଲୋକ ମେହବୁକ
ମୁଣ୍ଡ ଦୂଳନାଟା ସକାଗେ କୁଳ ଧର୍ମକୁ ନାବି
ଗଲନ୍ତି । ଯେବେ ସେ କୁଳଧର୍ମ ଜାଗ କରି
ସମାଜ ଭ୍ରମ ହେଲାର କୌଣସି ପ୍ରକାର କର୍ମ
ନ ହେଲା । ଅଥବା ଅଶ୍ଵ କାନ୍ତିର ଫଳ ଲାଭ
ହେଲୁ ତେବେ ଆଉ କୁଳଧର୍ମକୁ କିଏ କାହାର
କର୍ମବେ । ଏହାହୁ ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠାର ଅଗନ୍ତା କରି

ହନ୍ତୁମାନେ ଅଇନ ପରି ବିରକ୍ତ । ଘଣ୍ଟାନ୍ତରେ
ଗୁଜ୍ଜାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ସକଳ ସ୍ଵର୍ଗଦୀୟର
ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଜରୂପ ମୃଧ୍ୟାନତା ଦେବେ ଓ
ଯାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ୨୮୮ରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବ ସେହି
ଧର୍ମରେ ହୃଦୟାପାର ଯେ କିଛି ଅଧିକାଖା ଥିବ
ତାହା ମୋଚନ କରିବେ । ଏଥରେ ଅନ୍ୟ
ପକ୍ଷର ଦୃଃଙ୍କ ଦେବତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଜର ଗର୍ବ କି?
ଆମେମାନେ ଏମନ୍ତ ଫୁଲରେ ଏହି ମନେକର
ଥିଲୁ କି ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟା
ବରନ୍ତେ କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା କୁଳଧର୍ମର
ବିରାଟରଣ କରି ବିବାହ ଉତ୍ତରାଧି ଦ୍ୱାୟାମାନ
କଲେ ସେ ଏକାବେଳକେ ଉକ୍ତ କୁଳର
ବସ୍ତୁତ ହେବ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାତ ଉକ୍ତ କୁଳର କୌ-
ଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ ତାହା ହେଲେ କୌଣସି କରି ବ୍ୟାପରେ
ଅନେକ ଲୋକ କୁଳ ଜ୍ୟାଗ କରନ୍ତେ ଜାହିଁ
କେବଳ ଯେଉଁ ମାନୁଷର ପୃଥିବୀ ଧର୍ମରେ ଗାଢି
ବିଶ୍ୱାସ ହୁଅନ୍ତା ଓ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତାଗରି
ଲୋଗର କରିବୁ କରିବାକି କରନ୍ତେ ଜାହିଁ
ସେହିମାନେ ଏକ ଆପଣା ଜ୍ୟାନମୁଦ୍ରା ଧର୍ମନ୍ତର
ଶାନ୍ତ କରନ୍ତେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ପୂର୍ବର ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରି
ନାହାନ୍ତି ଏତେବେଳେ ହୋଇଲେ କି ହେବ ।

ନୂତନ ମିଶରମିଶର ଆଲୋକ

ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ପାଠକମାଳକ
ଜଣାଇ ଅଛୁଟ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଇନର ଉଦେଶ୍ୟ
ତତ୍ତ୍ଵର ହେଉ ବାଦରେ ଯେଉଁ ଲେଖାଥିଲା
ପେଇଥ କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ଅର୍ଧାଚାହୀଁ
ପ୍ରକଳିତ ଆଇନ ସ୍ବରୂପ ବବିତ କର ନାହିଁ କେବୁ
ଏକ ଦୀପୁଲାପକ ଏବଂ ଅଛୁଟ ମାବନର ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଅଯୋଜନ କରିବା ଉତ୍ସାହ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଇନ
ନର ପ୍ରକଳିତ ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହିଲା କେବଳ ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରକାଶ କୋମଳ ବାକୀଦୀର୍ଘ ନଗରବାସୀଙ୍କ
ଉପରେ ଯୁଧୁବେଳାପୁର୍ବ ସର ଗତିବା ଏ ଅତିରିକ୍ତ
କରିଲାଏ ଅଛୁଟ ଏ ଗନ୍ଧିମେଳା ପ୍ରସ୍ତାବ କିମ୍ବା
ପ୍ରଭାବ କେତେବୁଝାଏ ବିଷୟରେ ଏକା ଦେବାପ୍ରକାଶ
ଅଛିଲା କି ହେବାର ସେଇ ଏକା ଲୋକଙ୍କାରେ
ତୋଳିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଅଛି । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ କିମ୍ବା କରିବାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ କେତେବୁଝା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଅଛି
ଜାହା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଇନର ପରମନଶ୍ରୀ କି ମହିନେ
ରେ ମିଳିବାପିଲା ଏକା କେଉଁ ବିଷୟରେ ବିଷୟ

ବୋଲିଥାରେ ଜହାନ୍ତର ବିଶାଳ ଅଛି ପାଠକରେ
ଜଣା ପଡ଼ିବ । ସର୍ବାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଦଗୁଡ଼େ
ଏଠାରେ ଜହାନ୍ତର ବଂଶେଷ ଲେଖନ୍ତରୁ ଯଥା ।
ଏ ଆଇନ ଅନ୍ଧାରେ ଯେତେକଙ୍କା ଜଣଣା
କି ଲୁହ କିମିଶୁରିଯାନେ ପାଇବେ ଓ ଯେବେ
କର ଅର୍ଥବିଶୁ ଫିର ଉତ୍ତରଦି ପାସାପିକ ଯେ
ସମୁଦର ଏବଦିତ ଦୋହର ମିଶ୍ରପିଲ ଫଣ୍ଡୁ
ନାମରେ ଜମା ହେବ । ଜହାନ୍ତର ପ୍ରଥମେ
ଜାଗରିକ ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେତନ ଦିଆଯିବ
କେତେ ପୁଲିସ ବନ୍ଦୁ ହେବ ଜହାନ୍ତର ଏବପ୍ରକାର
ସୀମା ଆଇନରେ ହୋଇଥାଇଁ ଓ ବାଜା ଟିକା-
ଣା ପୁଲିସ ଦୃପରିଶ୍ରେଣ୍ୟା କରିବେ । ପୁଲିସ
ବନ୍ଦୁ ମିଶା ଯାଇ ଯାହା ରହିବ ତରିକେ ତଳ-
ଲିଖିତ ବନ୍ଦୁମାନ ନିବାହିତ ହେବ ମାତ୍ର
ଗ୍ରାସୁକୁ, ଲେଫ୍ଟନଣ୍ଟ ଗର୍ଭିରସାହେବ ଏବକୁ
ବନ୍ଦୁ ପକ୍ଷରେ ଯେ ସୀମା କି ବିଦ୍ୟମମାନ ପ୍ରକାର
କରିବେ ସେ ସବୁ ଅବଶ୍ୟ ମାନବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ବନ୍ଦୁର ପ୍ରକାର ଯଥା (୧) ସତ୍ତବ ଓ ପୁଲ-
ମାନ କର୍ମାଣ, ସଂଦାର ଓ ରକ୍ଷା କରିବା
(୨) ନଗରବିନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରା, ମୂଳ ବା ସମ୍ମାନ
କିମିତ ସାଥୀରଣ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯଥା ଜଗ-
ରରେ ଜଳ ଯୋଗାଇବା, ସତ୍ତବରେ ଅଳୁଥ
ଛାକିବା ଚିହ୍ନାଳଦ, ଭାଗଥାଳୟ, ପାରଳଜାମ,
ପାନ୍ଦୁଗାଳା, ବୃକ୍ଷାଦ ଜଳାଶୟ ଉତ୍ତରଦି କର୍ମାଣ,
ସଂହାର ଓ ରକ୍ଷା କରିବା, ଚିହ୍ନ୍ୟୁକ ଓ ଶାକା-
ଦେବାକଣ୍ଠକୁ ଶିକ୍ଷାଦେବା, ଜନ୍ମ ମୁହଁର
ରେକାଷ୍ଟ୍ସ ରତ୍ନବା ଉତ୍ତରଦି (୩) ଶିକ୍ଷାଦାନ
ଓ ବିଦ୍ୟାର କରିବା ଓ ଏବେବ ବିଦ୍ୟାଳୟର
କର୍ମାଣ କିମ୍ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା, ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଜାଗଥାରଣ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ମୁଦ୍ୟାନ
କରିବା ଉତ୍ତରଦି (୪) ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା
ପୂର୍ବିକ ସମସ୍ତରେ ଦିନାନେବଳ୍ଲ ଭବନପୋଷଣ
କି ସାହୀଯ କରିବା ।

ଏପର ଏ ଥରନାନୁଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଯେବକି ବ୍ୟଧିମୁଦ୍ରା ଏହାର ଗର୍ତ୍ତ ହେବ ଅଭିବଦ
ଦେଶାଯାଏ ଯେ ଏ ଆଜିନାଟାକୁ ପ୍ରତିଳି ଦେବାଲ
ଉତ୍ତାଗ ଉଦ୍‌ବର୍ଷମେଘା ଅଭି କୌଣସି ବ୍ୟଧି
ନାଗର ସକାମେ କରିବେ କାହିଁ ସବୁ ବ୍ୟଧି
ନାଗରବାହିମାନେ ଆପଣାର ବ୍ୟଧି ଅପେ ଚଲା-
ଇବେ ନୋହିଲେ ଭାଇଁର ଫଳ କୋଣ କରିବେ
ଆହା କି ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରଣାଳୀ ! ଏଥାକୁ ଯେ ପ୍ରକୃତ
ପିତୃଗାସଙ୍କପ୍ରଣାଳୀ କୁହାୟିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
କି ଅଛି ! ଶ୍ରୀମତ୍ କାମଲ ଶାହେବାଟ୍ ଏବେ

ଯେତେ ଲେଖନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଗଲେ କେହି ପରିବଳ ଲୋକ ଥିବାର ଜଣ ପଞ୍ଜ ନ ଥିଲ ଏହି ଏକା ଚିତ୍ତର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ନଗରବିନାନେ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ଆଉ ପିତା ଧନରେ ବାହୁଦିଵ ପ୍ରତିଧାନି ହେବେ । ଅପେ ଅର୍ଜି ଅପଣାର ବ୍ୟୟ ନିବାହ କରିଲୁ ଦୟାଗାଳ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାୟ ପତିବାଟିଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଳିବହିଲୁ ଏହି ପିତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନମେ ଆଉ ଯାଦା ଉଚିତ ତାହା କରିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କ ଭରଣପୋଷଣ କିମ୍ବା ତୁମି ବରତାର ରହିବିଟାକ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେପକାର କରଇ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅର ତାହା ବେଳିଲୁ । ଘେରିବ ଧନର ବିନାନ୍ତର ଆଶା ନ ରଖିଲୁ କାରଣ ପିତା ଯେ ଏଣିକି ବୁଦ୍ଧ ହେବାର ଏକବୁଦ୍ଧ ମୂରାବ ଥରାଇଲୁ ଏଥାର ମନକୁ ଗୁହଁ ରୂପା ବାର୍ଯ୍ୟରେ । ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କର ଦେଇଯାଇପାଇଲୁ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲୁ ତୁମନଙ୍କର ପୁଷ୍ପକଠାର ମୁଆଛୁଳାରେ ଝଳା ମାରି ନେଉ ଅଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵପନମର୍ଶ ଶୁଣୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ଶେର ବଢ଼ି କଟିଲ ଅଟ୍ଟିର ଏଥିକ ଭପାୟ ବିହି ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ ପାରୁ । ପୁଥକର ସମ୍ମ ସ୍ବାନର ପାପନ ପ୍ରଣାଳୀଠାର ଫଳକଙ୍କ ଗାବନପ୍ରଣାଳୀ ଅନେକାଂଶରେ ଉତ୍ତରକୁ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଗାପନର ଅଧୀନ ହୋଇ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ଓ ଉନ୍ନତିରେ କରିଅଛୁ ତାହାପାପ ଅନ୍ୟ ବୌରିପ୍ରେସ ମୁକ୍ତ ହୁଅର ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତାର ପ୍ରକା ମହାର ଯେବେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ବରିଜୀ ଜେବେ ଅପଣା କୁପାଳଭିନ୍ନ ଆଉ କାହାକୁ ଦୋଷ ଦେବା । ଅନ୍ତଃ ସ୍ଵର୍ଗ ଟେକ୍ସର ସ୍ଥାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ମୁଖରେ ଲଗିଅଛି ସେ କୌଣସିମତେ ତାହା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ତଥାକ ଭରିବା ବରା ବରି ସେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଟେକ୍ସର ନେଇ ଶେଷକୁ ଅର୍ପି କିମ୍ବା ହେବ ଓ ଟେକ୍ସ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ କାର ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବ-

ସେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ନୃତ୍ୟ, ଟେକ୍ସ ନେବାପାଇଁ ଯେମନ୍ତ ରହିଲୁ ଦିଗିଅଛି ତେମନ୍ତ ଉପସକ୍ରିୟମର୍ଶଦାତା ମଧ୍ୟ ନିଲିଅଛନ୍ତି । ବ୍ୟାପାରକାର ବରା ହୋଇ ବରଳାକୁ ଥିଗି ବାହୁ, ଯେଉଁ ଟେକ୍ସ ସବୁର ଭଜାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅଲୋଚିତ ଥିଲା । ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଜାଗରେ ଅବଶ୍ୟକ

ଏତେପକାର ମାତ୍ରମର ବିଠାକୁ ପୃଷ୍ଠା କର ପାରିଲେ ଏହାହି ବାମାନିଙ୍କ ବିତରଣର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟିଲା । ଅମ୍ବେମାନେତ ଏଥିପୁରୁ ସପ୍ରାତରେ ମିଶ୍ରମେଣ୍ଟଙ୍କ ଭାବୁଷପ୍ରକାର ତାଲିକା ଦେଇଅଛୁ । ଭର୍ତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟ ପର ପଶୁଭିତ୍ୱଦ ମାତ୍ରମର କାବ୍ସ କେବାର ଇତ୍ତବାଦ ସମାଗ୍ରେ ନିଯ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲୁ । ଜମିଗାରମାନେ ବାହାରିନା ନେଉ ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଭାବାଙ୍କ ବଳ୍ୟ ଜୀବ କରିବାକୁ ବସିଥିଲୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅପଣା ପାଇଁ ବିନା କ୍ଲେଗରେ ଅଜ୍ଞାନ କରି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେ କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ଆଜିର କରିଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ଏକା ଏଣିକି ସରଜ ନୁହଇ ଥିଲୁ । ବିପାତ୍ର ହେବ ଏଣିକି ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଏବେ ମୋଟପେଟ୍ ଓ ଉତ୍ତର ଭବିତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏଣିକି ବାସୁଦୟାମ ପୁଷ୍ଟ ବିପାତ୍ର ର ପ୍ରସ୍ତୁତକାନ ।

ପାରିଷଦେଶରେ ପ୍ରକୁର ପରମାଣୁରେ କୃଷ୍ଣ ହେବାର ସେତୋତେକମାନେ ବତାନାନକରେ ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ କୃଷ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ରହିଅଛି । ବାଦିଷାହଲୋକଙ୍କ କୃଷ୍ଣ ଜାବାର କାରଣ ଅଛି ଯାହାକୁ ହୋଇ ପଢ଼ିବା ଉପାଧ୍ୟମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପାରିଷଦେଶରେ ପାରିଷାଇଷା ହିମଲାନିତ ଗ୍ରନ୍ଥମାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଲାଗୁ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଏଥରେ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ ତେବେ ଆହୁର ଅଥବା ଟଙ୍କା ଦେଇ ପାରନ୍ତି ପାରିଷାଇଷା ପ୍ରକାର ସୁଦୟା କାହିଁବ ।

ଫରିଦଦାର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଥା ୧୩ ବ୍ୟାବନ୍ତରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେରଣା ଏହି ଗଞ୍ଜାମକିଳାର ଅଦାଳତ ସଂହରିତ କେବଳିକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି । ତାରିବେକରିବେଦେବ ଏଥରୁ ବିକରିବେ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଗତ ସପ୍ରାତର ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ୍ଟରେ ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ରହିବାର କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥରୁ ପ୍ରାଣ ପୁଣି ଅନନ୍ତର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଲାତିମେନ୍ଡ୍ ଗୋତନାଥ ମୁହୂର୍ତ୍ତନା ଅନ୍ୟପୁରବାହିନୀ କୁଳକାନିମାନଙ୍କ ହୃଦୟନ୍ତର ପୁଣି ପାତା ଦେଇଅଛି ।

ଦୁଗ୍ଲଙ୍କ ଏବରିମାନ ଜଳରେ କୁରାରେଣ୍ଟ ଟଙ୍କା ଦେଇଥାଏ

ସାପ୍ରାହିକସଂବାଦ ।

ଗତ ସପ୍ରାତର କିମ୍ବା ଗଜେଟରେ ଦେଇଲୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଲେପ୍ଟାନିକ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଜଳ କମିଶନମାନଙ୍କ ଅଦେଶ ଦେଇ ଅଜ୍ଞାନ ଯେ ଅପଣା ଅପଣା ଏକାବାରେ ଥିବା ବିପାତ୍ର ବିଲେବିରମାନଙ୍କୁ ଦୂର ଶୈଶ୍ଵର ଦେଇଅଛି । ବିଲ୍କୁ ବର ନାମ ଲେଖି ପଠାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବୋଲାଉଚି ଅନେକବୁଦ୍ଧ ଯାଇ

ଦ୍ୱାରା ସଂଗ୍ରହିତ ହୋଇ ଉପରେ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜୀବିତ ବନ୍ଧୁ
ଦାତାରେ ବ୍ୟଥ ଦେଉଅଛି । ଚିହ୍ନକମାନଙ୍କ
ବେଳନ ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ୍ ସମ୍ମତ
ହୋଇ ଥିଲା ।

ଜମୀନ ଦେଶବାସି କିଶୋର ଅନ୍ଧାଧକ
ତ୍ରଗ୍ଗାଳୁଷ୍ଟକର ସାହେବଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ସଂବାଦ ଅବି-
ଅଛି ବଢ଼େଇଲାର ବିଷୟ ଅଛଇ । ଏ ମହାଶୟଦୁ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାରେ ଭାଷା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଲାଗୁ କର-
ଥିଲେ ଓ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞି ବ୍ୟାକ-
ରଖ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କ କିମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଯଣିବ ମନୁଶ୍ଲୋରେ ଯଶ ରାଜନ ହୋଇ ସେବଗୁ
ଜାତି ସନ୍ତୋଷ ରହୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ସୁଲେଷ ଦେଖିଯୁ କେବଳିଷ ଗାନ୍ଧା
କରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଗେଟିଏ ଥୁମବେରୁ ଆଚି
ପ୍ରବଳ ଦେବରେ ଆବାଗରେ ଦୁମଣ କରିଅଛି
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ମାତ୍ର
ଅଗାମୀ ଅଗରୁମାର ତା ୩ ରଙ୍ଗରେ ସୃଥିଗାନ୍ଧି
ହ୍ରଷ୍ଟ କରିବ । ତେବେବେଳେ କି ଘଞ୍ଜକା ହେବ
ଜାହା କିଏ କହୁଥାରେ ଅମୁଦେଶୀଯ ଲାଲିକା
ଜାତିକା ଲୋକେ ଏଥର କି କିଛି ହଜାନ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

୧। ଏହିବେଳନ ଗେଜେଟଙ୍କୁ ଅବରତ
ହେଲୁ ସେ କୁକାମାନଙ୍କର ଶୂରୁ ଗ୍ରମବିହକୁ
ରେଖା ନରେ ବନନ୍ତିପେ ରଖିବା ଛନ୍ଦିତ ବିଳି-
କତାର ଧୀ ଧାଇ ଅଛି ।

୨ । କଲାକାରେ ଯେ ନୂତନ ଚିତ୍ରଗାଳିବା
(ପ୍ରିତ୍ୟୁମନ) କର୍ମତ ହେଉଥାଏ ଠ ଏ ଲକ୍ଷ
ଠକାଗୁ ଉପାରେ ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ହେବ ଜାହିଁ ।
ବିଲ ଦେଖି ଗର୍ବମେଘ ଅପନ୍ତୁଙ୍କ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣା ।

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସଲିଯାପିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟଧ
ପମୀପେଣ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

କଳତମାସ ତା ୯ ରୁହ ଉତ୍ସନ୍ଧାପିତାରେ
ଆମର ଅନୁମାନଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦର୍ଶନ ଯେ
ମେଜଫୁଲ ସାହେବ ମହିମାଦ ମଜହବଙ୍କ ପଶୁର୍ମୁଖ
ଦୋଷୀ କ ଥିବା ବିବେଚନାରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସନ୍ଧା
ପୁନଃ ପ୍ରାୟିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଶାବଦ କଲେ ଯଦ୍ୟପି
ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ଅନୁମାନ ଅମୂଳକ କାହାର
ଥାଏ କେବେ ଅମ୍ଭେ ଅଗ୍ରପତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧର୍ମ୍ୟ କିମ୍ବା

ଦେଖିଲ ଅଛୁ ବାରଣ କି ଯେଉଁପୁଲେ ଏବଣ୍ଟି
ହାଇବୋର୍ଡଫାର୍ମ ସନ୍ତୃପ୍ତିପେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇ
ବିଷ୍ଟ କରିବରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେ ସ୍କୁଲେ
ଜାହାର କର୍ମ ମୂଳଗ୍ରହ ପାଇବାର କି ଅପରି
ଥିଲ ଓ ଅଛି । ହାଇବୋର୍ଡ ସନ୍ତୃପ୍ତିପେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ମୁକ୍ତ ଦେବା ପରେ କିଳ ହାବିନ
ତଥାର ଯକ୍ଷମି ଉହିଁର ବିପରୀତ ବିଦେଶନା
କରନ୍ତି ତେବେ ଉହିଁର ବି ଅବସ୍ଥା ଆମ୍ବେ
ଏହା ତିଳମ୍ବା ବୁଝି ନ ପାଇଁ ଓ ଏହିପ୍ରକାର
ବିଦେଶାର ହେବା କିମେତ ହୋଇବ ଜନବ
ଏଥିର ମୋକଳ ଦୁଃଖ ଓ ଅକଳ୍ୟ କ୍ଲେଶ
ବିଧର ମୋତନ ହେବ ଜାହା ଥପଦ ବିଦେଶନା
କରିବା ହେବେ ।

ହାଇକୋର୍ ବିଶ୍ୱବିର୍ତ୍ତମାନେ ଅପଣା
ଗ୍ରହ ଏବଂ ସାନରେ ଧ୍ୟାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି
ଯଥା “ ଏ ମନ୍ଦମାର ସମୁଦ୍ରାୟ ଅବଶ୍ୟା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶାମୀ ଦୋଷା ଥିବାର ଅମୂଳକାଳୀ
ଛୋଇସିପାଇଁ ତୁଦିବୋଧ୍ୟବେଳ କାହିଁ ” ଏଥି
ରୁ ଏ ବିଜ୍ଞାନୀ ଧ୍ୟାନୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିବା ବିନ୍ଦୁମାର
ପାଠମାନେ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ଚୁଣିଆଇବେ ଓ
ଯଦ୍ୟପି “ ସଙ୍କ୍ଷେପୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କି ଥିବାର ”
ବିବେତଜ୍ଞ କଗ୍ନୀବ ତେବେ ସେ ବେତେତ
ଅଂଶ ଦୋଷା ଓ କେତେକ ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଥିବାର ବି ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ? ହାଇକୋର୍କ
ବିଶ୍ୱବିର୍ତ୍ତମାନେ ବିଶ୍ୱର କରିବା ବେଳେ
“ ଧ୍ୟାନୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିବା ” ବୋଲି ଅପଣା
ବିଜ୍ଞାନୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାରୁ ଛୋଇସିବାର ବି
ପମ୍ବକ ଦୋଷାରେ ?

ଅମ୍ବେ ଦେଖୁଥିଲୁ ସେ କେତେବେ ଲୋକ
ଅପରାଧୀ ଯଥେତିଲ ଦିଶୁରେଣ କର ଉତ୍ତା
ହକ୍ଷୁ ହୁଏଥେ ସରଜାୟ କରିବ ଆଯୋଗ
ହୋଇ ତଥାର କେତେବେ ସରବାହା ମନ୍ତ୍ରକୁମାଳେ
କର୍ମ ପାପେ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅବଲମ୍ବନ
କେବେ ଉପରେକୁ ଅବସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ଏ କର୍ମକାଳ
ପର କେତେ ଘରମାନରେ ଦିନ୍ତୁରା ଓ ଅନ୍ୟା
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କ ଅଛୁଟେ
ଅନ୍ୟମାନ କର ପାଇବେ ଏଣୁକର ଅପରାଧଙ୍କ
ଅସିକାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥିଲୁ ଏ
ଏବ୍ୟକ୍ତି ହାଇବୋର୍ଡଫ୍ଲ୍ରାଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋ
ମୁକୁ ହେବା ପ୍ରସ୍ତର ମେଳକୁର ଧାରେକ ବି
ଚାରିବ କ ଦର୍ଶାଇ ତାହା ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହିମା
କରିବାର ଓ ଅନ୍ୟ ଦିନ୍ବାଣୀ ଓ ଦିଶୁରେ
ଲେକ ସରଜାୟ କର୍ମ ଧୂମ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ନିୟମ

ହୋଇଥିବାର ଅବଶ୍ୟ ବିଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବା ହେବେ ।

୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ ୫୨୨ କେହି ଉଦ୍‌ଘାଟକ

১৩৮

ଭିଜୁସହର ନିବାସୀ ଜଗନ୍ନାଥମଞ୍ଜଳ ସେନ
ଅଗାର ।

ଅମ୍ବେ ଉତ୍ତର ହାମରେ ଏକ ଅଗାର ଅର୍ଥାତ୍
ପୁଣି ଦୋକାନ କଟକ ଶୌଧୁଷ୍ଟବଜାରରେ
ବରିଅଛୁ । ଆମ୍ବ ଦୋକାନରେ ଜଳଲାଭିତ
ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ଧଳାଭୂଲିରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ
ଗର୍ବବେ ତାଙ୍କୁ ପାଣ୍ଡ ହେବ ଏବଂ କେହି କେବଳ
ଶମ୍ଭ ପ୍ରବାରର ଅରକ ଅଥବା ଅରର ବିଦ୍ୟା
ଗୁରୁବ ବି ଫୁଲେଇ ଓ ମୁରବା ଇତ୍ତାଦି ଉପ୍ରାଚ
କଗରବାକୁ ଗହିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଉପାର କର
ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶକ

ଅପ୍ରମୋଳ ଅଗର—ପ୍ରକରଣ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖିବ, ଏ ଅଗର ଲୁଗାରେ ଲାଗିଲେ
ଥୋବାପରେ ଲୁଗା ଧୋଲିବ ହୋଇ ଅବିଲ
ଭରଇ ମଞ୍ଚ ତହିଁ ର ଫୁକାବ ଯିବ ନାହିଁ ।
ନାନାପ୍ରକାର ଅଗର—ପ୍ରକେକିତରୀ ଏବା
ଟଙ୍କା ଠାର ବୁଝାଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ନାନାପ୍ରକାର ଫୁଲେଲ—ପ୍ରତିବୋଇଲ ଟୁଙ୍ଗା-
ଠାର ଟାଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ନାନାପ୍ରକାରର ଅରବ—ପ୍ରତିବୋଇଲ ଟାଙ୍କା/
ଟାଙ୍କାଏ ।

ନାନାପ୍ରକାରର ମୁରବା—୫ ୮୦ ଲା ଟଙ୍କା ହେଲା ନାନାପ୍ରକାର
ପ୍ରତିଷେର ୫୨ ଲାଠାମ୍ବଳ୍କ ଏ ଲା ଧର୍ମଧର୍ମନ୍ତର
ନାନାପ୍ରକାର ସେଗର ଜୀବନ ବି ଯହିଁରେ
ତାହାର ବେଳେଣି ମୂଳ ଆବେଳ୍ୟ ହେବ
ତାହା ପଥମେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଦେବାରୁ
ପ୍ରତିତ ଅଛୁଟ ପଶୁକ ତାହାର କ୍ଲେମ୍
ଆବେଳ୍ୟ ହେଲେ ଉହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଯାହା
ସେ ମୃଦୁଲୀପିଳାକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ତାହା
ପ୍ରତିଷେର ।

ତାହେରଙ୍ଗ ମାର୍କ } ଶୀ ଜଗନ୍ନାଥମରଳ ସେନ
ସକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମାଲ } ଅଗାର ।

ଏହି ଉତ୍ତଳପାପିକା ସହର ଦୃଢ଼ ଦର୍ଶନ-
ବକାର ବନ୍ଦବପ୍ରଣିଷିଂହାଶାହ ସହାଲପୁରେ
ମହିର ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଲା ।

ଭାବୁ ମାଲେଯା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ

ସଂଖ୍ୟା

ଜାନ ରଜ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା ମୁଁ। ଟେଲି ବିଷ ନ ସନ୍ଦେଶ ମହିନା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁ
ମାଧ୍ୟମରେ ପାଇଁ ଭାବମାୟୀ ଟୁ

ଚିତ୍ର

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାହୁଁ ଏତି ଉପ୍ରକଳର ହୋଇଥାଇଛି
ଗରମାଟାର ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡ ଓ ଗ୍ରାମୀ ହୋଇ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଏ
ସମୟରେ ଅନ୍ୟରେ ହୁଅର ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷର
ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍ ନାହିଁ । ପାତ୍ର ପ୍ରତିବନ ସକାଳ
ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧରେ ମେଘ ବାହାରିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଓ ଦୂର ଗୁରୁତ୍ବାସ୍ତବ ପୂର୍ବଦେବକଙ୍କର ପୂର୍ବା
ସାକ୍ଷାତ୍ ହୁଅର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏବଂ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧା
କଳ ପାତ୍ର ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ରୂପକର୍ମ
ଅରମ୍ଭ ସକାଗେ ଜଳର ଯେପରି ଲୋତା
ବାହାରିବୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ । ଦୋଳବସି ଗୁରୁ
ଆରମ୍ଭ ନ ହେଲେ ସୁନ୍ଦରିପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବା
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସେ ସମୟ ଅଞ୍ଚଳ ହେଲିବି ଅଥବା
ଦିନେମୂଳା ବୃକ୍ଷ ହେଲି ନାହିଁ । ଏ ଅବଶ୍ୟା
ଦେଖି ଲୋକେ ଅନୁରୂପ ହେବ ଅଛନ୍ତି ଓ ଦିନ-
କୁଦନ ଅନୁରୂପ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏଣେ ଜଳ
ଅନୁରୂପ ପୁଷ୍ଟିରୀ ଓ କୁଅମାନ ଶୁଦ୍ଧିବାର
ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଏହି ବଢ଼କ ନଗର ଏତେ-
ବଢ଼ ହୁଏ ଏଠାରେ ନିମ୍ନ ଦିନ ସ୍ଵାକ୍ଷରିବା
ଆର ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧା ପୁଷ୍ଟିରୀ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ମାତ୍ରରେ ବୃକ୍ଷ ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଧନ୍ତା ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଏକାବେଳେ ବୃକ୍ଷ ହୁଅଇ ହେବାର ବଢ଼
ବଢ଼ ହେଉଥାଇ ।

ଗ୍ରାମୀର ବୃକ୍ଷ ପରେ, ବୃକ୍ଷରାବ ଗେରର
ମଧ୍ୟ ଦିନକୁଦନ ପ୍ରାୟାବ ହେଉଥାଇ । ଏହି

ନଗର ମାଝରେ ଅନେକ ଲୋକ ପାଇଁ
ହେବାର ଦେଖ ଯାଉଥାଇ ତେବେ
ଅବସ୍ଥା ଏହିକି ବୌରାଗ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ପ୍ରାୟକି ଗେଗା ପ୍ରକାଶ ଲୋତା ସେବ-
ଗ୍ରସ ନ ହୋଇ ଏକପ୍ରକାର ସାମାନ୍ୟ ଗେଗ
ରୋଗର ଭାବର ହେବ ଅଛନ୍ତି ପୁରୁଷ
ମୁଖ୍ୟମାଣୀ ଛାତା ଅଛି ତଥାତ ଲୋକ-
କମନରେ ଯେ ଉତ୍ସ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଇ
ଭାବରେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । କାରଣ
ଏହି ବୃତ୍ତବାର ଏ ନଗରବାସୀ କେତେକଲୋକ
ସଂକାଳନ ଓ ବାଜା ପ୍ରକାଶ ବେଳେ ଅର
ସମାବେହରେ ନଗର କାର୍ତ୍ତକ ବର ବୁଲିଥିଲେ
ଲୋତାର ପ୍ରାଦୁର୍ବାବ ହେଲେ ଏହି ହୁଅଇ
ଯେବେ ଜାହାଜମନରେ ଉତ୍ସ ପ୍ରବେଶ କର
କରନ୍ତା ତେବେ ଏହି ସମାଗ୍ରେହ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ କି ଧୂମ ମାତ୍ର ନଗରର ଅବସ୍ଥା ଯେପରି
ହେବ ମୋଘପଲର ସଂକାଦ ପୁରୁଷଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ
ହେଉଥାଇ ଏମନ୍ତ କି ଅମ୍ବେମାନେ ରୁଣିଲୁଁ ଯେ
କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତରେ ମୋଘପଲରେ ଏବଂ
ଦିନ ୧୦୧୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁରୁଷବାଦ ଅସ୍ତ୍ର-
ଅଛି । ଏବୁ ସଂକାଦ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରର ନିକଟରୁ
ଅବିବାର ସେ ଭାବରେ କି ଉତ୍ସ କରିଥାଇନ୍ତି
ତାହା ଅମ୍ବାକ୍ଷୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବାଦ
ଗ୍ରେଗର ଉତ୍ସ ସହକରେ ହୋଇ ନ ପାରେ
ବୋଲ ଅମ୍ବେମାନେ ତାଣୁ ଜଥାର ପୁରୁଷ

ଭାବଦର ଓ ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଦ୍ୱାରା
ମୋଘପଲରେ ଭାଷା ବଣ୍ଣନ ବଲେ ଦେଖେବ
ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା । କୋହିଲେ
ଯଥାର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ବିବେଚନା ବଲେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତପାତ୍ରରେ
ଭାବର ଉତ୍ସ ଅଛି ଯେବେ ପ୍ରବୁର ବୃକ୍ଷ-
ଦ୍ୱାର ପୁଥିବା ଶାତଳ ହେବ ତେବେ ଏଗେମ
ନିବାରିତ ହେବ ବୃକ୍ଷ ଅଭିବହୁ ଦିନ । ଏ
ରେଗ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଗଜା ହେଉଥାଇ ।

ବଜାଦେଶର ବଜେଟ

ପାଠମାନଙ୍କ ଜଣାଥାଇ ଯେ ଗଭିରତଠାର
ଭରତବର୍ଷୀୟ ବୃକ୍ଷମେଶ୍ଵା ପ୍ରବନ୍ଦିମୂଳ ସରବର
ନାମରେ କେତେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତେକ ସ୍ଥାନୀୟ
ବର୍ଷିମେଶ୍ଵର ଅର୍ପଣ କର ଭାବରେ କେତୋଟି
ମହିମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇବାର ଭାବ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ମହିମାର ସ୍ଥାନୀୟ ଜବ-
ଧିମେଶ୍ଵା ଯେ କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ୟ କର ପାରିବ ତାହା
ମଧ୍ୟ କରିବାର ଅନନ୍ତ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଜନନୀୟ
ରେ ଯେପରି ବ୍ୟାପକ ହେବ ଭାବରେ ଗଭିରତଠାର
ଅର୍ଥାତ୍ ବଜେଟ ଗଭିରତଠାର ଗଭିରତଠାର
ପ୍ରବନ୍ଦିମେଶ୍ଵର ହେବାର କରିବାର ମାନ୍ୟ
ରକ୍ଷିତୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସ କରିବାର ଶାନ୍ତ ରହିଥାଇନ୍ତି
କରିବାର ଭାବରେ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ରହିଥାଇନ୍ତି ନିଜାମାନୀ
ହୋଇଥିଲେ ଅରି କରି ନୁହନ୍ତି ଟାକ୍ଷମ କେବାର

ବାଞ୍ଛା ଅଛି କି ନାହିଁ ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତା । ତାହା
କ ହୋଇଥିବାର ଅମେସାନେ କେବଳ ବ୍ୟୟର
ଜାଲିବା ରିମ୍ପେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ପରିବହଣ
କେବଳ
ମାତ୍ର
କାହାର
କାହାର
କାହାର
କାହାର

ଉମେଦଖେରଙ୍କ ସୌଭାଗ୍ୟ-
ଦେଶର ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହିତ ।

ଲେଖାପତି କଣ୍ଠରୀବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ରେ ସରକାର
ଗଜଶବୁ ଗନ୍ଧ ପରି ଗହିଁ ରହଥାଏ କିନ୍ତୁ
ପିଲାରୂପଙ୍କୀ ଅତ୍ୟକ୍ଷି ଥିବାର ସେମାନଙ୍କର
ଆମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଏ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖାପତି-
ନେଣ୍ଠା ଗବର୍ନ୍ଯୁର ଯେ ପ୍ରସ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି
କହିଁରେ ଅନେକ ମୋହର କପାଳ ଫୁଲୁକ
ବନ୍ଦୁ ବି ବଜାବିଶ୍ଵାଗରେ ପ୍ରାୟ ସହ୍ୟ ସଂଖ୍ୟକ
ଚକର ପାଇଥିବେ । ଏଥର ହେଉ ଏହି ଯେ
ଏକବିଜନିତିବ ଅର୍ଥରେ ଉତ୍ସବଧାନର କର୍ମ
ଚଳାଇବାପାଇଁ ମେଜଫୁଲଙ୍କ ଅଧିକରେ କୋ-
ଶବ୍ଦି କରିବାରେ ନାହିଁ ସୁଭଗଂ ଯେ ତାର୍କିବରୁ
ପୁଲିଷ୍ଟର ବରବାକୁ ପତେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ
ପରିପର ସୁଲଭାୟିତା ନହିଁ ଓ ତାହା ପୁଲିଷ୍ଟରଙ୍କ

କବ୍ରିବା ଅସତ୍ତ୍ଵିଜନକ ଅପ୍ରକାଶ ଆଜିଏବ କିମ୍ବା-
ଲେଖିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କାଣେ ମେଳକୁରଙ୍କ ଅଶୀଳ-
ରେ ଓ ପ୍ରତି ସବୁଷିଜନରେ ଗଭୀର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦେଇଅଛି ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ମହିକୁମା ।

ଜ ୧ ଶବ୍ଦରେଷ୍ଟୁ ମେଳକୁର ମାରିବିଲୁ ତୁ ୫୫୦
 ଜ ୨ ଶ କାନ୍ଦନବୋ ଅମ୍ବାନ ନେ ତୁ
 ଜ ୩ ଶ ଚପରସି ତ ଗ ଙ୍କା ଲେଖୀଏ ତ କା
 ଜ ୪ ଶ „ ତ ଶ ଙ୍କା ଲେଖୀଏ ତ କା
 ଦିଲ୍ଲୀପୁରେଣୀ ମହିଳା ।

କ ୯ ଶ ବହୁତେଷୁଣୀ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରାଟ ମାସିକ ଟ ୧୦୦
 କ ୧୦ ଶ ବାନ୍ଦନଗୋ ଅମାନ „ ଟ ୨୫
 କ ୧୧ ଶ ଉପରାଷ୍ଟୀ ଟ ୮ କା ଲେଖୀଏ ଟ ୧୭
 କ ୧୨ „ ଟ ୨ କା „ ଟ ୨୪
 ତୁଳପୁଣେଣୀ ମହିକୁମା ।

କୁ ୧ ଶ କାନୁନଟଙ୍ଗା ଅମିନ ଟ ୫୦
କୁ ୨ ଶ ଚିପରସୀ ଟ ୮ ଲୋକୀ ଟ ୭୭
କୁ ୩ ଶ „ ୪୭ ଲୋ „ ଟ ୯
ସତ୍ତତେଷ୍ଠୀ ମେଜଫୁରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟର କେହି ,
ସାମନ୍ୟ ମେଜଫୁର ସମତା ପାଇବେ ଓ ଜଳ-
ପାନ୍ୟାର ଏବଂ କୋଣ କାହାରେ

ମାନେ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହିଳାର
ପ୍ରଥାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଶେଷଜ୍ଞତା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ବାନ୍ଧନଗୋମାନେ ପଥକର ସଂକାନ୍ତ୍ର
ହେଉଁଥିବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଜମି ଓ ସତ୍ତବ
କରିବ କରିବେ । ସତ୍ତବ ଘନ ଉତ୍ସବ ସାମାଜି
କର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ବସାଇବେ ଓ ଅଜ୍ଞା-
ନ୍ୟ ବିଷୟର ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ନ କରିବେ ।

ଦେଉ ବନ୍ଦିମାନେ ସବୁତେଷ୍ଟୀ ହେବେ
କିଶ୍ଚଦୂରପେ ଛିର ହୋଇ ନାହିଁ ଦିନୁ ବେବଳ
କଲମ ଧରିବା ବନ୍ଦିମାନେ ସେ ଜର୍ମର ଅଶା
ନ ବିବନ୍ତ ସେଥି ପାଇଁ ଲଗାଏ ଥରିବାରେ
ଉପଯୋଗିତା ଅବଶ୍ୟକ ଜାରଣ ଏ ମହିକୁମା-
ର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ବା ପଦ-
ବ୍ରକ୍ଷେ ଛ ଫୋଣ ପୁରଗରରେ ସିକାର ସାମର୍ଥ୍ୟ
ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଅଠଙ୍କିଆ ଉପରିଶାଙ୍କ
ଲୋପତା ଓ କାନ୍ଦନଗୋ ଓ ସବୁତେଷ୍ଟୀଙ୍କ
ଯେତିଳାସରି ଅର୍ଥାତ୍ ବାରମାତ୍ରର କର୍ମ ଜାଣି-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ । କାନ୍ଦନଗୋମାନେ ବିଶ୍ଵାଦନ
ଉଭାରେ ସବୁତେଷ୍ଟୀ ଓ ସବୁତେଷ୍ଟୀମାନେ
କିମେ ତେଷ୍ଟୀ ମେଳକୁର ହୋଇଗାଇବେ ।
ଲେଧାତେକେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ ଜାଜ୍ଞା ଏହି
ସେ କେହି ସବୁତେଷ୍ଟୀ ନ ହୋଇ ତେଷ୍ଟୀ

ମେଳଖୁର ହୋଇ ନ ପାରିବେ । ଉତ୍ତରପଟ୍ଟିନ-
ରେ ସେପରି ଉତ୍ତରିଲିଦାଶ ମହିକୁମା ଅଛି ସେ
ବଜ୍ରବିଶଗର ତେଷୁଣୀ ମହିକୁମାକୁ ସେହି ପର
ବରିବାକୁ ଗହାନ୍ତି, କି ଗମହାର ! ପତିଶୁଙ୍କିଥ
ସାମାଜିକ ବାନୁଲଗୋ ପରିମେଷରେ ତେଷୁଣୀ
ମେଳଖୁର ହେବ । ତେଷୁଣୀ କର୍ମର ମହିତ
ଅର ବାହୁଁ ରହିବ ! ସେ କର୍ମ ପାଇ ସେ
ଉଚିତିକ୍ଷା, ମୂଳତ, ଉତ୍ତମଅଗରଣ ଓ ବିଶ୍ଵାସ
ଅବଶ୍ୟକ ଜାହା ନିମେ ହ୍ରାବ ହୋଇଯିବ ଓ
ବିଶ୍ଵାଦନ ପରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେ କେବଳ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ଉତ୍ତମ ତେଷୁଣୀର ଅନ୍ଧା
ଦେଖିବୁଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଉଚିତିକ୍ଷା ଓ ଧନୀର
ପ୍ରତି ଅର ଜାତୁଳ ଅବଶ୍ୟକ ରହିବ ନାହିଁ ସତ-
ଗ୍ୟ ଉତ୍ସବକରେ ଦେଗର ଯେ ଉନ୍ନତ ଅ-
କୃତିତ ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଏକାବେଳକେ
ମୁୟେମାନ ହେବ ଓ ଦୂର୍ଗତ ବଧା ମାତ୍ରିଯିବ ।

ବାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାବୀନ୍ଦ୍ର ବାର୍ଷିକ
ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପତ୍ର ୧୦୨୦୨୮ ମରିଥାର, କାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ
ପାଠକର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘବଳାଳ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତ ବରାପରିବ୍ରତ ଉଚ୍ଛବି ଓଡ଼ିଶାବିଷୟ-
ରେ ଯାହା ଲେଖାଅଛୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ଗୋଟି-
ଏଥି କିମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦିତକଲୁ ।

“ଓଡ଼ିଆବିର୍କଳ-ଜନଶୀରପାହେବଳ୍କ ତାଲିବା
ଛନ୍ଦଷୈଭ୍ରତ ତାଲିକା ସହି ମେଲ ହୋଇବା
ଅଛି ଏଥର ହୋଇ ଉପରେ ଯିବାର ଏହିବଳ୍କ

ମେଳ ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ଓ ଶକ୍ତି-
ମହିଳାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇଁ ଏହା
କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିପି କିମ୍ବାମାନେ କେତେକ
ଅଂଶରେ ପକ୍ଷରେ ପତ୍ରରହିଥିଲୁଛି ତଥାପି
ଶିକ୍ଷାକିନ୍ତିର ଅଗ୍ରହ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ସମାଜେ—
ତିକର୍ଷରେ କିମ୍ବାଲୟ ହଠାତେ ୧୦୦ଟାରୁ ୧୩୦
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନ୍ଦୀ ୫୦୫୦ଟାରୁ ୫୫୫୦
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହାଇସ୍କୁଲରେ
୧୦୪ ଶିଥମାନ୍ଦୀ କେବଳ ୪୦୨ ବାଲକ ଉଚ୍ଚାର
ଅବସିଧ୍ୱା ବାଲକମାନେ ବରାନାଥୀ ଅଥବା କହୁ-
ବାଲକୁ ଏଠାରେ ହାତ ଲାଗୁଥିବା ଦେଖାଇବା
ସମ୍ଭାବ ଅଣିଛି କାଲେଶ୍ୱର ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ମୁକୁ-
ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏବର୍ବା ଉତ୍ତମ ଗର୍ଭ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ପୁରୁଷଙ୍କରେ ୧୦୪ ଶିଥମାନ୍ଦୀ ୧୦୨ ହାରୁହାର
କିନ୍ତୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରାଇ ଲେଖାଯାଏ ଏହା
ସର୍ବ ହୋଇଥିଲେ ଆଶି ଉତ୍ତମ ଅଣିଲା ।

କଟ୍ଟକ—କଟ୍ଟକ ନର୍ମାଳସ୍ତୁଲର ଏବର୍ଷ ୪୭
ଜଣ ଶିକ୍ଷିପଦର ଉପସ୍ଥିତାର ପଦ ପାଇ
ଦାହାରିଥାଇଛି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ତେଣୁଆ କେ-
ବଳ ଏକଜଣ ଦୂରଳମାନ ଅଟ୍ଟଇ । ଏକଲାରେ
ପାହାୟନ୍ତରୁ ଏକ ଯୁଧୀନ ଇରଗ୍ଲୀ ଏବଂ
ଇରଗ୍ଲୀ ଉତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟଳୟ ଅଛି ଏବରୁ ଉତ୍ତା-
ମନ୍ତ୍ରପେ ଚଲୁଥାଇ । ପାଠଗାଲସ୍ତରାଳି ଏଠାରେ
ଅବ୍ୟୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟମତ ପ୍ରତିକିଳ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଲୋକମାନେ ଏଥିବ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଇଛନ୍ତି
ଏକଲାରେ ୧୫ରକାଶୀ ଏକ ଯୁଧୀନ ପାହାୟନ୍ତରୁ
ବା ଯୁଧୀନ ଭାଷାବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟ—ଏହିଲେବେ ୨୩ାହାଯଣକୁଳ ଛଇକୁ
ଜୟୁଲ ଏବଂ ଶ୍ରୀଥିନ ଉଚ୍ଚଗୁରୁତବକୁ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ଅଛି । ବେବଳ ଫେରୀଦୁର୍ଗାଶ୍ରମ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରିଆ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରକାଶ୍ରମ ଏବଂ ୨୩ାହାଯଣକୁଳ ଓ ସ୍ଥାଧୀନ
ବିଦ୍ୟାକ୍ଲଯ ଅଛି । ଗବତ୍ତିମେଣ୍ଡୁ ଖୋରଥାଜୀମଙ୍କ
ଦଢ଼ ମାହାଲର କନ୍ଦିଦାରସ୍ଵର୍ଗପ ସଦରମୁକ୍ତାମନ୍ଦିର
ରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାକ୍ଲୟ ହୃଦୟର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଭଲେକୁଠର୍ମାହେବେ ବିବେଚନରେ ପୁଣ୍ୟ-
ଲର ପ୍ରଥାନ ଅଭିଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷକ
ଅପର । ବଜାଳୀଶିକ୍ଷକମାନେ ସେହାକର
କଳ ବାପୁକୁ ସଜ ପାଥାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର । ଏ ଛିଲ୍ଲରେ ୯ ଟା ଇଂରାଜ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ସ୍ଥାଧୀନ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ
ଅଛି ଏପରି ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ୍ ଭାଷା ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ
ମାସ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥାଧୀନ ଭାଷା ବିଦ୍ୟାଲୟ
ଥ ଅଛି । ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗତଜାଗ ବୃତ୍ତା-
ନୀଜେ ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା
ଭାଷା ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
କେଉଁହାତ୍ର ନାମକ ଅଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ରେଣୀମହା-
ଲରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୦ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ ସେଠାରେ
୫୦୦ ବାଲକ ପଚାଶକୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
୨୨୦ ଜଳ ବର୍ଷା କେବ ଅଟନ୍ତି ।

କୁଟକର କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଅନୁଗ୍ରେଧ
କରନ୍ତି ଯେ ଗବଣ୍ଟୀମେଘ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ
ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଛବାସ ଓ ବିଦେଶୀଭୂଷଣ
ପାହାଡ଼ ପଠିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତବିଦ୍ୟା ହେବାବ
ଲେଖିବା ଜ୍ଞାନଦାତା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ହେବାବ ଭୂମିଧି-
ରମାଣ ଓ ନଳିଗା ପ୍ରକୃତି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକାର ଅନ୍ଧବି-
ମନୋଯୋଗା ହେବାବୁ ହେବ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ
ଲେପ୍ତକଞ୍ଚକ କବିତାର ସାହେବ ଏଥରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ରୂପେ ଦେବ ଅଛନ୍ତି । ତେମାରେ ଉଚ୍ଛବି

ଶାର ଉତ୍ତମ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପର ଅଲ୍ଲବ ଅବଗ୍ୟନ୍ତି
ଅଛି ।”

ଅମୂଳଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କିନ୍ତୁ ବକ୍ତୃବ୍ୟ
ଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା
କିମ୍ବରେ ତାହା ଦର ନ ପାଇଲୁ ଥାଗାମା
ପ୍ରାହ୍ରରେ ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେବ । ଶ୍ରୀମତୁ ତାର-
ରେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସନା ପାଠ କିର
ଶ୍ରୀମତୁ ଲେଖାତର୍ଥ ଗର୍ବଶୀଳ ସାହେବ ଅନେକ
କଥା ଲେଖାଯାଇଛନ୍ତି ଓ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ନାହାନ୍ତି ଭଜିଗି ଜଣାଯାଏ ।
ତାଇରେକ୍ଟର ଓ ଇନହେକ୍ଟରମାନେ ଯଥୋ-
ତ୍ରତ୍ରପେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ମରୁ ମୁଣ୍ଡ କର ନାହାନ୍ତି-
ବୋଲି ଗର୍ବମେଘର ଜହାନ୍ତି ପ୍ରତି ରହ ଆଜି
ହେବ ସଂପ୍ରତି ତାଇରେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦୋଇଅଛି ଯେ ନିତାନ୍ତରେ ହୁଏ
ବର୍ଷରେ ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛଳ ସନ୍ଧଗନ୍ତ
କରିବେ ଏତ୍ୟ ହେଲେ ତାଇରେକ୍ଟର ସାହେ-
ବଙ୍କୁ ଲୋକେ ଦେଖି ପାଇବେ ଏ ଗୋଟିଏ
ଲୁଗ ଅଟଇ ଓ ଦାର୍ଢିଲଙ୍କର ବିହୁ ବିଶେଷ
କରି ହେବ କାରଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଚକର୍ମ-
ଗ୍ରହ ଏବାକ୍ଷ ପରି ସେଠାରେ ପାର୍ବତୀନ
ଅବହିତ ଦରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ମୋଟାପାଇଲରେ ଅକୁଆବ ଜନାରଙ୍ଗର ବିତ୍ତ
ଧୂମ ଧାମ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥର ଦେବୁ ଏହି ଯେ
ଯେଉଁ ପାଠ, ବାଠ ଓ ସାଠ ଶୁଣୁ ଅର୍ଥାତ୍
ରଗମନ୍ତରୁ ସନ୍ ଡଃଃ ସାଲର ୨୨ ଅଇନ-
ପ୍ରାଚୀ ବାରଣ କିଅଯାଇ ଜନିମିତ୍ର ଜାଗିର ବା
କ୍ଷତି ପୂରଣ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ କିଅଯାଇ ଅଛି ।
ସେ ଶୁଳ୍କମାନ କେଉଁ, ସୁଲେ ନିଆପିବାର
ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହେବାର ସେ
ତୁଳବିଷୟର ଜଦିନ୍ ଓ ରଘୋର୍ କରିବା
ଦ୍ଵାରଣ ପ୍ରତି ଜଳର ହାବିମଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଦେଶ
ଦେଇଲି । ମିଳର ହାତିମ ଏହିଷୟ ଜନାରଙ୍ଗ

କରିଥିଲୁ । ଜଳଇ ବାହାନ ବାହାନ
କରିବା ପକାଗେ ଘୁଷ୍ଟ ଓ ବାହୁଗୋରଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ଦେବାର୍ ସେମାନେ ଅପଣାର ତଥାରଙ୍ଗ
କେବଳ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରତି ଆବଶ ନ ରଖି ରୁଧିତ
ମାନେ ଦେଶୀଜମା ବାହାନିନା, ଅରତାପଣି
ଉତ୍ସବ ଯେତେପ୍ରକାରରେ ଜମିପାରଙ୍କ ଦିଅନ୍ତି
ସେବକୁ ପ୍ରତିଶମନର ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ତାକ ଥିଲା
ତଥାରଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ । ଓ କେତେ ରୁଧିତ

ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କର ଦେଉଥିବାର
ନ କହିଲେ ତାକୁ ଧମକାର ଅଛନ୍ତି ପାଇ ସଙ୍ଗ
ଏ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚ ଲାଗିଥିଲୁ ଓ ଜଳିବାର-
ମାନେ ପ୍ରାୟ କାହାର ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ
ସେମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜମିବାରକ ପର ଦୋଷି
ନୁହନ୍ତି । ଜଳିବକ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଜମିବାରକ,
ଖଜଣାସହି ନଦେବା ବାରଣ ବାନୁଗୋଇଇବ୍ୟା-
ଦ ରୂପତଙ୍କ କହ ଦେଉଥାରିଲୁ ଓ କେହି କେହି
ବିଲୁ । ଭିରାଜଙ୍କ କରିବାରେ ସ୍ଥିତି କର ଜାହା-
ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା କେତେବୁର ସତ୍ୟ ଅମେ-
ମାନେ କହ ନ ପାଇଁ । ଯେଉଁ ବିଷୟର
ଜଦାରଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ହକ୍କୁମ ଅଛି କେବଳ
ତାହାର କରିବାର ଉଚିତ । ସୁଲବ ଓ ବାନୁ-
ଗୋଇମାନେ ବିନା ହକ୍କୁମରେ ଯେ ଗରିଆତକୁ
ହାତ ବଚାର ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ଅଠଇ ।
ରରସା କରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଟମାନେ ଏ ଦୋଷ
ସଥଗଇ ଦେଉନ୍ତି ।

ଜୀବନଚନ୍ଦ୍ର ସଡ଼କ୍ କି ସେ ଖୁଲ୍ଲାନ ଅଟେ
ଗତ ଅଳ୍ପବିଦ୍ୟାଦିନ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବୋଜଲେ
ମଦ ଦେଇ ଗାର୍ଜାଦର ପିଣ୍ଡାରେ ଗୋଲିମାଳ
କରୁବାର ଅନ୍ୟବାରପ୍ରବେଶ ଅପରଥରେ
୫୨୦ କା ଅର୍ଧଦଶ ଦେଲା । କି ଘାସଣ ।
ତାକ ଅଛୁଲ୍ଲାନକ ନିଲିଙ୍ଗ ନାହିଁ ।

ପୁଲର ଅଗିଷ୍ଠା ସୃପତିଶ୍ଵରାତ୍ମକ କର୍ମ
ଉଠିବାର ଯେ ପୂର୍ବେ କଳ୍ପନା ହୋଇଥିଲା
ତାହା ବର୍ତ୍ତନାଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା-
ପାଇଁ ଲେଖନେଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ଣରସାହେବ ଦୃଢ଼ବିକ
ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀମନ୍ତ୍ର ମହାଶୂଣ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟଗଠ
ଲକ୍ଷରେ ଜମନୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଦା ବରଅଛନ୍ତି-
ବୋଲି ଭାରତାକ ଯୋଗେ ବଲାତର ସମ୍ବାଦ
ଅସିଥିଲୁ । ଜମନୀରେ ଏହାଙ୍କର ଧିତ୍ତରୁହି
ଏକ ଗୋଟିଏ ବଳ୍ପାକୁ ମଧ୍ୟ ଜହାଁ ନିଃବନ୍ଧୀ
ପ୍ରତିଦ୍ୟା ଦେଶରେ ବିବାହ ଦେଇ ଆଛନ୍ତି ଏଣୁ
ବର ସେ ଦେଶକୁ ବିବାର ଅନେକ କାରଣ
ଅଛି ।

ବର୍ଗେଧାର ଫଳକଦାର ବାବାଙ୍କ ଯଶବନ୍ଦୀ
ଗୁଡ଼ ମହିନେପଦ ସମୟରେ ଥାପଣ ଅଥବା
ମଧ୍ୟରେ ଯୋଷଣା ଦେଲେ ଯେ କେଉଁଣ୍ଠି
ବାହିନୀ କୌଣସି ଆହୁ କମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର
ବାହୁ ମୋହରିନେପଦ ସମୟରେ କଥିବାର
କର ଧାରିବ ନାହିଁ । ଅଛିଏବ ପକ୍ଷି ସେଠା
ରେ କଞ୍ଚି କଖିରେ ଯାଇଥିବା ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୮

ଭାଇଁ ରଜ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ମହିନା ମୁଁ । ବେଶାଙ୍କ ଦିନ ନ ସନ୍ଦିଗ୍ଧସାଲ ଗଲିବାର

} ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
} ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
} ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଜାହମାନାଲ୍ ୫୧୭

ମଧ୍ୟ ଶଳ କର୍ମଚାରୀ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖକ ନଣ୍ଠ ଗବହୁର ସାହେବ ଯେ
ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବାହାର କଲେଟି ଏଥରେ ବଜାଲାର
ଅବସ୍ଥା ଗେଷକୁ କି ହେବ କିନ୍ତୁ ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । ଅଜକୁ ଗାନ୍ଧର୍ଷର ଅଧିକ ବାଳ
ହେଲା ବଜାଦେଗ ଇଂଗଳଙ୍କ ହୃଦୟର ହେଲାଣି
କେ ଏଥି ମନ୍ତ୍ରରେ କେତେ ମହାତ୍ମାମାନେ ମାହନ
ଭାର ତ୍ରହଣ କରି ନମରାଜ ସବୁ ବିଷୟରେ ଉଦ୍‌ଦିତ
ପ୍ରାଚୀ କରି ଆସୁଥିଲେ କି ସେମାନଙ୍କର ବୋ-
ଗଲପୁରକ ମାଧ୍ୟମର ଫଳ ଏମନ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜାଦେଗ ଭରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟ
ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକ ଉଦ୍ଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜାମଲଖାହେବ ସେ ସବୁ ଉଣିବେ
ଦୋଳ ଦଣ୍ଡେ ଶିଦ୍ଧା କ କରି ସବୁ କଥା ଭାରି କା
ଗୀର ଏକାନ୍ତ ଯହିବାନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ସେଉଁ
ନୂତନ କିମ୍ବମସବୁ ପ୍ରତିକାଳର ଅଛନ୍ତି ତହାରେ
ଜାଣାଯାଏ ଯେ ସେ ବାହାରକୁ ପଥନ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ମାଧ୍ୟମକାର୍ଯ୍ୟର ଦିନ
ପରିବର୍ତ୍ତନମାନ ଦେଖି ଗଜିତ ହୋଇ ଭାଲୁ-
ଅବୁଁ ଯେ ଅଛି ଅକ୍ଷ୍ୱାଳରେ ଦଗ୍ଧଦେଶରେ
ସବୁ ଉନିତ ହୃଦିତ ହୋଇଥିବ । ସବୁତେଷ୍ଟୀ
କେ ଜାନୁନୀଗୋଇ ରତ୍ନାଦି ନିୟମୁକ୍ତ କରିବା
ବିଷୟରେ ସଂପ୍ରଦୟ ଯେଉଁ "କିମ୍ବମମାନ ପ୍ରଗତି
ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ କରି ଅମ୍ବେମାନେ
ଉପଗଳିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ୟାନର ଲେଖକୁ ଓ ସେ
କିମ୍ବମମାନଙ୍କପାଇଁ ଯେ ବଜାଲାର ସମ୍ବେନାସ୍ତି

ଅନ୍ତରୁ ହେବ ଜାହା ଚିନ୍ମାଳବାପୀର ବହୁବ
ବଥାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି
ଲେବେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଥମ ସମୟରେ
ବଢ଼ି ଆସନ୍ତି ଉଦ୍‌ଦୟାରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ହୁଅଇ ଓ ବିଜ୍ଞ କାଳ ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ
ରହି ଉହିର ଧର୍ମ ମନରେ ବନ୍ଦମୂଳ ହେଲେ
ପଶ୍ଚାତ ଜାହାର ଅବସ୍ଥା ଯେତେ ଉଛିତ
ହେଉ ନା କାହିଁ କି ମୁଦ୍ରକକ ଧରନର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏହି ବେଳୁଗ ହୁଏ ଅବସ୍ଥାର
ଲୋକଦାତରେ ଗୁରୁତ୍ୱର ଦିଆଯିବାର ସମ୍ଭାବରେ
କଷେତ୍ର ଅଛି ଓ ଏହି ବେଳୁଗ ମଧ୍ୟ
ଭାବୁ ବନ୍ଦର କି ମୁଖ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଘୋଷ ପଦରେ
ରଖିବାର ଅନୁଚ୍ଛିତ ଭାବରେ କୁଳ କି ବିଦ୍ୟା
ବିଜ୍ଞରେ ମୁଦ୍ରକ ଭଲ ରହି ନ ପାରେ ଯଥିପରି
କି ବତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗବ ରକ୍ଷା କରିବାର ସ୍ଵଯୋଗ ଦିଆ
ନ ଯାଏ । ସନ୍ତଦୋଷ ଅଛି ଉତ୍ସକର ଦେଖ
ମନ ସଙ୍ଗରେ ରହୁ ଯେ ସାଥ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗବ ରକ୍ଷା
କରେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ନୁହଇ ଓ ଏପର
ବେଳେକ ଲୋକ ସଂସାରରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।
ଡେପ୍ଯୁଟି ବଳେକ୍ଷ୍ୟାଧି ସାମାନ୍ୟ ପଦ
ନୁହଇ ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ ବେଳେନ ଜୀବନ୍ତ
ମୟ୍ୟଦା ଅଛି ଓ ସମ୍ପୁଣ୍ଗୋତ୍ସବ ଓ ବିଦ୍ୟାର
ଲୋକ ଏତେବେଳ ବଜାର ହୋଇ ଏ ପଦରେ
ଯେତୁ ହେବାର ଅବଜାର କର ବୋଲି
ଯାଇ ଭାବେ ଯେ ଡେପ୍ଯୁଟିକଲେହୁର ଗୋଟିଏ
ଅସୁରିଙ୍ଗ ଲୋକ ସବାନ୍ତର ଆଏନ୍ତି । କିମ୍ବ

ଅମୁମାଳଙ୍କର ଲେଖନଖା ଗବଣ୍ଟେର ଏବେ
ମାସିକ ୨୫ ଙ୍କା ଦେଇ ତେଷୁଣୀକଲେଖନର କରିବେ
ଏଥରେ ପୁଣି ଅସ୍ଵକ ବିହୃଜର ପ୍ରସ୍ତୋଳକ
ନାହିଁ ବିହୃ ମାଧ୍ୟମ କର ଜାଣିଲେ ଓ ଘୋଡ଼ା
ବା ପବନ୍ତରେ ପାଶ ଭୋଗ କାଟ ଦୌଡ଼ିପାଇ-
ଲେ ହେଲା । ବିହୃନ ଲୋକଙ୍କର ମହିର ରହିଲେ
ନାହିଁ । ଯେତେ ବଢ଼ିଲେବ ହେଉ ଅଛୁ ବେଳ-
ନର ବାନୁଜଗୋର ହେବ ଓ ମୋଷଳରେ ରହୁ-
ଲାଗ ନାନାସକାର ପ୍ରଲୋଭନର ବଗବର୍ତ୍ତୀ
ହୋଇ ଉଛୋତ ନେବା ଉତ୍ସାହ ବିଲକ୍ଷଣତଃପେ
ଶିକ୍ଷା କରି ତହିଁ ଉତ୍ସାହ ସେ ଯେତେବେଳେ
ତେଷୁଣୀ କଲେଖନ ହେବ ଜାହା ପେଟରେ
କେଉଁ ଶୁଣି ଅଭାବ ଥିବ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କାମୁଳ
ସାହେବ ଯେମନ୍ତ ସାମାଜିକ ଅମଲକୁ ପଦବର୍ତ୍ତି
ଦେଇ ତେଷୁଣୀ ବରବାକୁ ଶହାର୍ତ୍ତ ଜାହା କିନ୍ତୁ
ଦୂରେ ହୋଇ ନ ଥିଲ ଏମନ୍ତ କୁହର ଅନେକ
ଅମଲ ତେଷୁଣୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନେକ
ତେଷୁଣୀ ମଧ୍ୟ ବୁଝ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ଉଛୋତ ନେବା ଅନନ୍ତରିତରେ ଯେମନ୍ତ
ଶିକ୍ଷା ହୁଅଇ ତେମନ୍ତ ଅଭି ବାହିରେ ନାହିଁ
ଓ ପୁଣି ଅମଲ ତେଷୁଣୀଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା ଯାହାଙ୍କ
ଜଣାଅଛି ସେମାନେ ଯେବେ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
ତେଷୁଣୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବାହାକୁ ଦୂରଜାତ କରିବେ
ଅବସର୍ବୋଧିତାରେ ହେ ଏ ଦୂରଜାତ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରାଦୁ ନିଷ୍ଠା ଦେବତାର ଅନୁରାତ । ଅମଲ-

ମାସବେ ମନ୍ଦ ଆମ୍ବେମାନେ ଏମନ୍ତ କହୁ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଅସ୍ତରକାଂଗ ଲୋକଙ୍କର ନାଚ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଦେଖାଯାଏ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ନିୟମ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଲୋକମାନେ
ଅବର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଛୋଟ ଅମଲ ଧବ ପାଇବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଏଥିର ଗେଷ ଫଳ ଏହି
ହେବ ଯେ ଅନେକଙ୍କର ଚରଣ ସଜଦୋଷ
ହେବୁର ମନ ହେବ ଓ ଅନେକ ମନ ରହିବର
ଲୋକ ତେପୁଣୀ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲାଗୁ ଉକ୍ତ
ସଦର ଯାହା କିଛି ମର୍ମଧାରା ଅଛି ଲୋପ
ପାଇବ । ଅତିଏବ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି କିମ୍ବା
ମଦ୍ବାଗ କିଛି ମଙ୍ଗଳ ଦେଖୁ ନାହିଁ ତେବେ
ଏତିବ ଯେ ଅପାରଜିତ ବହୁତ ଲୋକ ଦାନା
ପାଇବେ ଓ ଦାନା ପାଇ ଯେ କିରମ କରିବେ
ଜାହା ଶ୍ରୀସ୍ଵତ୍�ର କାମଳ ସାହେବ ଜାଣ୍ଡି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ତହିଁରେ ବିଛି ଅନୁମାନ
ଠିକ ହେଉ ନାହିଁ ।

କାନ୍ତବରୁ ।

ଯେତେବେଳେ ଗତ ଶାତକରେ ଶ୍ରୀ ଶାକବାହିନୀର ପ୍ରଥାନ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରଦେଶରୁ ଅସିଥିଲେ ତେତେବେଳେ ଏଠା କମିଦାରମାନେ ବାଟକର ଅଗାମୀ ବନ୍ଦୋବତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବିତ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକଣ୍ଠ ଅବେଦନପଥ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ସାକଷାତ୍କାର ଉଚ୍ଛଵ ଆବେଦନପଥ ଅଧିକା ପଥ ପରିଚାରିତ ମନ୍ତ୍ରମେଳିଶୁଳ୍କ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ଅଧିକା ପଥରେ ଉଚ୍ଚ ଦରଗତ ବିଚିତ୍ରରେ ଅନେକ କଥା ଲେଖିଥିଲେ ସଥା—ଶାତକାରୀ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତରଗେନ୍ଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହେଲାଗୁ ଜୀବମୟରେ ଯେ ଅଧିକ ବିଦ୍ୱତ୍ତର ସ୍ଥାନମାନ ଅଛି ସେବୁ ମଞ୍ଚରେ ନାଲ ଓ ତାହା ଦୂରାଣ ବନ୍ଦପ୍ରାଣ ଜଳ ଝଳ ଭାବୁ ପ୍ରକାଶ ଜମନାମନନର ଅନେକ ସୁଯୋଗ ହେବ ଯନ୍ତେ ନାହିଁ । ଆତିଥେ ସେବୁ ଦିଗକୁ ନାଲ ନ ଯିବ ସେ ହାନମାନଙ୍କରେ ଅବଶ୍ୟ ବାଟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ହେବ ଏବଂ ତଳ ବାଟକର କମ୍ପଟିର ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକାର ଥିବ ଯେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସ୍ତୁତକାନ୍ତିମାରେ ବାଟକର ଅବାୟୁ କରିବେ ଯେଥାରେ ଲେଖାଥିବୁ ଯେ ଗତ ବନ୍ଦୋବତ୍ର ବାହାଲ ରହିବା ଏବଂ କୃଷିଜୀବ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟ ପାଇ ଅନେକ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ବନ୍ଦୋବତ୍ର ମାତ୍ରା ଅନେକ କୋହଳ ହୋଇ ଯାଇଅଛି

ଅଭେଦ ଲୋକଙ୍କ ଦର୍ଶନାର ଅପରି କରି-
ବାର ଥର କଥା ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚଧାରରେ
ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ମାଲିକାନାର ପରମାଣ ଜ୍ଞାନ
ଓ ଅବମାନ ବିଷୟରେ ଏଥୁମୁଦ ସନ ୧୮୫୭
ମସିହାରେ ଗ୍ରାସୁର ରିତେଠ ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟରେ ଅପରି ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ଜାହାରୁ
ସଥାର୍ଥିଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ବାରଣ
ବୃକ୍ଷିକାତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ମୂଳ୍ୟ ଓ ପତ୍ରଯାତ୍ରି ଉଠିଯା
ଦେବାୟାଗ ଜମିଦାରଙ୍କର ବିଶେଷ ଲାଭ
ହୋଇଥାଏ । ସେହିପକୁ ଫଳ ଆହୁର ଦିଗନ୍ତ
ବର୍ଷ ଦ୍ଵେଗ କରିବାର ବିଷୟ କଲେ ଜମିଦାର-
ଙ୍କର ଅପରିର କୋଣସି ବଳ ନାହିଁ । ଛଥାର-
ରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ତେଣା ଜମିଦାରଙ୍କଠାର
ବାଗଳ ଦାଖଲ କରିବାର ଅପରି ଅଛିମନ
ଶୁଭାଥିଲୁ ଡାରଣ ଏମାନେ ୧୦ ଅରନ କାର
ପୁଣେ ବଗିବର କାଗଜ ଦେଉଥିଲେ ଓ ପୁରୁଷ
ସମୟରେ ଜକଣା ମାପି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଗଳ
ଦେଉଥିଲେ ସେ ସମୟରେ କିଛି ଅପରି
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଅଭେଦ ସାତଥାରରେ
କୋର୍ତ୍ତର ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କାହକର
ଶୁଭ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କୌଣସିମତେ ଗ୍ରାହ୍ୟ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର ଥାର୍ଥାଗରେ ଲେଖା-
ଥିଲୁ ଯେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଢାକୁସ ଏବିକ
ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷିବାର ସେମାନେ ବଡ଼
ଅଷ୍ଟହିସ୍ତା ଓ ବିଗନ୍ଧ ଅଛନ୍ତି ଏକ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଏହି ଉତ୍ସ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଆହୁର
ଅଷ୍ଟକ ଢାକସ ବଣିବ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଜ୍ରାଳ ପଥର ଉତ୍ତରରେ
ବୋର୍ଡକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶା ସାବଧାନେବଳ୍କ
ହୀର । ଥାବାଗ । ଥାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ
କୁ କଥା ଲେଖାଥିଲୁ ତହିଁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଫ୍ରେଣ୍ଟରେ କାହିଁ ଅଛନ୍ତି ତାର ଅଂଧାରରେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଥିଲୁ ମାତ୍ର ଲେଖିଲେନ୍ତାଙ୍କ-
ବସନ୍ତରେବାବେବ ଦିନର ବରନ୍ତି ଯେ କହୁକର
ମନ୍ଦିରମାନେ ଅଛ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରରେ ତମି
ଜଳ ବର୍ଦ୍ଧନାର ସେମାନେ ସର୍ଥାର୍ଥରେ
ଶିଥୁର କରନ ପାରନ୍ତି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ଲ ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠାତି କଲେ ଭାବୀ
ମୈମାନେ ପୂର୍ବର ଅଶ୍ରୁ କରିଥିଲୁ ବାହିବରଟି
ବୀଶତତ୍ତ୍ଵରେ ନେବାରୁ ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ଲ-
ର ଏକାନ୍ତ ମାଜମ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଜିନିଦା-
କର ଶବ୍ଦର ବିବ ଶୁଣୁଥିଲା । ବୋର୍ଡ୍‌ଏଫିଚିନ୍‌ଗ୍ରେ
ରିଜାକ୍ ଅଗ୍ରାହି ବିବାହ ଯେଉଁ ହେତୁମାନ

ଦେଉଥିଲାଗୁ ତାହା ବଢ଼ ମନ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ
ଗୋଟିଏ କଥା ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାରି ନାହିଁ ।
ସେହିଠରୀ ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବାଟକର
କମ୍ପି ପ୍ରଯୋଜନାଳୁବାରେ ଟଙ୍କା ଆଦିଧୂ
କରିବେ ଏଥର କି ଏମନ୍ତ ଅନନ୍ତାକ କରିବାକୁ
ହେବ ଯେ ଉଚ୍ଚ କମ୍ପି ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଦୂରପ୍ରଭାବ
ସ୍ଥଳେ ଏକପରିଷା କି ଏକପାତ୍ରିଲୁ ଗ୍ରହଣ କର
ପାରନ୍ତି ଯେବେ କମ୍ପିର ଉଚ୍ଚକପ କ୍ଷମତା
ଆଏ ତେବେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ବୁଝିଲେ
ବାଟକର ଆଦିଧୂ ନ କର ପାରନ୍ତି । ଏକପ
ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ କାହିଁବି ନେବକରି ପଢ଼ି
ହୁଅନ୍ତା ।

ପରିଗେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଶ୍ରାୟକୁ
ଲେଧାନଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେ ପ୍ରତିକଥାରେ ଡେ-
ମାର ବନୋବସ୍ତୁ ଜଣା ଥିବାର କହ ଅଗ୍ନି
ଚିରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ଉଦ୍ଦଳର ଦିଶ୍ୟ
ଅଛଇ । ଜାହାଙ୍କର ରାବନ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ହେ ଓଡ଼ିଆ ଜନିଦାରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନେଶ୍ଵର
ବୋଲି ଜୀବ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂଃଖର ଦିଶ୍ୟ
ଯେ ବନୋବସ୍ତୁ ବୋଲି ହେବାର ଦେମାନ୍-
ଙ୍କର ବେତେ ଥିଲ ବିଧିଅଛି ଓ କେତେ
ଅବସ୍ଥାର ଭାବର ହୋଇଥିଲି ଭାବୁର ଗୋଟିଏ
ସୁବ୍ରାନ୍ତ ଦେଖାଇ ପାର ଜାହାଙ୍କା । ଫଳରେ
ବଡ଼ ଦୃଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ କର ବନୋବସ୍ତୁ ଯେ
ସମୟରେ ପୁନବାର ବ ୨୦ ର୍ଟ ଘାର ବାହାଲ
ରହିଲ ଯେ ସମୟରେ ଶ୍ରାୟକୁ ଜାମୁଲ ଥାହେବ
ଲେଧାନଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇ ନ ଥିଲ କୋ-
ହିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଏକାବେଳକେ ନିହାଲ
କର ଦେଇଥାନେ । ଶ୍ରାୟକୁ ଗ୍ରେ ବାହେବକ
ନିଜାନ୍ତ ଅପାର୍ତ୍ତ ଜୀବ କରିଥିବେ କାରଣ
ସେ ଓଡ଼ିଆ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଜମା ବୁଦ୍ଧି ବିନ୍ଦୁ
ନାହିଁ ।

୬୮୭

ଚଲିଗମାର ତା ଏ ରଖରେ ଶ୍ରୀମତ୍ ମାନ୍ୟ-
ବର ରହୁଣ୍ଡ ଫେଶଲ ସାହେବ ସନ ପାଂଗାଟଳ
ମହିଳା ଅୟ ବନ୍ଦୁକ ଆମା ହେବାକ ଅର୍ଥାତ୍
ବଜେଠ ବଲଗବର୍ଷର ବ୍ୟବହାରକ ସଙ୍ଗରେ
ଯାଂକର ଲୋକମାନଙ୍କ ଏକବର୍ଷ ଧାର
ଏକପ୍ରକାର ଦଶିନ୍ଦ୍ର କଲେ । ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡାର୍କ
ଅୟ ବନ୍ଦୁ ବ୍ୟବହାରେ ଲୋକଙ୍କର ଛୋଣିବି
ରହୁଣ୍ଡର ମାହ ଓ ତାମାକ କଥା ମଧ୍ୟ ହେବ
ଶଶନ୍ତି କାହିଁ ଉଥାତ ଗବ୍ରେନେଣ୍ଟ ଏମନ୍ତ

କୌଣସି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶୁଣିବା ଲୋକମାଧବେ
ସମଜକୁ ହୋଇ ବଜେଟର କଥା ଶୁଣିବାକୁ
ଅଗ୍ରମ୍ୟ ଆପଣ ହୃଦୟ ଜହଞ୍ଚିବ କାରଣ ଏହି
ଯେ ବଜେଟକୁ ତାହାଙ୍କର ଲାଭର ସମ୍ଭାବନା
ଆଇ କି ନ ଥାଉ ସରର ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି
ଓ ସମ୍ଭାବନା କାହିଁକି ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ଦେଖାଯାଉଥାରୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଜେଟ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ତାହାର କଥା ହୋଇଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ନିୟମିତ
ବ୍ୟକ୍ତି କାରଣ ନିୟମିତ ଆୟ ପ୍ରବୁର ହେଉ କି
ନ ହେଉ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ଅମ୍ବନାକଙ୍କର ଧରନାଟୀ ଆୟ ଅପେକ୍ଷା
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ଦେଖାଇ କରିକମ୍ଭାକ୍ଷପଥାଗୁ
କିନ୍ତୁ ତଙ୍କାକୁ ଉତ୍ତରା କରନ୍ତି । ଯେବେ ବଜେଟ
ପରେ ତାକୁପର କଥା ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ବଜେଟ
ଯେ କି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରାୟ ସରବାରୀ କରିବାକୁ ଭିନ୍ନ
ଅନ୍ୟ ବାହାରକୁ ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ ଓ
ବେଳେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୃଦନ୍ତେ ନାହିଁ ।

ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ବଜେଟ ଅଗତ ହେଲା
ତହିଁର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସନ ୧୨୦୨୯
ମରିହାରେ କିମ୍ବିତରୁପେ ୫୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କା
ଅୟ ଓ ୫୦ କୋଟି ବ୍ୟାପ୍କ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥକୁ
ଦେବକୋଟି ଟଙ୍କା ଅୟକା ଅୟ ହୋଇଥାଏ
ଏଥକୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷର ବଜେଟ
ହୋଇଥିଲା ସେ ସମୟରେ ଏକବେଳୀ ଟଙ୍କାର
ଜଳା ଅଛିରକ୍ତ ଅୟ ହେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥଳ କୌଣସି ବିଗେଷ କାର-
ଣର ନ ହୋଇ ସାଥୀରଣ୍ଡପେ ସମସ୍ତପ୍ରବାର
ଗୁରୁତ୍ବ ବନ୍ଦିପ୍ରାଚ୍ଯାନ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ସେଇ ପରିମାଣରେ ମହିଳାର ବଜେଟ୍ ଗତକଷଣ
ପ୍ରକାର ହେବା ସମୟରେ ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଅଧି ବ୍ୟଧି ପ୍ରାୟ ସମାନ ହେବ ଓ କେବଳ
ନାଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପରିମାଣ ଅଛିରୁ ଆୟ
ହୋଇ ପରେ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ବାବତ୍ ହେବାକମାନ
କୌଣସିଠାରେ ମା ୧୧ ସ ଓ କୌଣସିଠାରେ
ମା ୨୨ ସର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇ ଧନବ
ଭାଗ ମହିଳାକୁ ଅସିବାରୁ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟରେ
ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ ପ୍ରାୟ
ପଞ୍ଚଶହିରେ ଅୟ ଓ ୪୭ କୌଣସି ବ୍ୟଧି
ହେବ ସତରଂ ବ୍ୟଧି ନିହା ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୫୫
କୌଣସି ଅବଶ୍ୟକ ରହିବ । ଗତବର୍ଷମାନଙ୍କର
ଅୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକା କଲେ ଏ ଅୟ ଅସବା
ନହିଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟଧି ପୁରୁଷଙ୍କର ଅନେକ ଉତ୍ତା
ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ କି ଧନ ୧-୩୮୨୭ ମହି-

ହାତାରୁ ଏତେ ଉଣା ବ୍ୟଥୁ କେବେହେ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ଟେଙ୍କାଲ ସାହେବ ବୋ-
ଲନ୍ତି ଏ ଶୁଭପଦିଲକ ଅୟକାଂଗ ଅଧିମ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥି ଅଠଇ ଏକା ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଏକ-
କୋଡ଼ି ଚୌରଣୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠଙ୍କା ଅୟକା ହୋଇଥାଏ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛିରକୁ ଠଙ୍କା ବୋଣି ଅୟକା ଅ-
ୟକା ନ ହୋଇ ବ୍ୟଥୁ ଲାଦବ କରିବାଦ୍ୱାରା ହୋ-
ଇଥାଏ । ଏଥକୁ ଅମ୍ବେମାନେବିଳା କହିଅଛୁ
ଯେ ଏହି ବର୍ଷରେ ୮୨ ବି ୮୩ ଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା
ଇନ୍ଦ୍ରଜିତାକରଦ୍ୱାରା ପ୍ରପ୍ତ ଦେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଞ୍ଚିତ ଲାଭ ଶୁଭ ମଧ୍ୟ
ଚୌରଣୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠଙ୍କା ବ୍ୟଥୁ ଉଣାଦ୍ୱାରା
ଲାଭ ହେଲା ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତାକର
ଛୁଟ ଦେଇଥିଲେ ବିଛି ଅୟକଥା ନ ଥିଲା ।
ଜେବେ ଯେ ଅନୁମାନକୁ ଉକ୍ତ ଠାକୁର ଦେଶ
ପତଳ ୧୫ ପାଇଁ କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର
ପରମର୍ଦ୍ଦବାତାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଚଳନ୍ତରବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ ୧୯୨୨୩ ମସିହାର
ଆୟ ବ୍ୟଥିର ଅନୁମାନ ଏହିପଥ ଅଠଇ ଯଥା;
ଆୟ ଟ ୪୮,୨୨,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ବ୍ୟଥୁ
ଟ ୪୮,୫୩,୪୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ସୁତଗର୍ଭ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଆୟ କେବଳ ବୋନ୍ଦିଏଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠଙ୍କା ହୋଇପାରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟରେ ଆୟ ବ୍ୟଥୁ ସମାନ ପତଳାଏ
ଏଥକୁ ଅୟମଧ୍ୟରେ ୫୭ ଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା ଠାକୁର
ବାବତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ଯାହା ଛୁଟଦେଲେ
କଥିମୁକୁ କିଅଣ୍ଟ ପତଳ ଏବେଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ପକ୍ଷର ମାନ୍ୟବର ଟେଙ୍କାଲସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତାକର ଗତବର୍ଷ ପରି ଏ
ବର୍ଷ ନିଯାୟିକ କେବଳ ଏଇକ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ
ହେବ ଯେ ଗତବର୍ଷ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କାର ଆୟ
ପ୍ରୟେକ୍ଷ୍ୟ ଛୁଟ ହୋଇଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାର
ଉଣା ଆୟ ଶୁଭ ପାଇବ ଏଥରେ ଏହି ଧଳ
ହେବ ଯେ ଗତବର୍ଷ ୪,୮୦,୦୦୦ ଲେବ
ଠାକୁର ଦେଇଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ୨,୪୦,୦୦୦ ଲେବ
ମାତ୍ର ଠାକୁର ଦେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧେ ଲେବ
କ୍ଷମା ପାଇବେ । ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଭାବ
ହନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ଯାହା ବକ୍ତ୍ଵକ୍ଷ
ଆଗମାରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବାଦ ।

ବର୍ତ୍ତାଠାରେ କଣେ ସମ୍ପଦା ଛରିଗେଗନ
ନାଲାର ଘାଟ କାଟେ ସମ୍ପଦ ନେଇ ଯିବା ସମ୍ଭାବନା

ଯୁରେ ଜାହା ଉପରେ ଦୋଳଗୋବନ ଦୀପ
ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଗଲା । ସେ ଏ ଘଟନା-
କୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ସୁମେଘମଣି ସଗରାଥୁ ନାଲ
ବନ୍ଧୁର ଶତ କରିଥିବା ଛଳନାରେ ଦୂଇଟିବି-
ଦୟା ଅଟକାଇ ରଖିଲା । କିନ୍ତୁ ଜାହାଠାରେ
ଜମାରେ ଗୁରୁତ୍ବାଳୀ ଥିଲା, ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଅପରାଧ
କଥାଲ ଠୋକ ତେବେବିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଜାକୁ ଉଚ୍ଛବିଦେଲା । ସବତା ଏ ଦିଷ୍ଟି ଠେଲକି
ସାହେବଙ୍କ ଜଣାଇବାର ସେ ପ୍ରେସ୍‌ରେ କିନ୍ତୁ ସେ ଏତିବି
ଦିଶ୍ଟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ମେଳିଷ୍ଟରେ
ପ୍ରେସ୍‌ରେ ନାମରେ ଶୁଦ୍ଧାର କଲା ଓ ଅଧିଗଥ
ପ୍ରମାଣ ହେବାର ଜ୍ଞାନ ମେଳିଷ୍ଟର ପ୍ରେସ୍‌ରେ
କୁ ଜ୍ଞାନାବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଜାଗବାବର
ଦିଶ୍ଟ ଦେଲେ । ଏପରି ଅଭ୍ୟାସରେ ବାଣିଜ୍ୟର
ବେଳେବଙ୍କର ଫିଲେଷ କ୍ଷତି ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ସାହେବ ଏତେ କବିନ ଦିଶ୍ଟ ବହିଲେ । ଉତ୍ତମ
ହୋଇଅଛି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ନାଲ ବର୍ମ-
ଗ୍ରାନ୍ଟଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସର ଶୁଦ୍ଧାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟା-
ସର୍ବତ୍ର ବିଭିନ୍ନମାନେ ନାକ ବାନ ଅଭିଷେ ଦୂର
ହୋଇ ବହନ୍ତି ଯେବେଳେ ସେମାନେ ହାତିମଙ୍କ
କର୍ଣ୍ଣ ଗୋରଜ କଗରାଥାନ୍ତେ ତେବେ ଏତେ
ଅଭ୍ୟାସର କବାଣି ରହନ୍ତା ନାହିଁ । ଯାହା-
ହେଉ ଠେଲକିବସାହେବଙ୍କ ସମୟେ ଅଧୀନେଷ୍ଟ
କର୍ମଗ୍ରାନ୍ତ ଅଭ୍ୟାସର ଅନେକ ଦିଶା ହୋଇ
ଅଛି ଏଥାରୁ ସେ ପ୍ରଗଂବନୀୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଗର୍ଜସ୍ତ୍ର ହ ମେଷରେ ସୁନ୍ଦରୀ, ମାରିବକି-
ନଗର, ଅଳର, ଅସୁରେଶୁର, ବରୁଆଁ ଯାଜନୀ-
ଘର, ଓ ଅହିଅସରେ ପ୍ରଚୂର ଧାରି ଓ ପୋଳା
ବକ୍ଷି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ କି ତିନି ବୁରୁଛିଲ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଲ ଅପାଗ ହେଲା । କଠକଳଗର ଓ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରଗଣାମାନ କି ଦୋଷ କରିଥିଲାନ୍ତି ଯେ
ଏହାନମାନଙ୍କରେ ବେତେକ ମାସ ହେଲା ବିନ୍ଦୁ
ପଇନ ହେବାକୁ ନାହିଁ ।

କହୁଣ୍ଡିଲ ଜଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଗ ମାରିବା—
ବାରଣ ମାନ୍ଦୁକ ଗବୁଣ୍ଡମେଘୁ ୫ ୧୦୦ ଛା
ଲେଖୋଏ ପାରିଗୋଷିବ ଦେବାକୁ ଅଜୀବାର
କରିଥେବାନ୍ତି । ଯିବାରମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କି ଏତେ—
ଦେଲେ ସେହି ଜଳକୁ ଯାଉଛି ତାହା ହେଲେ
କିନ୍ତୁ ଲୁହ ହେବାର ସମାବନା ।

ଲୁପେଇସ୍ତବ ଶେଷ ହୋଇଛି ଓ କେନରଳ
କନାଳେ ସାହେବ କି ଯାହାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳେ ଏ
ପୃଷ୍ଠା ନିବ୍ୟାହକ ହେଲା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଦୁ

୨୦ ମୌଜାରେ ବସନ୍ତ କରିଥିବା ଦୁଇ ପ୍ରଥାନ ଜୀବିତରୁ ଅଧିନରେ ଅଣା ଯାଇଥାଏ । ୨୦ଗ୍ରାମ ପୋଡ଼ିଫ୍ଲ୍ୟ ଯାଇଥାଏ ଏକ ମେର ଉପ୍ରେସ୍‌ର ଓ ଅନ୍ୟ ୧୦ ଲୋକ କି ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଧର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତି ଦୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ଉତ୍ତାଗ ସେମାନେ ଅଛି ଗୋଟିମାଳ ନ କରିବେ ଏମନ୍ତ କିଛି କଣ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏ ସୁବିରେ ପରିଶଳନ ଲାଗୁ ବନ୍ଦ ହେଲା ।

୧। ଚିଠିଗ୍ରାମର ସମ୍ବାଦାତା ଲେଖିଥାଏ—
ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗର ଜଣେ ମୁଗଳମାନ ତାହାର ଅପର ଏକ ମୁଗଳମାନ ବନ୍ଦ ଗୁହରେ ଆଗହୁକ ହେଲା । ଆଗହୁକ ବନ୍ଦ ଅନେକ ମିଞ୍ଚାଲାପ ବଳ ଉତ୍ତାର ଭୋଜନ କର ବୃଦ୍ଧୀମା ବନ୍ଦ ର ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିହାମ ନିମିତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କଲା । ବୃଦ୍ଧୀମାର ହସ୍ତରେ ଶୁଳ୍ପିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ଥିଲା । ସେ ଆଗହୁକ ବନ୍ଦ ର ଏକପାର୍ଶରେ ବସି ଅନେକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବର ବହିଲ ଯେ “ କଲ ଯଦି ମୁଁ ବୁଦ୍ଧି ଏହି ବନ୍ଦ କଥାରୁ ବୁଲି ବରବି, ତେବେ ତୁମେ କଣ କରିବ ? ” “ ତେବେ ମୁଁ କି କରବି ” ଏହି-
କଥା କହ ଆଗହୁକ ବନ୍ଦ ପାଇ ଫ୍ରେଶ୍‌ର ଗୋଟିଲା, ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଅନ୍ୟବନ୍ଦ ର ହସ୍ତରେ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ତାହାର ଚିରୁକ ଭେଦ କଲ ବନ୍ଦ ଏତେବେଳେ ମୁର୍ମୂଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ।

୨। ଝୁଣ୍ଡାଳାର ଗ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ସେଇ
ସ୍ଵର୍ଗର କୋଣେ ବନ୍ଦ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ।
ମେନିପୁରୀ ଜଳର ବିକଟ୍ଟେ ଡଳିଲ୍ ମୁଖରେ
ଗୋଟିଏ ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ବାଲକ ଦେଉଥାଗର୍ତ୍ତ
ଦିନର ପାପ ହୋଇ ଥାଏ । ପିଲାଟି ଗର୍ତ୍ତ ପାଇ-
ରେ ମୋଟିଏ ବସନ୍ତ ନିକଟରେ ବହିଥିଲା ।
ସ୍ଵର୍ଗ ହେତେଜଣ କିବାରୀ ସେହି ପ୍ଲାନେଟ ତାକୁ
ମେଇ କହିଥାଏ ଥାରେ ହାଜର କର ଦେଇ
ଅବସ୍ଥା, ପୁରୁଷ କହ କରିପାରି ନାହିଁ ।
ସେ ଉ ପୁରୁଷରେ ଥୁକ୍ତ କରଇ । କିଞ୍ଚିମାତ୍ର
ବିନା ଅଭିଜ୍ଞ କାଏ ନାହିଁ । ତାହାର ଗର୍ବର
ଅଭିନ୍ଦ ଦରଗର୍ବ । କି ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ! ବାଲକଟିର
ଶଳ ଚଳନ ବନ୍ଦ କରିବାର ସେ କେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୁ ଦ୍ୱାରା ବୁଝରେ ଥିଲା ହେବ କହ ନ
ପାରେ । ତାହାର ଗଲାରେ ଏକ ଜାହୁରେ ଗା-
ତି ଦାନ୍ତର ଦାନ ଅଛି, ପିଲାଟିର କାନ୍ଦାକାନ୍ଦାରେ

ବିଧି ଦେଲି ଯାଇଥିଲା । ଜିମ୍ବରକର କି
ମହିମା ! ପୁରୁଷର ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ର
ମୁକ୍ତାନ୍ତର ପଠାଇ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

୩ ମଞ୍ଜଳଦିଗର ଏକବିଦ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଏନ୍ତି
ସେଠାର ବିନ୍ଦିନାମକ ଗ୍ରାମରେ କୋଣପିରିକ୍ଷକ୍ତି
ମହିୟ ଧରିବାକୁ ଯାଇ ଗୋଟିଏ କୋମାର୍କ
ଧରିଲା । ସେ ମାଛ ଅଭିନ୍ଦ ଛାପଣ ହେବାର
ସେହିମାର ଧରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ନିଷ୍ଠେଜ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାନ୍ତରେ ବାମୁନ ତାହାର ମୁଣ୍ଡ
ଚାର୍ଟ୍ର କରିବା ଉପର୍କମ କଲା । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ
ସେହି ମାର୍କଟ୍ ଶକଗା ହେଉଥି ହଠାତ୍ ଜମିଯାଇ
ତାହାର କଣ୍ଠନାଳୀ ଦ୍ୱାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଲା
ତାହାର କଣ୍ଠା ଗଲାରେ ଫୁଲ୍ ପିବାର ଅଭି
ବାହାର କରି ନ ପାରି ଅନ୍ତକାଳ ଉତ୍ତାର ପ୍ରାଣ
ଚଥିବା କରିଥାଏ ।

୪ ଚିଠିଗ୍ରାମର ସମ୍ବାଦାତା ଲେଖିଥାଏନ୍ତି
ଗର ମାତ୍ରମାତ୍ର ଜା ୧୦ ରିକ୍ଷରେ ବଠାରେ
ଦିଲାପାତ ହୋଇଥାଏ । ଉଲ୍ଲାଟି ମଗାଲ ରୁଲ୍ଲ
ବନ୍ଦ ସାମାଜିକ ମଗାଲଠାର ଅଭିନ୍ଦ ବଢ଼ି ଓ
ଉଛୁଳ, ଏହାର ଦେବର୍ତ୍ତନ ହା ୧୮ ପରିମିତ ତାହା
ଅକାଶର ଉତ୍ତର ପରିମିତ ଶରଗର୍ବ ଅଗ୍ରିକୋର୍ଗ୍-
ମୁଣ୍ଡରେ ଥାବିର ହୋଇଥାଏ । ଉଲ୍ଲାଟିର
କ୍ଷେତ୍ର ଏହିପ ଶାତ୍ର ଯେ ପୃଥିବୀର ଯାବଣ୍ୟ
ପଦାର୍ଥର ଶୁଦ୍ଧ ତାହା ଅନୁଅରେ ଦେଖା ଯା-
ଇଥିଲା ଏକ ଉଲ୍ଲାଟି ଅକାଶର ଯେଉଁ ଶର
ଦେଇ ଗମନ କରିଥିଲା, ସେହି ଉଗ୍ରତି ଗୋଟିଏ
କ୍ଷୁଦ୍ରିକା ପର ଅଧିଷ୍ଟାନାବ କାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ହେବାର କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାହିଁ ।

୫ ଥାନାରେ ପୁନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ବିଲକ୍ଷିବିଲକ୍ଷିର ରାଗହିଁ
ଅସ୍ଥିକ । ଏହିନିମିତ୍ତ ହୋଲିଦିନ ପୁଲର କମି-
ନକର ଥାନାର ଉନ୍ଦରେକୁଟରମାନଙ୍କୁ ଏକ
ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, କେହି ଥାନାରେ
ବାଦି କଜାର ଧାରିବେ ନାହିଁ ।

୬ ଲେଟମେନ୍‌ଟ୍ ବାର୍ଷିକ ୧୦ ହିକାର୍ଟିଙ୍କ
ବୁଝି ଦିଅବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କିମ୍ବାଦିନ ନିବାର କିମ୍ବାଦିନ ସେଇ
ଅଜାର ।

ଅମ୍ବେ ଉକ୍ତ ନାମରେ ଏକ ଅଭାର ଅର୍ଥକ
ସୁରକ୍ଷିତ ଦୋକାନ କଟକ ଗୋପନୀବିକାରରେ
ବିରାଜିତ । ଅମ୍ବ ଦୋକାନରେ ଉଲ୍ଲାଟିର
ପ୍ରକାଶମାନ ପୁଲରୁକୁଟର ଯେବେଳେ କେବେଳେ
ମୁହଁତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଶୁଭବେ ତଙ୍କ ପ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ଏକ କେବେ ହେବ-
ଶି ପ୍ରକାର ଅଭିକ ଅଥବା ଅଭର ମୋ
ସମବ କି ଫୁଲେଲ ଓ ମୁରବା ଇତ୍ତଥିବ ତଥା
ବରବରାକୁ ଗୁହିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ତଥାର କର
ଦେବ ।

ତଥାର ।

ଅସ୍ମେଲ ଅଭିର —ପ୍ରତିରଶ୍ମି ଟ ୨୦ କା
ଲେଣ୍ଡିଏ, ଏ ଅଭର ଲୁଗାରେ ଲାଗିଲେ
ଥୋବାପର ଲୁଗା ଧୋଲାଇ ହୋଇ ଅଭିର
ଭାବାର ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତାବ ବିବ ନାହିଁ ।
ନାନାପ୍ରକାର ଅଭର —ପ୍ରତେବରଶ୍ମି ଏକ
ଧଙ୍କାଠାର ଗର୍ବତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ନାନାପ୍ରକାର ଫୁଲେଲ —ପ୍ରତିବୋତଲ ଟଙ୍କା-
ଠାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ନାନାପ୍ରକାର ମୁରବା —ଟ ୨୦ କା ତଳାର
ପ୍ରତିରେ ଟ ୨ କାଠାର ଟ ୨ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନାନାପ୍ରକାର ବେଗର ଭାବ କ ଯତ୍ତରେ
ବାହାର କେଉଁମୁଁ ମେଳ ଥିବେଗର ହେବ
ତାହା ପ୍ରଥମେ ବିନା ମୁକ୍ତରେ ଦେବାକୁ
ପ୍ରତ୍ଯେ ଅଛୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଲେଣ
ଥିବେଗର ହେଲେ ଭାବର ମୁକ୍ତ ଯାହା
ସେହିକାମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରିବ ତାହା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ତାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ହୁମୋଳବିବରଣ ମୁହଁତ ହୋଇ
ବିଦ୍ୟାର୍ଥ ନାମିଲ୍ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଓ ଅମ୍ବ ବିବା-
ଠାର ଅଛି ମୁକ୍ତବିହ ମନୁଷ୍ୟ ପଠାଇଲେ
ଅବା ପଥ ଲେନ୍ଦରିଲେ ମିଲିପାରିବ ।

ଭାରତିତର ଗର୍ଭା

ମୁକ୍ତପଟ୍ଟି ।

ଗ୍ରା କିମ୍ବାଦିନ ପ୍ରକାଶ ପୁଲ ବନ୍ଦ ଟ ୨୦

ଗ୍ରା ବନ୍ଦକନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ କାମିକା

ବନ୍ଦମାଳ ବନ୍ଦ ଟ ୨୨

ଏହି ଉଲ୍ଲାଟିକା ସକଳ କଟକ ଚର୍ଚା-
ବିକାର ବିକଟିକ୍ରିପ୍ରାକାର ସମାଜପୂର୍ବେ
ମୁହଁତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିହାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

८७९

三一〇

ଭାଗ୍ୟ ରଜ ଅପ୍ରେକ ସନ୍ତୋଷ ମହିଳା ମା ବୈଶାଖ ଦ ୧୦ ନ ସନ୍ତୋଷବାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
 ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
 ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବିମାପଳ ୫୧୯

କେଲାଜାନାର ନୂତନ ବିଧୁମାବଳୀ ।
ତେଣୁଷ୍ଟ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ବଜା-
ଲାଗବନ୍ଧୀମେଣ୍ଟ କରଦିମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମର୍ଥରେ
ବେତେଶ୍ଵର ନୂତନ ନିଧିମ ବରାଥରୁ । <
ବିଧୁମାବଳୀ ଅନୁମାରେ କରଦିକର ପରିଶ୍ରମ
କିମିଶ୍ରେଣୀରେ ବରକୁ ହୋଇଥାଏ ଯଥା ବିଶ୍ଵ-
କଠିନ ଓ ସରଳ । ଗୋଟିଥାଏ ଗୁରୁତ କିମା-
ରେ ଓ ଖାରେ କର୍ମ କରିବା ସଥର କରିବ
କୁନ ବୁଝୁ କୁଟିବା ଅମା ପେରିବା ଉତ୍ସନ୍ଦ
ଦୃଶ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ । ଅମା ବିମୁକ୍ତ ନୂତନ ମତ-
ରଙ୍ଗିପ୍ରକାଶ ଦୂରିମା ସ୍ଵଭାବିତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାତମା
ଓ ବଢ଼େଇ ଓ ବନାରର କର୍ମ କରିବା କଠିନ
ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଦିରଳୀ ଗଣ୍ଡାରୀ ମାଲିଗିର କର୍ମ
କରିବା କେଲାଦେ କିମାରକ କର୍ମ କରିବା ଓ
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତ କର୍ମ କରିବା ସହଜ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ
ପରିଶ୍ରମ (ହୋଇଥାଏ) ଯେଉଁ କରଦିମାନେ
ତିନମାଧ୍ୟର୍ଥର୍ଥରୁ ବସୁଦର ଅଜ୍ଞ ପାଇଥିବେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ ବଧ-
ବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବାରମାର କାହିଁ
କାହିଁ ଦିରବେ ସେମାନେ ଅଥେକାଳ ଦ୍ଵାରେବ
ଓ ଅଥେକାଳ କଠିନପରିଶ୍ରମ ଦିରବେ ଯେଉଁ
ମାନେ ତିନିକର୍ତ୍ତର୍ଥର୍ଥରୁ ଦ୍ଵାର ଅଜ୍ଞ ପାଇବେ
ସେମାନେ ଜାତ୍ର ସମୁଦ୍ରଧାରାଳ କଠିନପରିଶ୍ରମ
ଦିରବେ ତେବେକର୍ଷଣୀ ଅଧେକାଳ ଯେଉଁ
ଦ୍ୱାରି କଥାବ ଦେବ ମେ ତିନିକାଗାଳ କଠିନ-
ପରିଶ୍ରମ ଓ ଏହରଗାଳ ଏହାଜପରିଶ୍ରମ କଠିନ-

ଏହର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସରଳପରିଶ୍ରମଟି କେ-
ବଳ ବଡ଼ ଅପର୍ଯୁକ୍ତ କମିତି ଅଧିକ ଜନ୍ମବା
ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ସବର୍ଷ ଉତ୍ସା ଦଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଚଳ
ପାଇବେ ତାହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ତାହା ଦୃଢ଼ିବ ନାହିଁ ।
ଏ ନୟମରେ କେଲଇ ଦଶ୍ରୀ କିଛି କିନିନଗ୍ରହେ
ଅନୁଭବ ହେବ ଜଣାଯାଉଥିଲୁ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ-
ସକାଗେ ସେଉଁମାନେ କେଲାନାହାରୁ ଦିବେ
ମେମାନେ ବିଜ୍ଞାନରେ ଦଶ୍ରୀପାଇଁ ହୁଅଇବ
ଅର କେଲାନାହାରୁ ଦିବାରୁ ଦେଖୁ ବରବେ
ନାହିଁ । ପ୍ରତିନିଜ ନିମ୍ନମନ୍ଦିରରେ ଅନେକ
କଇଶା କେଲାନାରେ ସଜରେ ବାଲ କିଧାଇ
ଆପାକିଛନ୍ତି ।

ଜଳକମ୍ପାହୁସ ।
ତଳିଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଯୋଗପେ ଜଳକମ୍ପ ଧାର-
ସ ମୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବ ତହିଁର ପ୍ରସାଦ ଥମେନାରେ
ଗତିପ୍ରାହରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛୁଁ ।
ଗତିବର୍ଷ ଯୋଗପ ଥିଲା ଦେହଥର ରହିଲ
କେବଳ ୫ ୨୦ ଲୋ ଦାର୍ଶିକ ଅଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ-
ରେ ୫୫୦୦ ଲୋ ଧାର୍ଯ୍ୟ କେଲା । ସର ରିକାର୍ଡ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାହେବ ବହୁତହିଁ ଯେ ଏକ ଧରମରେ
କେବଳ ୧,୮୦,୦୦୦ ଲୋକଙ୍କ ଟାରିଖ ଦେବା-
କୁ ହେବ । ଅତିଏବ ଜଳକମ୍ପାହୁସ ଜ୍ଞାନକୁ
ପାଇବା ଦେଇଅଛୁଁ ଦୋଷ ଅନୁଦବ ସୌର
ଆରବ ନାହିଁ କାରଣ କେବଳ ଧରିଲୋଚନ-
କାରୁ ଜାମା ଅଦ୍ୟ ହେବ । ଜାର୍ଦ୍ଦିମେହୁ-

ଲାଗୁଥା ସମ୍ପଦ ଏ ଟାକ୍‌ସ ସର୍କାରରେ କେବଳ
ଏବର୍ବର୍ଷ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟ ବରବାରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି
ତରହାୟାପ୍ରଧାନେ ଏହା ରହିବି ନାହିଁ ତହିଁ ର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଅମୂଳନଙ୍କ ବୁଝିବାରେ ଏହା ତରହାୟା ଆପ୍ଣ
କେବଳ ବର୍ତ୍ତକୁର୍ବର୍ଷ ଆଇନ ବଦଳା ଦେଇଲା
ବୋଲି ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରବିମ୍ବାକୁ ତରହାୟା କୁହାର
ଏମନ୍ତ ବେଳ୍ୟାର ନ ପାରେ କାହାର ଅନ୍ତର
ଯେମନ୍ତ ହେଉ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏ ଟାକ୍‌ସ ଦେବାରୁ
ହେଉଥାଇ ଓ ଗଲିତବର୍ଷରେ ଯେତ୍ରପଣ ହେଉଥାଇ
ପ୍ରଦୀପର ହେଲା ଯେବେ ଏହିପଣ ହେଉଥାଇ
ଟାକ୍‌ସ ନେବାରୁ ହେବ ଭେବେ କୌଣସି ବର୍ଷ
ଟାକ୍‌ସର ଲୋକେ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ । ଗର-
ପୁର ବର୍ଷର ଅସୁକ୍ୟ ଦୁଇରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା
ଉଦ୍ଭୂତ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଇ ତହିଁ ର
ବସ୍ତୁର ଅନୁକ୍ରମ ଟଙ୍କା ଉଦ୍ଭୂତ ହେଲା ଓ ଅଫିଲ
ବିଜ୍ଞାନ ମୂଲ୍ୟ ମାନ୍ୟକର ଟେକ୍ସଲସାହେବ
ଯେତେ ଜଣା ହେବାର ଅଶ୍ଵକା ପ୍ରକାଶ କଲେ
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ତେଜେ ଅନୁକ୍ରମ ଲୁଗିବା ହୋଇ
ପଡ଼ିଲା । ନଗଦ ଉଦ୍ବନ୍ନ ବୃଦ୍ଧିତଳେ ଓ କିମ୍ବା
ପେ ଟଙ୍କାର କିମ୍ବହାର ତଳେ ଗବ୍ରୁମେଖାଙ୍ଗ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଚଲିବ ଜାହାର ବିଶ୍ଵର ନ ହରି
ଅନିର୍ଥକ ଟଙ୍କା ଉଦ୍ବନ୍ନରେ ଜମା ରଖାଗଲା ।
ଅସାଧାରଣ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କି ଯାହାୟା
ବିକଷାତରେ ଲାଗୁ ହେବ ଦୋଷ ଗବ୍ରୁମେଖ
ଅଗା ତର ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା

ଏବର୍ଷ ତହୁଁରେ ପ୍ରାୟ ଅଗେଇ ହୋଇ ଝଙ୍କା
କଂୟ ବନ୍ଦିବାର କିମ୍ବୁ ହେବା ପ୍ରଥିଷ୍ଠେ
ଶୋଭିବ ଝଙ୍କାମୁଖ ଚଣିବିରିବାର ପ୍ରଥୟୋଜନ
ହେଲା କାହିଁ । ପରିଗେଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର
ଥଳ ରକ୍ଷକ ବାଜମାନେ ସରବାର ଝଙ୍କାକୁ
ବାଣିଜ୍ୟର ସୁଯୋଗ କିମ୍ବି ଅଧିକାର ଛାଇରେ
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମୁହା ଏକପ୍ରକାର ଅନୁମତି
ପାଇଲେ ମାତ୍ର କୌକଳର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବିହୁରମାନ
ରେ ଲାଘବ ହେଲା କାହିଁ । କୋଟିବ ପୂର୍ବ
ଜାତି ବି ଶୁଳ୍କ ଉଠିବାଲୁ କାହିଁ ବରଂ ପ୍ରକୃତି-
ରେ ଏହି ଦେଖିବାରେ ଅଧିଳୟେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ
ଯେତନ୍ତୁ ବର୍ଷକୁ ଅନ୍ତରୀ ରିଦ୍ଦିତ ହେଲା
ଶେଷରୂପ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକିପାଇଲା । ବାସବ-
ରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଫ୍ରେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତରହେଲା
ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଯେତେ ଅର୍ଥ ପାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ।
ଏହାକର ଅର୍ଥ ତୃଢ଼ା ତେବେ ବର୍ତ୍ତାଟି ।
ଏବିଷମ ମେଜର ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିଭିନ୍ନ
ଭାବର ଧାଇବେ ଆମେମାନେ ଦୂର କର କାହିଁ
ବିପ୍ରତ ବେଳନ ଧାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର ଚିତ୍ରା
ଦରଅବଳେ କୁ ଅବ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ଚିତ୍ରାରେ
ଷେବର ବର୍ଷ ରିତ ଉପରମ ଦେଖାଯାଇ କାହିଁ
ମାନ୍ୟବ ରିମର୍ଟ ଫ୍ରେନ୍ଟ କି ଯାହାଙ୍କ ବସୁରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ ବେ କେବଳ କି
କିପେ ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ପାକୁ ରାଜିପାଇବେ ଏହି ଚେ-
ମ୍ବାରେ ଅଛନ୍ତି ଏହି କେତାଣେ ଧରେ ବ୍ୟବ-
ହୃଦୟ ସମ୍ଭାବରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ କି ରହିଲ
ଏକାରଣ ପୂର୍ବରେ ଦଳଭାବ ଦେହିଟିରୁଙ୍କ ମତ
ଅଶାର ଦ୍ୱାରାଥାରଣକୁ କଣାର ଦେଇ ଅବଶ୍ୟକ
ଫଳରେ ପୁଣି ପ୍ରଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ଲେବକୁ ସ୍ଵ ମତ-
ରେ ଅଶ୍ରୁରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଏ କରନ୍ତିରେ ସମେହ
ହେବାର (ବାସବରେ ସ୍ଵକ୍ଷର ଅନୁପକାନ କଣେ
ବାହାର କରିବା ଅପରା କୁ ପ୍ରକାର ସମେହ
କରିବାରେ ସେ ଅଧିକା ବୃଦ୍ଧି ପାଇର ଅନ୍ଧ-
ବ ପରିବହ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ) ସେ ସବାପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଉଚିତରେ ପୁରୁଷ ଦେଇ ଅଧିକା ମନୋ-
ରଥ ପୃଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଯହ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଜାହକର ଏମନ୍ତ ଯହ ସେ ହପାଲ ହୋଇଅଛି
ବୋଲିବାର ବାହାରୁ କାରାଏ ବ୍ୟବହାରକ ପରା
ରେ ଯଥିପି କି କୌଣସି । ବର୍ଷ ଜନକର
ଝାକୁଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବା ଦୟାକରେ କାହା
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର କାଗଜମାନ ଦେବୁ କିମ୍ବା
କରିବାକୁ ରହିଲେ ମାତ୍ର ପରିଗେଷରେ ।

କଥା ରହି ପାଇଲୁ ନାହିଁ ଓ ଆଇନର ପାଣୀ-
ଲିଖି ସଦ୍ବରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଲା ।

ଉହିନ୍ଦୁ ପୁସ୍ତକର ଅଭିବ ।

ଗତବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାବସ୍ଥର ବିଜ୍ଞାପନା ସମାଲୋଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାୟକୁ ଲେଖିଥିଲୁଗା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ଏଥିପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶରେ ଗାନ୍ଧୀ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ସେହି ବାକ୍ୟମାନଙ୍କର ଗେଷରେ ଲେଖାଥିଲା ଯେ ତେଣାରେ ଅବୟବ ଉପାଧିତଥିଲେ ପ୍ରକାଶର ଅଭିଭାବକ ବିନ୍ଦୁ ଅଧ୍ୟାର୍ଥୀର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ମନ୍ଦିରର ବାମୁଳସାହେବ ଏତେବେଳେ ବିଷୟ-କାର ଭାନ୍ଦେଖ କର ତହିଁରେ କହିମାତ୍ର ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ । ଏତାକୁ ଶୁଣିବା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଶାୟକୁ ବାମୁଳସାହେ-ବଙ୍କୁ ଦେବେଷେ ନରକ ରହିବାର ଦେଖି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ବରଦ ଅମୁଲାଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ବତେଳ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅରତୁକୁକଥାରେ ସୁର ଜାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଧିଲେ କଥାଏ ନ ବହି ଶାନ୍ତି ଥିଲୁ କାହିଁ ଓ ହୁଅଇଛି ତଥିବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲିପି ପ୍ରକାର କରନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ଦେବଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରାୟ ବାମେଲସାହେବଙ୍କୁ ସହସ୍ରଲୋଚନରେ କୃତିତସବାର ଜୀବ ବର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଏହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନୁକରେ ବୁଦ୍ଧିଆତ୍ମେ ପରିବର୍ତ୍ତନା କରିବାର କାମକାରି ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେବଗୁରୁଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନା କରିବାର ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହିଁ କାହିଁ ନାହିଁ । ହେଲେ କାହିଁ କାହିଁ ନାହିଁ ଅବଦି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କରିବାର ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହିଁ କାହିଁ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ବିଷୟ ନାହିଁ । କାହିଁ କାହିଁ ବିଷୟରେ କାହିଁ କାହିଁ ଏମନ୍ତ ଲୋକରତିଜକୁ ଅକର୍ଷଣ କରିପାରିବାର ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ କୁଟୀବାଲୁ ଅସମ୍ଭଵ ହେଉଥିବାର ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ ଶାୟକୁ ଲାଗୁ କରିବାର ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହିଁ କାହିଁ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ମାର୍ଗଦାରୀ ଏମନ୍ ବନ୍ଦିରେ ଜାହାଙ୍କ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ବନ୍ଦିରେ ପଡ଼ି ଦାହିଁ ଆଶୁର୍ଯ୍ୟ ଅଠଳ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶ ସମାଜ ମଝରେ ପରିଷ୍ଠର ଜୀବିତା
ଅଛି କି ଜାହାନ୍ ସନ୍ଦେହ ଏକ ଶିକ୍ଷା ବିଭଗର
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେଳେ ଦୂର ଏ ବିଷୟରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ବିବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଝକୁ ଯେ କେହି ଜଣାଇବ ଏମନ୍ତ ସାହସର
କାହାର ଅଛି । ଶିକ୍ଷା ବିଭଗର ବ୍ୟୁତ ଲୁଗବ
କରିବାର ଚେତ୍ତା ସମସ୍ତେ କରାଗ ହୋଇ
ଆଇନ୍ ଓ କୌଣସି ପ୍ରସାବ କରିବାର ସମୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୃତ୍ୟରେ ମନ୍ଦରେ କର ଦେଇ
କିଛି କହୁ ନାହାନ୍ ଏଥରେ ଉଛିଲ ପୁଷ୍ଟକର
ଅଭିବ କିମ୍ବପେ ମୋତନ ହେବ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଡେଣ୍ଟାର ଲୋକଙ୍କାର ବାଗର କରିଥିଲାରେ
ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇଥାଇଁ ଓ ଜାହା ସମାପ୍ତ ହେଲାର
ତହିଁର ଦିନମେଷ ବ୍ୟାହାନ୍ ଲେଖିଲୁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବଟକର ମୋଟ ଲୋକଙ୍କଙ୍କାର ଜଣାଯିବାର
ପାଠକଙ୍କ ଗୋଚରିତ୍ କିମ୍ବେ ଲେଖୁଥାଇଁ ।
କଟକପଥର ତହିଁର ଜିତ୍ରାମ

ଦୃଷ୍ଟି ୨୦୨୦ ଜଣ

ସମ୍ବ୍ୟାଧ କଟକପଥର ୧୯୯୫୦ ଜଣ
ସନ ୧୨୬ ମହିନାରେ କଟକ ସହରର
ଲୋକଙ୍କାର କ ୨୩୪୭ ଟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ
ଏବର୍ତ୍ତର ଲୋକଙ୍କଙ୍କାରେ ଅନେକ ମୁକ୍ତର
ଜଳକାମ ସହରସଙ୍ଗ ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଇଁ
ମେତ୍ର ନିହାନିଥ ଓ କାଠଗୋଡ଼ା ଜନାରୁ ମୋତା
ରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥର ଯାଇଥାଇଁ
ଏଥାଂର କ ୨୫୦୦ ଟ ବାବ ଦେଲେ ତିନି
ବରଣରେ କ ୨୦୦୦ ଟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଥିବାର
ଅନ୍ତମାନ ହୋଇ ପାରେ ।

ବିବର୍ଣ୍ଣମେଝୁ ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତମର ପ୍ରତାବ
କର ଅଛନ୍ତି । ଜାହା ଏହ ଅଟେ । କୌଣସି
ଭାବମାଲ ଜମିଦାରର ଏକ ଅଂଶ ଅପଣା
ଅଂଶ ବିଦୟୁ କଲେ ଓ ଜାହା ଅନ୍ୟ ଅଂଶ
ବିଶିବାକୁ ସମ୍ମତ ଥିଲେ ଅପରମୋକ୍ଷ ଦେଇ
ନ ପାଇବ । ଏଥର ଜାହାର୍ ଏହ ଯେ ଗୋଟିଏ
ଭାବମାରେ ଅନେକ ଅଂଶ ହେଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାନାବ ପ୍ରକାର ବିବାହ ଦୂର
ଓ ଜମିଦାରର କିଛି ଉନିଟ ନ ଦୂର ଅତିବ
ଅଂଶ ମଙ୍ଗଳ ଯେଉଁବା ଜାହା ହେବ ତେବେବ
ନିଲ । ଏ ବିଷୟରେ ଅନ୍ତର ହେବା କାରଣ
କିମ୍ବା ମଜ୍ଜାର ମଜ୍ଜାର ପାର୍ଶ୍ଵର ପାର୍ଶ୍ଵର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶ ମଜ୍ଜାର ମଜ୍ଜାର ହେବ ।

ମେଲା କେ ବୁଦ୍ଧି ହାଟ ଓ ଯାଦା ହେବା
କୁନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଚକିତା ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ଥାନ୍ତରକ୍ଷାର
ଅଛିରୁ ଶର୍ତ୍ତ ସରକାର ଦେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ କାମଳବାହେବ ଅଛି କର ଅଛିନ୍ ଯେ
ଯାହା ଜମିଦାରରେ ଏପର ମେଲା ଉତ୍ସବ
ଦୂର ଜାହାନାର ଏ ଶର୍ତ୍ତ ନିଅବିବ । ଏବିକ
ସରକାର ନେବାର ସ୍ଥିର ଅନେକ କାହାର
କରିଥାଇନ୍ ତେବେ ଜମିଦାର ପ୍ରଜାତାର କିଛି
ହେଲେ କାହାକୁ ଦେଖି ହେଉ ଅଛନ୍ ।

ପୁଲର ସମ୍ବାଦ ପଦିବା ବୋଲନ୍ତି ଶେ
ଅମ୍ବାଜା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମିଶ୍ରଗଞ୍ଜରେ ଦୂର୍ଗାନାମକ
ଜଣେ ମହାତମର ସରେ ଅନବାର ସମରେ
କେବେକଳା ଗେର ପବେଶ ହେଲେ । ଦୂର୍ଗା
ଜାହା ଜାତିପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱ କର କାହାରିଲ ଓ
ଦୂର୍ଥର ନିଷବ୍ଦ ପୁଲର ତାକ ଅନବାର ଗଲା ।
ଏବେ ମେରମାନେ କଗଦ ଟୁୟୁକୁ ଟୁୟୁକୁ
କା ମୁଲର ପ୍ରଦ୍ୟ ହିସ୍ତଗତ କର କାହାରିବା
ସମୟରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପୁଅର ଦେବ ହୋଇ
ଅଛି । ଜଣ୍ଠ ମେଲାନେ କୈଶ ଉପରେ
ଜୁଆଗେଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟା ଖାର ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ
କଲେ ଓ ଆପଜାଇ ପଶ ଖେଳିବାରେ ଦୟକୁ
ଦେଲେ । କ୍ଷଣକାଳ ଉତ୍ତରେ ଦୂର୍ଗା ପୁଲର
ଅଣି ମେଲାନଙ୍କୁ ଥରିବା ବେଳକୁ ଦେଖିବାରେ
କମଳି ହୋଇ ଦୁମ୍ପେ ପୁଲର ଅଣି ଅମୁଳ୍କ
ଥିଲା ଅଛ । ଏହା ଶତ ଦୂର୍ଗା ଓ ପୁଲର
ଦୁମ୍ପେ ଅଛାକ ହୋଇ ରହିଲେ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁକ
ଦୁମ୍ପେ । ପୁଲର ଅରକଣ କଲେ ବିଜ୍ଞାନାର
ମୋତ ଦୂର୍ଥ ହେଲେ କାହାକୁ ଦେଖିବା ଅପରା-
ଧରେ ଗୁଲାଶ ବରମବେ ।

କୌଣସି ଦେଖାଯିବା ଅନ୍ୟକାର ଦୁଇରେ
କେବୁ ଇଂରାଜ ଲୋକ ଅପରାଧ କଲେ ଜାହାର
କରିବ ହିମିତ ଜାହାରୁ ହାଇକୋର୍ଟ୍ ପାଠ-
କାର ଶର୍ତ୍ତ କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯିବା ଅନ୍ୟକାର
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଦେଶ ପତ୍ର ମାନ୍ଦାକ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍
ମେଡିକ୍ ଏବାପ୍ରତିକ୍ ଦେବାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍
ଏହ ପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠାର୍ କରିବାର ଶତା ଯାଏ ଯେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୋଭନାର ଅବଶ୍ୟ କିବେଳନାରେ
ଏଥର କିମ୍ବପୁ ହେବ ଓ ମୋକବା ବାହା

ପକ୍ଷର ଉଦୟ ହେଲେ ଏକଥା ହୁରଣ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ପାଦ୍ୟକପୂର ଲେଖି ଯେ ଯୋନସୁର
କିଲାରେ ବିଂଗକା ବେଗର ବିଦୁର ପ୍ରାଦୁର୍ଗାର
ହୋଇଥାଇଁ ଗର ଫେବୁରୀ ମାସ ରେଷଣ-
ଗରେ ବେଗ ପଥମେ ଦେଖାଗଲ ତଦୁନ୍ତର
ନମଶ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ମାର୍କ ଓ ଅପ୍ରେଲମାସରେ
ଏବେ ଦିନକରେ ଅନେକ ପ୍ରାମରେ ଅନେକ
ଲୋକ ମୁଦ୍ରାପରେ ପଢ଼ି ହେଲେ ଯଥା
ଅପ୍ରେଲମାସତା ୧ ରିଗରେ ୧୭ ମୁଦ୍ରା
ରିଗରେ ୧୫୫ ଟ ତା ୩ ରିଗରେ ୧୫ ମୁଦ୍ରା
୧୦ ପ୍ରାମରେ ଦେଖିଲା । କିଲାକ ଉଚ୍ଚତା ପରିମାଣ
ମୁଦ୍ରାପରେ ହେବ ।

ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ମୁଦ୍ରାପରା ହଥ
ଜାହାର ଏଥାର୍ ଗାଲକା ପାଇବା ବାରିବ
ସାହାରକ ପୁରର ମିଶ୍ରଗଞ୍ଜର ଦୂର୍ଗାନାମକ
କରିଥାଇଲା ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟାପକ ଅନବାର
ପୁଲର କୁଟୁମ୍ବ ଏବେ କିନ୍ତୁ ପରିବାରର ଶୃଦ୍ଧିଶା
ରତ୍ନାଶ ଏବୁହେ ମୁଦ୍ରା ସମ୍ବାଦ ଦେବାଧିର
ଦୟାପ୍ରସ୍ତୁ ରହିବେ । ଉପାୟଟି ମନ ନୃତ୍ୟ
ମାସ ପଠାଇନାମକ ପକ୍ଷରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକର
ହେବ ନାହିଁ ।

ଆମକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବା କୁଲମାନଙ୍କ
ଜାହାରରେ ଅନ୍ୟମୁ ମହିମା ଲାଗିଥାଇଁ ହାତ୍ତା
ବାକୁ ରେଗରେ କିନ୍ତୁ ମୁଲ ମରିଯାଇ ଅଛିନ୍
ଓ ସେଗ ଲିବାରି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥରେ
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ବଜାକ କୁଲ ପଠାଇବା ମୁଦ୍ର-
ପରାକ୍ରମ ଅଛି ଦେଇଥାଇଁ ଯେ ଏମତିକି
ହବିର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଲ ପଠାଇବା ଧୀର
କୁଟୁମ୍ବରମାନଙ୍କ ସେ ଉପଦେଶ ଦେବେ ।

ମୁଦ୍ରାବାଦର ବିବାହମାନେ ଗର ମୋହ-
ରମ ସମୟରେ ମନଥାରର କର ଗୋଲ-
ମୋଗ ଉପରେ ମନଥାର କରିବାର କିମ୍ବର
କିମ୍ବର ଏମାନଙ୍କାର ଟ ୨୦୦୦ ଟା ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଦଶ ନେବାର ପରମର୍ଶ ଦେଇଥାଇଁ ଉତ୍ତର
ଟିକାର ଅଥବା ମୁଲର ଶର୍ତ୍ତ ପରିମାଣ ହେବେ ।

ମାତ୍ରାକର ସାଥରେ ତଥାକାଳପରେ ଧୂର୍ଥ
କିଲାଗ୍ରୀ ଟା ହେବା ପଣା ଲାଗିଲାଗି ଏବେ
ସମସ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଥାଇଁ ଯେ ତଥାଗ୍ ଉତ୍ତମରାଯ୍ୟ
ହେଇଥାଇଁ ।

୧ । ଏତୁକେମନ ବେଳେବର ଅବଶ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେ ଗର ଫେବୁରୀ ମାସରେ ଜାହାର

ଯୋଗରେ ୧୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଧାନ୍ୟ ରେଜି-
ନ୍ତ ବିଦେଶକ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏଛି ।

୨ । କୌଣସି ସମ୍ବାଦପଥ ପଠ କରିବାରେ
ଜଣାଗଲୁ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥ ବାନ୍ଧିରୀ ଘାଁରେ
ଛିଲେ ସନ୍ଧାନୀ ଆସି ବାବ କରିଅଛନ୍ତି ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଫୁଲ ବର୍ଗପରିଚି ଗତି ଜନନୀକର
ତଦର୍ଶକରରେ ଦିନମାନ ଜଧ କରନ୍ତି ।
ଜାହାଙ୍କର ୫ ଜଣ ଗେଲା ବା ଶିଖ ଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନେ ଗୃହରେ ସନ୍ଧାନୀକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯାନ୍ତାକୁ
ଏବ କଥୋପକଥନ କରି ପାରନ୍ତି ସନ୍ଧାନୀ
କହନ୍ତି ଯେ, ବୃଦ୍ଧିକ ଆଦେଶରେ ସେ ସେହିଷ୍ପଥ
ଅତିରିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବି ବୃଦ୍ଧା ଶାଶ୍ଵତ
ଅବିର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟି-ଦିନନ ଓ ରିଷ୍ଟ୍-ପାଳନ
କରିବେ ।

ବିଶ୍ୱମନଙ୍କେ ଦାର ସାମ୍ବାର ଗୋଟିଏ ଘଟିଲା
ମା ସୂଳର୍ବମାନରୁପଥିକାର ଅବଗତ ହୋଇ
ଅଛୁଟ ଉଚ୍ଛିତ ବୃକ୍ଷାକୁ ଏହି ଯେ ସାହେବ-
ମାନଙ୍କ ଜୀବିଦ୍ୱିତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ସାହେଜନାମକ
ଗୋଟିଏ ବାନପ୍ରା ଅଛି ଆହା କେତେକପ୍ରକାର
ମାତ୍ର କୃତ୍ତାହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ଦିଲାଜିରେ
କୁଣେ ସାହେଜଠେଣ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ଏକଜଣର
ଶାଶ୍ଵତ ଥିଲା । ଦିନକରେ ସେ ସାହେଜଠେଣ
ଦୋହାନରେ ପ୍ରାହକର ରିତ ଦୋଇଅଛି ଏମ-
ନୁଦିମୟୁରେ ସେ ମଧୁ ଗୋଟାଏ ମଧୁବିନ୍ଦୁ
ଅଣି ଦୋହାନରେ ରଖିବେଇ କହିଲା ଯେ
ଏହାକୁନେଇ ଗୋଧୁମା ହେଲା ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଦ୍ୱୁ ଅଛି ଘରେ ଅସି ହୃଦାକଳରିବ । ଏହା
କିନ୍ତୁ ସେ ରାଜିଗଲା । ଏହା ଦେଖୁ ଦେଖାମାନେ
ମହେବରେ ଯେ ଏ ଅଥମ ବିନେଇମାତ୍ରରେ
ସାହେଜ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଅମୃତାକୁ ଏତେବିନ
ବିନେଇମାତ୍ର ମୁଦ୍ରାକର ଓ ଏଥରେ ବଜ କିବାକୁ
ହୋଇ ଓ ତାକୁ ଝକୁର ଗୁଲଗଲେ ଏବାବା
କିମେ ଜନରି ହେବାର ଅଛ ଦେହ ତାନ୍ତି
ଦୋହାନର ସାହେଜ ନ ବିଣିଲେ ସୁରଗୁଣ ଅଛ-
କିନ୍ତୁ ତାମ୍ବା ଦୋହାନ କାହିଁ ନାହିଁ ।

ଲର୍ତ୍ତ ଛାଇକ ବ୍ରାହ୍ମନ ସାହେବ ବଜ୍ରାଳ
ବନ୍ଦଶ୍ଵର ସାର ଜଣେ ସଲ୍ଲ ନିଯମକୁ ଚୋ-
ଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ମୋତ୍ତରେ ଅବସ୍ଥା ଉ-
ତ୍ତନିଧିପ ଜଣାଅଛି ଓ ଏହାଙ୍କ ଘରମର୍ତ୍ତ ଅ-
ନେବ ବିଷୟରେ ବହୁମୂଳ୍କ ହେବ ସନ୍ଦେଶ
କାହାରେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରର ଧେବଟୀର ନାମକ ସଂ
କାତ୍ତ ପଦରେ ଲେଖାଥିଲା ଗଜ ଦୟାଦର୍ଶ ମହା

ରେ ଭରତବର୍ଷ ଗବତ୍ତମେଘ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେ-
ବଳ ନୂତନ ଅଛନ୍ତି ଓ ଶାକସ୍କୁ ପ୍ରଥାନ
ଦେଶୀୟାଏ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କାରେ ଆହୁର ଲେ-
ଖାଅଛି ଯେ ବାଟକରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଭଲ
ହୋଇଥିଲା ଓ ନୂତନ ବିବାହ ଅଛନ୍ତି ହିନ୍ଦୁ-
ଧର୍ମ ବିର୍ଦ୍ଧି ଅଟଇ । ମାତ୍ର ଭରତବର୍ଷକୁ
ଯେଉଁ ଛଂଗଜମାନେ ଆସନ୍ତି ଭାବାଙ୍କର
ବନ୍ଦି ଆହୁପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ହନ୍ତୁପେଟୁଥାଠ ଗ୍ରବଣ ବରାକୁନ୍ତି ଯେ
ଶ୍ରୀ ଯଦ୍ବିଷ ଲମ୍ବିଣୀ ସାହେବଙ୍କ ଦିଜ୍ଞାନାବ୍ଦୀ
ଅବଦିଷ୍ଟର ମୃତ ଦେହକୁ ଧୋଇ ଦେବାଚେ
ବିଲାତର ସେନିଧିଶ ବଢ଼ି ଗନ୍ତୁ ଚିଠା ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି କଥାର ଦୁଆରୀ ଯେ ଉତ୍ତର
ଅଜ୍ଞା ଦେବାର ଦୀପୀ ଗ୍ରାୟକୁ ଲେଫ୍ଟନେଂଟ
ଗବର୍ନ୍ମର ଅଙ୍ଗନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କଠାର କଇପୁସ୍ତକ
ଜଳବ ହୋଇଥାଏ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ
ସଂସ୍କୃତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ ଶୁନ୍ନା ହେବାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ କଣେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସବାଗେ ଉଚ୍ଚ
ଗେମ୍ପକ୍ରୁ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବି
ଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟାରେ ଅପ୍ରାୟ ସେ ଉତ୍ସବେଷ୍ଟର
ଅସିବ । ଅମ୍ବମାନେ ବୋଥ କରେ ଅସି
ବେଳନର କର୍ମ ଏଫେରାୟ ଲେବଙ୍କୁ ଦେବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ର ରହି ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍ତଳପଣିକା ସମ୍ବାଦ
ନହାଇଲୁ ସମୀପେଷ ।

১৮৯৭

ମହାଶୟ ! କଥକ ଜିଲ୍ଲାର ଅନୁଧିପାଇ । ପ୍ର
ଯମୋଡ଼ା । ମୌ । ମହିଦା ଶବ୍ଦାଶୀ ସବେଶ୍ୱର
ଦାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କବିଧାତର ଦାସ କାନ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମ
ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରାୟ କ ୧୫ ର୍ଷ ହେବ, ସେ ଅନ୍ତରେ
ବେଳେକି ବାଲକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜନଥାବର୍ଜିନୀ
ରେ ଭ୍ରମଣ କର । ଏକ ନନ୍ଦାଗରୁର ଶାର
ଭାଗ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ଉଠି ତୈବାକୁ ଅଧ୍ୟପତ୍ର
ଦେବାରେ ଜାହାର ଦକ୍ଷିଣ ପୁରୁଷ ଭକ୍ତ ପାୟ
ଗଣ୍ଡାରେ ଜଳିଷାହ ଉପରକୁ ପ୍ରାୟ କୁ
ଥରୁଣୀ ବାହାର ହୋଇଥିଲି, ମଧ୍ୟବଳେ
ଜାହାର ପ୍ରତିକାର ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ଯତ୍ନ
ପରେ ଅଶ୍ଵ ବୋଧ କରି ତଣମର ବିନ୍ଦ
ଫଳସରେ ଜଣ୍ମିତା କଟକ ଅନ୍ତରେ ତାତ୍ତ୍ଵ
ଜାହାରେ ଉପରେ କଟକ ଜମଳ, ଉପରି

(গুরু মার্ক টা * রিজ প্রাইভেলেন্স)

“ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିବିଲ ସରଜନ ହୁଆର, ଏମ୍, କି,
ସରଜନ ମେଡର ଏ, ଫ୍ରେମ୍” ତାକୁର
ସାହେବ ମହୋଦୟ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନେଟ୍ରିବ ତାକୁର
ବାବୁ ମାର କୁମର ଅଳ୍ପ ମହାଶୟକ ସହିତରେ
କ୍ଷତିଶାନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ କରି ଥିଲୁ ଅଧି-
ବନ୍ଦ ଦେଖି ହିସ୍ତଙ୍କେବନର ଅଭିମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
କଲେ, ଗାହାର କଜର ଘୁମ ଜାକନ ଆମାରେ
ଅନନ୍ୟରତ୍ନର ହୋଇ ଉଚ୍ଛବିରେ ସମ୍ମତ ହେଲା,
ତାକୁର ସାହେବ ଶ୍ଵାସ ଅଭିନ୍ଦନ୍ତ କ୍ଷମତା ଓ
ଅଭିଜ୍ଞାତା ପ୍ରକାଶ କରି ଗାହା ହସ୍ତ କହୁଣାର
ଉପର କେବଳ କଲେ; ଗୁରୁ ହେବାର ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲକଟି ଉତ୍ସମ ଅବଶ୍ୟାରେ ଥିଲା;
ଉତ୍ସରେ ଧନୁଷ୍ଠଙ୍କାରବାଜ ଏପରି ପରମାନନ୍ଦରେ
ଗାହାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵାତ ହେଲା ଯେ ବାକାର୍ତ୍ତି,
ଉଦ୍‌ବାନଶବ୍ଦି ଏକାବେଳକେ ରହି ହୋଇଗଲା,
ଜଳୀୟତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ବରଷ୍ଟ ହେବା କଟିନ
ହୋଇ ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ଅସୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ତାକୁର ସାହେବ ମହୋଦୟ ଦୟାପରବଳ
ହୋଇ ଅନେକ ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ବନ୍ଧୁବାରେ
ନିଶ୍ଚରଣ କରି ଜ୍ଞାନାଦର ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା କରିଦ-
ଅଛି, କେତେବେଳେ ତାକୁର ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଏବେଳେ ଅବଶ୍ୟାନ ବରହାର ମୁହଁମୁହଁ ଦେଖି ତେଣୁ
ପଦାଦ ପ୍ରାଣକ କରି ଶୃଦ୍ଧ ଶାତ୍ରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ-
ପରଜା ଦେଖାଇଥିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରିବ ବା-
ଲିବ ଅନୁଭାବରେ ସ୍ଵର୍ଗଦାର ବରଥିଲୁ ଅ-
କୃଦିନେ ଘରକୁ ଦୟାରେ । ଏପରାର ଅନ୍ତରେ
ଜାକୁରଙ୍କ ଚକର୍ଷା ଓ ପରିଶ୍ରମର ଲବ-
ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ଗାହାର ଜୀବନ ବ୍ୟ-
କ୍ରମେ ହୋଇଥାଏ । ତାକୁର ମହୋଦୟ
ସାରଶବ୍ଦ ଯତ୍ନ ହଜାରେ ଜାତିଶ ବାଲକର
ଭଲ କରିବାର ଅସୁମାନଙ୍କର ଅଛିମ କାହିଁ
କି ପାଶ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜଗତଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛିଥାଏ
ଯେ ଏତାତ୍ମକ ଅଭିଜ ତାକୁର ମହୋଦୟ
କରିବାରେ ଅବଶ୍ୟାନ ଦର ଅସୁମାନଙ୍କର ହୁଏ
ଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦ୍ରୁଣ ଦେଇବ । କିମ୍ବାହମିତ
୩୫୩୨୨

୨୭୭

୫୭୬

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପିତା ସହିର କଷ୍ଟକ ଦର୍ଶନ—
ଦକ୍ଷାର ଚର୍ଚକପିଣ୍ଡିଆରୁକୁ ମହାଲଘୂରେ
ମହାତ୍ମା ଓ ପ୍ରଭୁରାତ ଥେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ନଗରି

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

६७६

ଗା'ୟ ରଜ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା ।

ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟକା

କଟ୍ଟକର କିଲ୍ଟର ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ପଥକର କାଗଜ ଦାଖଲ କରିବାର
ଯେ ଛିନମାସ ସମୟ ନିର୍ଣ୍ଣାରେ ଅଛି ଉଦ୍‌ଦିତ-
ଶକ୍ତି ଆଉ ସମୟ ସେ କାହାରକୁ ନ ଦେବେ
ଓ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଢ଼ିରେ ଯାହାର ଯେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦିନରେ ଥାଏ ତାହା ସେ ଭାଙ୍ଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଣାଇଲେ ମେ ଭହିର ପାମାଂବା କର
ଦେବେ ଅତେବଳ କମିଟାରମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ
ଯେ ସେମାନେ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପକ୍ଷରେ ହେଲା
ନ ହରନ୍ତି ।

ଛରିବେଗନ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବା କାରଣ
ଯେଉଁ କରନାଲ ହେତୁ ସାହେବ ଦୂଇ ଟଙ୍କି
ମାସ ଜଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ତହିବିଷ-
ଧୂରେ ଜମିଦାରଙ୍କର ସବୁ କରିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡାଜ୍ ସବେ ନାହିଁ ପୁନଃବର୍ତ୍ତର ତଳକର କି
ଯନ୍ମିନିଜ କର୍ତ୍ତା ପାହେବ ଏତେ ଗରୁଗୋଲ
ଲାଗାଇଥିଲେ କ୍ଷମା କରିଅଛିଛନ୍ତି । ଗଚ୍ଛିମେଣ୍ଡା
ଦୂଢାନ୍ତ ଅଞ୍ଚା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତଳକର
ପୁରୁ ଉପୁର ନ ବନ୍ଦିବେ ଏ ଥିଲୀଣୀ ଯଥାର୍ଥ
ହୋଇଅଛି ପ୍ରକାଶନେ ଶୁଣି ବଢ଼ ଅନ୍ଧକାଳ
ହେବେ ସନ୍ଦେହ କରି ।

ଏ ନାରୀଙ୍କ ମଣିକଥୋଷବଜାରରେ ଗତ-
ମାସ ଶା ୧୦ ରଜରେ କେତେବୁଡ଼ିଏ ପର-
ପୋଡ଼ିବିବା କଥ୍ୟ ଯେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଏ ପଦି-

କାରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଜାହା ଭାଗ୍ୟବତର ଭାଗ୍ୟ
ସମ୍ବାଦପଦର ଅନୁବାଦକ ଆପଣା ରିପୋର୍ଟରେ
ଉଚ୍ଛ୍ଵେଶକରିବାର ଲେପ୍ତିକେଣ୍ଟଗବ୍ରିରସାହେ
ବନ୍ଧୁ ଗୋବରରେ ଅଧିଧରୀ ଓ ସେ ଏ ବିଷୟ-
ରେ ମେଳକୁର ପାହେବକଠାର ରିପୋର୍ଟ ଉପର
କରିଅଛନ୍ତି । ଭରପା ହୋଏ ଯେ ମେଳକୁର
ଲେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ଦିନକଳ ମିଳିପାରେ ଯେଉଁ
ଗୁଡ଼ର ପ୍ରସଙ୍ଗମାନ ଅମ୍ବୋମାନେ ଲେଣୁଁ ଯଦି
ସେବକୁ ଏଠାର ଡଳୁଳ ଅନୁବାଦକ ଓ ଉପସ୍ଥି-
ତ୍ତ ଅନୁବାଦକ ଅନୁବାଦ କରିଆନ୍ତେ ତେବେ
ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡଙ୍କ ଗୋତରରେ ଅସ୍ଥାନ୍ତା ଓ
ଅବଶ୍ୟକତାରେ ଦିଲ୍ଲି ବିଦେଶଜ୍ଞ ହେଉ-
ଆନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଅନୁବାଦକମାନେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମ କରିବାରେ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି
ଅଭିବଦିତ ଏହାଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାବୁଦ୍ଧା ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ।

ଅଳ୍ପବଦ୍ୟେ ଅପରାଧୀ ।

ଅଳ୍ପବ୍ୟାପ୍ତ ଅପରଧୀଙ୍କ ଚରଣ ସଂଶୋଧନ
ପରେ ଗବ୍ରୀମେଳା କେତେବୁଦ୍ଧି ବସ୍ତୁ ନିର୍ମୟ
କର ସରକୁଳିଥର ଅଞ୍ଜିପ୍ଲାଟ କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କ
ନିର୍ବତ୍ତକୁ ସେ ସବୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ବାରଣ
ଲେଖୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର କିମ୍ବାବଳୀ
ଆମ୍ବେମାନେ ତେଜିଯଥୁବୁ ସହି କାରେ ପାଠକର
ଅବଳିତ ହେଲୁ । ସେ ନିର୍ମାନମାନଙ୍କର ଧର୍ମେପ
ମର୍ମ ଏହି ସେ ବୋଣିବି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ବ୍ୟସରେ

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ଦୁମୁଲ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇ ତାକମାଟିଲ୍ ୩୯

ବିମ୍ବା ପ୍ରଥମଥର ଅପର୍ଯୁଧରେ ଦୋଷୀ ହେଲେ
ବିଗ୍ରହାଶ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଯେବେ ଏମନ୍ତ
ଜଣାୟାଏ ସେ ଉକ୍ତ ଅପର୍ଯୁଧ ଅପର୍ଯୁଧ କରି
ବାଦ୍ୟାଗୁ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଥିଲେ ଅଥବା ମନ୍ଦ-
ଚରିତର ଲୈକଙ୍କ ସହବାସରେ ଥିଲା ଅଥବା
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅପର୍ଯୁଧ ବିଦ୍ୟବାୟ କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ହେବେ ସେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ତହୁଁର ସମାଦି ଦେବେ ଏବଂ ଏ କର୍ମନ-
ମୟ ଉକ୍ତ ଅପର୍ଯୁଧର ଚରିତପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି
ବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ସହରରେ ପୁଲିସହାୟ
ଓ ମଧ୍ୟକରେ ଘୁଲସ ଏବଂ ଜନମାରଙ୍ଗଦ୍ୱାରା
ଜାହାର ଚରିତ ଅର୍ଥାଳୋଚନା ସମୟ ସମୟରେ
ହେଉଥିବ । ଏହି ଅପର୍ଯୁଧମାନେ ଦଣ୍ଡନ ମନ୍ତ୍ର
ପାଇଲାନ୍ତି ପୁଲିସହାୟ ଅପଣା କୁଟୁମ୍ବ ନିକଟରୁ
ପ୍ରେରିତ ହେବେ ଓ ଦୂରକଣ ଭଲଲୋକଙ୍କ
ସାନ୍ଧାରରେ ପୁଲିସ ଜାହାଙ୍କ ଜମା କରିଦେବେ ଯେ
ସମୟ ଅପର୍ଯୁଧଙ୍କ ଉପରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଟେଲାହେବ
ଏ ବିଧାନ ମନେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ
ଜାହାଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ରେକଷ୍ଣରେ ଲେଖାହୋଇ
ପୁଲିସରେ ରହିବ ଓ ସମୟ ସମୟରେ ଉଚିତ-
ମନେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ଚରିତର ଉଚିତ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଛି ବି ନାହାର୍ତ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ-
ହେବ ଅପଣା ହୃଦ୍ୟାଧିମନେ ଜଦାରକ କର-
ଥିବେ ।

ଏ ନିର୍ମଳ ଗୁଡ଼କ ଥାଇ ହିତକର ଅଟ୍ଟର
ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଜ ଯେବେ ଶାରମତ

ପୁଲିସ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି
ରୁହିଲୁ ତେବେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ମନ୍ଦକରିମ୍ବନ୍ତ
କ୍ଷାନ୍ତ ଦେବେ ଓ ଦାଗୀ ଗେରଙ୍କ ଉପ୍ରାଚିତ୍ତ
ଗୁଡ଼ିକ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ। ଯେଉଁ ମାନେ ଗୋର୍ଯ୍ୟା-
ଦ ଅପରଥ ହେବୁ ଦଶ୍ତବ୍ରେଗ କଲ ଉତ୍ତାର
ଆପଣା ସଂସାରକୁ ଫେରିଥାଏ ଅଛିନ୍ତି ସେମାନେ
ଦୁଃସ ଉପାଧିପାର ଜୀବନ ଯାଦା ନିଦାହ କର-
ଅଛିନ୍ତି ଓ କେମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଓ କେମନ୍ତ ଲୋ-
କଙ୍କ ସହଜ ସହିବା କରି ଅଛିନ୍ତି ଏଥର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ନିଯମିତତାପେ ହେଉଥିଲେ ଦାଗୀ
ବିଦମାଧିକର ଅତିନାର ଅନେକାଂଶରେ ନିବା-
ରଣ ହେବ ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ

କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ ଯେମନ୍ତ ଜଳକଞ୍ଚି
ଅନୁଭୂବ ହେଉଥିଲୁ ଭାବୀ ଅଛିପଥ୍ର ଭଠନ
ଅଟ୍ଟଇ ବୈଶାଖମାସ ଆବୃତ୍ତିରେ ଏହିପଥ୍ର, ଅବସ୍ଥା
ହେଉଥିଲାଏ ଜଗନ୍ନାଥନ ରହିଥିଲୁ ଏଥିରେ ଦିନପେ
ଲୋକଙ୍କର ନିଧାନ ହେବ କୋଣିଯାଇ କ
ପାରେ । ନଗରରୁ ସମସ୍ତ ଘୁଷ୍ଟରଣୀ ଶୁଷ୍ଟପାଥ୍ର
ହେଲାଣି ଓ କୁଆସଗୁର ଅବଶ୍ୟା ଏଥିର ଭଲ
ନୁହଇ । ଲୋକଙ୍କର ସ୍ଵାକ୍ଷର ଓ ଧାର ନିମିତ୍ତ
ଜଗରର ଉତ୍ତର ଦିନିଶରେ ଥିବା ଦୂର ନିଧା
ନୁହିବାକୁ ପାଇବା କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ
ଲୋକଙ୍କ ନିଧାନର କୌଣସି ଉପାୟ ହାହଁ ।
ଏଡେବହୁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୂଚି ଭଲ
ପୁଷ୍ପରଣୀ କାହିଁ କି ଯହିଁରେ ଲୋକେ ମୁକ୍ତ କରି
ଶ୍ଵାସୁରଙ୍ଗା ବରାପାରିବୋ । ଯେସବୁ ପୁଣ୍ୟକଳ୍ପନ ପୁଷ୍ପ-
ରଣୀ ଅଛି ମାନବହୁ ହୋଇ ଏଗୁବି ସଂଗା
ନ୍ତା ନୁହଇ ଭାବୀ ବହୁକାଳର, ଅବଧାର ଅ-
ବହୁରେ ପାଇ ରହିଥିଲୁ । ଭାବାର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ପରଣୀ ସବୁର ଦୂରଶା ପଢ଼ୁନାହିଁ । ଏଥୁ
ନୟଗୁଡ଼ି କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପୋଖଣ୍ଡ ରହିବାର ଓ
କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ ବିଶେଷର ଅଟ୍ଟଇ ସବୁ
ଥିରେ ପ୍ରାୟ ମଛଦୟା ଜମା ଭଠନ ମାତ୍ର
ପ୍ରମଣିତ ବିଷୟ ସରକାର ଓ ଅନ୍ୟଲୋକ ପାଇୟ
ହିମାନ ଅତରଣ କରିଅଛିନ୍ତି । ଶର୍ମୁରଣୀଧୀ
ଶ୍ଵାସୁର ଘୋର ପାହେବ ଯେତେବେଳେ
ବୋଲିଥିଲୁ ଜନ୍ମଥିରେ ଗଜାମନର ଓ ବର୍ତ୍ତି

ବଜାରର ପୋଖରୀ ପ୍ରଥାନ । ଗଜାମନରକୁ
ସେ ଏତେ ଯତ୍ନରେ ମରମତ କରିଥିଲେ ଓ
ସବକାର ଓ ଉତ୍ତରିଲେବଳିତାର ଠଙ୍କା ନେଇ
ପ୍ରାୟ ଟ ଶହୀଦିକା ବ୍ୟାପ୍କ କରିଥିଲେ । କିମ୍ବା
୧୫ ର୍ଷ ଉତ୍ତର ପୁନରାର ଏହାର ଅବହୀ
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ହେଲାଣି । ସେବନଠାର କେତେ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କଲେବ୍ରର ଅବିଲେଖି କେତେ ଠଙ୍କା
ଚୌକିଦାସ ପ୍ରତିତ ଠାକୁର ନାମରେ ସଂରକ୍ଷଣ
ହେଲାଣି କେତେ ସ୍ଥାନ୍ୟରକ୍ଷାର ଉପାୟ କଲିଛି
ହେଲାଣି ବିନ୍ତୁ ନଗରର ଅବହୀ ଦିନ । ଉନ୍ନତି
ବି ହୃଦୟରେ ଏହାର ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରଦେଖମାୟ
ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରବ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଛି । ଚୌକି-
ଦାସ ଠଙ୍କାମାକ ସତ୍ତକ ହଟାଇବାରେ ବ୍ୟାପ୍କ
ହେଉଥିଛି ଯେମନ୍ତ କି ପରିଷ୍କାର ଜଳଠାର
ପରିଷ୍କାର ବାଟର ଅଛି ଗୁରୁତର ବିଷୟ
ନୁହଇ ବା କାହିଁଦିନ ଥୁଲି ଉଡ଼ିଲେ ସାହେବ-
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ ଅଛି ବେଦନା ହେବ ଜଳ ମନ ହେଲେ
ବିନା ଦେଶୀଗୁଲେବ କେବଳ ପାଇଁବେ ସେବା
ଇଲାଗୁଜମାନଙ୍କ ବୁଝିବାର ପ୍ରଦେଖନ କି ଆଜି
ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଏହି ଗଜାମନର
ପୁରୁଷଶୀର ସଂଘାର ନିର୍ଭିର କୌଣସି ଦେଶୀ
ଭୟନୋବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଗେନ୍ଦ୍ର
କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ ଯେ
ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ଠାଇନାହାତୁଥର କିନ୍ତୁ ଠଙ୍କ
କଥାଯାଇ ନ ପାରେ ନଗରବାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଖନ
ଥିଲେ ଆପଣ ଉପାୟରେ କରନ୍ତୁ । କିମ୍ବାର
କଥା; ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ନଗରବାନଙ୍କଠାର
ଠାକୁର ନେଇ ନାହା ଇତରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାତ୍ତାର
ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ନଗରବାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଖନ ନିର୍ମିତ
ପୁଥର ଉପାୟ କରନ୍ତୁ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଠାଇନ
କମିଶୀ ଯେବେ ଏପବାର ବୋଲିବେ ଜେତେ
ପ୍ରଜାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଠାକୁ ଜେବାର ପ୍ରଦେଖନ
କି ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଯେବେ କୌଣସି ଠାକୁ ଜେବାର
ବିଧାନ ନ କରି ତୁଳି ହୋଇ ବସିଥାନେ
ତେବେ ଲୋକଙ୍କର ଯେତେ ଅସୁମାର ହେବ
କେହି କିନ୍ତୁ ବୋଲନ୍ତା ନାହିଁ ଓ ବୋଲନ୍ତେ
ମଧ୍ୟ ଜାହା ଦାନ୍ତମୁଗ୍ର ନ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥକାନ୍ତେ
ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ତୁଳକୁ ଗୁରୁଥ
ଲୋକଙ୍କର ଭଲ କରିବାର କିନ୍ତୁ କୌଣସିର
ହେଇ ନାହା କରନ୍ତାକରି ଲଜ୍ଜାନୁମାରେ ଅଥବା
ବ୍ୟାପ୍କ ହେବାର କଥାନ୍ କରିଥିବନ୍ତି କୌଣସି
କୌଣସି ଉପବାର ଦେଶୀଯାର କିମ୍ବା
ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥର ବିଷୟ ସ୍ଥାନ୍ତୁ ବର୍ମନର

ଜୀବିତରେ ଅଣିବୁ-ବାନ୍ଦରେ ଏବିଷୟରେ
ଥର କିମ୍ବା ଲେଖିବୁ ।

କୋର୍ ଅବ-ଡ୍ୟୁର୍ଗସର ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ

ବୋଟ ଅରଣ୍ୟାର୍ଥିବଦୀକୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ତାହା କାହାରକୁ ଅବଦିତ କାହାଁ । ଅଷ୍ଟମ କୁମରାଳକ ପଞ୍ଚତି ରକ୍ଷା କରିବା ଏ ମହିମାର ଉଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଲେଖନ୍ତ-ଜନ୍ମଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଇନର ମର୍ମିନୁସାରେ ଟେକ୍ବଲ ସରକାରୀ ମାଲଗୁଜାଣ ରକ୍ଷା କରିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ୍ୟ ଏ ଶାର କିଅନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଜାବାଲଗ ସକାଗେ ଯେତେ ଥିଥୁବ ଲାଭ ହୋଇପାରେ ତାହା କରନ୍ତି । ଏଥରେ ଏହି ଫଳ ହୁଅଇ ଯେ ଜାବାଲଗର ମାହାଲକୁ ଅନେକ ପ୍ରଭାବ ଦେଖା ଓ ଦୀଦିଯି ରକ୍ଷା କରି କେତେ ଗୁରୁତ ଟଙ୍କା ଜାହା ସକାଗେ ସହିତ ହୁଅଇ ଓ ଏମନ୍ତ ଘନକା ହୁଅଇ ସେ ବାଲଗ ହେବା ମାତ୍ରରେ ତକୁ ଟଙ୍କା ତାହା ବାଜରେ ପଡ଼ିଲେ ତାହାର ତରକାଲର ଗର୍ଭଜାଗ ଜହାନ ସାଥିତ ହୁଅଇ ମୁରଗମ୍ଭୀର ତରଫବ୍ୟମର ପୁରୁଷ ହସ୍ତରେ ବହିତ ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଲେ ସେ କୁସଙ୍ଗାରୀର ବୋଲ ନାନାଦ ଦୂଷ୍ମର୍ମ କରିବାର ସତର୍ଗତର ଦେଖା- ଯାଏ ଶୁଭସଂ ନଗନ ଟଙ୍କା ଛିମା କରିବାରେ ତାହାର ଉପକାର ନ ହୋଇ ଅପକାର ହୋଇ- ପାରେ । ବାସ୍ତବରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଲେଖନ୍ତଜନ୍ମ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ଜାବାଲଗଙ୍କୀୟ କେତେ ଗୁରୁତ ଅଗ୍ରବନ୍ଧୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କି ଯାହା ତାହା- କର ପିତା ଓ ପିତାମହାଦ ଅପଣା ନିମିତ୍ତ କରିବାକୁ ସାହୀତୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ସରକାର ହୃଦୟ ମାହାଲ ଥିଲାଗୁ ଜାବାଲଗର ଅଧିକାରୀ ଲୋକଙ୍କ କହିଥିବ କରିଗାଏ । ଅନ୍ତରୁ ବନ୍ଦୋ- ବରସ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୁଅଇ ଜାଗିର ଓ ଲାଜଗତ ବାକାପ୍ର ହୁଅଇ କମାନ୍ତର ହୁଅଇ ଏବଂ ଯେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ସାକାର କରଇ ତାହାକୁ ମାହାଲ ଲଜକୁ କଥିଯାଏ । ଏହିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭ ଦେଶୀୟ ପ୍ରଥାରେ ଯେତେ ଜାବାଲଗର ଲାଭ ହୁଅଇ ତାହା କଥିଯାଏ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବନର କିଛି ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅଇ ଜାହାଁ । ଏ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଲେଖନ୍ତଜନ୍ମଗବ- �ର୍ତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ବି ଯହିଁରେ ବେଳେ ଜାବାଲଗ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଛିମା କି କଥି ମାହାଲର ଉଚ୍ଚତ

ବା ୨୨ ରୁଗ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୭୧ ମଦ୍ଦିତା

ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲ କଗ୍ନ୍ୟାଇଥାରେ ଓ
ଉଦ୍‌ବିତ୍ତ ଚକ୍ରାବ୍ଦ ଏ ବିଷୟରେ କହି ବ୍ୟଧି କବୁ
ଯାଇଥାରେ ସେହିଥେ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏହି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉକ୍ତ କର୍ମଗ୍ରହ ଅଞ୍ଚଳ ବରାଥାତ୍ତ୍ଵ
ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଡ଼ମାହାଲ କି ଯାହାର ଆୟୁର୍
ଆବଶ୍ୟକାୟ ବ୍ୟଧି ଚଳିଥାରେ ଶାଖିମର ଜୟନ୍ତ
ଓ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ମାହାଲର ବାହୁଦ୍ୱା
ନିକୁଣ୍ଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କର ସର୍ବ
ବିସ୍ମୟାବଳୀ ବିବରଣ ଲେଖାୟିବ ଯେମନ୍ତ କି
ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟୁ ମାହାଲରେ ରୂପ୍ତିତଣେର ବନୋବସ୍ତୁ
ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ । ମହାଲର ଅବସ୍ଥା
ପ୍ରକୃତରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାଗୁ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ
ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ନାବାଲଗ ଯଥାର୍ଥମତେ ଅପରାଧ
ମାହାଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାକୁ ପକ୍ଷମ ହେବ
ସେହିଥେ ଶିକ୍ଷା ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟୁରେ ଆବଶ୍ୟକ
ଅନ୍ତିନରେ ଜାହାନ୍କୁ ଦିଅ ଗଲାଗୁ ନାବାଲଗ
ଯେ ବ୍ୟଧି ପ୍ରାଣ ହେଲାତାଗୁ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଜୟନ୍ତିବାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ଏଥିରେ
କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ସରୋବର ଗବଣ୍ଟି
ମେଣ୍ଟୁ ଅଛି ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ବରାଥାତ୍ତ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ
ଦ୍ୱାରା ଅୟକ ଅର୍ଦ୍ଧଶେଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାଦ୍ୱାରା
କୁଣ୍ଠିତ ଭାବରେ ସାଧନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଯେବେ ଆବଶ୍ୟକ ଯେତ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟାନ
କରିବାକୁ ଏ ସବଳଜାତର ପଶୁ ପ୍ରତିପାଳନ ଏବଂ
ଆର୍ଦ୍ଧବିଦ୍ୟଳୟ ସ୍ଥାପନର ଉପାୟ କର୍ମାବ
ଓ ସେ ସବୁଦ୍ୱାରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସକାଗେ
ଉତ୍ସାହ ଦିଅଯାଏ ଏକ ନାବାଲଗ ସେ ସବୁ
ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଯେହିଥେ ବୁଝି ପାରିବ
ତେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଜାହାନ୍କୁ ଦିଅଯାଏ ତେବେ
କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେ ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକ ଜାହାନ୍କ
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଲେଖନାଳୀ କବିଶ୍ରୀର ଏ ସମସ୍ତ
ମନ୍ଦୁବ୍ୟ ପ୍ରବାଣ କର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା-
ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
କମ୍ପେଟ୍ ନିୟକ୍ତ କରିବାର ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ସେ ସବୁର ବାହୁଲ୍ୟ ଉଛେ-
କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା
ଲେଖି ଏ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ଶେଷ କରିବା । ତାହା
ଏହି ଯେ କାବ୍ୟଳଙ୍ଘର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ
କମ୍ପେଟ୍ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଜାବାଲଗ ବି ୧୮ ଈକ୍
ବଧୂଦିନକୁ ପାପ ହେଲା ମାତ୍ରେ ହଠାତ୍
ଚାଲୁଛିଲେ ମାଲକ ହୁଅର ଏ ତାହାର ଚାତୁର୍ବି-

ଗରୁ ଅନେକ ଶୁଣିଏ କ୍ଷାର୍ତ୍ତ ଲୋକ ବେଦ
ରହୁଥାନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ୧୦ବାର ଅପଣା
ଲାଗିର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଅଜାଏବ ଗୃହ୍ୟରୀତି
ଚଳାଇବାର କିଛି ଚିନ୍ତା ନାବାଲଗକୁ ପୂର୍ବରୀ
ଦେବାର ଉଚିତ ଏତଦର୍ଥେ ବିମଣୀ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରନ୍ତି କି ନାବାଲଗର ଦୟା ବ ୧୦୫ ର୍ଷ କି
ବ ୨୭ ର୍ଷ ହେଲାକ୍ଷଣି ତାହାକୁ ଅପଣା ମାହା-
ଲର ଏକଅଂଶର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହର ଭାବ
ଦିଆଯିବ । ମାହାଲର ଉକ୍ତ ବିଶେଷ ତ୍ରୈମିଶ୍ରମ
କିମ୍ବା ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ତାହାକୁ ଦିଆ
ଗଲେ ସେ ମାନେଜରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉକ୍ତ
ଇଲାକାର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବେ ଓ ସମୟ
ପ୍ରଥାନ ବିଷୟରେ ମାନେଜର ନାବାଲଗର
ମତ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯେଉଁଠାରେ
ମାନେଜର ଓ ନାବାଲଗର ମତ ଭେଦ ହେବ
ସେଠାରେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟାଯାଇ
ତଦିନସାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏହି ହେଲେ
ନାବାଲଗ ପୂର୍ବ ମୂଲକଗିରୀ ଚଳାଇବାର
ଅନେକ ସ୍ଵ ଜାତିଖ୍ୱବ ଓ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ସମୟରେ
କେତେ କାହାକୁ ୧୦ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଟକ ଉପରେ ଲୁଣ ଦେବତା କାହିଁ
ଏହେ କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏଠାରେ ଏ ଧ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତି କର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ କାହିଁ ଦେବଲ ଦୂର
କନିଦିନ ତଳେ ଦୂରଥର ଧୂଳି ମାର ଦେଇ-
ଥିଲେ ।

ଲେଖଣ୍ଡର ତାରଜାକ୍ୟୋଗେ ସଂକାଦ
ଅପିଥିଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାମଳୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ ଭୃଷ୍ଟାୟ
ପୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଷରୁ ଅପି ଦୂରବର୍ଷ ଏଠାରେ
ଅବଶ୍ରିତ କରିବେ ଏମନ୍ତ କଥକ ହୁଅଇ ଯେ
ଏ ମହାଶୟ ବିଦେଶରେ କର୍ମକରିବାକୁ ଅଜ୍ଞା
ପାଇଥିବା ହୈବିଳୁ ସହିତ ଚକର ପ୍ରକାଶ କରି
ଅସୁଅଛି । ଏଥର ଲଣ୍ଠାଯାଏ ଏହାଙ୍କ ଅଗ-
ମନ ହେଉଥିଲା ଲଣ୍ଠିଯାଏ ଗବ୍ରୀମେଖର କିଛି
ବ୍ୟୁ ପଢ଼ିବ ହାହିଁ ।

ପାଞ୍ଜିଥିର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଶୁରୁତବର୍ଷୀଧ
କବିତାପଦଗ୍ରହ ମଳମାସ ଜାଏ । ଇହ ଶୂରୁତବାର-
ଠାର ଦିମଳରେ ଦର୍ଶିବ । ଏଥରେ କୋଥ ହୁଅଇ
ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ନର୍ଥ ବୁଦ୍ଧିଶାସ୍ତ୍ରର ମାତ୍ରେ ସୁଧା
ଦିଲାଗାଇଛି ରହିବେ ନାହିଁ ।

ହାଇକୋର୍ଟର ଜଣେ ଜଳ ମାନ୍ୟବର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ସାହେବ କର୍ମତଥାଗ ପୂର୍ବକ ଭାବରେ ବିଦ୍ୟା-
ଧୂ ଗ୍ରହଣ କରି ସ୍ଵଦେଶକୁ ଗଲେ ଦେଖାଯି
ଲେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହାଙ୍କର ପ୍ରଦୀପ ଥିଲା । ଏହାଙ୍କ
ପ୍ରଦୀପ ବାଲରେ ମୁନିଷି ଅନିରୁଦ୍ଧଭାବ ବାଧି-
ଦୂର ଉକାଳ ଏହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟଧିନା ଉପଲବ୍ଧରେ
ଅଛି ସମାଗ୍ରେ ଥୁବୁକୁ ଛେତି ଓ ନାଚଇତଥାକି-
ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଭବନ୍ତା କରିଥିଲେ ।

ଲୁଳନିଧି ନାମରେ ଜଣେ ହକ୍କୁ ଚାହୁଳେକ
କି ସେ ଉତ୍ତରନବର୍ଗରୁଏଲସ୍‌ବରଜନଙ୍କ କଲେଜର
ଜଣେ ସତ୍ୟ ସ୍ଥଳେ ବାବୁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ନି-
ମୋଥକାମଳ କାରଖାନାଦରକୁ ଆମାଜ ହୋଇଛି
ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ କରିବା ଜାହାଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଥାଏ ।
ଲୁଳନିଧି ନାମରେ ବିଲୁଚରେ କେହି ଥିବାର
ଜାହାଙ୍କ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଅଉ. କଣେ ବଜାଳୀ ଉପାଳ ହେବା ଧାର୍
ବିଲୁଭରେ ଗନ୍ଧା କରି, ଯୋଦ ମୁକ ହେଉ
ଛିଏଲଙ୍ଗେଣ୍ଠ ଅଦାଭାରେ ଅପଶାର ଚଳନ୍ତି
ଅବଳନ୍ତି ପ୍ରବିଷ୍ଟ ତାଳକା ଦାଖଳ କରିଅଛି ।

ହୁକୁପ୍ରୟୁଅଙ୍ଗର ଜଣେ ବାଗୁମଜ ପଥଧେ-
ରତ୍ନ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାବୁର ନବୁମା ଜଳନ
ହେବାରେ ପ୍ରକାଶାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଘାତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏତେକିଲ ମେମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟାର ଥିଲା
ଯେ କମିଶାରମାନେ ଏକା ଟେଲିସ ଦେବେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମେମାନେ କାଣିଗାରିଲେ ଯେ ବେମାନ-
କୁଠ ସହି ରକ୍ଷା ହାହିଁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ମେଣ୍ଡେ ଦୁରାର୍ଥ କାନ୍ତି
ନିମିତ୍ତ ମହାସୂଜ ଦିନିଧୀ ଘନରୁହକାର ଟଙ୍କା
ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମିଳିଥୁରଇ ନିବାଦିମାନେ ଲର୍ଡମେଡେକ୍‌
ଜାମ ତର ହୃଦୟ କରିବା ଫିନିଜେ ଅନେକ
ଠଙ୍କା ଦେବା ସଂଗ୍ରହ କର ଦିଲ୍ଲୀ ଜଗରରେ
ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ପକାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହିରୁ
କର ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣା

(ଭଳିପ୍ରିଜ ପଥମାନ ବାହୁଦୟ ସୁବାହୁ
ତହଁର ସାମଂଗ ଉଚ୍ଛବ ହେଲା ।)

ମୋଧୁପଲାର ଏକବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ଲେଖାତକ୍ଷତି
ସେ ଉଚ୍ଚମେଗନ ଲୁହଙ୍କାର ପୁଣ୍ୟ ଓ ଦିନ୍ଦ୍ରା
ତ୍ରଦିଜନ ମହାନାମ ଓ କ୍ରାନ୍ତିଣ ତ୍ରଦିଜନ ସମେତ
ମିଶିବିଦାର ଶଶାସାଦ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ ସେ ଅନ୍ତରୁ

ମୋଦନ କରିଲୁ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ବିବେଚନା-
ରେ ଦୂର ଛବିକଣ ଉଠିଗଲେ କେବଳ
କେଜେଗୁଡ଼ିଏ ଛାପିଲାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ମରା ଘରବ
ନୋହିଲେ ଗର୍ବଶ୍ରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ ଲାଦବ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହିପାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରି ଦେବ ନାହିଁ ।

ଲେଖକ ବିହ୍ଵପା ଉଦ୍‌ବିନର କର୍ତ୍ତା ଜଳଲିମୁଣ୍ଡ-
ନ୍ଧେ ବର୍ତ୍ତନା କର ଶ୍ରୀମତ୍ ଶୋଇଠିପୋର୍ଟ
ମାହେବ ସକଳବିଦ୍ୟାମ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଏ ପ୍ରଗଂଧା
କର ଅଛନ୍ତି ଓ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ଏ ଉଦ୍‌ବିନ
ଉଠିଗଲେ ଶାର୍ଯ୍ୟର ଅନେକ ବିଶ୍ଵାଳା ଘଟିବା ।

ପୁଣ୍ୟ ଜୀବଜନର ବିଜୟ ସକଳ ଅମ୍ବଳୁ
ଅବଗତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିଧା ଜୀବଜନର ଯେଉଁ
କିନ୍ତୁ ଅବଗତ ଅଛି ହେଉଥିବ ବୋଧନ୍ତୁ ଏ
ଯେଷର ଫଳବାନ୍ତ ଲାଲକା ଭାଙ୍ଗର ଥର ବିଏ
ଅଛି ? ଯାହାର ଅସ୍ତ୍ର ଜାଣିବାରେ କେବଳ
ଡିଗାମାୟିଲ ଟଙ୍କେ ୦୦୦ ଛା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସଲ ହୁଏ
ଏହି ଜୀବଜନ ନ ୧ ମରତାର ନ ୧୦ ମର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରନାଳ ସମ୍ମୂଳ୍ତ ହୋଇଥିବାର ତର୍ହେ
ରେ ବର୍ଷ ମା ୨୦୦ ରଙ୍ଗ କଳିମେଚନ ବର୍ଣ୍ଣ
ତଳୁଥିଲୁ ଓ ଛଳିତର ଅୟନ ହେଉଛି ଅବଶି-
ଶ୍ଵାଙ୍ଗ ମାରଗାଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୀତ୍ଳ ବରନାଳମାନ
ଗନ୍ଧନ ହେବାର ସମ୍ବ ଅଛି । ଧ୍ୟାନମୁଣ୍ଡେ
କେନାଲ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ରଜ ବିଭାବା-
ର ପଞ୍ଜିକ । କାରଣ ଜଳଛଟି ନାବିକମାନେ ଯେ
ବାଟରେ କଟକ ଗଜାଦୀତ କର ପାରିବେ ଓ
ଜଳକର ନିଆ ଦେଖ ପରିମାଣରେ ଅସ୍ତ୍ର
ହେବ ।

ଜୀ କୁହାରି ଲାଗି ସ୍ଵାପନରେ ଏବନ୍ଦିଟି ଏହି
ନଗରର ପଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ କଟକ
ସଂମାଜୀୟ ଲିଟ୍ରେଚର ଅଧେରିଏମନ୍ତି କାମରେ
ଯେଉଁ ସବ ସ୍ଥାପିତ ଫଳାଭାବରୁ ଉଠିଥିଲା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଗୋଟିଏ ଅବେଳିକାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା
କିମବୋଲିରେ କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବନ୍ଦ
ଥାଏ । ଉତ୍ତର ଲୋକମହାତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଠ୍ୟା
ନମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ଶ୍ରୀମହାତ୍ମା ଲେଖିବାର
ଅଜ୍ଞାତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଚ୍ଚ ଜାଗାକାର ସଂଖ୍ୟାକାଳୀ
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର କର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତର ଲୋକମହାତ୍ମା
ବାଗଜରେ ବିଲେ ନାହିଁ । ଓ ଅନ୍ୟ କୋଣ
କର୍ମକାରୀ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚ ନ ବିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରେ ଏକମୟାହି ହେବ କଲେଜରେ ହେବ
କିରାଜୀ ଅଧିନିତେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବନ୍ଦାନ୍ତର

ମାନ୍ ପ୍ରେଟିଲେୟୁ ମହାଶୟୁ ଲେଖି ଘାରିବାର
ଏ ଗୁରୁତର କ୍ରମ ସଂଗୋପ୍ତ ହେଲା । କିମ୍-
ଚୌତର ସଂଖ୍ୟାକାଳୀ ବଢ଼ି ହେଲାଲେବ
ଅଛିଲ ।

ନେତ୍ରପୁଷ୍ଟକର ସମାଲୋଚନା

୧। ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ—କାରୁ ନିମାଳ
ବଲ୍ଲଭ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ପ୍ରାଚୀ ସଂକଳନ ଏବଂ
କଟକ ପ୍ରାଚୀ କଥାକିଳ ସହାଯିତ୍ବରେ ମୁଦ୍ରଣ ।

୧ ଓଡ଼ିଆ ବଣକରଣମଙ୍ଗଲ-ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଦେଖି
ଲାଜୁକୁରମ୍ଭିକଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ
ଚିନ୍ତା ପ୍ରକ୍ରିଯାପଦକ୍ଷ ହ୍ରୀଷି-ମୋହନ ଓ ବର୍ଷତ
କଳିକୃତା ବାପଟିଙ୍ଗ ମିଶନ୍ସମ୍ବାଲସରେ ମନ୍ତ୍ରି

ଅମେରିନେ ଏ ଦୂରଜ୍ଞ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାୟ
ଏବାସଥିରେ ଅନେକଦିନ ହେଲା ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅବକ୍ଷାଣାଧିକର ଅବ୍ୟ ଏ ଦୂର ବିଷୟରେ
ଦୁଇମାତ୍ର ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଥାର ନ ଥିଲା ।
ଦୁଇପୁସ୍ତକ ଯାହା ଅନ୍ତରିମ୍ବୁ ବାଳକ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ପି କରିଲୁ
ତାଙ୍କ ପଠନରମିତି ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥାଏଇ ଏ
ଦୁଇପୁସ୍ତକ ଏକିଲାଇ ଦିଇ ଡେଣ୍ଟୋ ଜଳିଷ୍ଟେ
କ୍ରୂରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ବା ପକାପିତ ହୋଇଥାଏ
ମୁଢି କେଇଲୁଛନ୍ତି ଉର୍କାଳକାର ଯେତେବେଳେ
ଓଡ଼ିଆ ବିଧବରଣମଞ୍ଜଳି ରଚନା କଲେ ତେ
ତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପ୍ରଥମ ଯାଠ
ବିଧବରଣ ନ ଥିଲା ଓ ସେବାଳରେ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚତମରେ ହେଉ ନ ଥିବାର

ବେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ରାବ ମୋତଳୀ
ଉଦେଶରେ ଉଚ୍ଚାଲଙ୍କାର ମହାଶୟ ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକ
ପ୍ରକାର କରି ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ବଳାଇ ଥିଲେ ।
ମୁଲବୁଦ୍ଧ ସେବାଜୀ ଏହିକି ସେହି ପୁଷ୍ଟିକ ମୁଦ୍ରିତ
କରି ବିନ୍ଦୁପୂର୍ବ ଅସୁଧାରୁ ମାତ୍ର ଦର୍ଶମାନ
ପଦ୍ମମୃତ ଶିଶ୍ରାମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜହାନ୍ କର୍ତ୍ତୃତ
ପ୍ରଦ୍ଵୋଜନ ନିଷାହ ଦେବାର କଥାତ ବୋଲି
ଯାଇ କି ଆରେ ଓ ଯଦିଯେ କି କାହୁ ଗୋବିନ୍ଦ
ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୱଳାୟକ ଏଥରେ ସଙ୍ଗ ପଢ଼ରଗୁ
ଯୋଗେ ଅନେବାଂଶରେ ପୁଷ୍ଟିକର ନର୍ମାଣ
ଦ୍ଵାରା ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ବି ଜେତକ କି ଥିଲେ
ପୁଷ୍ଟିକ ଏକବାଲରେ ବ୍ୟଥ ହୋଇଥାନ୍ତା ଉଥା
ଅମେଲାରେ ବିବେଚନା କରି ଯେ ଦା
କିମାର୍ହ ଦଳିରଙ୍କ ଭୂଷବାଲକିରଣଥାର୍ଥାର୍ଥ ଥିଲେ
ବୁଝେ ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକ ହ୍ରାନ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଏ
ବିନ୍ଦୁରତନଙ୍କର ମତ୍ତବ୍ୟକର ଏମନ୍ତ କେବେ

ଗୁଣ ଦୋଳିଯାଇ ନ ଥାରେ ବି ଯାହା କଷା
ବିଧକରଣରେ ଲକ୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟକୁ ହି
ଶୁଣାବଣକରଣରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନବ-
ପାଠକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପୀଜୁ ଯେତକ ପ୍ରେସ୍-
କନ ତେତକ ସରଳ ବିଷାରେ ଏହି ସୁନ୍ଦରିଳା-
ରେ ଲପିବେବି ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବାଜେ ଅଜା
ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହିବି ବିଧକରଣମନ୍ତ୍ରକୁ ସମୟ
ପଠାଳାଇ ଅବହର ଦିଆଯାଇ ଦିଲକରିଛା
ବିଧକରଣକୁ ସବ୍ୟଦରେ ହ୍ଲାନ ଦିଆଯାଇ କାରଣ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଏକ୍ ପ୍ରକାର ଅନର୍ଦିକ
ପୁରୁଷ କଥ୍ଯ ବନ୍ଦରମାରେ ବୌଣପି ଫଳ ନାହିଁ
ବର୍ତ୍ତମାନେ
ଦିରକ ହୁଅନ୍ତିରେ

କଲ୍ପନା

ଅମେ କିଗୋଧାରିଙ୍କୁ ପୁଣିକ ଜୀବାଜବା
ପୀର ସଂଗୋଧନ କରିଥିଲୁ ପଦିରିଦିଲ
ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରେସରେ ଦେଖୁ । ଏଥରେ ଆଳମ
କେହି ହସ୍ତଶୈଳ ନ କରିବେ । ଗାନ୍ଧି

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ମହାନ୍ ।

ଅମ୍ବେ ସଂହୃଦୀ ଗିରିଗୋକୁଳ ଅର୍ଥବ୍ସତି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅମ୍ବରରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ବିନରବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏଁ, ଶାୟ ଛାପାହେବ । ଅଗ୍ରାମ
ଦ୍ୱାମ୍ବରବାକୁ ନିର୍ଜୀବତ ମୂଲ୍ୟରେ ଚକ୍ରଧାରୀ
ପ୍ରତିଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ପଟ୍ଟନାୟକ
ଅଲମବୁଦ୍ଧ ବଜାର ହଠବ ।

ଅର୍ଜୁଧିନ କାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧୂଳିଜଳ
କଣ୍ଠାଗ୍ରହ ମଧ୍ୟର ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବିଦ୍ୟୁତ ହେଉ-
ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୫୦/ ମାତ୍ର । ଏହି ଯହାଳୁରେ
ଶ୍ରୀ ଭବବଜ ତାଆକ ବିଦ୍ୟୁତରେ ଉତ୍ସବଲେ
ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେବ । ମଧ୍ୟଧଳ ଶାକମାନଙ୍କୁ ଧୂମକ-
ମୂଳ୍ୟରେ ଶାକମାନଙ୍କୁ ଏକଟଣ୍ଟାରୁ ଅଂଶରୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦/ ଏକାଥାର ପଡ଼ିବ ।

ସଂସ୍କୃତ ଗାନ୍ଧୋବିଦି ଅର୍ଥସହିତ ଲାଭ
ଅଶ୍ଵରେ ମୁଦ୍ରିତହୋଇ ଅଳ୍ପବାଳ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶିତହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଜ୍ଞାବିଧି ଦୋଷାର୍ଥୀ ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପ କମାନ୍ଦିର ବେଳେବ

১৪৮

ଏହି ଭାଲୁଅଧିକା ସହର କଟକ ଦର୍ତ୍ତା-
ବକ୍ତାର କଟକପିଣ୍ଡିତ୍ତୁଆରକ ସନ୍ତୁଳ୍ୟରେ
ମହିତ ଓ ପ୍ରସର ହେଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲପନ

ଶାଶ୍ଵତ ମର ସନ ୪୭୨ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ବେଶାଜ ଓ ୫୫ ଜାନୁଆରୀରେ ଉଚିତବାର

ସଂଖ୍ୟା

ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଉପୋର୍ତ୍ତ କଣାଗଲ ଯେ ମୋର-
ବଳରେ ଅନେକ ଶ୍ଵାନରେ ବିଷ୍ଣୁଭାଗେଗ
ଲାଗିଥାଏ ପ୍ରକାଶ ତୁର କରି ଲୋକ ମରିଥାନ୍ତିର
ପୁଲେ “କଳଗ୍ରିଲ” ଅର୍ଥାତ୍ ବିମୁକ୍ତବ୍ୟକ୍ତିକା
କାହାରୁ ଅଛନ୍ତି ହେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶକାର
ନୁହେ !

କାନୁନଗୋରମାନେ ରୃତିଚାନ୍ଦ୍ର ଲାତକା-
ନ ଜଣନା ଦେବକାରେ ବାରଣ କରିଥିବାର
ଯେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଉଠିଥିଲା ତହେରୁ ଧରିବାରେ
ଅନେକ ତମିଦାରୀର ପ୍ରକାଶ କଣାଟଙ୍ଗା ଉଠି
ନ ପାଇଲା ସୁତ୍ରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଝଙ୍କା ତମିଦାର-
ମାନେ ହାଜର ବା ଦୂରକର ସରବାରରୁ ଦେ-
ଲେ । କ୍ଲେ ଏ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଅମୂଳକ ଏବଂ
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ କାନୁନଗୋରକ ଅବୁଅବ ତରାନ୍ତି
ଅନୁଭବ ଥିଲାର ଯେ ହରେ ଅମ୍ବମାନେ
ଲୋକିଥିଲୁ ତାହା କଣେ ତମିଦାର ଅପରା
ରୂପଜମାନଙ୍କ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଦେବାର ମେମାନେ
ତୁଳନାରୁ ମମିଦାୟ ଗଣନା ଦେଇଦେଲେ, ଅନ୍ୟ
ତମିଦାରମାନେ ଏ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ କରି
ଥିଲେ କୁଣ୍ଡ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖବିଷୟ
ଏହି ଯେ ଅନେକମେତା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପରିଚାର
କାହାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ପଦିକା ବିଅନ୍ତି ଜାତି ବା
ପାଠ୍ୟକାରୀ କାହାରୁ ସୁତ୍ରଙ୍କ ମେମାନେ ନାହାବ
ବିଷୟରୁ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ରହନ୍ତି !

କଳବର ଶ୍ଵତ୍ର ବିଷୟରେ କି ଯାହା ଗତ
ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ହେବଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରେଗ
ସାହେବଙ୍କ ଉପକାର ମାନିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ତଥାକି
ସାହେବଙ୍କ ଉପକାର ମଧ୍ୟ ମାନିବାକୁ ହେବ,
କାରଣ, ଶ୍ଵତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଥମେ ଜାକରିପ୍ରାଣ
ଉଚ୍ଛାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ କଳବର ବର୍ଷୀ ଝଙ୍କା
ଶ୍ଵତ୍ର ଦେବାଧୀନ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଝଙ୍କା ସଂରକ୍ଷଣ କଳବର ମୋକଦମାମାନର
ଅମ୍ବେ କୁଣ୍ଡ କରି କଲେ ଗୋଟିଏହେ ମୋକ-
ଦମା ସରବାରକ ପକ୍ଷରେ ତଥା ଜ କରିବୁ ।
ହେ ଜେଜେବେଳେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍ ତାଙ୍କ ବିଧା
ଦେଲା ଜ କଲେ ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେମ ସାହେବ
ଶ୍ଵତ୍ର କିନ୍ତୁ ତରି ତଥାକି ସାହେବଙ୍କ କିନ୍ତୁ
କରିଥିଲା । ଅତିବକ ଏ ହିନ୍ଦୁ ମହାକା
ପାନାମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତଜୀବ ଜକନ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ।
ବାମ୍ବେ ସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ବିଧାନ
ବିଧାନକାରୀର ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଆଜିବାକୁ ହେବ ।

କଳବର ଲୋକମଧ୍ୟାକ୍ଷର ଅଇବ କାର
ହୋଇଥାଏ ଏଥର ବିଧାନପଦ୍ମ ପାଇଁ ପୁରୁଷବିର୍ତ୍ତ
ପର ଅମ୍ବ ତୁ ୧୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ଵତ୍ର ଦିଅ-
ବିଧାର ବିଧା ପୁରୁଷ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ।
ଅଇବରେ ଲୋକି ବିଧାନ ଏହି ହୋଇଥାଏ

ଯେ ଗତବର୍ଷର ବିନୋଦପ୍ରକାଶ ଏବର୍ଷ ପାଇଁ
ହୀର ରୁଥାଏ । ଏଥରେ ଯେ ଅନେକ
ବିରକ୍ତଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି
ଦିଦ୍ୟାଇଥାଏ ବୋଲିବାର ବାହୁଦ୍ଧାର । ଯେତେ
ସନ ୪୭୦ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲୋକମଧ୍ୟାକ୍ଷର ଉଠିଲେ
ତହିଁର ମେଷବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହିହିସ ବିଧାନ
ବୋଲିଥାଏ । ଏଥର ସେ ବିଧାନ ପୁରୁଷଙ୍କର
ଦେବା ଦେବା ଅମୂଳକର ଭବିଷ୍ୟ
ଦେଉଥାଏ ବ ଅଗମାବର୍ଷକୁ ଏହାକୁ ଉଠି-
ଯାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ବେଳେ ହେଲେ ସୁଧା ଯେ
ତାହା ଉଠିଯିବା ହେବୁ ବୌଧି ମୁଖ ହେବ
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ଯାରେ କାରଣ ଏହିକି
ତେବେପ୍ରକାର ତାହା ବରିଲାଗି ଓ ଏହି ତାଙ୍କ
ଏବେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଯେ ତହିଁ
କୁଳନାରେ ଲୋକମଧ୍ୟାକ୍ଷର କିନ୍ତୁ ଅଜ ପାନା
କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଯାହା ହେଉ ବରିପୋଡ଼ିଗୁ
ଯାହା ଜିଲ୍ଲାର ଜେବକ ଲାକ ମଧ୍ୟାକ୍ଷର ହେବ ।

ଉପରଲିଖିତ ବିଧାନ ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍
ଶ୍ଵତ୍ର ଶ୍ଵତ୍ର କିନ୍ତୁ ଅଜ ପରିଚାର
ହୋଇଥାଏ । ଯଥା

“ଅଇବର୍” ଖାଗୁ ପ୍ରତି ବିନୋଦ ମନୋ-
ଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁ
ସନ ୪୭୧ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଏ ଅଇବର୍ * ଭାଗ
ଅନୁମାରେ ତୁ ୧୦୦୦ କା କମ୍ବା ଜତ୍ତିର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ତାଙ୍କ ଉପରେ ତାହା ଦେଉଥାଏ ସେ ବିଧି
ଉପରେ ନୂଜନଥାନ ଅନୁମାରେ ବେହି ତାହା

କବିକ ଓ ମାନ୍ସ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ
ଉତ୍ତରାଧିକ ଜ୍ଞାନ କମ୍ପା ସବୁ ଛାତ୍ର ଧୀର ହର-
ଗାସ ବରୁ ଧାରୁବ ମାତ୍ର କୌଣସି ହୁଲାଙ୍ଘା ଉଚ୍ଚ
ମାନସର ଅଧିକା ବନ୍ଦୋକବ୍ରତେ ହେଲା ।

ବନ୍ଦ ପରିପାତ୍ର ମସିହାରେ ଯାହାକୁ ଉପରେ ଟାକ୍ଷ୍ଵ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ବିଜ୍ଞାପନ କାହାକରିବାର ଅବସ୍ଥକୁ ହେବ ନାହିଁ । ହେବଳ ସେ କୁଠରେ କୌଣସି ବନ୍ଦୁର ଆୟ ୫ ୫୦୦୦ ଛା ବମ୍ବା ଜହିର ଅସ୍ତ୍ରକୁ ହେବ ଓ ପୁଣ୍ୟବର୍ଷରେ ସେ ଖାତ୍ରସ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ବିଜ୍ଞାପନ କାହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ବା ଦୂର ଅହିଁ ॥

ଅମ୍ବାତେ ଉପରିଲିଙ୍ଗର ଉପଦେଶର
ଏହି ଅର୍ଥ କରିଥିଲୁ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର
ଅଧ୍ୟ ପ ୪୦୦୦ ଲାକ୍ ଟୁନ ହାତଥାଏ ଓ
ଗଲବନ୍ଦରେ ସେ କହି ଟାକ୍ ସ ଦେଇ କାହିଁ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏବର୍ତ୍ତ ସୁଜା ମହୀସ ଦେବାକ
ପଡ଼ି ଛାହିଁ ।

ଗୁରୁତ୍ବାନ୍ତର କ୍ଷମାଲ୍ ରକ୍ଷଣିଆୟ ।

କଳାତର କଲାନାନ ଅନ୍ଧର ଆଦି
ମୁଖ୍ୟ ଅତ୍ୱର ଓ ଉକ୍ତ କଳାନାନର ଯେଉଁ
କଥା / କାଠନାନ ଧାର୍ଯ୍ୟାଏ ତାହାହୁଁ କାଠନ
କାଠର ପ୍ରଥାନ ଧନ । ହୃଦୀ ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦ ମହିନ
ଛକ୍ଷଣି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦ୍ୱବ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ଗତ
କାରରେ ମିଳଇ ମାତ୍ର କାଠର ଠଙ୍କାମେ ସବୁରେ
ତଂର ମାହୁଁ ହିମୀ ସେ ସବୁ ପ୍ରାୟ ବିମିତ
କାଠର ଶର ହେବାର ଅବଧିକ ଜାହୁଁ ।
କିନ୍ତୁ ଦୂରର ବିଷୟ ସେ ଗତକାଠର ସହା-
ମାନେ ପୁଣ୍ୟପର ବିବେଚନା କି କରି ମାନ୍ଦିକଥା
ବାହାରୀର କୁଷତ ପ୍ରାୟ ଅପାଞ୍ଜଳଃ ଚେତୋରୁ
ପୁରୁଷୀ ଜମ୍ବ ଧାରବା ଲୋକରେ ଚିରହାଲ
ଦୂରକ୍ଷିତମ୍ ପ୍ରମବ କରିପାରେ ଏମନ୍ତ ବିଷୟର
ଛଦର ବିଦାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । କଳାନାନ
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟଯୋଗୀ ବନ୍ଧମାନ କାହିଁବାର ଅବଧିକ
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମନ୍ତ ଧାର ଦେଖିଯାଏ ଯେ
ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକାଠ କାହିଁଥିବା ଧାରୁଁ ଗରି
ନୁହିଥା ସେ, ଗରି କାହିଁବାରେ ଦେହ ହୁଏ
ବରନ୍ତି ହାହୁଁ ଅଥବା ବିଶ୍ଵବିମାନ ବିଶର କରେ
ସେହ କୁ ଦୁଇତା କାଳଦିନେ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକାଠ
ହୁଅନ୍ତା । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ସେ କହ
ନିବନ୍ତ କଳାନାନ ଧାର ହୋଇ କଲାନ
କଳାନାନର ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷର ଅନ୍ଧର ହେଲିଥିଲା

ଇଥାର ଗୁଜାରାଟର କିପ୍ରା ଉଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅତୁର ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥର ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ହୋଇଲା କି ହିନ୍ଦୁତା ଫଳ ପାଇବା ପାଇଁ
ସଥରମାନେ ଉଚ୍ଚ ଗଛବୁକୁ କହି ପାଇବା ଅଛୁ-
ନ୍ତି ତହିଁର କିବାରଣ ଚେଷ୍ଟା ହେଉ କାହିଁ ।
ଏ ସବୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦାଣିଜଳ ଏହିକି ବୁଦ୍ଧି ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ଓ ଗଢ଼ ଥିଲେ ତହିଁର ବର୍ଣ୍ଣନାବର୍ଷ
ଫଳ ପାଇଁ ସବ ବିନ୍ଦୁ କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରମର ରକ୍ଷା
ପାଇବା କାରଣ ଏବାବେଳକେ ଖାଲର ମୂଳ
ହେବନ ହେଉଥାଇ । ଗୁଜାରାଟନେ ତାହିଦି
କଲେ ଅଜାଧାରରେ ଏ ସବୁ କିବାରଣ ହୋଇ
ଆରେ । ନାହିଁ ସେମାନେ ଏ ସବୁପରି ମନୋ-
ଯୋଗ କରନ କାହିଁ ।

ଗତଚାରର ଏ ସମୟ ଅବହ୍ଵା ଗୁରୁମୁଖେଣ-
କୁ ଜୀବିତରରେ ଅଧିଦତ୍ତ ଏବଂ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ
ଗତଜୀବିମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଗ୍ରେଣ୍ଡେଖ୍ଯା ଉକ୍ତ ବିଷୟ-
ମାନ ସ୍ଥବିଷୟରେ ଦେଖିଅବ୍ରତ୍ତ ଅତିବଳ ସମ୍ଭବ
ସ୍ଵରଗ୍ରେଣ୍ଡେଖ୍ଯାବେବକ ଏକ ଯୋଗଶାପଦବ୍ୟାକ
ସମସ୍ତଗ୍ରାମାନଙ୍କ ମଣିବାଠ ବିଶ୍ଵରେ
ବରକ୍ ହେବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ କର ଅଛନ୍ତି
ଅମ୍ବେମାନେ ଉକ୍ତ ଯୋଗଶାପଦ ଶାନ୍ତିର
ହେତୁର ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ କର କି ପାଇଁ ଉତ୍ତର
ରେ ଶ୍ରୀକାଠ ବିଶ୍ଵରେ ଯେଉଁ ବିଧାମ
ହେତୁ ଦୋଷଅଛି ତେଣୁକି ମାଧ୍ୟ ଉତ୍ତର କଲୁଁ
ଏହାକୁ ଥାଠ କର ଗତଜାତ ତୁମ୍ଭା ଅନ୍ତରାଳ
ଲେବ ବି ଯାହାକିର ଏକକାରେ ଜଳନ ଆଜ
ଓ ଉତ୍ତର ମଣିବାଠ ନ ହେଉ ଅନ୍ତରାଳ
ଦୁଇୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଯାବାକି ଯେମାନେ ଉକ୍ତ ତଳାନ
ମାନ ରମ୍ଭା କରିବା ସକ୍ଷରେ ଯହିବାକୁ ହେତୁ
ବାରଣ ବିଜ୍ଞାବିବେଚନାରେ ଜଳନ ବଜାଇନେ
କେବଳ ଦୁଇର କଣ ତୁଥୀରେମନ୍ତ ନାହିଁ
ମୁଦ୍ରାମୟ ଜଳବାୟୁ ମନ ଦୋଷପତ୍ର ଓ ଅନ୍ତର
ବୃକ୍ଷର ରଙ୍ଗ ପମ୍ବାଦନା ।

ଛନ୍ଦଲର୍କ୍ଷା କିମ୍ବମ୍ ଯଥୀ

“ ୬ ଭବଳାଗୁଣମାନ ସତ୍ତାଙ୍କର ଜହାରିଲ
ରେ ମୟ ରହୁଥା ଅବଶ୍ୟକ ବହୁତ ଛମିଯାଇଲୁ
ପୁନଃ ଧରିଯାଇ ହୋଇଥିଲୁ ସେଥି ଉପରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାମାଦ୍ୟ କଳାଳମାନ ହୋଇଥିଲୁ
ଦେଖିବେ ଭବଳାଗୁଣ ହୋଇପାରେ ଜହାରିଲୁ
ସତ୍ତା ହସୁଷେଷ କରିବେ ହାହିଁ ଦୟା ଗୁଣ ବହୁତ
ବରାଗବେ ନାହିଁ । ମାହ କିବିଷ୍ଟବ୍ରତରେ ଯେବେ
ଏହି ତମ ଉପରେ ଉଡ଼ିମୁଁ ବାଠଗୁଣମାନ
ହୋଇଥାଏ ସେ ସବ ଜଳାଳମିଯାଇ ହିଲୁ

ବିବେଚନା ଓ ଦିଲା କାରଣ ନୂଆ ଆବଶ୍ୟକ
କରୁଥିବାକୁ ଦେବେ ଜାହିଁ ଯେଉଁ ସବୁ ହାତ
ପ୍ରାମନ୍ତାଳୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁତ ଦୂରେରେ ଅଛି ଓ ବେ-
ତାରେ ଉତ୍ତମ କାଠବୁକ୍ଷମାନ ଅଛି ସେ ସବୁ
ଅଗି ସାକଥାକୁପୁରୀଙ୍କ ରଜାବୀକ ଓ ଯେଉଁ
ଯାହମାତ୍ର କିର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ସୀମା ମଞ୍ଚରେ ଆଏ ହୋଇ
ମୁଣ୍ଡକାଠମାନ ବାଟବା ଅଭିନ୍ଦନ ତାହିଦରତ୍ସହିତ
ବାରଣ କରି ଦିଅବୀକ ତେ ଗୁରୁଜିର ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ହୃଦ୍ୟର ଜୀବିତରେ ହେଲେ ମେମୋରୀ ବେଳେ ବନ୍ଧୁକାଠ
କାଠପାରିବେ ଜାହିଁ ଗରୁ କାଠିବାର ସୀମା ଏହି
ଥିବ ଯେ ଯେଉଁ ଗରୁ ହୃଦ୍ୟର ତିରହାଜ ଉତ୍ତର୍ଭୂତରେ
ତିରହାଜ ମୋଟ କି ଦ୍ଵାରା ସେଗଲ୍ କାଠିବା-
ପାଇଁ ଗାତ୍ରମାନେ ହୃଦ୍ୟ ଦେବାର ଉଚିତ
ନୁହେ ଓ ତେଣେ ମୋଟ ହେଲା ଉତ୍ତାର ଯେ
ଗରୁ କାଠିବାର ଅନୁମତି ଦିଅଯାଇପାରିବ ତେ
ଉତ୍ତର୍ଭୂତ ଥିବା ଗାତ୍ରମାନ ଯେ କି ଅଟ୍ଟିବ
ଦେବାରଥିବା ହୀନ ମଞ୍ଚରେ ଆଏ ସେ ସବୁ
ଅଭିନ୍ଦନ ତାହିଦରତ୍ସହିତ ଜାହିଁ ତିରହାଜ ମୋଟ
ଦେବାରଥିବା ରଜାବୀକ ।”

ମିଶ୍ରକଣ୍ଡିଆଲ୍ ବାର୍ତ୍ତା

ଅମ୍ବେ ଗଜ ସପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ
ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବା ଜଳକୁ
ପ୍ରସରରେ ମିଛିଲିପିଲ ବାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ୍ର
କଥିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏକାର୍ଯ୍ୟ କିଣିପୁରେ ଅମ୍ବମାନ
ନିଜର ଅନେକ ବଥା ବନ୍ଧୁର ଅତ୍ର ହେ ଏହୁ
ବୋଲିଦେଇ ଅବଶ୍ୟ ଗଜ ସପ୍ରାହରେ ପାଇ
ନ ଥିବାରୁ ସମ୍ଭବ ହେବେଟିବଥା ଲେଖିଅଛି ।

ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଯେ ଫଟକ-
ବିଧି ମାନରେ ଏବଣୋଣିର ଲୋକ ଖବାର
ଅଛିନ୍ତି ଦୋଧ ହୁଅଇ ଏହାକିମ୍ ଲକ୍ଷଣ ଓ
ଚରିତ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଜାଗାରେ ବିନ୍ଦିନାର ଅବଶ୍ୟକ
ରୂପରେ କାହିଁ ଗେବେ ଯଦ୍ୱାରେ ଜାହାରକୁ
ଅପ୍ରକାଶ ଥାଏ ତାହାରୁ ଏହାହି ମାତ୍ର ହୋଇଲେ
ବୃଦ୍ଧିଯାହିଁ ଯେ ଏଣୋଣିର ଲୋକର ବିରଦ୍ଧ
ଏହି ଯେ ଏବେ ଜାଇବାକୁ ଥାଇ ବି ଜ ଆଜ
ଓ ମାତା ଓ ଭାଇମ ମୂଳ ଲକ୍ଷ ପରେ ପେଟ
ପୋଷନ୍ତି ହିସ୍ତ କାନ୍ତକୁ ବାହାରରେ ଦେଲେ
ଧୋବରୁ ଲୁଗାଇବର ହିନ୍ଦି ହଜା ଓ ଯୁଜା
ପ୍ରକୃତ ଅବଶ୍ୟ ଯେବାକୁ ହେବ ଓ ପୁତ୍ରାଶ୍ୟ
ଦିମ୍ବା ଅନ୍ତି କୁଣ୍ଡିର ମାନରେ ବୁଦ୍ଧି ଅପରାର
ହେବ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ବନ୍ଦାତ ଏବେ
ଲୁଗା ନ ଥିଲେ ଓ ଅଥବା ସମୟରେ ପ୍ରାୟ

କ୍ଲା ୪ ରୁଳ୍ ନାହେ ମର୍ଦ୍ଦିଙ୍ଗ ୧୯୭୩ ମସିଥା

ଏହି ଅକ୍ଷୟା ପଢ଼ଇ ଖୋବାଯର ଭଲଭଳୀ
ଭଜା ନେଇ ପାଶର ସୁମ ରଙ୍ଗବାକୁ ଦେବ ।
ଆଜାନ୍ତରେ ପଛେ ଧେତ କୁଳଯାର ଥର
ବାହାରଲୋକ ସଜରେ ଲଜ୍ଜାର ବଥା କହିବାକୁ
ଦେବ । ପୂର୍ବେ ଏପ୍ରବାର ଲୋକ ଅସ୍ଵକ ଥିଲେ
କି ନାହିଁ ତଣା ନାହିଁ ଅନୁମାନ ଦେଇଥିଲୁ
ପୂର୍ବେ ସମ୍ବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅପଣା ମହିତ୍ତକୁ
କହି ରହିଥିବା ଓ କାରର ଚିକଣା ଅସ୍ଵକ
ଥିବାର ଏଣ୍ଣେଣୀର ଲୋକ ଅଭ୍ୟଳ ଥିଲେ ।
ସମ୍ବୁର ଭାଗିନୀଙ୍କ ଗାସନରେ ସ୍ବାଧୀନତାର
ବ୍ୟାର ଦେଇ ଜାତ ମହିତ୍ତ ଦିନକୁ ଦିନ ଜଣା
ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତମ୍ ଏ ବ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇମନ୍ତକୁ
ବର୍ତ୍ତନ ପାଇଲା । ଅପାତରଃ କୋଥ ତୁମ୍ଭ
ଯେ କେବଳ ହେଠାକର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
ଏକୁଥାର ଅଗମୟ ପବଳ ମାତ୍ର ଅନୁଧାବନ
କଲେ ତୁ ପ୍ରତିକ ଦେବ ଯେ କି ହେଠାକର
ବର୍ତ୍ତନ ସବୁ ଜାରି ଅବହାର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
ଏ କୁଣ୍ଡଳ ନୂଣ୍ଯାଥିବେଳେ ଏମନ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଯେ କୌ-
ଶୟ ଲୋକକୁ ସବ୍ୟ ବି ଫର୍ତ୍ତବହିନୀ ବୃଦ୍ଧାୟିକ
ଦ୍ଵାରା ଦୁଅର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୁତରେ ଦେହ
କୁଳୁଅଛି କିନ୍ତୁ ଆଲ୍‌ପକାର ଚପନନ ଓ ସାଲର
ପାଞ୍ଚ ପିଲାବାକୁ ଦେବ । ଗୋଟି ଅରୁଳାରେ
ପରେ ଯାଆ ହୋଇଥାର ଅଛ କଠିନ ଚିତ୍ରେ
ଯୋଗ ମାତ୍ରବାକୁ ଦେବ ଅପଣା ଦିଷ୍ଟି ପରେ
ପର ଗାଇ ଯାଉଥାର ଫାନ୍ଦରେ କେବଳ ପାଥା-
ରା ହଜାର ଅଛ ବଥା ଉତ୍ତାରା ବର୍ଷକାରୁ
ଦେବ ନାହିଁ ଏ ଗଣବାୟରେ ପରେ କଟିବାର
ଲୁହରେ ଅହିଆର ଜଥାର କଣ କର ବିବାହ
ଟାଙ୍କାଦ ତୁମ୍ହା ଅଛ ପମାଗେହରେ କରିବାକୁ
ହେବ । ଏପ୍ରବାର ଚରଣ ବନକୁ ଫନ ବଢ଼ିବାର
ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ନନ୍ଦେ କରିଅଛୁ ଯେ
ଇଁ-ସଳକଳ ଗାସଜପ୍ରଣାଳୀ ଏହାର ମୁକବାରଣ
ଅଛି ଦୋହଲେ ପୁଣ୍ୟ ଗ୍ରହାର ଗାସରେଇ
ଏହା ନ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଏହା
ଏହା କୋଣ ହୋଇପାଇଲ ? ଧାରମାନେ ଅକା
ନନ୍ଦେ କରିବେ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୃଥାରେ
ଏତେ ଉତ୍ତର ଗାସଜପ୍ରଣାଳୀକୁ ନନ୍ଦା କର
ଏମନ୍ତ ଜଥା କହିଅଛୁ ମାତ୍ର କାହିଁବରେ ପାହା
ନୁହର । ଯେ ଯେତେ ଏବଷଧି ଅଲୋଚନା
କରିବ ସେ କରିବି ଦେଖାଯାଇବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଗାସଜପ୍ରଣାଳୀର ଦେଖ ହେବୁ ଉପରିଲଙ୍ଘିତ
ଅଗରଣ ଦିଗଥିଲା । ତାଙ୍କମାନେ ସବ୍ୟଳମ

ଦେଶର ଅନ୍ୟକାଳ ଜାହାଙ୍କୁ ଏହେମର ସତ୍ତ୍ଵ
ନାହିଁ ଅପକ୍ଷୀ ଦୂର୍ଘ ଦୁଆର ଓ କାଳ, ପାଥର
କରଇ ନ କର ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ଅଛି ଚଞ୍ଚଳପେ ଏହେମର ବିଲାତ ସବୋ
ହମକୟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ବରତ୍ତି ସୁତରା
ଲୋବେ ମାର୍ଗ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅନାର୍ଗକୁ ଆହୁର୍ମୁ ବରତ୍ତି
ଯେବେ ରହୁ ସହ ସେହୁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେଉ-
ଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏମନ୍ତ ଘଟନା ହାହୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ମିରକିହିପଲ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଲିଖି
କର ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ବଥାମାଳ ଲେଖିଲୁ ତହେର
ତାପୁଷି ଏହି ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ
ଏବିଷ୍ଟପରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଫଟକିଶିମା କବି-
ଅଛନ୍ତି ମିରକିହିପଲ ଦ୍ୟାମର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି
ଯେ ଲୋକଙ୍କର ସୁଖ_ସଜ୍ଜକଣ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି କର
ନଗରର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷକ କରିବା । ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ
ଉଦେଶ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବିଶ୍ଵ ହେବନ ହେବନକାଳୀ
ରାଗେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷକ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଅପ୍ରେକ୍ଷଣ
ହେଉଥିଲା । ଲୋକଙ୍କର ଘର ଭିତରର ହାତୁ
ଆଣି ଓ ଅପରିଶ୍ରାର ତଳ ବାହାର ହେବାର
ଭିପାଦ୍ୟନ ହେଉଥିଲା ସଜ୍ଜବ ଗରିବା ହୋଇ ବିକ୍ରିତ
ହେବାର ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା । ସୂଚି ଓ ପାନ
ଦୁଇବିର୍ଯ୍ୟାର ତଳ ଅଛିବି ଲୋକଙ୍କର କଥାର
ବୀମା କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଯାହାକ ହସ୍ତରେ ମିରକିହି-
ପଲ ବାର୍ଷିକ ସର ଅଛି ଦେମନେ ଜହଞ୍ଜପତି
କୁଟୁମ୍ବାର ଦୁର୍ଗି କ ରଜୀ ପକାଏତ୍ତକ ନିର୍ମିତିପାଇ
ଦିନ୍ଦୟେ ଅଥିକ ଟଙ୍କା ଆମାଦ୍ୟ ହେବ ଏଥରେ
ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ପକାଏତ୍ତକ ନିର୍ମିତ କରିବା କି
ହତକରିବୁ ଚିକୁଶ ରଖିବା ଯେ ଅବଶ୍ୟକ
ନୁହଇ ଏଗ୍ରକାର ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲି ନାହିଁ
ମାତ୍ର ତଥାପିଯା ଯେ ସ୍ଥାନ ପାହାଦର ଜଳକଷ୍ଟ
ନିବାରଣ କରିବା ଅଥିକ ପ୍ରୟୋଜନ ସେବିତିରେ
ରେବୋରେ ପଦେନିହ କାହିଁ । ଅଜିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ
ବୁଦ୍ଧି ଅଛି ଯେ ଜାତ ପାଇ ବିଦେଶକ
କୁ କର ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ସୁଖ ସଜ୍ଜକ
ତାର ବିଧାକ କରିବାର ଯାହାକିନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ହୁଇପାଇର କରିଥିଲା ତହେର ଅହିଜ ଜାତ
ହେଉଥିଲା କୋହଲେ ଜାତ ଅର୍ଜନଶ ହେବ
ଅଛି ଏଣିକି ଅମ୍ବେମାନେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡର ହାମଦି
କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଯେ ଅଜି
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ବଳାହାରରେ ଫଟକିଶିମା ନ କରି
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଉପରେ ଦୁର୍ଗି କରି
ଦୁକହା କରିନ୍ତି । ଗନ୍ଧନର ଜଳ ଅବଶ୍ୟକ
ଯେତେ କ୍ଲେପକ ବାହୀରେ ବାଟ ଲାଗିବା

ତେବେ କୁହଇ । ଏହିରେ ପାଶକ୍ଷଣ ଅସର-
ରେ ହଥୀ, ଯୋଗାମାର ଗୁଲିବାର କ୍ଳେମ୍ ;
ନୋହିଲେ ଗୋଡ଼ରେ ପାଞ୍ଜୋର ଖାଇବାମାର ।
ଯେବେ ଟଙ୍କାର ଅଛବ ଅଛି ତେବେ ହତକ—
ରେ କର୍କଣ୍ଠ ପଞ୍ଚବା ଦୂର ତହିବର୍ଷ ବନ୍ଦ ଥାଇ
ଅଗେ ଲଗରକ, ପ୍ରଧାନ ଘୁମରଣିମାନଙ୍କର
ହୃଦ୍ୟର ବଗ୍ନାର ଲୋକଙ୍କୁ ସାହୁରେ ଉତ୍ତିବା-
ର ଉଚିତ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

। ସା । କଟକ ଜିଲ୍ଲେ । ମୋ । ବିଦ୍ୟାଧିକୀ
ପୁରୁଷେ କଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାବେଳେ ଗୋଟିଏ
ପୁରୁଷ ଓ ଦୃଢ଼ି ବନ୍ଦୀ ପ୍ରସକ କରିଥିଲା । ଗର୍ଭ
ଦଳ ଉତ୍ତାରେ ପୁରୁଷ ବାଲ ହେଲା ଓ ବଜା-
ନାଜେ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ।

। ଏତୁ କେବଳ ଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟକତାରେ
ଯେ, ବଳିବାରୁ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ କରି
ଯଦିଥିଲୁ । କିମ୍ବା ସାହାରେ ଏହାରୁ କେବୁଦ୍ଧର
ବହୁନ୍ତି । ଏ କୁରି ହେବା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରଥମଙ୍କ
ସଂହାୟ ଗଣ୍ଯରେ ଦେବନା ହୁଏ, ତହୁଁ ଉତ୍ତାନ
ସମାଜ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଠଇ । ଏହା ବେ-
ତେବୁର ପାଦାଗବ ଏହି ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦିଗେଷକର
ଶୁଣିଲାହୁଁ । ଏ କୁରି ସଂହାନକ

୨ । ଶାଲକ୍ଷୟବିଦୀର୍ବାଚା କୋରସି ଉତ୍ତରେ
ଦୁଇଗୋଟି କୁଳକୁରକୁ ମସ୍ତକ ନିର୍ବନ୍ଧରେ
ବାନିରଙ୍ଗ ଦିନ୍ତା ଯାଇଥାରେ ଗଢି ହୁଏ ପ୍ରକର
ଧର୍ମଧୂରେ ଛୁକୁରର ତିରାରକେ ଜାହାଙ୍କର
ଦିନାରକ୍ଷଣ ହେଲା । ରେବେବେଳେ ସେ ଅଳ୍ପ
ଅଜାଲ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ କୁଳକୁର
ଜାହାଙ୍କର ବିଗ୍ରହେଷସ୍ତ ଗୋଟିଏ ସର୍ବଧରି
ସୁଧି ବଚନାର୍ଥୀ, ବିକ୍ଷିତା ଉତ୍ତରାନ୍ତ ସେ ସର୍ବ
କୁଳକୁରକାମୁଦ୍ରାରେ ଛନ୍ଦନରୁ ହୋଇ ମରିଗଲା
କୁଳକୁର ମଧ୍ୟ ସର୍ବଧିନାନ୍ତରେ ଲାଜର ହୋଇ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଶର ବିଶ୍ଵଳ ନାହିଁ କୁଳକୁରଙ୍କ ପ୍ରଭୁରକ୍ତି
ତିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

“। ଦିଲ୍ଲୀଗରେ କହନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କ-
ରଗେ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ପ୍ରଥେବ ଏ ମିଳିଛରେ
କରେ ମରୁଅଛି ଓ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚନିଶ୍ଚରେ
ଜଣେ ନେବେବେ ଜନ୍ମ ଆଛି ୧୯୫୫ ଅବଧାରୁ
ଲୋକସଂଗ୍ୟ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମନ ବକ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

୪ । ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ
ଦୋଷରଙ୍ଗଠି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ।

93

— 1 —

ପାଦ୍ୟକଷେତ୍ର ବୋଲିଛି ଯେ ସନ୍ମାଳ
ପ୍ରଭାତରେ ସୁଧର ହାତ ମାପିଲୁ ଗତକରୁ
ଟେ କା ଅଥବା କର୍ଷକୁ ତଥା କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାଟାରେ ଗର୍ବଶିମେଖା ହିର କରିଥିଲୁ ।
ବଜଳାରେ ଅଦାଳଙ୍ଗ ଗତକରୁ କର୍ଷକୁ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଶାୟକ ସୁଧର ଡକ୍କା ଦିଅଲି ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଜୀବଅଞ୍ଚଳର ଛଣେ ତେଣୁମୀବନ୍ଦିଗନ୍ଧର
କୌଣସି ହରିକର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ପାଥାପ୍ରୟ
ବରଦାର୍ଶାର ଅଧେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବାସୀ ସାଧୀନ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ନିକଟକୁ ପଦ ଲେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର
ଲେଧନପୂରାଗର୍ଭର କିନ୍ତୁ ବିଷୟ ଜାଣ ପାର
ଅଛି ଦେଉଥରୁ ଯେ ସାଧୀନ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ନିକଟକୁ କିମ୍ବନିତ ବାର୍ଷିକତାକ କିମ୍ବା କୌଣସି
ହାତିମ ପଦ ଲେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପୁନ୍ଦର ସମାଲୋଚନା

ଛାରତବର୍ଷର ବିବରଣ—ବାକୁ ଜାଗା-
ଚରଣ ମନୋର୍ମଦ୍ଧ ଉତ୍ତକ ଜୟମୀଳ ସୁଲକ୍ଷ-
ଣକଙ୍କାଙ୍କହୁରୁ ସାକଳତ କଳିକଳା ବାପ୍ତିଃ
ନିରାନ ପ୍ରେସରାଗ ମୁଦିତ—

ଏ ପୁରୁଷ ଗଣ୍ଡିକ ଉଛଳ ଭାଷାରେ ନୂତନ
ଅଟଇ ସପରି ବୋଲିପି ପୁନ୍ଦର ଅବଥ ପ୍ରମୁଖ
ହୋଇ ନ ଥିଲ ବି ଯଧୀଶ କାହିଁଛିପେ ହିର-
ଜିବର୍ତ୍ତର ସମସ୍ତ ବିବରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।
ପୁତ୍ରକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶି ପରିଶାର୍ଥୀଙ୍କମାନ-
କର ଶିଶ୍ଵ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଉକ୍ତ ବିଷୟ
ଜୀମିତି ଏହା ଉଧ୍ୟୋଗୀ ବି ନା ଏ ବିଷୟରେ
ଆସମାନଙ୍କର ମତ ଦେବା ଆନାବରଣ୍ଣକ
ଦେବଳ ଏହିବ ବୋଲିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ
ଉଛଳ ଥାଂପୁର ପରିଶାର ସର୍ବ ଏହାରୁ
ଉପରୁତ୍ତ କିନ ବର ବିଦ୍ୟାନୟମାନଙ୍କରେ
ଜାଲାଇବାର ଏହ କେବଳାଳ ମହାମନ୍ଦିର
ପ୍ରଦର୍ଶି ଅନର୍ଥ ଶିତ୍କାରିକାଙ୍କ ଧାରିଗୋଲିବା
ଦେବାର ସ୍ଥିର ବନ୍ଦବାନ ଉପକୁଶାରେ ଶାର୍ମ୍ମୀ
ହୋଇଅଛି ।

ବ୍ୟାକରଣକୌନ୍ତୁ ଚକ୍ରାଂଶୁ ହସ—ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଶ୍ରୀମତ୍ ଶଶୀରଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାଧାରର ମହାମୟୁଦ୍ଧ-
ଦୃଢ଼ ପ୍ରଗତି ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଦାୟି ମୋହିତଙ୍କ
ପ୍ରମାଣେ କୁଳପୁରୀ ଉତ୍ତଳଭାଷାରେ ଅନବାଧା।

ବାଣିଜକୌମୁଦ୍ରାର ଗ୍ରହଣ ଯାଇ ବାର୍ଷି
ମୋଦିଦେବ ପ୍ରତିଶାୟକ ଡେମା ସ୍ଥଳସ୍ଥାନର
ବସନ୍ତର ଲାଗି ଅନୁବାଦ କରି ଗୋଟିଏ
ମହାକାରୀ କରିଥିଲାନ୍ତି । ସଂସ୍କୃତ ଅଧିକାର

ନମେଇ ଏ ଧୂରୁତ୍ତର ଉପଯୋଗିରା କର୍ଣ୍ଣିଜ କରିବ
ଦାତୁଳ୍ଲ ଯେହେତୁ ଏଥର ପ୍ରଶ୍ନା ପ୍ରତିକର
ହୃଦୟରୁଚିତ୍ତ ବିଦ୍ୟାମାଗର ଅନ୍ତରୁ ଏ ଧୂରୁତ୍ତରେ
ସୁଧ ଓ ପଦ ଦେବକାଗର ବର୍ଣ୍ଣରେ ତେବଳ
ସୁଧର କବାଜୀଆ ଉତ୍ତଳହଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଲେଖି
ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନ୍ତରୁକାଦ କାର୍ଯ୍ୟା ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣା

ବୁଦ୍ଧିତାସୀକାର ।

ପ୍ରକାଶମହାଶୟ !

କୃଷ୍ଣପୁରାଗପନ୍ଥ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦାର୍ଯ୍ୟ ଅରମଣ୍ଡ
ବଦ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ଦରେ ଶିକ୍ଷା-
କ୍ଷ ହେଉଥିଲା । ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଦେଶକାଳୀ ଉତ୍ତର-
ଗ୍ରେନ୍ଡର ବୁନ୍ଦି ହେବାର ଦେବ୍ରୁ ଗୋଟିଏ ଭଲ
ଦର ଚିରିଣ କରିବା ମାନସରେ ଅମ୍ବେ ସହର
ମୂରଖିବାବାଦର ଅନୁଧାର କାସିମକଜାର
ନିକାହିଲା ଗ୍ରା ଗ୍ରାମପ୍ଲାମହାଲ୍ପାରୀ ସ୍କ୍ଵିନ୍ସଟ୍ ମହୋ-
ଦିଦ୍ୟାଙ୍କ କିଳଟରେ ସାହାଯ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛିଲୁ
ଉତ୍ତର ଦୟାମୟୀମହୋଦୟା କୃଷ୍ଣପରବନ ହୋଇ
ଏହି ସବକୁଣ୍ଡାଳ କଷ୍ଟସ୍ଵରେ ୫୦୦ଙ୍କୋ ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରିଅଛିନ୍ତି । ଉତ୍ତର ୫୦୦ଙ୍କାର ମୋଟ
ଗ୍ରାସକୁ ଧାରୁ ଦ୍ୱାରାକାନାଥଚକ୍ରବର୍ତ୍ତିଙ୍କ କିଳଟରୁ
ପ୍ରେରଣ କରି ଅମ୍ବକୁ ପ୍ରାସାହିତ କରିଅଛନ୍ତି
ଅତେବ ଅମ୍ବେ ଉତ୍ତର ଗ୍ରାମହୋଦୟାଙ୍କ କିଳଟରୁ
କିଳକଟା ଧାରାରୁ ପ୍ରକାଶକଲୁ । ଗ୍ରାମ ସ୍କ୍ଵିନ୍ସଟ୍
ସାଧାରଣଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ବିଷୟରେ ଯାଦିଗୁ
ଅର୍ଥବି ବିଜଣା କରିଅଛନ୍ତି ଭାବା କାହାର
ଅବଦିତ ନାହିଁ ଏହାଙ୍କର କହାନ୍ତରମିଳିଛି
ବଜ୍ରଦେଶର ଅଞ୍ଚଳମିର ବିରାଜପରବର
ଅଧିକା ଉତ୍ତଳତୁଳାଗୋପର ବିରଣାକଳ ବିରଳ
କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହି ବହୁତୁରବ-
ର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଧାରାକଳଙ୍କ କିଳଟରେ ଅମ୍ବର ପ୍ରାର୍ଥନ
ଫଳକଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି ଏଥର କୋଧ ହୁଏ ଯେ
ସବେବରତେଣୀ ମହୋଦୟାକଳଙ୍କର ଆମନ୍ତର

ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧଲକ୍ଷ୍ମିତ ବାର୍ଷିକ ଅବଳମ୍ବେ ସନ୍ଧାନରେ
ହୋଇପାଇବ । ଅଉ କୃତଜ୍ଞଗୀ ସ୍ଥାନରେଷ୍ଟାର
କହିଅଛୁ ଯେ ଅଳଗାଥରଖାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ତୁମ୍ଭୁରେଣୋର କନିଦାର ବାର୍ଷି ଜ୍ଞାନରୂପ
ମହାନୀୟ କରୁ କଦମ୍ବଦୟର ସହରମଣି କଷମ
ପୂରେ ତେବେଙ୍କୋ ସ୍ଥାନର କରିଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ
୧-୨-୭୭ ବଦଳିଦୟର ସନ୍ଧାନରେ
ଆ ପ୍ରଭୁବରାତ୍ରିତାମା

ବିଜ୍ଞାନ

। ୪ । କେଳାଳ ରେବିନାର ସୁଧରଣ୍ଗେଶ୍ଵର
। କା । ଓଡ଼ିଶା ।

ଭାବିତାରକାମା କରେଇ
ଜପିବେଶନ । ୩ । ଉଠିଦ

ଏହାବୁନ୍ଦୁ ସମ୍ପର୍କାଥୀରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଡଳା-
ଇ ଦିଆଯାଇ ଅଛି ସେ ଯେଉଁ ମାନେ ସାଧାରଣ
ବିଅଳୀ ଏବଂପରିଲୁ କିମନ୍ତେ ବଚୁଲିଥର ଦରଖାର
ଗହାନ୍ତି ସେମାନେ ସତ୍ତା ୫୩୭ ଶାଲ ଜୁଲାଇ
ମାସ ତା ୨୯ ରିକ୍ତ । ମୁ । ୧୭୫ ଶାଲ
ଶାବଧିମାସ ତା ୨୫ ରିକ୍ତ ବିମ୍ବ ଉପରେ କବୁ-
ଲିଦୃତ କରେ ମଧ୍ୟା ୨୧ ଜାନ୍ମ ବୁଦ୍ଧା ୨୦୯
ଦିବରେ ବଚୁଲିଥର ଶାଖାଦିବ ମେବେ କେତ୍ତ-
ତମି ବନ୍ଧକ୍ରି ଉଚ୍ଚ ଜୁଲାଇମାସ ତା ୨୯ ରିକ୍ତ । ମୁ ।
ଶାବଧିମାସ ତା ୧୭ ରିକ୍ତ ପରେ ବଚୁଲିଥର
ଦରଶ୍ଵ ଜେବେ ଜଳକର ଦର ଅୟକ ଅର୍ଥାତ
ମଧ୍ୟା ୨୭ ବୁଦ୍ଧା ୨୦୯୫୮ ହେବ ଯେଉଁ
ମାନେ ବଚୁଲିଥର ବରଧାକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ
ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଜାଲରାଜବା ଉପରେ ପୂର୍ବ-
ଘଣ୍ଟେଶ୍ଵେଶ୍ଵର ବକୁରରେ ଉପର ଦରଖାତ୍ତ
ବରବେ ମେବେ ଉପରେ ପୂର୍ବଘଣ୍ଟେଶ୍ଵର କ-
ବନ୍ଧରେ ନ ଥାଇ ଦୂରରେ ଥାନ୍ତି ୨୫ ବେ
ଇଲୁବାର ଚିଲହାରଙ୍କ କାଳଟରେ ଦରଜାର କର-
ଦେ ସେ ଦରଜାପୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଥକର ନାମ
ଓ ଯେଉଁ ଜମି କିମନ୍ତେ ପାଣି ନେବେ ସେ
ଜମିର ଜୟନ୍ତ ଲୋକାଦିବ ସେ ଦରଜାପୁରେ ନେଇଛି
କମି ଉପାରଖରେ ଦୋଷର ଥିଲେ ଉପରେ
ପୂର୍ବଘଣ୍ଟେଶ୍ଵର ଅଥବା ଚିଲହାରଙ୍କପାର
ଜନାଯାଇ ବଚୁଲିଥର ଶାଖାଦିବ ଉଚ୍ଚ ବଚୁଲିଥର
ଦେବତ ଧାନ ଫସଳ ସକାଗେ ତଳିବ ଗାତ୍ର
କାଳ ଫଳର ସକାଗେ ଅର୍ଥ ବଚୁଲିଥର ଶାଖା-
ଦିବ ଜମିଦାରଙ୍କପାର ସତକାଣେର ବଚୁଲି
ଥର ଶାଖାଦିବ ନାହିଁ ଦରଜାପୁରେ ଚିଲ
ସେତନ ଜମିର ୧୮ ମାତ୍ର ଲୋକବାବୁ ହେବ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦିରର ରଥକରମାନେ ଏହାର ହେବ
ଉପରିଲିଖିଥିବ ଏକଟି ବଚୁଲିଥର ବନ୍ଧର
ତହୁଁ ତିଠରେ ସେ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ରଥକର
ମାନେ ଅପରା ୨ ଜମି କିମନ୍ତେ ଦିନରାତ୍ର ଦର
ଦେ । ଯତି । ତା ୨୭ ରିକ୍ତ ମାତ୍ରେ ଅତ୍ରେ
ତହୁଁ ୫୩୭ ମନ୍ଦିର ।

ଏହି ଭାଷାଲୟପିଳା ସହିତ କିମ୍ବା ଦର୍ଶନ-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନପିଲାଙ୍କୁ ଆଶିଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକାଶର ଚନ୍ଦେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପିଲାରୀ
ପ୍ରକାଶ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭୮

୩୯ ପଞ୍ଜିଆ

ଗା ୧୫ ରଜ ମରୁ ସହପାତ୍ର ମିଶା ମା । ବୈଶାଖ କି ୩୯ ଜୁ ସହପାତ୍ର ଶହିରାଇ । ବର୍ଷାଦେମଳିକ

ଅଞ୍ଜିମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଯ

ବର୍ଣ୍ଣମେଳକ ଦେଲେ ବର୍ଷକ ୫୭

ମଧ୍ୟବଲ୍ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନମାରଳ୍ ୫୯

ଆମ୍ବାଜେ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର
ଭାଷା କି ହେ ଖେମତ୍ତସଙ୍ଗାଙ୍କ ଚାହାନ୍ତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଇଥିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ-
ବିବ୍ୟାହାର ବିନ୍ଦୁର ଲୋକ ଓଲାଭାବେଗରେ
ମରିଗଲେ । ଏହାଙ୍କ କିମ୍ବା ଦେବାର ଭାବ
ଭାବାରକ ହସ୍ତରେ ଉତ୍ତାପି ଅର୍ଧାତ୍ ଗବଣ୍ଠି
ମେଘ କର୍ମଗ୍ରିକାଯୁଦ୍ଧ ସବୁ ବିନୋଦପ୍ରତି ହେଉ-
ଥିବା ପ୍ରଳୟକେ ଲୋକ ଲାଞ୍ଛାୟମାନଙ୍କ ସବୁ
ହୋଇଥି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଦ୍ମାଚକ୍ଷୁ ଜୀବଧ
ପଠାଯାଇ ନାହିଁ ଅର ସବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ସକା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାରାକାଲରେ ଏ ନଗରରେ ଏକଥର
ଗୋଷନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶୁଣାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏ ନିରାକାର ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଭେମନ୍ତ ଏବର୍ଧ ଥାଇ
ହେବେଣେହିଁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବେଳ ୧୦
ଶଶୀ ସମୟରୁ ଅପରାଜିତ ଶଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମନ୍ତ
ଜପ୍ତି ହେଉଥାଏ ଯେ ବାହାର ବାହାରକୁ ବାହା-
ରବାର ବଠିଲ୍ ଏବଂ ବାସନ୍ତରେ ଲୋକେ ଜୀ-
ବିଜୀବିଦଳ ହେଉଥାଇନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧିରତ ମାଧେ-
ହେଲୁ ଦେଖା ନାହିଁ ଓ ନିରାକାର ଯେମନ୍ତରେ
ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବାଦକା ସୁଧା ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧି
ହୁଏଇବାମାନ ଜଳଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲାଣି ଏଥରେ
ଦିଲ୍ଲେ ଲୋକଙ୍କର ଶିଥାର ହେବ ବୋଲିଯାଇ
ଛି ଥାରେ । ଏଥରେ ପୁଣି ଦିଗନ୍ତର ଦିଗନ୍ତ ଯେ

ସରବାହୁ କରେଣ୍ଟମାନ ଦୂରପ୍ରତିର୍ବେଳେ ହେ-
ଉଥିଲୁ ଓ ସେବନୀୟରେ ଅଶ୍ଵମ୍ଭୁତ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତୁତେ
ମୂଲ୍ୟାମାନେ ବାହୁଦି ପ୍ରାୟ ସମ୍ପ୍ରତାର ପରି
ଶ୍ରମଜୀବ ନେବେ ବିଦ୍ୱାରୁ ଅବଳମ୍ବନକରି ଭାଗ
କି ଉଷାଧାରିବାର କେବୁ କରିବୁ ସରବାହୁ
କରେଣ୍ଟ ଅମଲ ଓ ମୌତଳମାନେ ଆଗ ଚପ-
କନ ଓ ପିନାଥାର୍ଦ୍ରେତା ଦେଇ ଛିପା ହେଉ
ଆଏ ଓ ପ୍ରାସ୍ତୁତିନୀୟର ଦେହ କଳିବିଦ୍ୟୁତ୍‌
ଏମନ୍ଦୁକାଳରେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଯେତେ ତତ୍ତ୍ଵ
ବଳର ଭାବା ସମସ୍ତକୁ ବିଦିତ ଅଛି ମାତ୍ର ଅମ୍ବୁ-
ମାଳକର ହାମୀୟ ହାତମାନେ ଭାବୀ ଗୃହିବେ
ନାହିଁ ଏକ ଦୂରମାର ସକାଳୁଆ କରେଣ୍ଟ କର
କରେଣ୍ଟକୀୟ କୋକଳୁ ସୁଖରେ ରଖିବେ-
ପାହିଁ ପାହାରେ ଆସନ୍ତି ଏହ ସେ ମହାନ୍ତିକ

କରେଣାରେ ସମୟ ଅନୁହେରୁଥି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଇଲା
ନାହିଁ । ପାଇ ଅନୁଧାବନ କରି ଦେଖିଲେ ସୁନ-
ଭରକାଳରେ “ସଂଗ୍ରାମେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅର
ଅସୁଖକାଳରେ ହେତୁ ହୋଇଥା-
ଇର ନାହିଁ । କଣେଷ ଅନୁମାନ କରି ଦେଖି-
ଲେ ଉଚ୍ଚସ୍ପକାର ବତେଶରେ କର୍ମ କରିବା
ସମୟ ପ୍ରାୟ ଏକ ଅଟିର କାରଣ ସନ୍ଧିଷ୍ଠି କି-
ନ୍ତୁ ପ୍ରତିକାରିତା କରେଣାରେ ପକାଳ କଣେଷର
ସଂଗ୍ରାମୟ ଅଧିକ ମିଳଇ ବିନ୍ଦୁ ସେ ସଂଗ୍ରାମ
ବ୍ୟବଳ କରିମବେ ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ବାହାରିଯାଏ
ଅଥବା ସକାଳୁଆ କରେଣାରେ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଜାଇ କାହିଁ ସେ ଅଧିକାଳରେ ଜାହା

କୁଳ କରିବିଥାର ବାସ୍ତବରେ ୧୨ ଶାଖାତମା
୨୪ ଶାଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି କଠୋରବାଳ ସେହି-
ମୟରେ ମନ୍ତ୍ରକୁ କର୍ମ ଜ୍ୟାମ କର ପତ୍ରରୂପ
ବାର ଉଚିତ । ଆମ୍ବେମାନେ କରିବା ବର୍ଣ୍ଣ କି
ପ୍ଲାନେଟ୍ କରିବାରମାନେ ଯେବେ ଏଥରେ ମହୋ-
ଯୋଗୀ ନ ହେବେ ତେବେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ
ଏ ବିଷୟରେ ବିଧାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭୁଷତଂହାର ବାଲରେ ଲେଖିବାର ଅବ-
ଶ୍ଵର ଦେଇ ଯେ ଗ୍ରାସ୍‌କୁ କଳସାହେବ ପ୍ରାୟ
କ ୨୦ ନ କାଳ ସବାଳବେଳେ ଅଦାଳର
ବଦେଶ କର ରୋତମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୂପ ପୁରୋଗ
କରଥିଲେ ସୁଣି କି ଶୁଣି ଅଜ୍ୟନ୍ତୁ ଗ୍ରାସ୍‌କାଲରେ
ଗୁପ୍ରଦୀରଥା ବଦେଶ କଲେ ଶୁଣାଯାଇ କାହିଁ ।

ବୃକ୍ଷଳଗର୍ଭ ସମ୍ପଦ

ଗନ୍ଧମାସ ତା ୨୮ ହିନ୍ଦରେ କୃଷ୍ଣକଗରରେ
ଯେତ୍ରଥ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ସେଇଥ ସବୁ ପ୍ରାୟ
କରିବବର୍ଷର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏବେଳାଟିବେଳ ବିଲକର ପାଇଁ ସ୍ଥାନେବା
ସବୁର ଅନୁନ୍ତର ଥିଲା । ଏ ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥା
ଯେତେ ସବୁ ହୋଇଥାଏ ସେ ଏହି ଜଗତ
କିମେଷର ବିଦ୍ୟାର୍ଥ ଓ ବିଦେଶକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କାମ୍ବନ୍
ସ୍ଥାପିତ ଓ ଭାବାଙ୍କ ମଜାନୁଷ୍ଠାନ ଚଲଇ ।
ସମ୍ବନ୍ଧି କି ସମୟରେ ଏବେଳା ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର
ବିମାନ ବାହାରର ଭାବା ସମସ୍ଥାନର ମଜ
ସହିତ ଲୋକ୍ୟ ହୁଅର ଓ ଏହି ବୈଜ୍ଞାନି

ତା ଉପରେ ନିର୍ଭରକର ସମ୍ମ ଅଧିକାରୀ
ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା କିବାପିଙ୍କ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟାମୂଳି ଜ୍ଞାନକର
ତଥତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ନାମରେ ଗବହୁମେଘ ଥଥବା
ଲୋକଗେଷେ ସହର ଯୋଗଯୋଗ ରଖନ୍ତି
ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ତାହାକୁ ଲୋକଙ୍କରୁ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟ
ବୋଲ୍ପାଇ ନ ପାରେ କାରଣ ସେମାନେ
ଯାହା କବନ୍ତି ତାହା ଲୋକଙ୍କ ଉପଦେଶ କି
ପରମାର୍ଥାନ୍ୟରେ ନ କର କେବଳ ଲୋକ
ତାହାଙ୍କ କଥାକୁ ମନୋମାତ୍ର କରିବେ ଏହି
ଯାହିସରେ ବାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତି । ଗବହୁମେଘ ଏହିପଥ
ଅବସ୍ଥା କାଣନ୍ତି ବୋଲି ସର୍ବର୍କଥାକୁ ଘେନନ୍ତି
ଦେଇବେଳେ ଆବା ନ ଘେନନ୍ତି । ଯେବେ
ଗବହୁମେଘ ଜାଣିବେ ଯେ ସର୍ବତ୍ତି କେବଳ
ଆଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କୁହର ସେହିଁ ହୁନ୍ତରେ ତାହା
ସ୍ଵାଧିକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାକୁ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଛି
ଶବ୍ଦର ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ନିଯୋଗ କରିଅବୁନ୍ତି
ତେବେ ଆଉ ଗବହୁମେଘଙ୍କର ବାହ୍ୟ ନ ଥିବ
ଯେ ପ୍ରକାଳ କଥାକୁ ଅବହେଲା କରିବେ ।
ମାତ୍ର ସେପର ସତ୍ତା ଏହିଥର କୃଷ୍ଣଙ୍କରରେ
ଦେଖାଇଲା । ଏସରୁ ଜିଲ୍ଲାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗ୍ରାମରୁ
ଏକାଙ୍କଣ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟ ଅସିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ
ସଜ୍ଜରେ ସାର ଗ୍ରାମବିଧି ପ୍ରଦତ୍ତ ନିଯୋଗପଦ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲ ପ୍ରତେକ କିମ୍ବୁଗପଦରେ
ଗ୍ରାମର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକା । ଏବଂ ଉବ୍ସମ୍ମେଳନଙ୍କର
ଦସ୍ତଖତ ଥିଲ ଓ ସର୍ବମୂଳା ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦
ଦିନ୍ଦିଗୁଡ଼ ମଂଗ୍ଲପୁରକ ଦୋଷଥିଲା । ସର୍ବରେ ପ୍ରାୟ
୫୦୦ ଡଣ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ । ମୋଧୁପର ଲୋକେ
ଧାର୍ମମେଘ ସଜ୍ଜ ମର୍ମ କାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତେ
ତାହାଙ୍କର ଏକାଦୁଃଖ ଉଚ୍ଛିତ ପ୍ରକାଶରେ ହୋଇଥିବାର
ଦୋଷ ହୁଅର କାହିଁ ଯେ ସେମାନେ
ଅଧିକା ହତ ସକାମେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମ କରିବେ ।
ଯାଏ ଯେହୁଲେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାପନ ଥାଇବା
ମାତ୍ରକେ ପ୍ରତିକିମ୍ବ କିମ୍ବକର ସହିରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହେବାକୁ ପଠାଇଲେ ସେ ସୁଲେ ବୋଥ ହୁଅର
ଯେ ସେମାନେ ସବକମାର ମର୍ମ କାହିଁ
କାଣନ୍ତିଲେ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ କୋଣଟି କାର୍ଯ୍ୟ ନ
ଥିଲ ଯେ ତହିଁ ସମ୍ମାନ ଏତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୁତ ତେ
ଶମ ସାକାର ବୁଝିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୀଳକୁ
ସେହିପଥ ସମ୍ମ କରିବାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ କଣାଯାଏ
ଯେ ଏହା ଗେତୁଗେତୁର ଫଳ ଅଛଇ । ଏହେ
ଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହ୍ୟର ସର୍ବପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରଥାନ୍ତର କଲ ବାରଣ କେବଳ ନଗରଙ୍କ
ମେଘପଲର କୋଣଟି ଏକଲୋକ ଏଥର ପ୍ରତି

ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା କାହିଁ । ଏହାର ଲାଗୁ ଯେ
ଇଂଗ୍ଲିଶେ ଶେଷ ଦୋଷାତ୍ମକ ଜାହା ଦେଖାଯୁ
ଭାଷାରେ ବୁଝିଲେ କାନ୍ତିକରେ ଶେଷ ଅଚ୍ଛା
ଏହାକୁ ବଳିକରୁ ଥର କୌଣସି ହାତିବ ହୋଇ
ନାହିଁ କି ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ଉପରେ ପଞ୍ଜିକ ଅଭୟବ ପରକୁ ଅଭ୍ୟାସର
ଜ୍ଞାନ କଲେ ଏ କର ଅଭ୍ୟାସର ଶେଷ ଅଚ୍ଛା
ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଗୁମ୍ଭାର କରିବାକୁ
ମନ୍ତ୍ର ନ ହେବ ଓ ପ୍ରକାଶି ସମ୍ଭାବାର ଅପଣାନୀତ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେତ୍ତିତ ନ ହେବେ ଏମନ୍ତ
ବଦାତ ଅନୁମାନ ସିଦ୍ଧ ନୁହଇ । ପ୍ରକାଶରେ
ଦିନଯାତ୍ର ପରିଶ୍ରମକର ବସିରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ
ଗ୍ରହନ କରିଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ସାବଧାନ ଓ ଅନୁଭ୍ଵ
ଅଛି ସାମାଜିକ ଥିବାର ସେମାନେ ବନ୍ଦରାର
ଗୁଡ଼ିକାଯୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଦଗୋଟାଏ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ନେଇ ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଟକର ଜାହାଙ୍କ
ନିର୍ମିତ ରହିଦେଲା ନାହିଁ । ସ୍ଵରଗୁ ସେମାନେ
ଆପଣା ଦୁଃଖ କଣାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।
ଯାହା ହେଉ କୃଷ୍ଣନଗରର ସର ଶ୍ଵାପନର ଭି-
ତ୍ୟମନାର୍ଥକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ହେବ ସେ
ସେମାନେ ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରକୃତସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନର
ଉପାୟ ବାହାର କଲେ ଯେବେ ସବୁଶୁଦ୍ଧରେ
ଏହିପରି ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧାକ ପ୍ରଥାର ଓ ସେ ସବୁ
ସର୍ବଜ୍ଞାନରେ ଏକଭିତା ରହଇ ତେବେ ଗଢ଼ୀ-
ମେଘଙ୍କରିବାକି ଯେ ଏହି ସର୍ବଜ୍ଞକଥା ନ ଶୁଣି
ପ୍ରଜାଙ୍କ ମତବର୍ତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବୋ ।

କାର୍ତ୍ତିକା ।

ନ ଦୋହଳ ମାତ୍ର ସେ ବେବେହେ ଗ୍ରାହକ
ଧାରଣ କୌତୁଳ ? ଯେବେ ହେଉଥିବ ଜାହା
ଅଛି ବରଳ । ଜଗଦ ଠଙ୍କା ଦେଇ ଏ ପ୍ରକାର
ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ କର୍ମର ପ୍ରକ୍ରିୟ ଫୁଲ୍ କରିବାକୁ
ଆଇବାର କେବି ଆଉ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷ୍ୟ-
କାଂଶ ମୂଳ ଅଗରୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଦୌଡ଼ି ଗୋଟିଏ
ପାରି ମରିଯାଏ ମାରି ମୁହଁ ବ୍ୟଥା ହୃଥର
ଜଥାର ଯେଉଁ ପ୍ରବ୍ୟାଙ୍କ ଅଂଦିନ ସମୟ
ଦ୍ଵାରା ଗୋରଥାଏ ଜାହା ବିଜାନ୍ତ ପଞ୍ଚରେ ଆଠ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା । ବଥରେ
ପୁଣି ଯେତେ ଲୋକ ଆଗରୁଦ୍ଧ ଠଙ୍କା ନେଇ
ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ରତ ଅଥବା ଯୋଧିମୁକ୍ତ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲୁ ସେଠାରେ ସେ କ୍ଷତି ହୃଥର ଜାହା
ଅକଥମୟ । ବିଲାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସର୍ବଦେଶର
ଏହିଅର ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ କଥା ବିଶ୍ଵର କଲେ
ପ୍ରତିକ୍ଷେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ
କିମ୍ବାରେ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ସବଦା ଫୁଲ୍ କରିବାକୁ
ଅନୁଶେଷ କରିଅଛନ୍ତି ଓ କବାଚିତ ଯେବେ
ଶାହକ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ ଅନୁଶେଷ କରଇ ଜେବେ
ଜାହାକୁ ଥରବର ହୃଥର କରିବାକୁ ହୃଥର
ନାହିଁ । ଗ୍ରାହକ ଅଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳ କରୁ
ରହିଥାଏ ତାହାର ଉତ୍ସାହରର ଗୋଟିବା ବଜା
କଟିନ ନୁହଇ । ଏଠାରେ ଜଣିବ ବାର୍ଷିକ୍ରମ
ବରେଇଲୁ ଅରାଧା ଦେଲେ ଯେ କର୍ମ
ବବଜ୍ଞା ଓ କଳ ଇତ୍ୟାଦି ସକାରେ କମାରିବାକୁ
ଥରକୁ ପାଇଥର ଦୌଡ଼ିଲେ ସଜାତରେ କର୍ମ
ପାଇବ କିନ୍ତୁ ସେ ଯେବେ ଦେଖିଯୁ କମାରର
ଅଧେଶା କି ରୁଷି ଗୋଟିଏ ମଢାଇବା ଗୋଟା-
ନକୁ କଲୁଯିବ ତେବେ ଜାହାର ଇତ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ
ବିଲାପ୍ତ କମାର ଗତିଶୀଳ ଘେର ବବଜ୍ଞା ବହୁ-
ବଳ ଇତ୍ୟାଦି ଯାହା ଲୋକା ପ୍ରତିରୁ ପରମା-
ନରେ ପାଇବ । ଦେଖ ବିଲାର କମାରମାରେ
ଯେକେ ଶାହକର ଅନୁଭବ କି କରନ୍ତୁ
ତେବେ ସବେଳୀଯ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଧରମାର ଅନୁ-
ଷାରେ କର୍ମ ଯୋଗାଇଲାକୁ ଅବହର ପାଇଁ
ନାହିଁ ବିଦେଶ ପାଇଁ ଏତେ ପ୍ରକ୍ରିୟ ବିପ୍ରାନ୍ତରେ
ପଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୃଥର ବଥର ଉପରିଲୁ
ହୃଥର ଯେ ସେଠା ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳମାରେ ଏତେ
ଦୁଇଥ ଅଧିକାର ବିଦ୍ୟ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ
କରନ୍ତୁ ସେ ଯେତେ ପ୍ରକ୍ରିୟ ଫୁଲ୍ କରିବାକୁ
ସେଠାରେ ଲୋକ ନାହାନ୍ତି ପୁରୁଷ ଲୋକାରେ
ବିଦେଶକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାହକ
ପାଇବାର ଦେଖାରେ ଅଛନ୍ତି । କମାର ଯେମନ୍ତ

ପେହିଲା ବରେଳ ବଣିଆ ଦରଙ୍ଗ ଓ ଅଜଧାନ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟୀ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଲେଖା ପଢି
ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟୀରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏଠାରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟୀମାନେ ଗ୍ରାହକର ଅନୁଭବରିଣ ବରନ୍ତି
ଓ ଉମେଦଖ୍ୟାତ କରି ବାଲ ପରିଚି ଜଥାପି
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ନିୟମ ଅଛି ଯେ ଯେହି
କ୍ଷାନ୍ତର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ଯେତେ ସୋରେ ଯୋ-
ଗାଇବାର ଗଲି ସେହିହିସ୍ପ ଜାତ ହୁଆଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଷକେ ଥା ୧୦୦ ଲି
ଲୁଗା ବନ୍ଦି ହୁଆଇ ସୋରେ ନିହାଇନମାନେ
ଯେବଥାନ ଲୁଗା ଆଣି ଦେଖାର କରନ୍ତୁ । କେ-
ତେବେଳେ ଯୋଗାଇବାବୁଗୁ ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ନିଯମ
ତୁଳି ହୋଇଥାଏ ଯାଥା ଦିଘୁବିଲୀର କିମ୍ବା
ଅଛିପ୍ରକାର ବିଲୁଜିନ୍ତିତ ଦୁଃଖ । ସେ ସବୁ
ବଠାରୁ ନ ଅବିବାପ୍ୟନ୍ତି, କାହାର ଲୋଡ଼ା
ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଅସିଲାଗୁ ସମସ୍ତେ ସଲଭମୂଳରେ
ଧାଇ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାରିଗର-
ଙ୍କର ବ୍ୟବହାରୀ କୌଣସି ନିୟମର ବିଷବର୍ତ୍ତୀ
ନୁହଇ କାରଣ ନା ଗ୍ରାହକ ଦୁଃଖ ଧାଏ, କାହାର
କାରିଗର ଦୁଃଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଗ୍ରାହକ ଲୋଡ଼ାର
ଏଥୁର କାରଣ କି ?

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଦ୍ୟ ପ୍ରମୁଖାତ୍ମକ କରି ତୁଳି
ହେଲୁ ଗବ୍ଦିଷ୍ୱରେ ଏଥର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ
କରିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଅମ୍ବେମାକୁ ବାହାନ୍ୟ
ବୃତ୍ତରେ ଆହ୍ଵାନ କରିଲୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପାଠମାତ୍ରକୁ
ଉଣାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ସେ ଅମ୍ବେମାନେ
କିମ୍ବିଧ୍ୟୁତିକରେ ଏବିଷ୍ୟ ପାଥରିଲେଙ୍କ ଜୀବ
ପ୍ରାର୍ଥନେ ଥାଏ ଓ ବିଦେଶନା କରି ଦେଖିଲେ
ଯାହାର ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଦିନର ଲୋଡ଼ା
କୁଆଇ ସେ କେତେବେଳେ ଜହାନୀର କେବଳ
କିୟୁ ବର କ୍ଷାନ୍ତ ଉତ୍ତରାମନ୍ତ୍ର ଦୁହେ ପରିପ୍ରମା
କରି ହୃଦ୍ୟ ଅଦ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ପଞ୍ଚର ଓ
ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାକାର
କରିବାକୁ କୁଆଇ ସୁତିଗଂ ଯେଉଁ ବାରଗରିବ
ଲାଗି ତନ ମନ ଥକ ସବୁଥରେ ଦୁଃଖ ତାହାକୁ
ବିଦେଶାଦ୍ୱାରା କଥା ଅଗେ ବିଶ୍ଵର ବରିବା ଓ
କିମ୍ବିତ ଉପାୟଗୁରୁ ପ୍ରତିକଳିକାନ ଅଛନ୍ତିମ
ବରିବା ସେ ଅଜ୍ଞାନବିଶ୍ଵର ଓ ଦ୍ୱାକର ଉପ-
ବାର ପାଥକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଥରେ ଅର କି ସନ୍ଦେହ
ରହିଲା ? ଦର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଧର୍ମ ଏପ୍ରଦାର

ହୋଇଥାରୁ ଓ ଲୋକେ ଅପଣା ହିତ ସଙ୍ଗେ
ସମାଜର ହିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହିପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନାନାଧରୀ ହୃଦୟ
ହୋଇ କେତେ ବିଷୟର ଗର୍ଭ୍ୟ ହେଉଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସାଥୀରଣ୍ୟ ହିତ କରିବାକୁ
ଏକାକ୍ରୂ ଲାଜୁକ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କିଷ୍ଟଧୂର
ଗୁରୁତ୍ବ ଚିହ୍ନୀରବା ଅନାଦିଗ୍ୟକ ଅଠଇ । ସେ-
ମାନେ କଞ୍ଚକିମାତି ଅନୁଧାବନ କଲେ ସହଜ-
ରେ ବୁଝି ପାଇବେ ସେ ଯହିପାଇଁ ଲୋକେ
ଆପାଇଇଃ କ୍ଲେଗ ପାଇଥାନ୍ତି ରହିର ଉପାୟ
ବିଧାନ କରିବାରେ ଯେତେ ଫଳ ଅଛି ଅନ୍ୟ
ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେଇସି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
କାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ବେଳକୁଦେଲ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅସହ୍ୟ ଚୋଇଉଠିଲାଗି
ଗଜ ଗୁଡ଼ବାର ବେଳ ଅଧିକ ପାଖା ସମୟ
ରେ ଶୁଭମଞ୍ଚରେ ଭାଷମାନଯତ୍ର ପାରଦି ୧୦୯
ଅଂଶ ଓ ବାରନାରେ ୧୦୦ଅଂଶ ଉଠିଥିଲା ।
ସେମୁକେ ୧୦୦ଅଂଶ ରେଲେ ତୁରବଳୀପରିଦେହ
ଭୟ ହୁଅଇ ସେମୁକେ ଲୋକଙ୍କର ବେତ୍ତା
କ୍ଲେମ ହେଉଥିଛି ତହିଁର ଆଉ ବିହି ପରିବର୍ତ୍ତ
ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏହିଥ ଶ୍ରୀଷ୍ଟରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କଠିନ ହେବାର ଶୈଖାଧିକାଳିକ
କାଳିତାର ସଜାଲୁଆ ହେଲା ।

ଅମୁନାନଙ୍କର ଦୂତନ ଗବ୍ରୀରଙ୍କେନରଳ
ମହାମାନଙ୍କ ଲତ ନଥବୃଦ୍ଧାତେବ ଗଲିତମାସ
ଜାପରୁଣ ଶୁଦ୍ଧିବାର କଳିତଗାରେ ପ୍ରବେଶହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବ ପ୍ରବନ୍ଧ କଲେ । ଏଥାକ ଅବଧି
ହୀ ଦିନିକ ଯଥାବିଧ୍ୟ ସମାଗେହ ହୋଇଥିଲା ।

ଏତେକବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛାଳିଲୁ ଯେ
ଯେଠା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ଗ୍ରେ ପରିବା-
ସମୟରେ ଗୋଲମାଲ କରିବାର ପିଷ୍ଟକ ଜାହାନ
ଉପରେ ଏକଜିନୀ (୧୦୫ଙ୍କୀ) ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ବିଧାନ
କଲେ । ଗ୍ରେ ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ଦେବାସମୟରେ ଉଚ୍ଛାଳ
ଅୟକାଂଶ ଅର୍ଦ୍ଧପେନ (ପ୍ରାୟ ଦେବପରିସ
ହେବ) ରେ ଆଦ୍ୟ କଲୁ ଯେ ଜାହା ବୁଝିବେ
ବାକୁ ପିଷ୍ଟକଙ୍କୁ *ଘଣ୍ଟା ଲାଗିଲା । ସେ ଗଣିକେ
କାବେଳେ ଗ୍ରେଶାର ସବୁଶବ୍ଦମାନେ ବୁଝିଆନ୍ତି
ଓସମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ ରେବାକର ଆଦ୍ୟ କରି
ପାରେ । ଏହି ମଥାର୍ଥ ବିମଳ ପରିଷା !

ପଦବିଶେଷର ଜୀବାଯାଏ ଯେ ମୁଢି ଲଞ୍ଛି
ମେଣ୍ଡେ ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥେ କବହାର ଶୁଣନ୍ତିଥିବା

ଏକଳେ ଟଙ୍କା ବମ୍ବେଗବର୍ଷିମେଘକୁ ଦାନ
କରିଥିଲୁ । ହିନ୍ଦୁଧ୍ରୀଅଠ ସଥାର୍ଥ ବୋଲକୁ
ସେ ଏ ଟଙ୍କା ଆପଣା ବ୍ୟକ୍ତିର ହିତାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିଥିଲେ ସଂଜୋଭାବରେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତି

ପଞ୍ଜାବର ହତକାରୀ ସବୁ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛି
ଯେ ଅନ୍ତରେ ଶଙ୍କପ୍ରକଳି ଯେଉଁମାନେ କନ୍ଦର
ଆଥବା ଗ୍ରନ୍ଥବଣତଃ ନିୟମିତରୂପେ ଅରଣ୍ୟମ
କରିବାକୁ ଅସ୍ତମ ସେମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜାବାଣିବା ବର୍ମରେ
ନିୟମିତ କରିବାପାଇଁ ସବୁ ସରବାହୀ ମହା-
କମା କରେଇରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଭଲ ହେବ
ଏ କର୍ମ ଏହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ନିବାହ ହୋଇଥାଇବ
ଅଥବା କୈବେ ଏହାଙ୍କ ଭୁଷ ଘେଣିବା ଭାବରେ
ମୁକ୍ତ ପାଇବେ ଏବଂ ସୁଲଭରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଚଳବ ।

ମାନ୍ଦାକର ଉଚ୍ଚମେଗଳ ହେତୋଲକଞ୍ଜାନ
ପୁନବାର ୨୦ଲଙ୍ଘନୀକା ରଣ କରିବାପାଇଁ ବିଲ-
ତରେ ଛଟିହାର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏ ଠଙ୍କାରେ
କିନ୍ତୁ ଯାଏ ହେବ ଓ ଏଥର ଗର୍ଭମେଶୁଳ୍କ ପ୍ରବତ୍ତ
୨୦ଲଙ୍ଘ ଟଙ୍କା ଗଲେ ୨୦ଲଙ୍ଘ ମଖ ରହି ଗାହା
ବେଳେ ବାର୍ଯ୍ୟଧାଇଁ ଅଣ୍ଟିବ ଏଥର ତଥା
କରିବାକାରୀ ବିଲତର ସେହେତୁଣ୍ଡ କରିବିବ-
ରୁ ଗର୍ଭମେଶୁଳ୍କ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି ।

ଇକାଳଗରର ମହାଶୂନ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗବିଷୟରେ
ବ୍ୟକ୍ତବ୍ୟାପକ ସମ୍ଭାବନା ଜଣେ ମର୍ଯ୍ୟାନାମୋହି
ଅଛନ୍ତି । ମହାଶୂନ୍ୟ ଆଜି କିନ୍ତୁ ଏକ ବିଚାରଣ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଏହି ତାହାଙ୍କର ଏପରି ସମ୍ମାନି-
ସୁତକ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ପାରିବେ । ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଥାଟ ଯେ ଲେଖନ୍ତି
କି କୃତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ କାହାଙ୍କି ସର୍ବ ପଦରେ
ବରଣ କିଥା ଯାଉନାହିଁ ଏଥର ଉତ୍ତର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କିମ୍ବା କର ଦେଇ ନ ପାଇଁ ବୋଧ
ହୁଅର କୃତବ୍ୟବ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରକୃତ କଥା କହ
ବ୍ୟାପକ ଜନ୍ମାଇବାର ସମ୍ମାନି ଥୁବାର
ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କିଥା ଯାଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀପତ୍ର କାମୁଳିଷାହେବ ବନ୍ଦୋଲିମାନଙ୍କ
ଖେଳ ଦେବାର ହତ୍ତକେ କାହିଁ । ଦେଶୀୟ
ଚନ୍ଦିତ ବର୍ମଣ୍ଯମାନେ ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରେ ସ୍ଥାନ
ଲୁପ୍ତରେ ପରାମା ଦେଲେ କିଛି ଧଙ୍କା ଜାହାଙ୍କ
ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ନହଇ କାରଣ କି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧାରସୀ ଓ ଅରକା ବନ୍ଦୋଲିମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର
କୁଣ୍ଡା ଅଟଇ । ହନ୍ତୁପେତ୍ରି ଅଠ ସଥାର୍ଥ ପ୍ରକା
କରିଥିଲୁକୁ ଯେ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡା କେବୋଟା ଫୁଅଇ ।

99

ଗବ୍ରୁମେଘ ଉଣିଥା ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅହନ୍ତି କ
ଯେତେ କାଳ ଉଂଗଳିଟିବା ଦେବାର ସୁର୍ମୁଖୀତପ
ସୁଧିଥା କର ଦିଆଯାଇ କାହିଁ କେତେ କାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାୟ ଶିବା ଉଠାଇ ଦେବା
ଲୋପ ମଜେ ନ୍ୟୁନିତି ନୁହଇ । ଏଥରୁ
ହକୁପ୍ରତି ଧୃତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମବୁଦ୍ଧି
ଗ୍ରାମାନ୍ତରଙ୍ଗ ଅନୁର ଏବ ସହିରେ ବୃଦ୍ଧା
ହୃଦ୍ଧାରେ ବନ୍ତିମାନ ଅଛି ସେଠାରେ ଉଂଗଳି
ଟିବା ଅପେକ୍ଷା ଦେଖାଇ ଶିବା ରଲ ଓ
ହାତୁର ଗର୍ଲିଏ ବାହେବ କି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶିବା ମହିକୁମାର ସୁରରଣ୍ଗେଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତିତାହା-
କିର ମଧ୍ୟ ଏହ ନଜି ଥାଇ ।

ବିମ୍ବାର ପଥାଳଖଳୀ ଚନ୍ଦ୍ରମନକ୍ଷାମସିଠକ
କିଛିବେଳର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । ଏ ମହାରାଜ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦାନ କର ଅଧିକା କାତି ଶ୍ଵାପନ
କର ଯାଉଥିଲୁ । ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୫୯ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସରବାଧୀ ପରିଞ୍ଜାନୀ ଥାହିଁ କାହା କରିବା
ଯିଥିଦାଙ୍କ ବେତନର ପୁନର୍ବିରୁ ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥାଏ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁଟଣ୍ଡୀ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଥିଲୁଛି ଯେ ପିଅପାଫଣ୍ଟ ଠଙ୍କା ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି କରି ପିଅଧିଦାମାନଙ୍କ ବେତନ ବଚାଇବାକୁ
ହେବ ଓ ହାବିମମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିକାର ଦିଆଯିବ
ଯେ କର୍ମ କି ଥିଲେ ପିଅଦା ବରଜାସ୍ତ କରି
ଦେବେ ଓ ପୁନର୍ଜାର କର୍ମର କାହିଁ ପଞ୍ଚଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଦିଯକ କରିବେ ।

ପ୍ରେସବ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀ ମାତ୍ରାବିର ଉତ୍ସମ୍ପର୍ଦ୍ଦିତ ପଞ୍ଜାବ

ପ୍ରାସାଦ ପ୍ରୋଟେକ୍

ପୁରୁଷର ଦୂର୍ଗାଶ୍ରୀ ମୋରନାୟ କେତେକ
କଷ୍ଟଧୂ ତଳେ ନିବେଦନ କଲୁ ଅଧିଶ୍ଵର ଜଗ-
ତବିଦିତ ଧର୍ମକାର ଏକପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାନଦାନ
ଦେଇ ତୁରବାଞ୍ଜ କରିବା ହେବେ ।

ମହାରମ୍ୟ ସୁରାମ୍ବ ହିତଗାୟକା ସର୍ବରେ ଏ
ଶୁଣୁଥରର ବାଲମୟ ଶୁଣୁଥବାର ସାଧାରଣଙ୍କ
ଜନକା ଜନନ ହତାରେ ଜହନୁକଣାର ସଂ-
ହତାର ଦେଇ ମନୋରର ବିଦୁଷ୍ମର୍ମ୍ମ ଓ ଦୋ-
ଳମଣୁପଥାର୍ଥ ବାଟେ କରେଥରବ ଏକ ପରିଜ୍ଞାନ
ଶୁଣ୍ଟ ଓ ହରତତ୍ତ୍ଵାହ କୋଣି ମହାରମ୍ୟ
ନଷ୍ଟି ସମୟେ ବିଦୁରଧାରି କମା ହୋଇ ଗାହ
କିର୍ତ୍ତି ଦେବା ରତ୍ନ ଓ ଥିବାରେ ସେ ପୁରାନର୍ଦିନ
ଗବ୍ରିତ୍ତମଣ୍ଡଳ କରିଥିଲୁମାନ ଉଗେର ଧର

ବାବତ୍ର ଝଙ୍ଗାର ଉଧୂର କରିବା ମାନସରେ
ଏହି ଅବେଦନପଥ ଅମୃତ ଶ୍ରାସର ଶ୍ରାଵିତୀଯ
ପାହେବ ମେଳଷୁରଙ୍କ ସମୟକୁ ପଠାଇଥିଲୁ
ଯେ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତିଜ୍ଞାନରେ ସମସ୍ତ ସର୍ବମାନଙ୍କ
ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଖାଇନ୍ଦ୍ରିୟେର ବାବତ୍ର
ଜମା ଝରି କା କା ପରିରେ ବିଶ୍ଵର ହେବା
ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଏହାଜଣ ମେମୂରଙ୍କୁ ଜାଙ୍ଗ-
ତାକୁ ଏବିଷୟରେ ଅଲୋଚନା କରିବା କମନ୍ତେ
ପଠାଇବା ଓ ବିନବୁକୁ ସର୍ବମାନଙ୍କର ଜାଲିବ
ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନା ରଖିଥିବାର ସେ ତାଙ୍କ ଗତକାଳ
ଅସ୍ଥବେଶନରେ ପାଠ ହୋଇ ପାହେବ
ଏବର ପ୍ରତି ଯୟୁଷେନାଟ୍ରି ଅନନ୍ତକ ଥିବା ଓ
ନିବେଦନ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରିବାକୁ ଉପାଦିତ
ଥିବାର ଜଣାବିବାର ପ୍ରଥମ ସର୍ବାର୍ଥମୁ ସମଦେଶ
ସମସ୍ତ ସର୍ବମାନେ ଅକଳିତରେ ଜାଣେଥିଲା
ପୂର୍ବକ ପାହେବ ମୌଖିକ୍ୟଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଅରମେଶୁରଙ୍କ କିଛିରେ କୃତାଙ୍ଗିଳିପୂର୍ବକ ସର୍ବ
ପ୍ରତି ଏହନିକ ପାହେବଙ୍କର ଚରଣ୍ୟାଧୀ ରହିବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ ।

ଭବତେ ସବୀ ଅମ୍ବିଶୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଷୟରେ ମାଘ ଏକ ଉତ୍ସମିତି କରିବା ହେଲା
ଆୟୁ ସେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ମହାଗ୍ରୂହ ଜ ଗ ମେମ୍ବର
ମୁକୁରର କରିଟ ୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଧର୍ମରେ ଥିବାର
ଦେଖାଗଲା ଅଗରଜ୍ଞ ବୃଥକାର ସବରେ ହେ
ହେବ କଣାଇବା ।

ଏକାକ ମାର୍କଷ ପୁସ୍ତିରଣୀ ପାଶି ନିହାଏଲୁ
ମେଲୁ ହୋଇଥିବାର ତାହାର ମରମଣ ବିଷୟ
ରେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ମହାନ୍ତ ମହାଶୟଦ୍ର ପୂର୍ବବିଗଚ୍ଛ
ସେ କାର୍ତ୍ତିକରିଥିବାର ତାଙ୍କରମଣ କିଷ୍ଯୁରେ
ସୀକାର କି ନାହିଁ ଏହାର ମତାମତ କଣିକା
ଧୀର ସବୁମୁ ଏକ ଅବେଦନ ପଥ ଦିବାର
କୁରି ହୋଇ ସବୁରିଲ ହୋଇଅଛି ଅପର
ଏହା କିମ୍ବାଧୀ ଦେବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ସବୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବାର
ସହିକାରେ ଅନୁବଳ ଦେବେ । ଯତ ।

১৪৩

। ୬ । କେହାଲ ରେବନ୍ଦର ସୁପରଶ୍ରେଷ୍ଠ
। ୭ । ଓଡ଼ିଆ ।

ଲେଖିବାରଜାମା କଟେଙ୍ଗ

ଛର୍ମଶେଷଜୀ । ୩ । ୧୫୯

ଏହାତାର ସବୁରୀଆରଣେ କିମ୍ବିମାନଙ୍କ ଛଟା

ର ଦାନାର ଅଛୁ ସେ ଯେଉଁ ମାଜେ ସାଥରେ
ବିଅଳା ଏହିପାଇଲ କିମନ୍ତେ କବୁଳିଷ୍ଟ କରିବାକୁ
ଗୁହାକୁ ସେମାନେ ସବୁ ୧୮୭୨ ମାଲ କୁରାର
ମାସ ତା ୩୬ ରଖ । ମୁ । ୧୯୫ ସାଲ
ଶାକଶାମାସ ତା ୨୭ ରଖ ଦିଲ୍ଲି ଜାହିଁ ପ୍ରଦେଶ ବିରାମ
ଲିଧାର ବରେ ମହା ଠୁ କା ଓ ଗୁହା ଠୁ ଏବଂ
ଦରରେ କବୁଳିଷ୍ଟ କାଥାବିକ ସେବେ କେବେ
ଶିଖ ବନ୍ଦରୁ ଉଚ୍ଚ କୁରାରମାସ ତା ୨୯ ରଖ । ମୁ
ଶାକଶାମାସ ତା ୨୭ ରଖ ପରେ କବୁଳିଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଜେବେ ଜଳକର ଦର ଅନ୍ଧାର ଅର୍ଥାତ୍
ମାହା ଠୁ ୫ ଗୁହା ଠୁ ୧ ହେବ ଯେତେ
ମାଜେ କବୁଳିଷ୍ଟ ବିରବାକୁ ଛାନ୍ଦା କରିବେ
ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ନାଲଇଲାକା ଡିପୋଠୀ ପାଇଁ
ରଖେଣ୍ଟାଙ୍କ ବଜୁରରେ ଲିପ୍ରି ଦରକାରୁ
କରିବେ ଯେବେ ଡିପୋଠୀ ସୁପରରଖେଣ୍ଟାଙ୍କ କାହିଁ
କାହିଁରେ ନ ଥାଇ ଦୂରରେ ଥାନ୍ତି ଜେବେ କିମ୍ବା
ଇନ୍ଦ୍ରବାର ବିନାମାରକ କିନ୍ତୁରେ ଦରଜାପୁ କରିବେ
ଏ ସେ ଦରଜାପୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଦର ନାହିଁ
ଓ ଯେଉଁ କମି କିମନ୍ତେ ପାଣି କେବେ କିମ୍ବା
ଜନିନ କଥାବିକ ସେ ଦରଜାପୁ କେବେ କିମ୍ବା
ଜନି କଥାବିକରେ ଦେଖାପୁ ଥିଲେ ଉପଦର
ସୁପରରଖେଣ୍ଟାଙ୍କ ଅଥବା କିମାଦାରିଷ୍ଟାଙ୍କ
ଜନାୟାଗ କବୁଳିଅକ୍ଷ କାଥାବିକ ରାତ୍ରି କବୁଳିଷ୍ଟ
ବେବଳ ଥାନଥିଲୁ ସବାମେ କଲିବ ପାଇଁ
କାଳ ଫାରଲ ସବାମେ ଅଜ୍ୟ କବୁଳିଷ୍ଟ କାଥା
ବିକ ଜନିଦାରଙ୍କପ୍ରାଣ ମନ୍ତ୍ରକାରେ କବୁଳି
ଅକ୍ଷ କାଥାବିକ ନାହିଁ ଦରଜାପୁରେ କିମ୍ବା
ଥେବଳ ଜମିର ଠିକ ମାତ୍ର କିମାଦାରି ଦେଖି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରକାର ରଘୁନାଥଙ୍କ ବକଳ ହେବେ
ଉପରିକାରେ ଏହିପାଇଲ ବକଳ କବୁଳିଷ୍ଟ କରିବୁ
କାହିଁ ପିଠିରେ ସେ ମନ୍ତ୍ରକାର ମମସୁ ରଧା
ମାହେ ଆପଣା କମି କିମନ୍ତେ ଦସ୍ତଖତ କରିବେ । ଉତ୍ତି । ତା ୨୭ ରଖ ପାଇଁ ଅମେ
ସବୁ ୧୯୭୨ ମରିଯାଇ ।

ପ୍ରକାଶକ

ହାର ଲାଗୀ ପ୍ରସରିତ ହାର

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବହନ କମିଶନ ବିଜ୍ଞାନ

ଏହି ଉତ୍ତମପ୍ରକାଶକା ସହିତ କଟୁଳ ଦାରୀ
ଦକ୍ଷାର କଟୁଳପ୍ରକାଶକା ଯେଥାଲୁଗୁଡ଼େ
ମନୀଜ୍ଞ ଓ ପ୍ରଗତି ଦେଇ ।